

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/776

ze dne 12. června 2020,

kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní nařízení“) ⁽¹⁾, a zejména na článek 15 a čl. 24 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

1.1. Zahájení řízení

- (1) Dne 16. května 2019 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) podle článku 10 základního nařízení antisubvenční šetření týkající se dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) a Egypta (společně dále jen „dotčené země“) do Unie. Komise zveřejnila oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) ⁽²⁾ dne 16. května 2019.
- (2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podalo dne 1. dubna 2019 sdružení Tech-Fab Europe (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken v Unii. Podnět obsahoval důkazy o subvencování a výsledné újmě, které byly dostačující k zahájení šetření.
- (3) Před zahájením antisubvenčního šetření Komise čínské vládě ⁽³⁾ a egyptské vládě ⁽⁴⁾ oznámila, že obdržela podnět s příslušnými podklady, a vyzvala čínskou a egyptskou vládu ke konzultacím v souladu s čl. 10 odst. 7 základního nařízení. Konzultace s čínskou a egyptskou vládou se uskutečnily dne 13. května 2019. Nebylo však dosaženo žádného vzájemně přijatelného řešení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. C 167, 16.5.2019, s. 11).

⁽³⁾ Pojem „čínská vláda“ se v tomto nařízení používá v širším smyslu a zahrnuje Státní radu, jakož i všechna ministerstva, útvary, agentury a správní orgány na ústřední, regionální a místní úrovni.

⁽⁴⁾ Pojem „egyptská vláda“ se v tomto nařízení používá v širším smyslu a zahrnuje všechna ministerstva, útvary, agentury a správní orgány na ústřední, regionální a místní úrovni.

- (4) Dne 21. února 2019 zahájila Komise samostatné antidumpingové šetření týkající se téhož výrobku pocházejícího z ČLR a Egypta ⁽⁵⁾ (dále jen „samostatné antidumpingové šetření“). Dne 7. dubna 2020 uložila Komise konečná antidumpingová cla na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a Egypta ⁽⁶⁾ (dále jen „konečné dumpingové nařízení“). Analýzy újmy, příčinných souvislostí a zájmu Unie provedené v rámci tohoto antisubvenčního šetření a samostatného antidumpingového šetření jsou shodné, neboť definice výrobního odvětví Unie, výrobců v Unii zařazených do vzorku, posuzovaného období a období šetření jsou v obou šetřeních stejné.

1.1.1. Přípomínky čínské vlády k zahájení šetření

- (5) Čínská vláda tvrdila, že šetření by nemělo být zahájeno, protože podnět nesplňuje požadavky na důkazy stanovené v čl. 11 odst. 2 a 3 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“) a v čl. 10 odst. 2 základního nařízení. Podle čínské vlády nebyly k dispozici dostatečné důkazy o napadnutelných subvencích, újmě a příčinné souvislosti mezi dovozem subvencovaných výrobků a újmou.
- (6) Komise toto tvrzení zamítla. Důkazy předložené v podnětu tvořily informace, které byly žadateli v dané fázi rozumně dostupné. Jak je uvedeno ve zprávě o dostatečnosti důkazů, která obsahuje posouzení Komise týkající se všech důkazů, jež má Komise k dispozici, týkají se Čínské lidové republiky a Egypta a na jejichž základě Komise zahájila šetření, existovaly ve fázi zahájení šetření dostatečné důkazy, že údajné subvence jsou napadnutelné, pokud jde o jejich existenci, výši a povahu. Podnět rovněž obsahoval dostatečné důkazy o existenci újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dovozem subvencovaných výrobků.
- (7) Konkrétně během konzultací před zahájením řízení čínská vláda uvedla, že odkazy žadatele na veškeré čínské plány, programy či doporučení nejsou relevantní, neboť nejsou závazné, a že odvětví textilií ze skleněných vláken není uvedeno v 13. pětiletém plánu Číny ani ve 13. pětiletém plánu pro průmysl stavebních hmot (2016–2020). Po zahájení řízení čínská vláda rovněž uvedla, že se na textilie ze skleněných vláken nevztahuje dokument „Made in China 2025“. Komise zaznamenala, že čínská vláda nezpochybňuje existenci těchto plánů, programů či doporučení, nýbrž pouze to, do jaké míry jsou závazné nebo do jaké míry se vztahují na odvětví textilií ze skleněných vláken. Komise dále zaznamenala, že žadatel předložil důkazy o tom, že „nové materiály“ jsou zmíněny v několika dokumentech vlády, zatímco „materiály na bázi skla“ jsou zmíněny ve 13. pětiletém plánu pro průmysl stavebních hmot (2016–2020). Čínská vláda nepředložila žádný důkaz o tom, že by uvedená prohlášení neplatila i pro dotčený výrobek.
- (8) Čínská vláda rovněž uvedla, že společnost Chinese Export & Credit Insurance Corporation (dále jen „Sinasure“) ani komerční banky ve vlastnictví státu nejsou veřejnoprávními subjekty a že čínská vláda soukromé banky nepověřila ani neřídila. Komise uvedla, že toto tvrzení souvisí s výše uvedeným tvrzením a že podnět mimo jiné zmiňuje bankovní zákon v Číně, u nějž čínská vláda nezpochybňuje, že je součástí čínských právních předpisů. Komise rovněž zdůraznila, že nedávná antisubvenční šetření EU v této věci dospěla k odlišným závěrům ⁽⁷⁾.

⁽⁵⁾ Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. C 68, 21.2.2019, s. 29).

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492 ze dne 1. dubna 2020, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. L 108, 6.4.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/969 ze dne 8. června 2017, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17) (dále jen „případ PVT“), prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690 ze dne 9. listopadu 2018, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 283, 12.11.2018, s. 1) (dále jen „případ pneumatik“), a prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/72 ze dne 17. ledna 2019, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz elektrických jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 16, 18.1.2019, s. 5) (dále jen „případ elektrických kol“).

- (9) Čínská vláda dále tvrdila, že vývozní úvěry pro kupující společnosti jsou poskytovány zahraničním společností, a proto nezvýhodňují čínské výrobce textilií ze skleněných vláken. Komise však zjistila, že výhody poskytované zahraničním společností, které jsou ve vlastnictví čínských výrobců textilií ze skleněných vláken, mohou poskytovat výhodu i těmto výrobcům.
- (10) Čínská vláda uvedla, že daňový režim týkající se zrychlených odpisů vybavení používaného podniky vyspělých technologií pro vývoj a výrobu vyspělých technologií, jakož i některé z uvedených grantových programů byly ukončeny. Komise vzala tuto připomínku na vědomí, zdůraznila však, že se nevztahuje na všechny programy ani na různé úrovně státní správy (tj. celostátní, regionální nebo místní) uvedené v podnětu. Kromě toho by daňový režim týkající se zrychlených odpisů mohl stále ještě poskytovat další výhody, jako jsou odpisy po dobu životnosti daného vybavení, které se mohly týkat i období šetření.
- (11) Po zahájení řízení čínská vláda dále tvrdila, že žadatel nestanovil podmínky pro použití zahraniční referenční hodnoty u úvěrů a práv k užívání pozemků. Komise však zjistila, že tvrzení obsažená v podnětu jsou podpořena nedávnými antisubvenčními šetřeními EU, která u těchto záležitostí dospěla k závěru, že je zapotřebí externí referenční hodnoty přizpůsobit převládajícím podmínkám v ČLR⁽⁸⁾.
- (12) Čínská vláda navíc uvedla, že podnět postrádá dostatečné důkazy, neboť se opírá zejména o dřívější nařízení EU, jež se týkají odlišných definic výrobků. Komise však uvedla, že zjištění učiněná v předchozích a nedávných antisubvenčních šetřeních se týkají těchto programů subvencí, jako jsou programy uvedené v podnětu. Po zahájení řízení čínská vláda dále uvedla, že v letech 2016 až 2018 došlo ve finančním sektoru k podstatným změnám a reformám, a že podnět proto nemohl vycházet z žádné již existující situace. Komise však uvedla, že žadatel v podnětu rovněž poskytl dodatečné důkazy týkající se pokračující existence programů subvencí, které nebyly podstatně změněny. Komise dále připomněla, že čínská vláda nepředložila důkazy, které by vyvrátily tvrzení, že příslušné programy dále pokračují. Ve fázi zahájení řízení tedy dostupné důkazy prokazovaly, že nedošlo k žádné relevantní změně dotčených programů subvencí. To bylo nakonec potvrzeno i v tomto šetření.
- (13) Čínská vláda dále v souvislosti s jednotlivými subvencemi tvrdila, že žadatel nepředložil důkazy o výhodě a specifičnosti. Komise je toho názoru, že žadatel poskytl dostatečné důkazy o výhodě a specifičnosti, které mu byly rozumně dostupné. V každém případě Komise přezkoumala důkazy obsažené v podnětu a provedla vlastní posouzení všech relevantních prvků uvedených ve zprávě o dostatečnosti důkazů, které byly po zahájení řízení zpřístupněny v dokumentaci, která nemá důvěrnou povahu. Čínská vláda své připomínky po zahájení řízení zopakovala, ale nepředložila žádné další důkazy.
- (14) Komise proto dospěla k závěru, že v podnětu jsou uvedeny dostatečné důkazy, které mají prokázat existenci údajného subvencování ze strany čínské vlády.
- (15) Specifickým prvkem tohoto případu je také to, že údajné subvencování v Egyptě se týká dvou společností v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (dále jen „zóna SETC“), což je zvláštní ekonomická zóna, kterou společně zřídily ČLR a Egypt, což jsou dvě země, kterých se podnět týká. Komise oznámila svůj záměr prošetřit všechny subvence, které tyto společnosti obdržely v zóně SETC, bez ohledu na jejich zdroj.
- (16) Během konzultací před zahájením řízení čínská vláda uvedla, že žadatel neměl žádný právní základ pro napadení čínské vlády prostřednictvím toho, že dotčený výrobek pocházel z Egypta nebo byl vyvážen z Egypta. Komise vzala na vědomí námitky čínské vlády, přesto však dospěla k závěru, že existují dostatečné důkazy pro zahájení šetření údajných napadnutelných subvencí poskytnutých společností v zóně SETC, bez ohledu na jejich zdroj.

⁽⁸⁾ Tamtéž.

- (17) Po zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že při stanovení spotřeby v Unii byla úprava provedená u údajů o dovozu z ČLR nepřiměřená ve srovnání s úpravou údajů o dovozu z jiných třetích zemí, jako je Rusko. Čínská vláda dále tvrdila, že tyto úpravy Komise nepodrobila křížové kontrole. Čínská vláda rovněž tvrdila, že v záznamech neexistují žádné údaje o tom, co představují informace o trhu použité při úpravách údajů o dovozu.
- (18) Jak je rovněž uvedeno v 937. bodě odůvodnění, kromě analýzy dovozu žadatele na základě KN byl dovoz posouzen rovněž na základě statistik dovozu na úrovni TARIC, které byly podrobeny křížové kontrole s jinými zdroji a případně upraveny. Pokud jde o Rusko, údaje o dovozu byly podrobeny křížové kontrole a upraveny na základě údajů o dovozu od výrobců textilií ze skleněných vláken, kteří jsou ve spojení s výrobci v Unii a kteří byli jedinými známými výrobci textilií ze skleněných vláken v Rusku. Bylo shledáno, že tato metodika je přiměřená a vedla k přesnému odhadu dovozu dotčeného výrobku z Ruska. Stejně tak během šetření, jak je vysvětleno v 937. bodě odůvodnění, Komise podrobila křížové kontrole údaje Eurostatu na úrovni TARIC s údaji předloženými známými výrobci v ČLR, kteří se přihlásili během výběru vzorku. Objem vývozu textilií ze skleněných vláken, který nahlásili spolupracující čínští vyvážející výrobci, představoval veškerý dovoz zaznamenaný Eurostatem pod příslušnými kódy TARIC, a veškerý vývoz byl proto považován za dotčený výrobek. Navíc na rozdíl od toho, co tvrdila čínská vláda, podnět objasnil, jak byly informace o trhu použity k úpravě údajů o dovozu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (19) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že trh pro textilie ze skleněných vláken je segmentovaný a že každý z těchto segmentů vykazuje značně rozdílná cenová pásma. Čínská vláda tvrdila, že tři hlavní typy výrobku – tkané pramence (dále jen „WR“), pletené nekrimpované textilie (dále jen „NCF“) a komplexní materiály (dále jen „CM“) – mají odlišné složení a výrobní kroky/procesy, a tudíž i výrobní náklady a prodejní ceny. Kromě toho mají tyto tři typy výrobku odlišné fyzikální a technické vlastnosti, které pak určují jejich konečné použití. Podle čínské vlády je srovnání cen/posouzení cenového podbízení, jakož i posouzení údajně poškozujícího dopadu dovozu z Číny, jak bylo provedeno v podnětu na souhrnné úrovni, zavádějící a nedostatečné a ve skutečnosti neposuzuje rozsah přítomnosti, tj. objem a podíl na trhu, čínských výrobců a výrobců v Unii v jednotlivých segmentech výrobků.
- (20) Komise dospěla k závěru, že čínská vláda na podporu uvedených tvrzení nepředložila žádný důkaz. Při zahájení řízení poskytl žadatel dostatečné důkazy o nákladech a cenách výrobku, který je předmětem šetření. Skutečnost, že existují různé typy výrobku, které mohou mít odlišné výrobní procesy, náklady a prodejní ceny, automaticky neznamená, že existuje segmentace trhu. Je třeba poznamenat, že v souladu s čl. 10 odst. 2 základního nařízení musí žadatel poskytnout informace, které jsou mu rozumně dostupné. Jelikož náklady a ceny typů výrobku vyráběných v Číně jsou ze své podstaty důvěrné a žadatel je nemá k dispozici, měla Komise za to, že podnět obsahoval dostatečné informace, které byly žadateli rozumně dostupné, pro zahájení šetření.
- (21) Informace shromážděné a obdržené Komisí během šetření navíc ukázaly, že trh Unie pro textilie ze skleněných vláken není segmentovaný. Tvrzení, že tři typy výrobku – WR, NCF a CM – mají odlišné fyzikální a technické vlastnosti, které pak určují jejich konečné použití, je věcně nesprávné. Jak je vysvětleno v podnětu a ve 129. až 138. bodě odůvodnění, a čínská vláda to nezpochybnila, dotčený výrobek se používá k vyztužení termoplastických a termosetových pryskyřic v odvětví kompozitních materiálů. Dochází k mnoha překryvům při jejich používání. Zvolený typ textilie bude záviset na vzhledu povrchu, toku pryskyřice, pnutí, kterému bude konečný výrobek vystaven, a na technice aplikace. Určité typy výrobku jsou obzvláště vhodné pro výrobní metody v uzavřených formách, nebo pro ruční výbavu.
- (22) Tři typy výrobku mají tato hlavní a překrývající se použití: WR se používají v termosetových aplikacích, zejména pro ruční výbavu, pro námořní produkty (lodní trupy a paluby), panely karoserií (např. nákladní vozidla, vlaky), lopatky větrných elektráren, potrubí a nádrže. NCF se používají k výrobě námořních produktů (lodní trupy a paluby), karoserií a panelů vozidel (např. nákladní vozidla, vlaky), lopatek a gondol větrných elektráren, lyží a snowboardů, potrubí a nádrží. CM se používají v aplikacích v uzavřených formách pro karoserie a panely vozidel, námořní produkty (lodní trupy a paluby), gondoly větrných elektráren a rekreační vozidla.

- (23) Komise navíc podotýká, že u dotčeného výrobku není neobvyklé, aby existovaly typy výrobku, které mají odlišnou strukturu nákladů a odlišné ceny. To je právě důvod, proč Komise shromažďuje údaje na základě podrobné klasifikace typů výrobku. Uvedená klasifikace rozlišovala kromě forem textilií i mezi formáty prodeje, typy použitého skla, plošnou hmotností a hustotou pramenů. Výpočet cenového podbízení byl založen na srovnání mezi jednotlivými typy výrobku, a proto byly při srovnávání dovozu z ČLR s textiliemi ze skleněných vláken od výrobců v Unii všechny tyto vlastnosti vzaty v úvahu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (24) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda dále tvrdila, že významné rozdíly mezi dovozními cenami textilií ze skleněných vláken z různých zdrojů rovněž jasně ukazují, že trh Unie pro různé typy výrobku je segmentovaný a dovoz z různých zemí je určen pro různé segmenty trhu.
- (25) Jak je uvedeno výše, informace shromážděné Komisí během šetření potvrdily, že trh Unie pro textilie ze skleněných vláken není segmentovaný. Šetření dále ukázalo, že čínští vyvážející výrobci a egyptští vyvážející výrobci nevyvážejí zcela odlišné formy textilií ze skleněných vláken. Shoda mezi výrobky, které prodávali vyvážející výrobci v ČLR a Egyptě, činila přibližně 90 %. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (26) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda dále tvrdila, že srovnání čínských dovozních cen a výpočet cenového podbízení v podnětu byly založeny na nesrovnatelných a pečlivě vybraných údajích, které byly chybně upraveny.
- (27) Jak je uvedeno výše, čl. 10 odst. 2 základního nařízení stanoví standard pro důkazy, které má žadatel v podnětu předložit. Informace musí být sice dostatečné, ale zároveň musí být žadateli rozumně dostupné. Jelikož informace o nákladech a cenách jsou ze své povahy důvěrné, nejsou žadateli v počáteční fázi rozumně dostupné žádné přesné údaje o nákladech a cenách jednotlivých typů výrobku vyvážených společnostmi ve třetích zemích. Poskytnuté informace byly nicméně považovány za dostatečné pro zahájení šetření, neboť byly založeny na statistikách Eurostatu o čínských dovozních cenách.
- (28) Komise dále uvedla, že (jak je uvedeno v 965. bodě odůvodnění) výpočet cenového podbízení během šetření vycházel především ze skutečných podrobných údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku a vyvážejících výrobců, které potvrdily tvrzení o cenovém podbízení obsažená v podnětu, jež vycházejí ze statistik Eurostatu. Tento argument byl proto považován za bezpředmětný rovněž s ohledem na údaje použité při šetření.
- (29) Ve svých připomínkách k zahájení šetření čínská vláda tvrdila, že čínský dovoz textilií ze skleněných vláken nezpůsobil cenový tlak. Toto tvrzení nebylo doloženo žádnými důkazy.
- (30) Podnět naopak obsahoval informace o účinku subvencovaného dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a o následném dopadu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie a tyto informace byly považovány za dostatečné k zahájení šetření. Z důkazů uvedených v podnětu vyplynulo, že egyptské i čínské dovozní ceny se výrazně podbízel vůči cenám v Unii.
- (31) Kromě toho je uvedené tvrzení věcně nesprávné. Jak Komise zjistila během šetření a jak je vysvětleno v 966. bodě odůvodnění, čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku usilovali během období šetření o výrazné cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (32) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že kumulace dovozu z Číny a Egypta pro účely analýzy újmy není v tomto případě odůvodněná. Důvodem je to, že podmínky hospodářské soutěže mezi dovozem z těchto zemí a mezi dovozem z těchto zemí a obdobným výrobkem vyráběným a prodávaným výrobním odvětvím Unie na trhu Unie se výrazně liší. Čínská vláda tvrdila, že čínské textilie ze skleněných vláken nekonkurují egyptským, jelikož i) dovoz egyptských textilií ze skleněných vláken do roku 2017 prakticky neexistoval; ii) dovoz textilií ze skleněných vláken z Číny a Egypta sledoval zcela opačný trend; iii) dovoz z Egypta měl odlišné ceny a iv) dovoz z Egypta tvořily podle vlastních výpočtů žadatele pouze NCF, a proto tento dovoz nekonkuruje unijnímu a čínskému prodeji textilií ze skleněných vláken na trhu Unie.

- (33) Komise nejprve uvedla, že podnět obsahoval dostatečné důkazy prokazující, že dovoz dotčeného výrobku byl subvencován a že objem dovozu byl významný a způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu. Obsahoval rovněž řadu prvků týkajících se souhrnného posuzování dovozu z obou dotčených zemí (zejména skutečnost, že u obou zemí nejsou odhadované výše subvencování nepatrné⁽⁹⁾), že u obou zemí je objem dovozu významný⁽¹⁰⁾ a že dotčené země si konkurují mezi sebou navzájem, s obdobným výrobkem a s třetími zeměmi a že výrobky vyvážené těmito zeměmi mají stejné vlastnosti a konečné použití jako obdobný výrobek⁽¹¹⁾), u nichž bylo zjištěno, že ve fázi zahájení řízení snížily svou zátěž. Tyto důkazy byly během šetření dále analyzovány a Komise potvrdila, že podmínky pro kumulaci byly splněny, jak je podrobně popsáno v 947. až 950. bodě odůvodnění.
- (34) Čínská vláda dále tvrdila, že objem čínského dovozu se v posuzovaném období snížil a nemohl způsobit újmu výrobcům v Unii.
- (35) Jak bylo uvedeno výše, podnět obsahoval dostatečné důkazy o tom, že čínský a egyptský dovoz textilií ze skleněných vláken by měl být posouzen souhrnně. Podle důkazů uvedených v podnětu si dovoz textilií ze skleněných vláken z obou zemí konkuruje navzájem a s obdobným výrobkem, jakož i s dovozem ze třetích zemí. Důkaz z ČLR a Egypta vykazuje stejné vlastnosti a použití výrobků, prodává se odběratelům v celé Unii a přímo konkuruje textiliím ze skleněných vláken, které vyrábí výrobní odvětví Unie a třetí země.
- (36) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že žadatel neposkytl spolehlivé údaje, pokud jde o výrobní odvětví Unie jako celek, neboť údaje týkající se společností, které podnět nepodaly, jsou nespolehlivé. Žadatel navíc neposkytl informace o několika ukazatelích újm.
- (37) Čínská vláda nevysvětlila, proč byly údaje nespolehlivé. I v tomto případě neměl žadatel k dispozici důvěrné informace o prodeji a výrobě týkající se výrobců v Unii, kteří podnět nepodali. Žadatel tedy předložil odhady, které byly považovány za přiměřené, dostatečně přesné a vyhovující ustanovení čl. 10 odst. 2 základního nařízení. Za účelem poskytnutí dostatečných důkazů o újmě neexistuje povinnost poskytnout údaje o všech ukazatelích újm uvedených v čl. 8 odst. 4 základního nařízení. Ani všechny ukazatele újm nemusí vykazovat sestupný trend.
- (38) Komise uvedla, že vzorek výrobců v Unii vybraný během šetření zahrnoval největší společnost z těch, které podnět nepodaly, a tato společnost poskytla Komisi příležitost provést křížovou kontrolu údajů na makroúrovni poskytnutých žadatelem. Kromě toho Komise při šetření zohlednila všechny relevantní ukazatele újm. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (39) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že výrobci v Unii neutrpěli újmu, a už vůbec ne kvůli dovozu z Číny. Podle čínské vlády se výrobnímu odvětví Unie mezi rokem 2015 a obdobím šetření dařilo dobře a v zásadě všechny ukazatele újm se vyvíjely pozitivně nebo zůstaly stabilní.
- (40) Údaje v podnětu jasně ukázaly, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu v důsledku významného cenového podbízení ze strany subvencovaného dovozu textilií ze skleněných vláken z dotčených zemí. Výroba, prodej a podíl výrobního odvětví Unie na trhu výrazně poklesly. Žadatelé byli nuceni snížit investice a zaměstnanost. Zásoby výrobců v Unii, kteří podpořili podnět, se zvýšily a jejich ziskovost poklesla.
- (41) Komise uvedla, že během šetření vykazovaly ukazatele újm stanovené na základě skutečných ověřených údajů poskytnutých výrobcům v Unii zařazenými do vzorku podstatnou újmu, která byla způsobena dovozem z dotčených zemí. Čínská vláda poskytla připomínky k těmto ukazatelům ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací⁽¹²⁾. Těmto připomínkám se věnuje oddíl 5.4 tohoto nařízení.

⁽⁹⁾ Přílohy oddílu 6 konsolidované verze podnětu.

⁽¹⁰⁾ Přílohy 349. až 352. bodu odůvodnění konsolidované verze podnětu.

⁽¹¹⁾ Přílohy oddílu 4 konsolidované verze podnětu.

⁽¹²⁾ Pro účely tohoto dokumentu je „poskytnutí definitivních informací“ totéž jako „poskytnutí konečných informací“.

- (42) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena újma v důsledku souvisejícího dovozu ze třetích zemí a poklesu poptávky na trhu Unie.
- (43) Komise s tím nesouhlasila. Podnět prokázal, že vzhledem k nízkému objemu souvisejícího dovozu ze třetích zemí nemohl tento dovoz způsobit podstatnou újmu. Analýza ukazatelů újmy, kterou předložil žadatel, dále ukázala, že újmu nelze vysvětlit poklesem poptávky na trhu Unie, jelikož jejich ztráty podílu na trhu prokazují, že tato ztráta v prodeji jednoznačně přesahovala pokles spotřeby.
- (44) Žadatel poskytl dostatečné důkazy o příčinné souvislosti mezi dovozem z dotčených zemí a újmou. Kromě toho žadatel analyzoval další možné příčiny újmy, například výkonnost výrobců v Unii, vývozní výkonnost výrobců v Unii a dovoz z jiných třetích zemí.
- (45) Dovoz ze třetích zemí a pokles poptávky na trhu Unie během šetření byly posouzeny v oddíle 6.2. Po poskytnutí konečných informací neposkytla čínská vláda žádné nové argumenty ohledně zahájení řízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (46) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že vertikálně integrovaní výrobci v Unii utrpěli újmu v důsledku nákladů spojených se „zpětnou integrací“ a snížené schopnosti prodeje na volném trhu v důsledku „sestupné integrace“.
- (47) Při zahájení řízení nebyly k dispozici žádné informace týkající se zjevné konkurenční nevýhody od výrobního odvětví Unie. Výrobci v Unii navíc převážně nejsou vertikálně integrováni.
- (48) Kromě toho Komise uvedla, že šetření neprokázalo mimořádné náklady v důsledku vertikální integrace. Všichni výrobci v Unii zařazení do vzorku navíc prodávali především odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (49) Ve svých připomínkách k zahájení řízení čínská vláda tvrdila, že odlišné prodejní trendy výrobců, kteří podnět podali a kteří podnět nepodali, mezi rokem 2015 a obdobím šetření ukazují, že o prodej a odběratele soutěžily dvě skupiny výrobců. Ztráta prodeje a podílu na trhu u výrobců, kteří podnět podali, ve prospěch výrobců, kteří podnět nepodali, byla tedy také pravděpodobným důvodem, proč byli výrobci, kteří podnět podali, postiženi újmou z hlediska objemu prodeje a nemohli zvýšit ceny v období šetření.
- (50) Hospodářská soutěž mezi výrobci v Unii je důsledkem volného trhu a je běžným předpokladem (ledaže by například existovaly důkazy o existenci praktik narušujících hospodářskou soutěž, což není tento případ), a nikoli faktorem vysvětlujícím existenci újmy. Na trhu Unie si tedy konkurují nejen výrobci v Unii, kteří podnět podali, s výrobci v Unii, kteří podnět nepodali, ale i výrobci v Unii, kteří podnět podali, mezi sebou navzájem. To nelze považovat za skutečnost oslabující příčinnou souvislost mezi subvencovaným dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo celé výrobní odvětví Unie. Zjištění týkající se podstatné újmy založená na platném vzorku závisí na posouzení výrobního odvětví jako celku, včetně údajů od výrobců, kteří podnět podali a kteří podnět nepodali (údaje na mikro- a makroúrovni).
- (51) Během šetření, jak je uvedeno v poznámce k dokumentaci určené zúčastněné straně k nahlédnutí ohledně konečného vzorku výrobců v Unii ze dne 21. června 2019, byl vzorek výrobců v Unii tvořen jak výrobci v Unii, kteří podali podnět, tak těmi, kteří podnět nepodali. Stanovení újmy navíc nebylo omezeno na výrobce v Unii, kteří podali podnět, ale týkalo se výrobního odvětví Unie jako celku. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (52) Ve svých připomínkách po zahájení řízení čínská vláda navíc tvrdila, že zásadním informacím, jako jsou podporovatelé podnětu a hlavní údaje týkající se újmy, byla poskytnuta nadměrná důvěrnost. Čínská vláda tvrdila, že to jí zabránilo řádně vyvrátit tvrzení žadatele o újmu.
- (53) Komise měla za to, že verze podnětu určená zúčastněným stranám k nahlédnutí obsahuje všechny zásadní důkazy a nedůvěrná shrnutí údajů, jimž bylo přiznáno důvěrné zacházení, aby zúčastněné strany mohly uplatnit svá práva na obhajobu v průběhu řízení. Připomíná se, že článek 29 základního nařízení připouští ochranu důvěrných údajů v případech, kdy by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informace nebo osobu, od níž byly tyto informace získány. Tvrzení čínské vlády v tomto ohledu byla proto zamítnuta.

1.1.2. Připomínky egyptské vlády k zahájení šetření

- (54) Egyptská vláda tvrdila, že šetření by nemělo být zahájeno, protože podnět nesplňuje požadavky na důkazy stanovené v čl. 11 odst. 2 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a v čl. 10 odst. 2 základního nařízení. Podle egyptské vlády nebyly k dispozici dostatečné důkazy o napadnutelných subvencích, újmě a příčinné souvislosti mezi dovozem subvencovaných výrobků a újmou. Komise toto tvrzení zamítla ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v 6. bodě odůvodnění.
- (55) Během konzultací před zahájením řízení egyptská vláda uvedla, že žadatel nepředložil důkazy o tom, že by údajné preferenční úvěry poskytovala egyptská vláda. S ohledem na soubor důkazů předložený v podnětu, a zejména na ujednání mezi Čínou a Egyptem, jakož i na cíle těchto ujednání je však Komise toho názoru, že žadatel poskytl dostatečné důkazy, které mu byly rozumně dostupné a z nichž vyplývá, že praxi poskytování subvencí prostřednictvím preferenčních úvěrů lze přičíst egyptské vládě.
- (56) Egyptská vláda dále tvrdila, že údajná daňová zvýhodnění byla v roce 2015 odstraněna z právních předpisů a že žadatel neposkytl důkazy o tom, že pro stávající projekty nadále platí. Komise však shledala, že žadatel poskytl dostatečné důkazy o zachování právních účinků těchto daňových zvýhodnění, které mu byly rozumně dostupné.
- (57) Egyptská vláda rovněž uvedla, že prominutí dovozních cel na suroviny není subvencí v rozsahu, v jakém jsou tyto dovážené výrobky zpětně vyváženy jako takové nebo zpracované do podoby navazujícího výrobku. Komise uznala, že napadnutelnou subvencí je pouze nadměrné vrácení dovozních cel na suroviny, a věnovala této skutečnosti při šetření zvláštní pozornost. Komise dále poznamenala, že se připomínka egyptské vlády nevztahuje na výrobní zařízení.
- (58) Egyptská vláda tvrdila, že žadatel neposkytl důkazy o výhodách spojených s poskytováním pozemků za cenu nižší než průměrnou. Komise však shledala, že žadatel poskytl dostatečné důkazy o výhodách, které mu byly rozumně dostupné.
- (59) Dále egyptská vláda uvedla, že žadatel nepředložil důkaz o specifičnosti, pokud jde o poskytování elektřiny za cenu nižší než průměrnou, neboť neexistuje žádná specifičnost, pokud přístup k subvenci podléhá objektivním podmínkám. Komise poznamenala, že egyptská vláda během konzultací před zahájením řízení neposkytla ohledně těchto objektivních podmínek žádné důkazy.
- (60) Komise proto dospěla k závěru, že v podnětu jsou uvedeny dostatečné důkazy pro zahájení šetření údajných napadnutelných subvencí poskytovaných přímo nebo nepřímo egyptskou vládou.

1.1.3. Připomínky týkající se samostatného antidumpingového šetření

- (61) Po poskytnutí definitivních informací tvrdila skupina Yuntianhua Group, že nahrazení výrobních faktorů, jež bylo provedeno v samostatném antidumpingovém šetření, není vhodné, a požádala Komisi, aby provedla výpočet dumpingového rozpětí pro vyvážející výrobce ve skupině bez použití čl. 2 odst. 6a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“) ⁽¹³⁾. Podle skupiny Yuntianhua Group nezjistilo antisubvenční šetření žádné důkazy o tom, že vstupy pro textilie ze skleněných vláken byly poskytovány za cenu nižší než průměrnou. Rovněž tvrdila, že antisubvenční šetření souhlasilo s tím, že vstupy pro textilie ze skleněných vláken byly zakoupeny za nezkreslené tržní hodnoty, jelikož pro výpočet výhod ze subvencí byl použit obrat dodavatelů vstupů a surovin.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

- (62) Komise za prvé uvedla, že připomínky k výpočtu a metodice, jež byly použity v samostatném antidumpingovém šetření, nespádají do oblasti působnosti tohoto řízení. Připomínky týkající se metodiky použité k určení dumpingu by proto měly být předloženy v kontextu uvedeného šetření.
- (63) Za druhé, šetření popsané v oddíle 3 ukázalo, že klíčoví dodavatelé vyvážejících výrobců těžili ve velké míře z vládních subvencí. Komise připomněla, že použití obratu společností ve spojení, které dodávají vstupy a suroviny, neznamená přijmout nezkreslené tržní hodnoty uvedených dodávek. Naopak, obrat je alokační klíč, který umožňuje řádné rozčlenění zjištěných subvencí, z nichž měli výhodu vyvážející výrobci.
- (64) Komise rovněž uvedla, že zjištění učiněná podle čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení se týkají podstatného zkreslení, když jsou ceny nebo náklady ovlivněny významnými zásahy státu. V této souvislosti se komplexně zkoumá celá řada různých prvků. Skutečnost, že antidumpingové šetření podle čl. 2 odst. 6a se neopírá o důkazy týkající se subvencování surovin nebo dotčeného výrobku, tedy nepředstavuje překážku pro Komisi, aby samostatně a v souladu s použitelnými pravidly základního nařízení prošetřila, zda dochází k subvencování. Argumenty skupiny Yuntianhua Group byly proto zamítnuty.
- (65) Po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina Yuntianhua Group tvrdila, že poskytnuté informace obsahovaly nová zjištění týkající se: i) neexistence segmentace trhu textilií ze skleněných vláken; ii) fyzikálních a technických vlastností výrobku; iii) struktury nákladů a cen; iv) dvojího započtení v důsledku souběžného uložení antidumpingových a antisubvenčních cel, které ovlivnilo úroveň konečných antidumpingových cel uložených dne 7. dubna 2020, a v) skutečnosti, že dumpingové rozpětí zjištěné v antidumpingovém šetření pro tuto stranu bylo nesprávné a mělo by být sníženo o celou výši subvencování zjištěnou v ČLR, aby se zabránilo dvojímu započtení. Tyto prvky nebyly obsaženy v konečných informacích v rámci souběžného antidumpingového řízení, které tudíž neobsahovaly tato zásadní zjištění a úvahy. V důsledku toho by podle této strany bylo konečné antidumpingové nařízení (EU) 2020/492 zjevně neodůvodněné a nezákonné a dumpingové rozpětí ve výši 64,7 % uvedené v antidumpingovém nařízení (EU) 2020/492 by bylo chybné.
- (66) Komise nejprve uvedla, že vysvětlení obsažená v poskytnutí dodatečných konečných informací v tomto řízení jsou reakcí na připomínky, které strany zaslaly v návaznosti na uvedené poskytnutí informací, a tudíž obsahovala více podrobností o zjištěních učiněných Komisí. Nejedná se tedy o nová zjištění, nýbrž pouze o reakci na připomínky zúčastněných stran.
- (67) Kromě toho, pokud jde o body i) až iii) vznesené touto stranou, tj. o neexistenci segmentace trhu textilií ze skleněných vláken, charakteristiku výrobku a strukturu nákladů a cen, Komise uvedla, že poznámky v poskytnutí dodatečných informací týkající se těchto tří bodů měly reagovat na nová tvrzení vznesená stranami. Tato nová tvrzení byla předložena pouze v souvislosti s tímto antisubvenčním řízením. Jediným tvrzením vzneseným v antidumpingovém řízení ohledně segmentace bylo, že výrobci v Unii vyrábějí pouze specializované výrobky OEM pro konkrétní odběratele a na segment OEM by neměla být uložena žádná opatření. Těmito argumenty se v úplnosti zabýval 409. bod odůvodnění antidumpingového nařízení⁽¹⁴⁾. Komise proto nemohla mít k dispozici řešení těchto nových připomínek již v souvislosti s poskytnutím informací o antidumpingovém řízení. Konečné antidumpingové nařízení obsahovalo všechna podstatná zjištění a úvahy, na jejichž základě Komise přijala rozhodnutí v souvislosti s uvedeným postupem, a v plném rozsahu se zabývalo všemi argumenty, které byly v rámci uvedeného řízení vzneseny. Zjištění v antisubvenčním řízení nemají vliv na odůvodnění stanovené v konečném antidumpingovém nařízení.
- (68) Z věcného hlediska navíc tyto body neovlivňují ani nemění zjištění v rámci šetření, a to ani antidumpingového, ani antisubvenčního. Tyto body proto nemají žádný dopad na situaci strany, která vznesla tvrzení, ani jiných stran. Navzdory tomu se Komise rozhodla dát stranám další příležitost k uvedeným bodům se vyjádřit. I když by jejich důsledkem nebyla žádná změna (a Komise tedy neměla v zásadě povinnost je řešit v poskytnutí dodatečných informací, ale v konečném nařízení), byly zahrnuty do poskytnutí dodatečných konečných informací. Ze všech výše uvedených důvodů byla tato tvrzení zamítnuta.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 108, 6.4.2020, s. 67.

- (69) V každém případě neexistuje žádný rozpor mezi zjištěními uvedených dvou šetření. Jediný rozdíl spočívá v tom, že v tomto řízení měly strany příležitost vyjádřit se v pozdější fázi a učinit další připomínky. Komise měla povinnost odpovědět na tyto připomínky a učinila tak v tomto nařízení.
- (70) Pokud jde konkrétně o poslední dva body, tj. body iv) a v) uvedené v 67. bodě odůvodnění, týkající se možného dvojího započtení a dumpingového rozpětí, Komise uvedla následující skutečnosti. Za prvé, jak již bylo vysvětleno v odpovědi na připomínky stran k poskytnutí konečných informací v rámci tohoto řízení, konkrétně v 1137. bodě odůvodnění, Komise se v plném rozsahu zabývala potenciálním problémem dvojího započtení a poskytla všem stranám dostatečnou příležitost předložit v průběhu tohoto řízení připomínky. Nemohla tak učinit v souvislosti s tehdy probíhajícím antidumpingovým řízením. Za druhé Komise konstatuje, že v souvislosti se samostatným vyrovnávacím a antisubvenčním řízením týkajícím se téhož výrobku pocházejícího z téže země, kdy k uložení vyrovnávacích cel dojde později než k uložení antidumpingových cel, neexistuje jiná možnost než změna dříve uložených antidumpingových cel. Tu je třeba provést, aby bylo možné zohlednit nová vyrovnávací cla a zároveň v příslušných relevantních případech zabránit dvojímu započtení a dodržet pravidlo nižšího cla. Za tímto účelem je v těchto případech legislativní metoda taková, že se uloží příslušná vyrovnávací cla a poté se současně odpovídajícím způsobem změní příslušná použitelná antidumpingová cla prostřednictvím téhož nařízení. Na rozdíl od toho, co tvrdí tato strana, proto antidumpingové nařízení (EU) 2020/492 není zjevně nesprávné a neodůvodněné. Příslušnými posouzeními a tvrzeními se v plném rozsahu zabývalo toto nařízení, které rovněž představuje základ pro změnu konečného antidumpingového nařízení. Jelikož příslušné antidumpingové clo platné pro skupinu Yuntianhua Group je podle tohoto nařízení rovněž změněno, jak je podrobně vysvětleno v oddíle 8, i tvrzení této strany, že úroveň jejího antidumpingového cla v nařízení (EU) 2020/492 je nesprávná, je jak z faktického, tak z právního hlediska nesprávné. Ze všech těchto důvodů se tvrzení skupiny Yuntianhua Group zamítají.

1.2. Celní evidence dovozu

- (71) Dne 31. července 2019 podal žadatel žádost o celní evidenci dovozu textilií ze skleněných vláken pocházejících z dotčených zemí podle čl. 24 odst. 5 základního nařízení. Dne 21. listopadu 2019 předložil žadatel žádost o zavedení celní evidence podle čl. 24 odst. 5 základního nařízení znovu, přičemž aktualizoval údaje o dovozu.
- (72) Podle čl. 24 odst. 5 základního nařízení je u dotčeného výrobku zavedena celní evidence dovozu, aby v případě, že výsledkem šetření budou zjištění, která povedou k uložení konečného vyrovnávacího cla, mohlo být toto clo, pokud budou splněny nezbytné podmínky, uloženo na celně evidovaný dovoz se zpětnou působností v souladu s platnými právními předpisy.
- (73) V reakci na žádost o celní evidenci předložily zúčastněné strany připomínky, kterými se Komise zabývala v nařízení o celní evidenci. Komise měla k dispozici dostatečné důkazy odůvodňující potřebu celní evidence dovozu.
- (74) Dne 21. ledna 2020 zveřejnila Komise prováděcí nařízení (EU) 2020/44 (dále jen „nařízení o celní evidenci“) ⁽¹⁵⁾, kterým se ode dne 22. ledna 2020 zavádí celní evidence dovozu textilií ze skleněných vláken pocházejících z ČLR a Egypta.

1.3. Upřesnění rozsahu definice výrobku

- (75) Během šetření vyšlo najevo, že některé hospodářské subjekty se možná nepřihlásily proto, že nesprávně pochopily definici výrobku, který je předmětem šetření. Z tohoto důvodu Komise dne 18. září 2019 upřesnila znění definice výrobku uvedené v oznámení o zahájení řízení tím, že zveřejnila další oznámení (dále jen „upřesňující oznámení“) ⁽¹⁶⁾. Upřesňující oznámení rovněž dalo stranám možnost, aby se v případě zájmu ve stanovené lhůtě přihlásily a požádaly o dotazník. Žádná zúčastněná strana k upřesňujícímu oznámení nepředložila připomínky ani nepožádala o dotazník.

⁽¹⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/44 ze dne 20. ledna 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. L 16, 21.1.2020, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Oznámení upřesňující oznámení o zahájení antidumpingového a antisubvenčního řízení týkajících se dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. C 314, 18.9.2019, s. 6).

- (76) Po zveřejnění upřesňujícího oznámení a v následném šetření bylo potvrzeno, že žádný z hospodářských subjektů se neopomněl přihlásit z důvodu možného neporozumění definici dotčeného výrobku obsažené v oznámení o zahájení řízení.

1.4. Období šetření a posuzované období

- (77) Šetření týkající se subvencování a újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).
- (78) Jak pro stávající antisubvenční šetření, tak pro antidumpingové šetření uvedené ve 4. bodě odůvodnění platí totéž období šetření a totéž posuzované období.

1.5. Zúčastněné strany

- (79) V oznámení o zahájení řízení Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Navíc Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, egyptskou vládu, čínskou vládu, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce, známé dovozce a uživatele a vyzvala je k účasti.
- (80) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Skupina Yuntianhua Group požádala o intervenci úředníka pro slyšení s cílem vyjádřit své obavy týkající se lhůty pro odpověď na písemné upozornění na nedostatky. Společnost tvrdila, že si nevšimla písemného upozornění na nedostatky, protože její počítačový server chybně vyhodnotil e-mail od Komise jako nevyžádanou poštu, a požádala o prodloužení o 18 dnů. Úředník pro slyšení vyzval Komisi, aby prodloužila lhůtu o 6 dní.
- (81) Jak je uvedeno v oddíle 1.3, Komise během šetření upřesnila definici výrobku a zúčastněným stranám, kterých se upřesnění týká nebo které se případně nepřihlásily, protože se domnívaly, že se jich řízení netýká, poskytla příležitost, aby se ve stanovené lhůtě přihlásily a požádaly o dotazník. Žádné další strany se nepřihlásily.

1.6. Výběr vzorku

- (82) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 27 základního nařízení.

1.6.1. Výběr vzorku výrobců v Unii

- (83) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že se rozhodla omezit šetření na přiměřený počet výrobců v Unii prostřednictvím výběru vzorku. Dodala, že prozatímne vybrala vzorek výrobců v Unii na základě nahlášeného objemu výroby obdobného výrobku v Unii v období od října 2017 do září 2018 rovněž s ohledem na zeměpisné rozložení. Tento vzorek sestával ze čtyř výrobců v Unii, kteří představovali více než 40 % odhadované celkové výroby textilií ze skleněných vláken v Unii. Žádná ze zúčastněných stran nepředložila připomínky, a předběžný vzorek byl proto potvrzen. Vzorek je pro výrobní odvětví Unie reprezentativní.

1.6.2. Výběr vzorku dovozců

- (84) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.
- (85) Požadované informace poskytl a se zařazením do vzorku souhlasil jeden dovozce, který není ve spojení (Euroresins UK Ltd.). S ohledem na malý počet spolupracujících dovozců Komise rozhodla, že provádět výběr vzorku není nutné.

1.6.3. Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR

- (86) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny známé vyvážející výrobce v ČLR, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Komise kromě toho požádala zastoupení Čínské lidové republiky při Evropské unii, aby označilo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

- (87) Požadované informace poskytl a se zařazením do vzorku souhlasilo osm vyvážejících výrobců nebo jejich skupin v ČLR. V souladu s čl. 27 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek, sestávající ze dvou skupin vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Na skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku připadalo více než 79 % nahlášeného vývozu textilií ze skleněných vláken do Unie během období šetření.
- (88) Vzorek vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců zahrnuje tyto podniky:
- China National Building Materials Group (dále jen „skupina CNBM Group“) zahrnující společnosti:
 - Jushi Group Co. Ltd (dále jen „Jushi“ nebo „Jushi China“),
 - Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd (dále jen „Hengshi“),
 - Taishan Fiberglass Inc (dále jen „Taishan“)
 - Yuntianhua Group (dále jen „skupina Yuntianhua Group“) zahrnující společnosti:
 - PGTEX China Co. Ltd (dále jen „PGTEX“),
 - Chongqing Tenways Material Corp. (dále jen „CTM“).
- (89) Podle čl. 27 odst. 2 základního nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány ČLR ohledně výběru vzorku konzultováni.
- (90) Připomínky k výběru vzorku byly obdrženy od dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, společností Jushi a Hengshi, kteří patří do skupiny CNBM Group. Společnosti Jushi a Hengshi nezpochybňovaly skutečnost, že jsou společnostmi ve spojení, avšak tvrdily, že nejsou ve spojení se společností Taishan. Společnost Jushi tvrdila, že Komise nemůže se společnostmi Hengshi, Jushi a Taishan zacházet jako s jediným subjektem na základě mechanického uplatnění čl. 127 odst. 1 písm. d) nebo f) prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ⁽¹⁷⁾ ze dne 24. listopadu 2015 (dále jen „prováděcí akt k celnímu kodexu Unie“). Na podporu tohoto tvrzení společnost Jushi odkázala na zprávu panelu WTO ve věci Korea – *Certain Paper* ⁽¹⁸⁾ a na pokyny pro transakce se spojenými osobami pro společnosti kótované na šanghaiské burze cenných papírů.
- (91) Tyto společnosti zdůraznily, že i) neměly žádný společný přímý podíl, ii) nedocházelo k překrývání mezi členy jejich řídicích a dozorčích orgánů, iii) nedocházelo k žádným souvisejícím transakcím mezi společnostmi Hengshi/Jushi a Taishan a iv) byly konkurenty na trhu.
- (92) Po výběru vzorku se dne 13. listopadu 2019 konalo slyšení se společností Taishan, ve kterém byly výše uvedené argumenty znovu předneseny.
- (93) Šetření ukázalo, že společnost China National Building Material (dále jen „CNBM“) je podnik v přímém vlastnictví čínského státu a z 41,27 % nepřímo ve vlastnictví mateřské společnosti CNBM, kterou pak plně vlastní Komise Státní rady pro dohled nad státem vlastněnými aktivy a jejich správou (dále jen „SASAC“). Společnost CNBM vlastní 26,97 % podíl ve společnosti China Jushi Co., Ltd. (dále jen „China Jushi“), která je jediným akcionářem společnosti Jushi ⁽¹⁹⁾.
- (94) V září 2017 uzavřela společnost CNBM se společností Sinoma dohodu o fúzi ⁽²⁰⁾, která byla dokončena v květnu 2018. Společnost Sinoma byla prostřednictvím své dceřiné společnosti Sinoma Science & Technology Co. vlastníkem společnosti Taishan. Po fúzi se společnost Sinoma sloučila se společností CNBM a byla jí absorbována. V důsledku toho drží společnost CNBM 26,97 % podíl ve společnosti China Jushi (jediný akcionář společnosti Jushi) a 60,24 % podíl ve společnosti Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (jediný akcionář společnosti Taishan).

⁽¹⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

⁽¹⁸⁾ WT/DS312/R ze dne 28. října 2005.

⁽¹⁹⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (naposledy zobrazeno dne 20. listopadu 2019).

⁽²⁰⁾ <https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf> (naposledy zobrazeno dne 20. listopadu 2019).

- (95) V čl. 127 odst. 1 písm. d) prováděcího aktu k celnímu kodexu se stanoví, že dvě osoby se považují za osoby ve spojení, pokud: třetí strana přímo nebo nepřímo drží, kontroluje nebo vlastní nejméně 5 % vydaných akcií nebo podílů s hlasovacími právy obou osob. Společnost CNBM drží 26,97 % podíl ve společnosti China Jushi (jediný akcionář společnosti Jushi) a 60,24 % podíl ve společnosti Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (jediný akcionář společnosti Taishan). Proto bylo shledáno, že společnosti jsou ve spojení.
- (96) Kromě toho podle zprávy o společnosti z roku 2019 vypracované čínskou makléřskou společností Guotai Junan Securities⁽²¹⁾ provádí společnost CNBM od roku 2017 reorganizaci svých provozních subjektů s cílem zlepšit regionální koordinaci a odstranit horizontální hospodářskou soutěž mezi kótovanými dceřinými společnostmi. Kromě toho hodlá společnost CNBM vyřešit problémy v oblasti horizontální hospodářské soutěže do roku 2020. Podle veřejně dostupných informací obsažených ve zprávě hodlala společnost CNBM zahájit tento proces konsolidací svého podnikání v odvětví skleněných vláken vložením aktiv do společností China Jushi a Sinoma Science & Technology (jediný akcionář společnosti Taishan). Důkazy shromážděné v průběhu šetření tedy nepodporují argument společností, že společný podíl nemá žádné praktické důsledky a že společnosti působí nezávisle. Tyto důkazy naopak svědčí o tom, že kromě samotné akcionářské struktury (která by sama o sobě mohla být směrodatná pro závěr, že jde o společnosti ve spojení) mohou dané tři společnosti také navzájem významně ovlivňovat svá podnikatelská rozhodnutí a že společnost, která je ovládá (CNBM), má za cíl alespoň koordinovat, ne-li integrovat jejich činnost („vyřešit otázky horizontální hospodářské soutěže“). To znamená, že subvence získané kteroukoli z uvedených společností mohou být bez rozlišení použity ve prospěch dotčeného výrobku. Komise proto zamítla tvrzení, že její závěr ve smyslu považovat tyto tři společnosti za společnosti ve spojení nezohlednil faktickou a ekonomickou situaci.
- (97) Pokud jde o argument, že Komise nemůže pro účely stanovení výše subvencování poskytnutého dotčenému výrobku zacházet se společnostmi Hengshi, Jushi a Taishan jako s jedinou skupinou, Komise připomněla, že pro zajištění účinného prosazování opatření, zejména aby se zabránilo přesměrování vývozu prostřednictvím společností ve spojení, která má platit nejnižší clo, používá Komise v praxi ke stanovení vztahu mezi vyvážejícími výrobci kritéria uvedená v článku 127 aktu, kterým se provádí celní kodex Unie. Tato skutečnost byla všem stranám jasně sdělena v oznámení o zahájení řízení na jeho začátku. Kromě toho je odkaz na článek 127 aktu, kterým se provádí celní kodex Unie, výslovně uveden v čl. 2 odst. 1 základního antidumpingového nařízení⁽²²⁾, přičemž Komise by měla se stranami v antidumpingových i antisubvenčních řízeních zacházet stejně⁽²³⁾. Kromě toho se podle čl. 7 odst. 1 základního nařízení provádí výpočet výše subvencování na jednotku subvencovaného výrobku vyváženého do Unie. Výpočet výše napadnutelných subvencí na základě dotčeného výrobku vyváženého do Unie znamená, že pokud jsou společnosti ve spojení, jelikož peníze jsou zastupitelné, mohou uvedené výhody použít bez rozlišení pro dotčený výrobek, a to bez ohledu na konkrétního vyvážejícího výrobce. Jelikož v tomto případě společnosti Hengshi, Jushi a Taishan vyrábějí a vyvážejí dotčený výrobek, měla by se u výše napadnutelných subvencí, které jim byly poskytnuty, zohlednit skutečnost, že díky svému vztahu mohou uvedené výhody přenést na dotčený výrobek vyvážený do Unie, jak považují za vhodné. V důsledku toho by výhody poskytnuté uvedeným vyvážejícím výrobcům, pokud jde o dotčený výrobek, měly vést ke stanovení jediné výše pro celou skupinu.
- (98) Kromě toho ani věc projednávaná před WTO⁽²⁴⁾ zmíněná společností Jushi v 90. bodě odůvodnění nepodporuje tvrzení této společnosti. Ve skutečnosti na rozdíl od toho, co se společnost Jushi pokouší dovodit, panel WTO v uvedené věci potvrdil, že pro stanovení dumpingu v antidumpingových šetřeních pravidlo uvedené v čl. 6 odst. 10 antidumpingové dohody WTO (podle něž by mělo být vypočteno dumpingové rozpětí pro každého vyvážejícího výrobce) nutně nezabraňuje tomu, aby bylo s odlišnými právními subjekty zacházeno jako s jediným

⁽²¹⁾ <https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf> (s. 4, naposledy zobrazeno dne 20. listopadu 2019).

⁽²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

⁽²³⁾ Na základě Deklarace o řešení sporů podle Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 nebo části V Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Viz též věc DS 427 WT/DS427/RW *China anti-dumping CVD measure on broilers* – deklarace je citována v bodě 7.1. Komise se domnívá, že by v rámci možností měla zajistit konzistentní výsledky v souběžných antidumpingových a antisubvenčních šetřeních (viz rovněž zpráva Odvolacího orgánu Mexico – *Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice* (WT/DS295/AB/R), bod 295).

⁽²⁴⁾ WT/DS312/R ze dne 28. října 2005.

vývozcem nebo výrobcem. Panel poznamenal, že toto zacházení by bylo povoleno, „pokud je strukturální a obchodní vztah mezi dotčenými společnostmi dostatečně úzký tak, aby mohly být považovány za jediného vývozce“⁽²⁵⁾. Z této úvahy vyplývá, že panel nestanovil kritéria, která musí orgány provádějící šetření použít k posouzení toho, zda jsou společnosti ve spojení. Panel se omezil na to, že se zabýval konkrétními prvky (jako je držba podílů, správní rada, prodejní kanály), které v tomto případě posuzoval orgán provádějící šetření. Odvolací orgán ve věci EC – Fasteners potvrdil možnost zacházet s několika vývozci jako s jediným subjektem, přičemž uvedl rovněž prvky, které mohou být relevantní, jako je i) existence podnikových a strukturálních vazeb mezi vývozci, například společná kontrola, vlastnictví a řízení; ii) existence podnikových a strukturálních vazeb mezi státem a vývozci, například společná kontrola, vlastnictví a řízení, a iii) kontrola nebo podstatný vliv státu, pokud jde o stanovování cen a produkci⁽²⁶⁾. V tomto ohledu nelze z právních a skutkových okolností tohoto případu zpochybnit existenci podnikových vztahů mezi společnostmi Jushi, Hengshi a Taishan.

- (99) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že se pro účely tohoto šetření jedná o společnosti ve spojení, a všechna související tvrzení tak byla zamítnuta.
- (100) Po poskytnutí konečných informací zpochybnila společnost Taishan použití vyrovnávacího cla v kombinaci se společností Hengshi/Jushi. Tato zúčastněná strana tvrdila, že společný konečný akcionář (společnost CNBM) měl pouze velmi omezenou kontrolu nad podnikatelskými a provozními rozhodnutími společností Jushi nebo Hengshi. Zopakovala, že společnosti Taishan a Hengshi/Jushi si konkurují na trhu, a uvedla, že na podporu těchto tvrzení již dříve předložila důkazy. Společnost Taishan nabídla písemný závazek, který by účinně přerušil jakoukoli obchodní vazbu mezi společnostmi Taishan a Hengshi/Jushi, což by zabraňovalo přeměrování vývozu textilií ze skleněných vláken do Unie od společností Hengshi/Jushi prostřednictvím společnosti Taishan.
- (101) Jak je popsáno v 96. bodě odůvodnění, šetření odhalilo, že prostřednictvím svých společných akcionářů mohou dané tři společnosti navzájem významně ovlivňovat svá podnikatelská rozhodnutí. Z důkazů ve spisu vyplývá, že společnosti procházejí procesem konsolidace a koordinace operací týkajících se skleněných vláken. Nebyly poskytnuty žádné nové informace ani důkazy, které by mohly tato zjištění vyvrátit. Společnost Taishan ve skutečnosti nezpochybnila plány svého hlavního akcionáře na konsolidaci jeho podnikání v oblasti skleněných vláken. Tyto plány jsou v jasném rozporu s jakýmkoli závazkem přerušit obchodní vztahy mezi společnostmi Taishan a Hengshi/Jushi. Aniž by se společnost vyjádřila k tomu, zda by Komise mohla takový závazek přijmout, není kromě toho zjevně schopna přijmout jakýkoli druh závazku bez souhlasu subjektů, které ji v konečném důsledku ovládají. Proto byly tvrzení společnosti Taishan i žádost o závazek zamítnuty.
- (102) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina CNBM Group, že subvence, které obdržel obchodník ve spojení Jushi Hong Kong Co. Ltd., nelze napadnout, jelikož tato společnost je usazena v Hongkongu, a nikoli v Číně. Hongkong je nezávislým členem WTO, a je proto podle práva WTO a pro účely šetření Unie v oblasti ochrany obchodu považován za nezávislou jurisdikci. Vzhledem k tomu, že stávající antisubvenční řízení nebylo zahájeno proti Hongkongu, neměly by být zohledněny žádné subvence, které údajně obdržela společnost Jushi Hong Kong. Komise uvedla, že skupina CNBM Group nezpochybnila zjištění Komise týkající se subvencování tohoto obchodníka ve spojení. Bez ohledu na status Hongkongu v tomto šetření se skutečné středisko činnosti a kontroly nad společností Jushi Hong Kong nacházelo v pevninské Číně. Jak uvedla samotná společnost, „Jushi Hong Kong je ve skutečnosti papírová společnost, nemá žádné konkrétní zaměstnance, žádný pozemek, žádný fyzický úřad a žádné výhody, tedy ani daňové programy, ani granty“. Účetní záznamy se nacházely ve společnosti Jushi Group Co. Ltd., zde se nacházeli i příslušní pracovníci za účelem ověření a získané subvence, které poskytovaly výhodu dotčenému výrobku, poskytly čínské subjekty. Kromě toho, jak potvrdil Odvolací orgán ve věci *United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea*, mohou být pro výpočet výše valorického subvencování relevantní subvence poskytované příjemci v jiných zemích, než je člen poskytující subvenci⁽²⁷⁾. Toto tvrzení této společnosti se proto zamítá.

⁽²⁵⁾ WT/DS312/R ze dne 28. října 2005, bod 7.162.

⁽²⁶⁾ WT/DS397AB/R ze dne 15. července 2011, bod 376. Stejně znění je nyní uvedeno v čl. 9 odst. 5 druhém pododstavci základního antidumpingového nařízení.

⁽²⁷⁾ Zpráva Odvolacího orgánu *United States - Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea* (WT/DS464/AB/R), 7. září 2016, bod 5.298.

- (103) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina Yuntianhua Group, že její subvenční rozpětí bylo nadhodnoceno přidáním subvencí poskytnutých společností, které nedodávají vstupy používané při výrobě dotčeného výrobku, a proto požadovala, aby se k subvencím těchto společností při výpočtu vyrovnávacího cla nepřihlíželo.
- (104) Článek 1 základního nařízení stanoví, že aby se vyrovnala subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu, vývoz nebo přepravu jakéhokoli výrobku, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu, může být uloženo vyrovnávací clo. Komise má důkazy o tom, že společnosti zahrnuté do šetření, jejichž výhody plynoucí ze subvencí přispěly ke clu pro skupinu, se přímo či nepřímo podílely na poskytování vstupů, služeb, materiálů nebo aktiv používaných při výrobě dotčeného výrobku, jak je popsáno v článku 1 základního nařízení. V tomto ohledu nebyly připomínky vznesené skupinou Yuntianhua Group podloženy konkrétními důkazy.
- (105) Komise však zjistila, že jedna ze společností ve spojení, jejíž subvence byly napadeny, byla původně požádána o účast na šetření, protože pronajala strojní zařízení jednomu z vyvážejících výrobců. V návaznosti na obdržené připomínky však Komise revidovala alokační klíč týkající se leasingových činností společnosti, které byly spojeny s dotčeným výrobkem. Jelikož výhody, které by mohly být přiděleny prostřednictvím leasingových činností, se považovaly za zanedbatelné, Komise rozhodla, že je nezohlednit.

1.7. Individuální zjišťování

- (106) Pět z čínských vyvážejících výrobců, kteří zaslali odpovědi na dotazník pro výběr vzorku, informovalo Komisi o svém záměru požádat o individuální zjišťování podle čl. 27 odst. 3 základního nařízení. Komise dotazník zpřístupnila online v den zahájení řízení. Komise navíc oznámila vyvážejícím výrobcům nezařazeným do vzorku, že jsou povinni poskytnout odpověď na dotazník, pokud chtějí být posuzováni individuálně. Žádná ze společností však odpověď na dotazník neposkytla. V důsledku toho nebylo možné provést individuální zjišťování.

1.8. Spolupracující vyvážející výrobci v Egyptě

- (107) V oznámení o zahájení řízení Komise vyzvala všechny vyvážející výrobce v Egyptě, aby ji kontaktovali. Přihlásili se dva vyvážející výrobci ve spojení, kteří představují 100 % vývozu do Unie a 100 % výroby textilií ze skleněných vláken v Egyptě:

— Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E (dále jen „Jushi Egypt“), třetí sektor severozápadního zálivu suezské ekonomické zóny, Egypt,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E (dále jen „Hengshi Egypt“), třetí sektor severozápadního zálivu suezské ekonomické zóny, Egypt.

1.9. Odpovědi na dotazník a inspekce na místě

- (108) Dotazníky pro výrobce v Unii, dovozce, uživatele a vyvážející výrobce v ČLR a v Egyptě byly v den zahájení řízení zpřístupněny na internetu ⁽²⁸⁾.
- (109) Komise obdržela odpovědi na dotazník od dvou skupin čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, dvou egyptských vyvážejících výrobců, čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku, pěti uživatelů a jednoho dovozce, který není ve spojení. Na dotazník neodpověděl žádný z čínských vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku.
- (110) Komise rovněž zaslala dotazník čínské a egyptské vládě. Dotazník pro čínskou vládu obsahoval zvláštní dotazníky pro banku China Development Bank (dále jen „CDB“), banku Export Import Bank of China (dále jen „EXIM“) a společnost Sinosure. Uvedené finanční instituce byly výslovně zmíněny v podnětu jakožto veřejnoprávní subjekty nebo subjekty řízené či pověřené k poskytování subvencí. Kromě toho byla čínská vláda požádána, aby zvláštní dotazník pro finanční instituce zaslala všem ostatním finančním institucím, které poskytují úvěry nebo vývozní úvěry společnostem zařazeným do vzorku nebo odběratelům společností zařazených do vzorku. Čínská vláda byla rovněž požádána, aby v zájmu administrativního zjednodušení shromáždila veškeré odpovědi poskytnuté těmito finančními institucemi a aby je předala přímo Komisi.

⁽²⁸⁾ K dispozici na stránkách http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2398

- (111) Dotazník pro egyptskou vládu obsahoval zvláštní dotazníky pro banky National Bank of Egypt, Ahli Bank a Bank Misr. Uvedené finanční instituce byly výslovně zmíněny v podnětu jakožto veřejnoprávní subjekty nebo subjekty řízené či pověřené k poskytování subvencí. Kromě toho byla egyptská vláda v zájmu administrativního zjednodušení požádána, aby zvláštní dotazník pro finanční instituce zaslala všem ostatním finančním institucím, které poskytují úvěry nebo vývozní úvěry společností zařazeným do vzorku. Dotazník pro egyptskou vládu navíc obsahoval zvláštní dotazníky pro společnosti Egypt-TEDA Investment Company (dále jen „Egypt TEDA“) a Egyptian Chinese JV Company for Investment (dále jen „ECCL“), které byly v podnětu identifikovány jako státem vlastněné subjekty působící v zóně SETC. Egyptská vláda byla požádána, aby shromáždila veškeré odpovědi poskytnuté těmito finančními institucemi a dalšími subjekty a aby je zaslala přímo Komisi.
- (112) Komise obdržela od čínské vlády odpovědi na dotazník, které zahrnovaly odpovědi na zvláštní dotazník od společností EXIM a Sinosure, jakož i odpovědi od egyptské vlády, které zahrnovaly odpovědi na zvláštní dotazník od bank National Bank of Egypt a Bank Misr a společnosti Egypt TEDA.
- (113) Aniž je dotčeno použití článku 28 základního nařízení, Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné a které včas poskytly strany za účelem stanovení subvence, újmy a zájmu Unie. V prostorách čínského ministerstva obchodu byla provedena inspekce na místě, jíž se účastnili i úředníci z jiných příslušných ministerstev. Při této inspekci na místě byli přítomni mimoto zástupci společností EXIM, CDB a Sinosure.
- (114) Inspekce na místě se uskutečnila také v prostorách společnosti Egypt TEDA, jakož i v prostorách těchto egyptských vládních orgánů:
- Generální úřad pro investice (dále jen „GAFI“), Káhira, Egypt,
 - Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu (dále jen „Generální úřad zóny SC“), ekonomická zóna Suezského průplavu, Egypt,
 - Egypt Gas Holding (dále jen „EGAS“), Káhira, Egypt,
 - Egyptská regulační agentura pro dodávky elektřiny a ochranu spotřebitele (dále jen „EgyptERA“), Káhira, Egypt.
- (115) Komise navíc uskutečnila inspekce na místě podle článku 26 základního nařízení v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii

- European Owens Corning Fiberglas, Spol (dále jen „OC“),
- Chomarar Textiles Industries S.A.S. (dále jen „Chomarar“),
- Saertex GmbH & Co. KG (dále jen „Saertex“),
- Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy (dále jen „Ahlstrom“)

Výrobci v ČLR zařazení do vzorku ⁽²⁹⁾

- China National Building Materials Group (dále jen „skupina CNBM Group“),
- Jushi Group Co. Ltd, Ťia-sing, ČLR,
- Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, Ťia-sing, ČLR,
- China Jushi Co. Ltd., Ťia-sing, ČLR,
- Jushi Group Hong Kong Co. Limited, Ťia-sing, ČLR,
- Tongxiang Leishi Mineral Powder Co. Ltd., Ťia-sing, ČLR,
- Tongxiang Jinshi Precious Metal Equipment Co. Ltd., Ťia-sing, ČLR,

⁽²⁹⁾ Tento seznam zahrnuje vyvážející výrobce i další subjekty ve spojení v téže skupině bez ohledu na to, zda vyrábějí dotčený výrobek.

- Huajin Capital Limited, Hongkong, ČLR,
- Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd., Hongkong, ČLR,
- Taishan Fiberglass Inc., Tchaj-an, ČLR,
- China National Building Material Group finance Co., Ltd, Peking, ČLR,
- Sinoma Science & Technology Co., Ltd, Peking a Nanking, ČLR,
- Huatai Non-Metallic Powder Co., Ltd, Tchaj-an, ČLR,
- Taian Antai Gas Co., Ltd, Tchaj-an, ČLR,
- Taishan Fiberglass Zoucheng Co., Ltd, Zoucheng, ČLR,
- Sinoma Jinjing Fiber Glass (Zibo) Co., Ltd, Zibo, ČLR,
- Shandong Linyi Shanqi Mining Co., Ltd, Station of Sunzu Town, ČLR,
- Yuntianhua Group (dále jen „skupina Yuntianhua Group“):
- PGTEX China Co. Ltd., Čchang-čou, ČLR
- Chongqing Tenways Material Corp.Ltd, Čchung-čching, ČLR,
- Chongqing Polycomp International Corporation (CPIC), Čchung-čching, ČLR,
- CPIC International Co., Limited (CPIC HK), Čchung-čching, ČLR,
- Changzhou Diba Textile Machinery Co., Ltd., Čchang-čou, ČLR,
- Changzhou Newtry Co., Ltd., Čchang-čou, ČLR
- Chongqing Tianze New Material Co., Ltd., Čchung-čching, ČLR,
- Wenzhou Jinhui Nonmetallic Mining Co., Ltd., Čchung-čching, ČLR,
- Chongqing Yuanjia Mining Co., Ltd. (Chongqing Wingreat), Čchung-čching, ČLR,
- Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., Kchun-ming, ČLR,
- Yunnan Yuntianhua Financial Co., Ltd., Kchun-ming, ČLR

Vyvážející výrobci v Egyptě

- Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E, Suez,
- Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez

Uživatelé

- Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG (dále jen „SGRE“),
- Vestas Wind Systems A/S (dále jen „Vestas“).

- (116) Kvůli hrozbě přenosu onemocnění COVID-19 a následným opatřením přijatým v reakci na šíření tohoto onemocnění ⁽³⁰⁾ nemohla Komise ověřit údaje předložené několika společnostmi, které patří do skupiny jednoho z vyvážejících výrobců nacházejících se v ČLR. Vzhledem k tomu, že k této nepředvídané situaci došlo ve velmi pozdní fázi řízení a že žádné jiné řešení nebylo možné, Komise výjimečně použila informace předložené těmito společnostmi pro výpočet subvence, které byly ověřeny na základě dostupných informací.

1.10. Neuložení prozatímních opatření a následný postup

- (117) Dne 24. ledna 2020 Komise v souladu s čl. 29a odst. 2 základního nařízení informovala zúčastněné strany o svém záměru neuložit prozatímní opatření a pokračovat v šetření.
- (118) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, jež považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění.

⁽³⁰⁾ Viz poznámka ke spisu týkající se důsledků koronavirové pandemie na antidumpingová a antisubvenční šetření, odkaz t20.001353.

1.11. Poskytnutí konečných informací

- (119) Dne 27. února 2020 Komise všechny strany informovala o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antisubvenční clo na dovoz dotčeného výrobku do Unie (dále jen „poskytnutí konečných informací“).
- (120) Všem stranám byla poskytnuta 15denní lhůta, během níž mohly k uvedeným konečným informacím zaslat připomínky. Několik zúčastněných stran požádalo o prodloužení lhůty. Komise těmto stranám udělila lhůtu pro podání připomínek do 20. března a 23. března 2020. Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.
- (121) V rámci samostatného antidumpingového šetření byly stranám dne 19. prosince 2019 poskytnuty konečné nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise hodlala uložit konečné antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku do Unie. Kromě toho byly zúčastněným stranám dne 10. února 2020 poskytnuty dodatečné informace.
- (122) Komise v tomto nařízení řešila připomínky předložené v průběhu antisubvenčního řízení. Připomínkami předloženými v souvislosti se samostatným antidumpingovým šetřením se toto nařízení nezabývalo, pokud strany výslovně neuvedly, že předložené připomínky se týkají obou řízení.
- (123) Po poskytnutí konečných informací žádná strana nepožádala o slyšení u úředníka pro slyšení.
- (124) Kromě toho obdržely zúčastněné strany dne 17. dubna 2020 dodatečné konečné informace a do 22. dubna 2020 měly možnost předložit připomínky (dále jen „poskytnutí dodatečných konečných informací“).
- (125) Kromě toho byly zúčastněným stranám dne 24. dubna 2020 podruhé poskytnuty dodatečné konečné informace a do 27. dubna 2020 měly možnost předložit připomínky (dále jen „druhé poskytnutí dodatečných konečných informací“).
- (126) Komise uspořádala slyšení s výrobním odvětvím Unie, s vyvážejícími výrobci Jushi/Hengshi China a s egyptskými vyvážejícími výrobci Jushi/Hengshi Egypt, jakož i s egyptskou vládou.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

- (127) Dotčeným výrobkem ⁽³¹⁾ jsou *textilie z tkaných a/nebo vpichovaných pramenců a/nebo příze z nekonečných skleněných vláken, též s dalšími prvky, s výjimkou výrobků, které jsou impregnované či předimpregnované („pre-preg“), a s výjimkou otevřených síťovin o velikosti buňky větší než 1,8 mm na délku i na šířku a o plošné hmotnosti vyšší než 35 g/m² (dále jen „textilie ze skleněných vláken“)* pocházející z ČLR a Egypta, v současnosti kódů KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 a ex 7019 90 00 (kódy TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 a 7019 90 00 80) (dále jen „dotčený výrobek“).
- (128) Textilie ze skleněných vláken mají širokou škálu použití, například při výrobě lopatek pro větrné turbíny, při výrobě člunů, nákladních automobilů a sportovního vybavení, jakož i v systémech pro sanaci potrubí.

2.2. Obdobný výrobek

- (129) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:
- dotčený výrobek,
 - výrobek vyráběný a prodáváný na domácím trhu dotčených zemí a
 - výrobek vyráběný a prodáváný v Unii výrobním odvětvím Unie.
- (130) Komise rozhodla, že uvedené výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 2 písm. c) základního nařízení.

⁽³¹⁾ Podle objasnění v upřesňujícím oznámení.

2.3. Tvzení týkající se definice výrobku

- (131) Jeden vyvážející výrobce a ministerstvo obchodu Egyptské arabské republiky tvrdili, že soupravy předřezaných textilií ze skleněných vláken by neměly být zahrnuty do působnosti šetření. Argumentovali tím, že soupravy předřezaných textilií ze skleněných vláken jsou navazujícím výrobkem, který vyžaduje další výrobní kroky a vykazuje rozdíly ve fyzikálních vlastnostech, jelikož má mnohem menší rozměry. Má jinou formu a balení, neboť se skládá z několika menších kusů textilií spojených prošíváním. Dále byl vznesen argument, že vyloučením souprav by nevzniklo žádné riziko obcházení, neboť proces řezání je nevratný a výrobek není zaměnitelný s neřezanými textiliemi ze skleněných vláken.
- (132) Žadatel tvrdil, že soupravy předřezaných textilií ze skleněných vláken a neřezané textilie ze skleněných vláken mají stejné základní vlastnosti a stejná konečná použití. Vzhledem k tomu, že textilie ze skleněných vláken jsou materiály určené ke zpevnění, přiřezávání je nutné, aby odpovídaly tvaru výrobku, který je třeba zpevnit, ale nemění jejich základní vlastnosti jako takové. Proces řezání může provádět výrobce textilií ze skleněných vláken, nezávislý průmyslový řezač nebo samotný odběratel. Jedná se o velmi jednoduchý a levný úkon. Žadatel dále tvrdil, že uživatelé nevnímají předřezané textilie ze skleněných vláken jinak než ostatní textilie ze skleněných vláken, jelikož se obvykle vyrábějí podle uživatelských specifikací. Pokud by proces řezání změnil charakteristiky textilií ze skleněných vláken, vedlo by to k tomu, že by se staly nepoužitelnými pro konkrétního odběratele.
- (133) Šetření ukázalo, že postupy předřezávání a sestavování do souprav nemění základní fyzikální, technické nebo chemické vlastnosti textilií ze skleněných vláken ani jejich základní konečná použití. Odběratelé obou výrobků jsou z velké části titíž a oba výrobky jsou prodávány prostřednictvím stejných distribučních kanálů.
- (134) Šetření rovněž potvrdilo, že u většiny aplikací se textilie ze skleněných vláken vyrábí podle specifikací odběratelů. Soupravy předřezaných textilií ze skleněných vláken představují pouze dodatečnou specifikaci v objednávce odběratele. Soupravy předřezaných textilií ze skleněných vláken jsou zabaleny do odlišného balení, které rovněž nemění vlastnosti. Vzhledem k tomu, že textilie ze skleněných vláken jsou ve stále větší míře objednávány v podobě souprav předřezaných textilií a stále častěji se využívá služeb externích řezačů, existovalo by vysoké riziko obcházení, kdyby byly předřezané textilie ze skleněných vláken vyloučeny z oblasti působnosti šetření. Komise proto dospěla k závěru, že předřezané textilie ze skleněných vláken by nebylo vhodné z rozsahu šetření vyloučit.
- (135) Jiný vyvážející výrobce tvrdil, že příze ze skleněných vláken by se měla považovat za vyloučenou z oblasti působnosti šetření. Tento vyvážející výrobce tvrdil, že příze ze skleněných vláken nebyla výslovně zmíněna v dotazníku, v podnětu nebo v oznámení o zahájení řízení, což naznačuje, že se na ni nevztahuje definice výrobku. Dále tvrdil, že textilie ze skleněných vláken z příze nelze klasifikovat podle vlastností kontrolního čísla výrobku (dále jen „PCN“), že se dováží pod jinými kódy KN, než jsou kódy uvedené v podnětu, a že na přízi ze skleněných vláken se nevztahují ani opatření uložená na pramence ze skleněných vláken v jiných řízeních.
- (136) Žadatel a další výrobce v Unii (který není stranou podnětu) tvrdili, že šetření by se mělo vztahovat pouze na textilie z nekroucených skleněných vláken, zatímco kroucená vlákna by mohla být z oblasti působnosti šetření vyloučena. Žadatel tvrdil, že nekroucená skleněná vlákna mají stejné vlastnosti jako pramence skleněných vláken, jelikož se skládají ze svazku nekroucených vláken nebo pramenů, používají se rovněž pro stejné účely jako pramence a mají obvykle průměr 13–24 mikrometrů a 300–4 800 tex.
- (137) Pokud jde o zahrnutí textilií ze skleněných vláken z příze, v oznámení o zahájení řízení byl definován výrobek, který je předmětem šetření, jako „*textilie z tkaných a/nebo vpichovaných pramenců a/nebo příze z nekonečných skleněných vláken [...]*“⁽³²⁾. Šetření prokázalo, že nekroucená skleněná vlákna mají stejné základní vlastnosti jako pramence ze skleněných vláken, tj. skládají se ze svazku nekroucených vláken nebo pramenů a používají se ke stejným účelům. Oba tyto výrobky mají obvykle průměr 13–24 mikrometrů a 300–4 800 tex. Proto by nebylo vhodné vyloučit tyto typy výrobku z oblasti působnosti šetření.

⁽³²⁾ Oznámení o zahájení řízení ve znění upřesňujícího oznámení.

- (138) Pokud jde o textilie ze skleněných vláken vyráběné hlavně z kroucených skleněných vláken, Komise podotýká, že tento výrobek, který má odlišné základní vlastnosti a který je rovněž určen k odlišným konečným použitím, např. pro desky s plošnými spoji, nebyl nikdy součástí dotčeného výrobku. Komise tento bod výslovně objasnila v upřesňujícím oznámení.

3. SUBVENCOVÁNÍ: ČÍNSKÁ LIDOVÁ REPUBLIKA

3.1. Úvod: prezentace vládních plánů, projektů a dalších dokumentů

- (139) Před analýzou údajného subvencování ve formě subvencí nebo programů subvencí Komise posoudila vládní plány, projekty a další dokumenty, které byly relevantní pro více než jednu ze subvencí nebo programů subvencí. Zjistila, že všechny subvence nebo programy subvencí, které jsou předmětem posouzení, jsou součástí provádění centrálního plánování čínské vlády na podporu výrobního odvětví textilií ze skleněných vláken z následujících důvodů.
- (140) 12. pětiletý plán národního hospodářského a sociálního rozvoje ČLR (dále jen „12. pětiletý plán“) zdůraznil význam odvětví nových materiálů, které zahrnuje textilie ze skleněných vláken, jako „strategického rozvíjejícího se odvětví“ a stanoví, že by se mělo rozvinout v „hlavní průmyslový pilíř“ prostřednictvím komplexní politické podpory a vedení⁽³³⁾. Kromě toho se 13. pětiletý plán národního hospodářského a sociálního rozvoje ČLR (dále jen „13. pětiletý plán“), který se vztahuje na období 2016–2020, zaměřuje na další rozvoj odvětví nových materiálů, a to posílením výzkumu a vývoje a zlepšením inovační schopnosti tohoto výrobního odvětví⁽³⁴⁾.
- (141) V 13. pětiletém plánu se zdůrazňuje strategická vize čínské vlády, pokud jde o zlepšení a podporu klíčových odvětví. Plán vyzdvihuje úlohu technologických inovací v hospodářském rozvoji ČLR spolu s přetrvávajícím významem zásad „zeleného“ rozvoje. Podle kapitoly 5 uvedeného plánu je jedním z hlavních směrů rozvoje prosazování modernizace tradiční průmyslové struktury, jak bylo uvedeno již ve 12. pětiletém plánu. Tato myšlenka je dále rozpracována v kapitole 22, která vysvětluje strategii modernizace tradičních odvětví v ČLR pomocí propagace jejich technologické přeměny. V tomto ohledu 13. pětiletý plán uvádí, že společnosti budou podporovány, aby se „komplexně zdokonalily v oblastech, jako jsou technologie výroby, průmyslová zařízení, ochrana životního prostředí a energetická účinnost“.
- (142) V 13. pětiletém plánu jsou na několika místech zmíněny nové materiály: „Budeme rychleji usilovat o pokroky u základních technologií v oblastech, jako jsou například informační a komunikační technologie nové generace, nové energie, nové materiály [...]“⁽³⁵⁾. Plán dále počítá s realizací projektů souvisejících s výzkumem, vývojem a aplikací klíčových nových materiálů⁽³⁶⁾.
- (143) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda zopakovala své základní stanovisko ohledně pětiletých plánů Číny a prohlásila, že tyto plány nejsou povinné ani právně závazné, ale jedná se o pouhé pokyny, protože neobsahují konkrétní právní ustanovení, sankce či jakákoli pravidla týkající se použitelnosti. Čínská vláda dále uvedla, že 12. pětiletý plán již není platný, a i v případě, že by 13. pětiletý plán byl právně závazný, což není, nezmiňuje textilie ze skleněných vláken. Kromě toho plán sice odkazuje na „nové materiály“, ale tento pojem nedefinuje. 13. pětiletý plán navíc není specifický pro odvětví textilií ze skleněných vláken ani pro „odvětví nových materiálů“, ale pokrývá téměř celé hospodářství.
- (144) Komise s tímto postojem nesouhlasila. Kapitola 17 v 13. pětiletém plánu uvádí: „strategie a plán národního rozvoje budou hrát vůdčí a závaznou roli.“ Z toho vyplývá, že tento plán neuvádí pouze obecná prohlášení o podpoře, ale používá formulace naznačující jeho závazný charakter.
- (145) I když 12. pětiletý plán již není platný, je předchůdcem, který zdůraznil význam odvětví nových materiálů jakožto „strategického rozvíjejícího se odvětví“, což 13. pětiletý plán dále rozpracoval. Jak je uvedeno ve 148. a 149. bodě odůvodnění, odvětví nových materiálů zahrnuje i odvětví textilií ze skleněných vláken. Jak je uvedeno ve 141. bodě odůvodnění, v 13. pětiletém plánu se zdůrazňuje strategická vize čínské vlády, pokud jde o zlepšení a podporu klíčových odvětví. Upřednostňuje proto určitá odvětví a technologie, včetně textilií ze skleněných vláken.

⁽³³⁾ Viz 12. pětiletý plán, s. 9.

⁽³⁴⁾ Viz 13. pětiletý plán, s. 23 a 24.

⁽³⁵⁾ Viz 13. pětiletý plán hospodářského a sociálního rozvoje Čínské lidové republiky, část II, kapitola 6, oddíl 1.

⁽³⁶⁾ Tamtéž, část II, kapitola 6, oddíl 4.

- (146) Tvrzení čínské vlády v tomto ohledu byla proto zamítnuta.
- (147) Odvětví nových materiálů je rovněž jedním z odvětví podporovaných v rámci iniciativy „Made in China 2025“⁽³⁷⁾, a je tudíž způsobilé čerpat významné státní financování. Na podporu iniciativy „Made in China 2025“, a tím nepřímo i odvětví textilií ze skleněných vláken byla vytvořena řada fondů, jako je například národní fond pro integrované obvody, fond pro moderní výrobu a investiční fond pro vznikající odvětví⁽³⁸⁾.
- (148) Kromě toho se na textilie ze skleněných vláken často odkazuje jako na „nové materiály“. Plán „Made in China 2025“⁽³⁹⁾ uvádí 10 strategických odvětví, která jsou pro čínskou vládu klíčovými odvětvími. Popisuje odvětví 9 „nové materiály“ a jeho podkategorie, které zahrnují pokročilé základní materiály (bod 9.1) a klíčové strategické materiály (bod 9.2), včetně vysoce výkonných vláken a kompozitních materiálů a nových materiálů pro energetiku⁽⁴⁰⁾. Nové materiály tedy těží z výhod vyplývajících z podpůrných mechanismů uvedených v dokumentu, mimo jiné z politik finanční podpory, fiskálních a daňových politik, dohledu a podpory Státní rady⁽⁴¹⁾.
- (149) V návaznosti na cestovní mapu iniciativy „Made in China 2025“ byl v listopadu 2016 navíc rozpracován seznam 10 strategických odvětví a byl z něj vytvořen Katalog čtyř základů, který zveřejnil poradní výbor pro národní výrobní strategii (NMSAC), což je poradní skupina Národní užší vedoucí skupiny pro budování národní výrobní síly. V tomto katalogu je každé z 10 strategických odvětví rozděleno do čtyř kapitol: i) základní náhradní díly, ii) klíčové základní materiály, iii) pokročilé zásadní procesy/technologie a iv) platformy průmyslových technologií. Skleněná vlákna lze nalézt v odvětví 7: elektrická zařízení, bod II, klíčový základní materiál: podbod 16, izolační desky ze skleněných vláken, a v odvětví 9: nové materiály, bod II, klíčové základní materiály, bod 10, vysoce výkonná vlákna, monomery a kompozitní materiály, a 24, materiály na bázi skla.
- (150) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že textilie ze skleněných vláken nejsou zmíněny v iniciativě „Made in China 2025“, která je v celé ekonomice široce dostupná, a že iniciativa „Made in China 2025“ není povinná, nýbrž je pouze pokynem.
- (151) V tomto ohledu Komise znovu opakuje, že iniciativa „Made in China 2025“ se jasně zaměřuje na odvětví nových materiálů, k nimž patří i odvětví textilií ze skleněných vláken, jak již bylo prokázáno. Poskytuje strategickou podporu a záruky mimo jiné prostřednictvím lepší politiky finanční podpory a větší podpory daňové politiky. Jasně například stanoví „zvýšení podpory pro novou generaci informačních technologií, vyspělá zařízení, nové materiály atd.“
- (152) Iniciativa „Made in China 2025“ uvádí, že se jedná o „program akcí v prvních deseti letech realizace strategie výroby energie“, a stanoví jasné strategické politiky a cíle. Iniciativa „Made in China 2025“ rovněž stanoví, že „jednotlivé regiony vypracují zvláštní program realizace a zdokonalí politická opatření s cílem zajistit provedení jednotlivých úkolů“, a dále stanoví, že „ministerstvo průmyslu a informací posílí analýzu sledování, dohled a vedení společně s příslušnými útvary a včas oznámí významné události Státní radě“. Kromě toho je iniciativa „Made in China 2025“ podpořena prováděcími opatřeními, jako je cestovní mapa iniciativy „Made in China 2025“ a „Oznámení Generálního úřadu ministerstva průmyslu a informačních technologií o vydání pokynů pro financování průmyslové transformace a modernizace („Made in China 2025“) z roku 2017“⁽⁴²⁾, jež stanoví fondy, z nichž těžili někteří spolupracující vyvážející výrobci textilií ze skleněných vláken. Kromě toho se plán rozvoje průmyslu stavebních hmot (2016–2020) zmíněný v 153. bodě odůvodnění „připravuje na základě návrhu 13. pětiletého plánu národního hospodářského a sociálního rozvoje Čínské lidové republiky a strategie „Made in China 2025““. Vzhledem k výše uvedenému se nezdá, že by iniciativa „Made in China 2025“ byla pouhým pokynem. Naopak se zdá, že má *de facto* závazný účinek a do značné míry je realizována. Tato tvrzení čínské vlády byla proto zamítnuta.

⁽³⁷⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm

⁽³⁸⁾ Viz US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan, s. 12.

⁽³⁹⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁴⁰⁾ Viz cestovní mapa iniciativy „Made in China 2025“, s. 142, 152.

⁽⁴¹⁾ Viz „Made in China“ 2025, kapitola 4: Strategická podpora a dodávky.

⁽⁴²⁾ <http://www.miiit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n3757016/c5657745/content.html>

- (153) Kromě toho i plán rozvoje odvětví stavebních hmot (2016–2020) propaguje odvětví textilií ze skleněných vláken. Tento plán vyzývá k optimalizaci průmyslové struktury mimo jiné rozšiřováním vznikajících odvětví, jako jsou materiály na bázi skla, průmyslová keramika, nitrooční čočky, vysoce výkonná vlákna a kompozitní materiály a grafen a upravené materiály. Toho má být dosaženo prostřednictvím vládního financování, politik v oblasti daní, financování, stanovování cen, energetiky a ochrany životního prostředí a podporou kapitálu pro účast na fúzích, nabývání a restrukturalizaci podniků zabývajících se stavebními hmotami pomocí různých prostředků včetně půjček ⁽⁴³⁾.
- (154) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že se plán rozvoje odvětví stavebních hmot vztahuje na všechny stavební hmoty, a je proto široce dostupný i v celé ekonomice. Tento plán se navíc týká pouze obecných informací o vládní politice.
- (155) Plán rozvoje odvětví stavebních hmot stanoví konkrétní opatření zaměřená na odvětví stavebních hmot, k němuž patří i odvětví textilií ze skleněných vláken, jak je vysvětleno ve 166. bodě odůvodnění. Komise proto nesouhlasí s tvrzením čínské vlády, že je dostupný v celé ekonomice.
- (156) Ačkoli by se plán rozvoje odvětví stavebních hmot mohl jevit pouze jako dokument s pokyny, jak je uvedeno ve 152. bodě odůvodnění, jedná se o provádění 13. pětiletého plánu a strategie „Made in China 2025“. Jeho cílem je „podpořit transformaci a modernizaci odvětví stavebních hmot, usnadnit změnu odvětví stavebních hmot z velkého na silné odvětví a dosáhnout udržitelného rozvoje během období provádění 13. pětiletého plánu“ a stanoví jasné úkoly a projekty, aby bylo dosaženo stanovených cílů během vymezeného konkrétního pětiletého období ⁽⁴⁴⁾. Tvrzení, že se jedná pouze o pokyny, je tedy sporné, tím spíše při jeho zkoumání v širším kontextu.
- (157) Na odvětví textilií ze skleněných vláken se vztahuje i plán rozvoje inteligentní výroby (2016–2020) zveřejněný čínským ministerstvem průmyslu a informačních technologií (dále jen „MIIT“), který stanoví 10 klíčových úkolů, jejichž cílem je zkrácení vývojového cyklu výrobků, zlepšení účinnosti výroby a kvality výrobků, snížení provozních nákladů, zdrojů a spotřeby energie a urychlení rozvoje inteligentní výroby. V roce 2018 oznámila Státní rada záměr Číny rozšířit svůj program pro inteligentní výrobu tím, že téhož roku doplní přibližně 100 pilotních projektů, a podle veřejně dostupných informací zařadilo MIIT jednoho ze spolupracujících vyvážejících výrobců, společnost Taishan Fiberglass, Inc., v roce 2015 na seznam mezi „podniky s inteligentní výrobou“ („The Intelligent Manufacturing Plants“) ⁽⁴⁵⁾.
- (158) Podle čínské vlády je plán rozvoje inteligentní výroby (2016–2020) irelevantní, neboť není specifický pro odvětví textilií ze skleněných vláken, ale týká se celého zpracovatelského průmyslu. Čínská vláda navíc tvrdila, že plán není závazný, nýbrž pouze orientační.
- (159) Plán rozvoje inteligentní výroby (2016–2020) se „připravuje v souladu s návrhem 13. pětiletého plánu národního hospodářského a sociálního rozvoje Čínské lidové republiky a strategie „Made in China 2025““ ⁽⁴⁶⁾. Proto provádí strategii stanovenou v těchto dokumentech. Jak již bylo vysvětleno výše, 13. pětiletý plán a strategie „Made in China 2025“ se zaměřují konkrétně na určitá odvětví, mezi něž patří odvětví textilií ze skleněných vláken jakožto součást odvětví nových materiálů. Kromě toho se v plánu rozvoje inteligentní výroby na mnoha místech odkazuje na deset klíčových oblastí strategie „Made in China 2025“. Zejména „Zvláštní sloupec 6 – Důraz na inteligentní transformaci v klíčových oblastech“ stanoví, že „v případě nové generace informačních technologií, (...) nových materiálů, (...) stavebních hmot (...) se podporuje důsledné uplatňování inteligentních a digitálních technologií ve výzkumu a vývoji a při navrhování, výrobě, logistice a skladování, provozu a správě, poprodejním servisu a dalších hlavních součástech podniků“. Plán rozvoje inteligentní výroby (2016–2020) je proto specifický pro klíčová odvětví stanovená ve strategii „Made in China 2025“ a zahrnuje mimo jiné nové materiály a odvětví stavebních hmot, k nimž patří odvětví textilií ze skleněných vláken.

⁽⁴³⁾ Viz plán rozvoje odvětví stavebních hmot (2016–2020).

⁽⁴⁴⁾ Viz plán rozvoje odvětví stavebních hmot (2016–2020).

⁽⁴⁵⁾ Internetové stránky Taishan Fiberglass Inc.

⁽⁴⁶⁾ Viz plán rozvoje inteligentní výroby (2016–2020).

- (160) Komise rovněž konstatuje, že formulace použité v plánu rozvoje inteligentní výroby (2016–2020) naznačují, že dokument má závaznou povahu. Zejména oddíl II část III „Cíle rozvoje“ stanoví, že „do roku 2025 se provede dvoufázová strategie na podporu rozvoje inteligentní výroby: fáze jedna – do roku 2020 se výrazně posílí kapacita pro zavedení a podporu rozvoje inteligentní výroby, v zásadě se realizuje digitální výroba v klíčové oblasti tradičního zpracovatelského průmyslu a zřetelně pokročí inteligentní transformace klíčového odvětví spolu s jejími podmínkami a základy; fáze dva – do roku 2025 je v podstatě zaveden systém pro podporu inteligentní výroby a inteligentní transformace se uskutečňuje nejprve v klíčovém odvětví.“ Oddíl V „Organizace a provádění“ kromě toho stanoví, že „ministerstvo průmyslu a informačních technologií a ministerstvo financí jsou odpovědná za organizaci a provádění plánu, posílení vedení, pečlivou organizaci, včasné řešení problémů, k nimž došlo v průběhu provádění plánu, a za podporu provádění jednotlivých úkolů a opatření“ a že „příslušné odbory průmyslu, informačních technologií a financí v jednotlivých regionech rychle vypracují prováděcí režim v souvislosti s plánem, provedou příslušné podpůrné politiky a dokončí informační zpětnou vazbu podle určení odpovědnosti“. Komise proto dospěla k závěru, že plán rozvoje inteligentní výroby jasně vymezuje cíle, které jsou pro dotčené společnosti závazné.
- (161) Na základě výše uvedených zjištění byla tvrzení čínské vlády zamítnuta.
- (162) Kromě toho čínský Katalog vyspělých technologických výrobků na vývoz vydaný ministerstvem pro vědu a techniku, ministerstvem zahraničního obchodu a všeobecnou celní správou uvádí 1900 vyspělých technologických výrobků v 8 kategoriích, které čínská vláda určila pro preferenční vývozní politiky. Jednou z kategorií je kategorie „nové materiály“, která zahrnuje textilie ze skleněných vláken⁽⁴⁷⁾. Kromě toho čínský Katalog vyspělých technologických výrobků vydaný ministerstvem vědy a technologie, ministerstvem financí a státní daňovou správou uvádí 11 oblastí, mezi něž patří i „kategorie nové materiály“. Podle zákona ČLR o pokroku v oblasti vědy a techniky navíc mohou podniky působící v oblasti vyspělých technologií, které jsou usazeny v zónách rozvoje vyspělých technologií, těžit ze seznamu preferenčních politik, které zahrnují: i) sazbu daně z příjmů podniků ve výši 15 % namísto běžné sazby ve výši 25 %; ii) pokud hodnota výroby výrobků na vývoz dosáhne 70 % z celkové hodnoty pro daný rok, sazba daně z příjmů podniků se dále snižuje na 10 %; iii) nově založené podniky působící v oblasti vyspělých technologií jsou po dobu prvních dvou let od zahájení výroby osvobozeny od daně z příjmu podniků; iv) nově založené podniky působící v oblasti vyspělých technologií jsou osvobozeny od daně z výstavby; v) pro podniky působící v oblasti vývoje a výroby nových technologií a jejich provozu jsou pozemky používané pro výzkum a vývoj osvobozeny od daně; vi) zařízení používaná podniky působícími v oblasti vyspělých technologií pro výrobu a vývoj vyspělých technologií podléhají zrychleným odpisům; vii) výrobky na vývoz vyráběné podniky působícími v oblasti vyspělých technologií jsou osvobozeny od vývozních cel s výjimkou těch, které jsou omezeny státem nebo se týkají konkrétních výrobků atd.⁽⁴⁸⁾
- (163) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že čínský Katalog vyspělých technologických výrobků, vykládaný ve spojení se zákonem ČLR o pokroku v oblasti vědy a techniky, není specifický pro určitá odvětví, neboť tyto dokumenty stanoví objektivní kritéria způsobilosti, která jsou uplatňována automaticky.
- (164) V tomto ohledu, jak již bylo uvedeno ve 162. bodě odůvodnění, čínský Katalog vyspělých technologických výrobků na vývoz řadí tyto výrobky do 8 kategorií, včetně „nových materiálů“. Komise dále poznamenává, že čínský Katalog vyspělých technologických výrobků uvádí 11 oblastí, k nimž patří „6. Nové materiály“. Vzhledem k tomu, že oba katalogy jsou omezeny na určitý počet oblastí, nelze dospět k závěru, že se vztahují na všechna odvětví. Tvrzení čínské vlády bylo proto zamítnuto.
- (165) Dočasná ustanovení o podpoře průmyslové restrukturalizace (rozhodnutí Státní rady č. 40 2005) (dále jen „rozhodnutí č. 40“), kapitola III, odkazují na „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci“, který se skládá ze tří kategorií položek, a sice podporovaných projektů, omezovaných projektů a eliminovaných projektů. Podle článku XVII rozhodnutí platí, že pokud „investiční projekt spadá do podporovaných projektů, musí být přezkoumán a

⁽⁴⁷⁾ Preferenční politiky v národních zónách rozvoje vyspělých průmyslových technologií, s. 12–14.

⁽⁴⁸⁾ Preferenční politiky v národních zónách rozvoje vyspělých průmyslových technologií, s. 1.

schválen a zanesen do rejstříku podle příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se investic; všechny finanční instituce poskytnou úvěrovou podporu podle úvěrových zásad; dovezené vlastní zařízení v celkové výši investice s výjimkou komodit v položce vnitrostátních investičních projektů s názvem „neosvobozené dovezené komodity“ (změněné v roce 2000), které vydalo ministerstvo financí, může být osvobozeno od dovozní daně a dovozních složek daně z přidané hodnoty, pokud neexistují nové předpisy týkající se neosvobozených investičních projektů. Další politiky v oblasti podporovaných průmyslových projektů se provádějí v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy“.

- (166) Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2011) (změna z roku 2013) ⁽⁴⁹⁾ uvádí v oddíle „Kategorie I – Podpora“:

„XII. Stavební hmoty:

[...]

6. *Vývoj a výroba technologií pro tažení bezalkalických skleněných vláken v pecích a vysoce výkonných skleněných vláken a výrobků s ročním výnosem 50 000 tun“.*

- (167) Podle čínské vlády není rozhodnutí č. 40 specifické pro jeden podnik nebo jedno odvětví, jak vyžaduje čl. 2 odst. 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, ale pro určité podporované projekty. Rozhodnutí č. 40 navíc není povinné. Čínská vláda potvrdila, že Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci, na který odkazuje Komise, není relevantní, protože Komise odkazuje na verzi tohoto katalogu z roku 2011, jejíž platnost již vypršela. Podle čínské vlády nová verze tohoto katalogu textilie ze skleněných vláken nezmiňuje.

- (168) Za prvé Komise poukazuje na to, že odkazovala na „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2011) (změna z roku 2013)“; neodkazovala tedy na verzi z roku 2011, ale na pozměněnou verzi z roku 2013. Podle poznámek Komise byla poslední změna katalogu schválena vyhláškou Národní komise pro rozvoj a reformy Čínské lidové republiky č. 29 ze dne 27. srpna 2019 a vstoupila v platnost dne 1. ledna 2020 ⁽⁵⁰⁾. Tento nový „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2019)“ skutečně zrušil „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2011) (změna)“. Byl však přijat a vstoupil v platnost po skončení období šetření. V průběhu období šetření byl proto v platnosti „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2011) (změna z roku 2013)“. V každém případě, v rozporu s tvrzením čínské vlády, odkazuje verze „Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci“ z roku 2019 na textilie ze skleněných vláken v „Oddíle I – Podporovaná odvětví“, a sice takto:

„XII. Stavební hmoty

[...]

6. *[...] Technologický vývoj a výroba vysoce výkonných skleněných vláken a výrobků ze skleněných vláken, jako jsou degradované výrobky a výrobky s nepravidelným průřezem.“*

- (169) Za druhé Komise nesouhlasí s tvrzením, že rozhodnutí č. 40 nemá závazný účinek. Rozhodnutí č. 40 totiž stanoví dočasná pravidla na podporu průmyslové restrukturalizace a odkazuje na „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci“, který vymezuje tři kategorie položek: podporované projekty, omezované projekty a eliminované projekty. Článek XVII rozhodnutí č. 40 však stanoví povinné zacházení s investičními projekty, které patří do podporované kategorie, např. „všechny finanční instituce poskytnou úvěrovou podporu podle úvěrových

⁽⁴⁹⁾ Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) (změna z roku 2013) (vydaný prostřednictvím vyhlášky č. 9 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 27. března 2011 a změněný v souladu s rozhodnutím Národní komise pro rozvoj a reformy o změně příslušných ustanovení Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) vydaným prostřednictvím vyhlášky č. 21 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 16. února 2013).

⁽⁵⁰⁾ <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>

zásad“, „další politiky zvýhodňující podporované průmyslové projekty se provedou v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy“. Článek XXI dále stanoví, že „příslušné preferenční politiky prováděné podle kategorie odvětví, výrobků a technologií v současné době obzvláště podporovaných státem (pozměněné v roce 2000) se upraví tak, aby byly prováděny v souladu s kategorií podporovaných projektů Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci“. Proto má rozhodnutí č. 40 v tomto ohledu závazný účinek. „Kategorie I – Podpora“ Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci uvádí určitý počet projektů u určitého počtu odvětví. Jak je vysvětleno ve 166. bodě odůvodnění, zahrnuje odvětví stavebních hmot a konkrétní projekty týkající se odvětví textilií ze skleněných vláken. V důsledku toho rozhodnutí č. 40, vykládáno ve spojení s Katalogem pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci, stanoví zvláštní zacházení s určitými projekty v rámci určitých podporovaných odvětví. Ačkoli tyto dokumenty tedy odkazují na konkrétní projekty, stanoví nejdříve konkrétní odvětví, která jsou podporována, a poté určité projekty v těchto odvětvích, které by mohly využít preferenčního zacházení stanoveného v rozhodnutí č. 40. Komise proto tato tvrzení čínské vlády zamítla.

- (170) Kromě toho se na textilie ze skleněných vláken vztahuje plán rozvoje průmyslu stavebních hmot na období 2016–2020⁽⁵¹⁾, který mimo jiné předpokládá transformaci odvětví stavebních materiálů z velkého odvětví na silné odvětví. Předpokládá rovněž optimalizaci struktur odvětví stavebnictví, zlepšení zabezpečení dodávek klíčových materiálů, zvýšení úrovně koncentrace v odvětví, jakož i posílení mezinárodní konkurenceschopnosti. Plán stanoví kvantitativní rozvojové cíle, vládní kontrolu nad výrobní kapacitou, podrobné cíle pro výrobu, zeměpisné rozmístění průmyslových odvětví mezi provinciemi v ČLR, bezpečnost dodávek, rozvoj konkrétních odvětví, kontrolu vlády nad podniky a její vliv na ně, jakož i opatření na podporu průmyslu⁽⁵²⁾. To svědčí o silné přítomnosti a zasahování státu do odvětví skleněných vláken.
- (171) 13. pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů⁽⁵³⁾ je plán, který se zaměřuje konkrétně na odvětví materiálů z vláken. Je jasným vodítkem pro rozvoj tohoto odvětví, například oddíl III.3 stanoví cíl:
- (172) „Aktivně integrovat a modernizovat základní a navazující konce průmyslového řetězce, aby se udržel zdravý a stabilní rozvoj odvětví výroby vláken a kompozitních materiálů: podněcovat velké podniky v oblasti výroby nádrží a pecí, aby trvale prováděly strategii rozvoje za účelem vstupu na globální trhy a realizovaly modely globální výrobní kapacity. Na základě toho: – udržovat kontrolu nad tempem růstu objemu domácí výroby skleněných vláken, aby se drželo na relativně nízké úrovni, – současně snižovat poměr vývozu domácích skleněných vláken a výrobků, – aktivně přizpůsobovat struktury výrobků, [...] – aktivně upravovat strukturu výrobků a vést podniky k realizaci diferencovaného rozvoje, důrazně rozvíjet hluboké zpracování výrobků ze skleněných vláken, rozšiřovat velikost trhu s výrobky z vláken a kompozitních materiálů do oblastí aplikací střední až vysoké třídy a zlepšovat kvalitu výrobků a jejich přidanou hodnotu. Zajistit, aby roční míra růstu příjmů hlavních podniků z odvětví výroby vláken a kompozitních materiálů byla vyšší než celostátní tempo růstu HDP o asi 5 až 6 procentních bodů, tj. v roce 2020 dosáhne celkový příjem podniků nad určenou velikost 500 miliard juanů, tj. dvojnásobku v porovnání se situací na konci 12. pětiletého plánu.“⁽⁵⁴⁾
- (173) Oddíl IV.3.4 uvedeného plánu dále stanoví základ vládních pokynů pro podniky a celé odvětví:
- (174) „Vést různé typy podniků k tomu, aby se zapojily do diferencovaných operací s ohledem na jejich individuální výhody a specifické segmenty trhu. Zejména je nezbytné vést malé a střední podniky k tomu, aby šly cestou růstu, která spočívá v nápravě konkrétních nedostatků, v tom, že malé a střední podniky doplňují velké podniky, a v považování specializace za cestu k úspěchu. Díky diferencovaným operacím se zabráni soutěži mezi velkými podniky a mezi podobnými podniky, čímž se odstraní levný

⁽⁵¹⁾ Plán rozvoje průmyslu stavebních hmot na období 2016–2020, ministerstvo průmyslu a informačních technologií, GXBG [2016] č. 315.

⁽⁵²⁾ Zpráva, kapitola 12.3.1.4, s. 283–286.

⁽⁵³⁾ 13. pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů, zveřejněný dne 2. června 2015 čínským sdružením odvětví skleněných vláken a čínským sdružením pro kompozitní materiály.

⁽⁵⁴⁾ Tamtéž, oddíl III.3.

konkurenční trh. Současně si mohou malé a střední podniky díky specializované výrobě rovněž získat úctu a pozornost velkých podniků, navázat úzké vztahy spolupráce s velkými podniky a účinně podporovat a prosazovat rozvoj velkých podniků.“

- (175) Odvětvová sdružení jsou úzce propojena se státem, zejména prostřednictvím významu, který má v těchto sdruženích budování Komunistické strany Číny ⁽⁵⁵⁾. Ustanovení oddílu IV.3.6 téhož plánu také odkazují na zásahy státu do výroby vláken, včetně odvětví textilií ze skleněných vláken:

„[Sdružení]

- pomáhá vládě při náležitém vytváření a provádění průmyslové politiky s cílem zajistit řádný rozvoj odvětví,
- zajišťuje účinné uplatňování systému pro vstup do odvětví skleněných vláken a řízení tohoto odvětví a současně zkoumá a zavádí systém pro vstup a řízení týkající se odvětví kompozitních materiálů,
- navrhuje a zavádí systémy pro řízení odvětví a vstupu do odvětví s cílem:
- účinně snižovat duplicity na nízké úrovni,
- posilovat povědomí podniků o sebekázni a zlepšovat vyhlídky odvětví,
- podporovat odstraňování zastaralých výrobních kapacit a transformaci a modernizaci odvětví,
- zachovat zdravou a pořádanou hospodářskou soutěž a řádný rozvoj odvětví,
- bere v potaz rozvojové potřeby odvětví a snaží se navrhnout motivační politiky a opatření, usměrňuje zdravý rozvoj odvětví,
- aktivně se snaží dosáhnout vrácení vývozní daně z hluboce zpracovaných výrobků ze skleněných vláken a usměrňuje zdravý rozvoj odvětví hlubokého zpracování skleněných vláken,
- aktivně se snaží dosáhnout zavedení a vylepšení sazeb dovozních cel a vývozních daní na vlákna a kompozitní materiály s cílem vytvořit pobídky pro růst vývozu výrobků z kompozitních materiálů s vysokou přidanou hodnotou“.

- (176) Odvětví textilií ze skleněných vláken ČLR aktivně podporuje na různých úrovních státní správy; příklad místní iniciativy týkající se jedné ze společností zařazených do vzorku najdeme ve 13. pětiletém plánu hospodářského a sociálního rozvoje města Ťiou-tiang:

Oddíl III 2.2 Účinné provádění rozvojového plánu pro strategická a nově vznikající odvětví

- Nové materiály:
- [...]
- rozšiřovat a podporovat průmyslový řetězec nových materiálů, podporovat rozvoj oborových klastrů v oblasti nových materiálů,
- využívat hospodářskou rozvojovou zónu Ťiou-tiang, okresní průmyslový park Ťiou-tiang Čch'-chu, průmyslový park Jung-siou Sing-chuo a základnu pro výrobu vláken Lu-šan a zaměřit se na vývoj nových materiálů z organického silikonu, kompozitních materiálů ze skleněných vláken, nových materiálů z biologických vláken, nových materiálů z kovu a nových materiálů z grafenu,
- [...]

⁽⁵⁵⁾ Viz Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkráceních v ekonomice Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu, 20. prosince 2017 (SWD(2017) 483 final/2), s. 33–34.

— *aktivně podporovat na inovacích založený rozvoj, aktivní spojení s trhem a průzkum a rozvoj nových oblastí použití nových materiálů ze skleněných vláken a kompozitů u společností JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry a dalších předních podniků s cílem urychlit transformaci a modernizaci odvětví skleněných vláken* ⁽⁵⁶⁾.

- (177) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že 13. pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů i 13. pětiletý plán pro město Tiou-tiang se týkají pouze obecných informací o vládní politice a nemají žádnou přímou vazbu na žádný z údajných dotčených programů subvencí, a nejsou tedy „dostatečným důkazem“ specifičnosti.
- (178) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Jak je vysvětleno ve 171. a 172. bodě odůvodnění, 13. pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů se konkrétně zaměřuje na odvětví materiálů z vláken a je jasným vodítkem pro rozvoj tohoto odvětví. I kdyby tento dokument neměl žádný přímý vztah k údajným programům subvencí, jak tvrdí čínská vláda, poukazuje na zvláštní opatření, která podporují odvětví výroby vláken a kompozitních materiálů. Navíc, jak je uvedeno ve 176. bodě odůvodnění, 13. pětiletý plán hospodářského a sociálního rozvoje města Tiou-tiang se konkrétně zaměřuje na skupinu Jushi Group, která je jedním ze spolupracujících vyvážejících výrobců. Z těchto dokumentů proto vyplývá, že se čínské orgány zaměřují konkrétně na dané odvětví, které zahrnuje odvětví textilií ze skleněných vláken, a na některé společnosti v tomto odvětví. Tato tvrzení čínské vlády byla proto zamítnuta.
- (179) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je tedy odvětví textilií ze skleněných vláken považováno za klíčové/strategické odvětví, jehož rozvoj aktivně podporuje čínská vláda jakožto svůj politický cíl.
- (180) Po poskytnutí konečných informací vznesla čínská vláda námitku proti posouzení Komise, že odvětví textilií ze skleněných vláken je podporovaným odvětvím, a tvrzení Komise, že odvětví textilií ze skleněných vláken je podporováno v Číně, podle ní neprokazuje, že dotčená opatření jsou specifická ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
- (181) Komise s tímto tvrzením čínské vlády nesouhlasila. Zjištění uvedená ve 140. až 178. bodě odůvodnění prokazují, že odvětví textilií ze skleněných vláken jakožto součást odvětví „stavebních hmot“ a „nových materiálů“ je obzvláštním předmětem různých politických a regulačních nástrojů a je jimi podporováno a je uvedeno v katalozích podporovaných odvětví. Skutečnost, že tyto dokumenty stanoví konkrétní opatření týkající se konkrétních odvětví, včetně odvětví textilií ze skleněných vláken, postačuje k prokázání toho, že tato opatření jsou specifická ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

3.2. Částečná nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů

3.2.1. Uplatňování ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení v souvislosti s preferenčními úvěry a pojištěním vývozních úvěrů

- (182) V zájmu administrativního zjednodušení požádala Komise čínskou vládu, aby zaslala zvláštní dotazníky dvěma konkrétním bankám ve vlastnictví státu uvedeným v podnětu, společnosti Sinosure, jakož i všem dalším finančním institucím, které poskytují úvěry nebo vývozní úvěry společností zařazeným do vzorku.

3.2.1.1. Preferenční úvěry

- (183) Čínská vláda uvedeným bankám zvláštní dotazníky skutečně zaslala. Celkem 15 poboček bank potvrdilo své nesplacené úvěry u společností zařazených do vzorku během období šetření, ale neodpověděly na dotazník jako takový. Na otázky v dotazníku odpověděla pouze vnitropodniková banka jednoho z vyvážejících výrobců (CNBM Finance) a jedna banka ve vlastnictví státu (Export-Import Bank of China). Kromě toho na dotazník neodpověděla CDB, ale během inspekce na místě byla ochotna odpovídat na otázky.
- (184) Čínská vláda tvrdí, že nemá pravomoc od bank ve vlastnictví státu, které na dotazník neodpověděly, požadovat informace, jelikož uvedené banky působí nezávisle na čínské vládě.

⁽⁵⁶⁾ 13. pětiletý plán hospodářského a sociálního rozvoje města Tiou-tiang.

- (185) Komise s tímto názorem nesouhlasila. Za prvé je Komise přesvědčena o tom, že informace požadované od státních subjektů (ať už se jedná o společnosti, nebo o veřejné/finanční instituce) jsou čínské vládě k dispozici s ohledem na všechny subjekty, v nichž je čínská vláda hlavním či majoritním akcionářem. Podle zákona Čínské lidové republiky o státních aktivech podniků⁽⁵⁷⁾ vykonávají totiž povinnosti a úkoly kapitálového přispěvatele podniku s investicemi státu jménem vlády agentury pro dohled nad státními aktivy a jejich správu zřízené Komisí Státní rady pro dohled nad státními aktivy a jejich správu a místní lidovou správou. Tyto agentury tak mají nárok na výnosy z aktiv, jsou oprávněny účastnit se hlavních rozhodovacích procesů a vybírat vedoucí pracovníky podniků s investicemi státu. Podle článku 17 výše uvedeného zákona o státních aktivech musí podniky s investicemi státu akceptovat správu a dohled vlády a příslušných vládních útvarů a agentur, souhlasit s veřejným dohledem a zodpovídat se kapitálovým přispěvatelům.
- (186) Čínská vláda má navíc potřebnou pravomoc spolupracovat s finančními institucemi i v případě, že nejsou ve vlastnictví státu, jelikož všechny spadají do pravomoci čínského bankovního regulačního orgánu. Například podle článků 33 a 36 zákona o bankovním dohledu⁽⁵⁸⁾ má čínská regulační komise pro bankovnínictví a pojišťovnictví (dále jen „CBIRC“) pravomoc si od všech finančních institucí usazených v ČLR vyžádat informace, jako jsou finanční výkazy, statistické zprávy a informace týkající se obchodních činností a řízení. CIBRC může rovněž vydat finančním institucím pokyn, aby poskytly informace veřejnosti.
- (187) Kromě toho, ačkoli jediná spolupracující banka ve vlastnictví státu poskytla určitá obecná vysvětlení ohledně fungování svých systémů schvalování úvěrů a řízení rizik, nepodala konkrétní informace týkající se úvěrů poskytnutých společností zařazeným do vzorku. Tvrdila, že je vázána právními a regulačními požadavky a smluvními doložkami týkajícími se důvěrnosti informací ohledně společností zařazených do vzorku.
- (188) Komise proto požádala skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku, aby poskytly přístup k informacím o jednotlivých společnostech, jež mají v držení všechny banky, ve vlastnictví státu i soukromé, od kterých obdržely úvěry. Přestože společnost zařazená do vzorku souhlasila s poskytnutím přístupu k bankovním údajům, které se jich týkají, spolupracující banka odmítla poskytnout požadované podrobné informace.
- (189) Nakonec Komise obdržela pouze informace o podnikové struktuře a vlastnictví od zmíněné spolupracující banky ve vlastnictví státu, ale nikoli od žádné z dalších finančních institucí, které společností zařazeným do vzorku poskytly úvěry. Kromě toho žádá z finančních institucí neposkytla údaje týkající se posouzení rizik v souvislosti s úvěry poskytnutými skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku.
- (190) Jelikož Komise neměla informace týkající se většiny bank ve vlastnictví státu, které poskytovaly úvěry společnostem zařazeným do vzorku, a žádné informace o konkrétních společnostech týkající se úvěrů poskytnutých spolupracujícími bankami, dospěla k závěru, že neobdržela zásadní informace týkající se tohoto aspektu šetření.
- (191) Komise proto čínskou vládu vyzooměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého prostřednictvím preferenčních úvěrů možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení.
- (192) V odpovědi na dopis Komise vznesla čínská vláda námitku proti použití čl. 28 odst. 1 základního nařízení. Obecně tvrdila, že za prvé konkrétní požadované informace nejsou nezbytné, protože řízení bylo založeno na podnětu, který dostatečně nesplnil požadavky Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a základního nařízení ohledně důkazů. Komise dospěla k závěru, že dostatečnost důkazů v podnětu již byla řešena v oddíle 1.1.1, a proto trvá na svém závěru, že v podnětu jsou uvedeny dostatečné důkazy, které mají prokázat existenci údajného subvencování ze strany čínské vlády.

⁽⁵⁷⁾ Zákon Čínské lidové republiky o státních aktivech podniků, výnos č. 5 prezidenta Čínské lidové republiky ze dne 28. října 2008, články 11 a 12.

⁽⁵⁸⁾ Zákon Čínské lidové republiky o regulaci bankovního odvětví a dohledu nad ním, vyhláška č. 58 prezidenta Čínské lidové republiky ze dne 31. října 2006.

- (193) Čínská vláda rovněž nesouhlasila konkrétně s použitím čl. 28 odst. 1 základního nařízení na preferenční úvěry. Čínská vláda zopakovala, že nemá nad bankami příslušnou pravomoc. Čínská vláda rovněž uvedla, že spolupracovala v rámci svých maximálních možností, že Komise na ni uvalila nepřiměřenou dodatečnou zátěž a že chybějící informace nejsou „nezbytné“ ve smyslu článku 28 základního nařízení, jelikož již byly k dispozici prostřednictvím odpovědí na dotazníky. Čínská vláda zopakovala tato tvrzení i po poskytnutí konečných informací.
- (194) Komise trvala na svém stanovisku, že čínská vláda má pravomoc požadovat od bank informace, a to z důvodů vysvětlených v 185. a 186 bodě odůvodnění. Komise uznala, že čínská vláda příslušné dotazníky bankám zaslala a že dostala smysluplné odpovědi od jedné banky ve vlastnictví státu. Komise takto poskytnuté informace použila a o dostupné údaje je doplnila pouze v částech, které chyběly.
- (195) Tyto chybějící informace se týkají zejména dvou aspektů: za prvé jde o informace o vlastnictví a struktuře správy a řízení nespolupracujících bank, které byly nezbytné k tomu, aby Komise mohla určit, zda jsou tyto banky veřejnoprávními subjekty, či nikoli. Za druhé jde o informace týkající se jednotlivých společností poskytnuté spolupracující bankou, jako například interní schvalovací postup banky pro poskytování úvěru a posouzení úvěruschopnosti bankou v souvislosti s úvěry poskytovanými společností zařazeným do vzorku, ve smyslu článku 28 základního nařízení, které byly nezbytné pro určení toho, zda byly společností zařazeným do vzorku poskytovány úvěry s preferenčními sazbami. Tyto interní dokumenty mohou být navíc poskytnuty pouze bankami, a tudíž nemohly být předloženy v odpovědích společností zařazených do vzorku na dotazník.
- (196) Čínská vláda rovněž tvrdila, že informace týkající se jednotlivých společností nebylo možné poskytnout z regulačních důvodů. I kdyby Komise měla od společností zařazených do vzorku obecný písemný souhlas, v němž se vzdávají svých práv na zachování důvěrnosti, čínská vláda tvrdila, že příslušné banky nebo finanční instituce by byly povinny požadovat od stran jejich výslovné svolení s ohledem na každou konkrétní úvěrovou transakci a že by tato svolení musela být ověřena příslušnými finančními institucemi.
- (197) Komise však uvedla, že souhlas byl vyžádán od každé společnosti zvlášť, pokud jde o úvěrové transakce každé konkrétní banky. Komise měla za to, že takový výslovný souhlas by měl být dostatečný, aby umožnil přístup k záznamům týkajícím se společností zařazených do vzorku. Kromě toho některé banky ve skutečnosti poskytly přehled o svých nesplacených úvěrech se společnostmi, což dokazuje, že nebyly při poskytování informací o konkrétních transakcích omezeny. Žádná z těchto bank však neposkytla žádné informace týkající se jejich vlastního interního posuzování transakcí, které byly zveřejněny.
- (198) Kromě toho se Komise nedomnívá, že na čínskou vládu uvalila nepřiměřenou zátěž. Komise svá šetření od počátku omezila na ty finanční instituce, které společností zařazeným do vzorku poskytly úvěry. Komise rovněž čínskou vládu nezatěžovala s identifikací těchto finančních institucí, jelikož seznam s názvy a adresami bank spolu s žádostí o přeposlání dotazníků byl čínské vládě předložen na samém počátku šetření, tedy v červnu 2019. Čínská vláda tak měla dostatek času na to, aby mohla žádosti Komise vyhovět. Komise se proto domnívá, že plnění požadovaných úkolů čínské vládě maximálně usnadnila.
- (199) Komise proto trvá na tom, že při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého prostřednictvím preferenčních úvěrů musela částečně vycházet z dostupných údajů.

3.2.1.2. Pojištění vývozních úvěrů

- (200) Na zvláštní dotazník zasláný společností zařazeným do vzorku týkající se pojištění vývozních úvěrů částečně odpověděla společnost Sinosure. Společnost Sinosure neposkytla konkrétní informace o pojištění vývozních úvěrů poskytnutém odvětví textilií ze skleněných vláken, o výši pojistného nebo o podrobných číselných údajích týkajících se ziskovosti její obchodní činnosti v oblasti pojišťování vývozních úvěrů.
- (201) Společnost Sinosure navíc neposkytla požadované podklady týkající se její správy a řízení, jako jsou její stanovy, s tím, že se jedná o důvěrné informace.

- (202) Vzhledem k neposkytnutí těchto údajů se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace, které jsou pro tento aspekt šetření důležité.
- (203) Komise má za to, že informace požadované od státních subjektů (ať už se jedná o společnosti, nebo o veřejné/finanční instituce) jsou čínské vládě k dispozici s ohledem na všechny subjekty, v nichž je čínská vláda hlavním či majoritním akcionářem. To platí i pro společnost Sinosure, která je subjektem zcela ve vlastnictví státu. Komise proto čínskou vládu vyrozuměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého prostřednictvím pojištění vývozních úvěrů možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení.
- (204) V odpovědi na dopis Komise vznesla čínská vláda námitku proti použití čl. 28 odst. 1 základního nařízení na pojištění vývozních úvěrů a poukázala na fakt, že společnost Sinosure poskytla odpověď na dotazník a během inspekce na místě odpověděla na dotazy Komise.
- (205) Společnost Sinosure odpověď na dotazník skutečně poskytla a její zástupci byli přítomni během inspekce v prostorách čínské vlády. Jak je však uvedeno ve 200. a 201. bodě odůvodnění, poskytnuté informace byly neúplné. Společnost Sinosure například poskytla souhrnné údaje o své ziskovosti, nikoli však o ziskovosti v oblasti pojišťování krátkodobých vývozních úvěrů jako takové. Poskytnuté informace proto neumožnily Komisi vyvodit závěry o klíčových částech šetření týkajících se pojištění vývozních úvěrů, a sice zda je společnost Sinosure veřejnoprávním subjektem a zda pojistné účtované společností zařazeným do vzorku odpovídalo tržním podmínkám.
- (206) Komise proto dospěla k závěru, že pokud jde o zjištění týkající se pojištění vývozních úvěrů, musí částečně vycházet z dostupných údajů.

3.2.2. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení na skupinu China National Building Materials Group

- (207) Podle dotazníku týkajícího se subvencí zaslaného vyvážejícím výrobcům jsou holdingové společnosti povinny poskytnout odpověď na oddíly A a E dotazníku. Společnost China National Building Materials Co. Ltd. (dále jen „CNBM“), která je skutečným vlastníkem vyvážejících výrobců Jushi, Hengshi a Taishan, však takovou odpověď neposkytla.
- (208) Společnost CNBM měla za to, že se nepodílela na podnikání v oblasti textilií ze skleněných vláken a že se neúčastnila žádných přímých transakcí s vyvážejícími výrobci. Komise však zjistila, že došlo k významnému navýšení kapitálu, které bylo financováno společností CNBM, ve vztahu k jednomu z vyvážejících výrobců. Kromě toho Komise obdržela důkazy o tom, že granty poskytnuté určitým subjektům ve skupině prošly prostřednictvím bankovních účtů společnosti CNBM a že některé granty byly prostřednictvím účtů kapitálových rezerv přiděleny různým subjektům ve skupině.
- (209) Komise má za to, že jelikož mateřská společnost CNBM neodpověděla na dotazník, je nemožné určit plný rozsah subvencí, které obdržela skupina CNBM Group. Za těchto okolností dospěla Komise k závěru, že neobdržela zásadní informace, které jsou pro tento aspekt šetření důležité.
- (210) Komise proto skupinu CNBM Group vyrozuměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého společnosti CNBM, mateřské společnosti CNBM Group, možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení.
- (211) V odpovědi na dopis Komise vznesla společnost Jushi námitku proti použití čl. 28 odst. 1 základního nařízení na společnost CNBM. Společnost Jushi zopakovala, že společnost CNBM hraje úlohu kapitálového investora a nevykonává skutečnou kontrolu nad společností China Jushi, že se nepodílela na podnikání v oblasti skleněných vláken ani na žádných přímých transakcích s vyvážejícími výrobci. Kromě toho, ačkoli je společnost CNBM nejvýznamnějším akcionářem společnosti China Jushi, její podíl činí pouze 26,97 %.
- (212) Pokud jde o navýšení kapitálu, společnost Jushi uvedla, že podíl společnosti CNBM ve společnosti China Jushi se snížil z 60,25 % v roce 1998 na 26,97 % na konci období šetření. Za poslední tři roky byl základní kapitál společnosti China Jushi navýšen pouze prostřednictvím vlastních kapitálových rezerv, takže podíl společnosti CNBM zůstal na stabilní úrovni 26,97 %.

- (213) Za prvé se Komise v každém případě domnívá, že holdingové společnosti by měly poskytnout odpověď na dotazník, aby bylo možné zjistit, zda byly poskytnuty nějaké subvence na úrovni mateřské společnosti, které se mohou týkat vyvážejícího výrobce. Bez odpovědi na dotazník není možné určit plný rozsah subvencí týkajících se vyvážejících výrobců.
- (214) Za druhé, pokud jde o tvrzení týkající se skutečné kontroly společnosti CNBM nad společností Jushi, Komise odkázala na odůvodnění uvedené v 93. až 96. bodě odůvodnění, které se týká vztahu mezi společnostmi Jushi a Taishan. Na tomto základě byla tato tvrzení zamítnuta.
- (215) Za třetí, pokud jde o navýšení kapitálu, i když je pravda, že se podíl společnosti CNBM v relativních hodnotách postupně snižoval, v období 2010–2018 ve skutečnosti v absolutních číslech vzrostl.
- (216) Kromě toho se skutečnosti uvedené ve 208. bodě odůvodnění týkají nejen společností Jushi a Hengshi, ale také společnosti Taishan. Proto i v případě, že by Komise souhlasila s připomínkami společnosti Jushi, nezměnilo by to závěry Komise týkající se skupiny CNBM Group jako takové.
- (217) Komise proto dospěla k závěru, že pokud jde o zjištění týkající se společnosti CNBM, mateřské společnosti CNBM Group, musí částečně vycházet z dostupných údajů.

3.2.3. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení na jednoho vyvážejícího výrobce v souvislosti s preferenčním financováním

- (218) Skupina Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. neposkytla včas úplné informace o finančních prostředcích získaných prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů ze strany některých akcionářů společnosti.
- (219) Navzdory opakovaným žádostem Komise během inspekce na místě a po ní společnost požadované informace neposkytla. Komise proto zmíněné společnosti oznámila, že zvaží založit svá zjištění částečně na dostupných údajích ve smyslu čl. 28 odst. 1 základního nařízení (tj. pokud jde o informace týkající se jiných kapitálových nástrojů). V odpovědi Komisi společnost uvedla, že v důsledku úřední odstávky v Číně v posledním lednovém týdnu a prvním únorovém týdnu nebyla schopna odpovědět na žádost Komise o informace ve stanovené lhůtě.
- (220) Jelikož v této fázi chyběly dodatečné důkazy týkající se finančních prostředků získaných prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů uvedených v 218. bodě odůvodnění, Komise se nadále opírala o dostupné údaje, pokud jde o její zjištění týkající se těchto finančních prostředků získaných prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů ze strany některých akcionářů společnosti, jak je podrobně popsáno v oddíle 3.4.3.4.

3.3. Subvence a programy subvencí, jichž se toto šetření týká

- (221) Na základě informací obsažených v podnětu, oznámení o zahájení řízení a odpovědi na dotazníky Komise se prošetřovalo údajné subvencování prostřednictvím těchto subvencí ze strany čínské vlády:

- i) preferenční financování (např. politické úvěry, úvěrové linky, návrhy bankovních akceptů, financování vývozu);
- ii) preferenční pojištění vývozních úvěrů;
- iii) dodávání zboží nebo poskytnutí služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou
 - poskytování pozemků a práv k užívání pozemků vládou za cenu nižší než přiměřenou,
 - poskytování surovin vládou za cenu nižší než přiměřenou;
- iv) ušlé příjmy v důsledku dodávek energie se sníženými sazbami a programů osvobození od daní a snížení daní
 - poskytování elektřiny za sníženou sazbu,
 - snížení daně z příjmů podniků pro podniky s vyspělými a novými technologiemi,
 - odpočet daně z příjmů podniků u výzkumných a vývojových činností,
 - osvobození od daně z dividend mezi způsobilými rezidentními podniky,

— osvobození od daně nebo zřeknutí se daní z nemovitostí a z užívání pozemků,

— zrychlené odpisy zařízení používaného podniky v oblasti vyspělých technologií;

v) grantové programy

— granty související s technologickou modernizací nebo transformací, jako je např. podpora výzkumu a vývoje v rámci plánů na podporu vědy a technologie, podpora přizpůsobení klíčových odvětví, revitalizace a technologická obnova, průmyslová transformace a modernizace fondů „Made in China 2025“, granty související s inteligentní výrobou,

— granty na ochranu životního prostředí, jako je zvláštní fond pro energeticky úsporné technologické reformy, fond pro čistou výrobní technologii, pobídky týkající se ochrany životního prostředí a zachování zdrojů,

— granty na rozvoj společností,

— programy Famous Brands,

— subvence *ad hoc* poskytované obecními/provinčními orgány.

3.4. Preferenční financování

3.4.1. Finanční instituce poskytující preferenční financování

- (222) Dvě skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku poskytly informace, z nichž vyplývá, že jim finanční prostředky poskytlo 36 finančních institucí usazených v ČLR. Z těchto 36 finančních institucí bylo 29 bank ve vlastnictví státu⁽⁵⁹⁾. Zbývající finanční instituce byly buď v soukromém vlastnictví (čtyři instituce), nebo Komise nebyla schopna určit, zda jsou ve vlastnictví státu, nebo v soukromém vlastnictví (tři instituce). Nicméně pouze jedna banka ve vlastnictví státu vyplnila zvláštní dotazník, přestože žádost adresovaná čínské vládě se vztahovala na všechny finanční instituce, které poskytly úvěry společnostem zařazeným do vzorku.
- (223) Banka EXIM poskytuje úvěry podmíněné vývozem se zvýhodněnými sazbami čínským společností, které vyrábějí nové a technologicky vyspělé výrobky, výrobky s původními vlastnickými právy, výrobky s vlastní značkou, výrobky s vysokou přidanou hodnotou a softwarové produkty, které jsou registrovány u orgánů pro průmysl a obchod⁽⁶⁰⁾. Podle informací, které má Komise k dispozici, jsou čínští výrobci textilií ze skleněných vláken způsobilí pro úvěry orientované na vývoz jako výrobci nových a technologicky vyspělých výrobků a/nebo výrobků s vlastní značkou, jelikož několik výrobců bylo uznáno za „národní podniky v oblasti vyspělých technologií“ nebo jim byl udělen status známé značky, top značky atd.
- (224) Banka EXIM navíc rovněž pomáhá vývozcům prostřednictvím vývozních úvěrů pro kupující společnosti. Vývozní úvěry pro kupující společnosti jsou zahraničním společností poskytovány za účelem financování jejich dovozu čínských výrobků, technologií a služeb⁽⁶¹⁾.

3.4.1.1. Banky ve vlastnictví státu, které jednají jako veřejnoprávní subjekty

- (225) Komise ověřovala, zda banky ve vlastnictví státu jednají jako veřejnoprávní subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. V tomto ohledu se s cílem prokázat, že podnik ve vlastnictví státu je veřejnoprávním subjektem, použije tato zkouška⁽⁶²⁾: „Rozhodující je, zda byla subjektu svěřena pravomoc vykonávat vládní funkce, nikoli, jak toho bylo dosaženo. Existuje mnoho různých způsobů, jimiž by vláda v úzkém smyslu slova mohla subjektům poskytnout pravomoc. Proto k prokázání, že tato pravomoc byla svěřena konkrétnímu subjektu, mohou být relevantní různé typy důkazů. Důkaz o tom, že určitý subjekt ve skutečnosti vykonává vládní funkce, může sloužit jako důkaz, že má nebo mu byla svěřena vládní pravomoc, zejména pokud takový důkaz naznačuje trvalou a systematickou praxi. Z toho podle našeho názoru vyplývá,

⁽⁵⁹⁾ Viz oddíl 3.4.1.2, pokud jde o spolupracující banky ve vlastnictví státu, a oddíl 3.4.1.4, pokud jde o názvy a údaje týkající se nespolečných bank ve vlastnictví státu.

⁽⁶⁰⁾ Výroční zpráva Chinese Export-Import Bank 2017, s. 5.

⁽⁶¹⁾ Chinese Export-Import Bank, s. 33.

⁽⁶²⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011, DS 379, bod 318. Viz také WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 8. prosince 2014, body 4.9–4.10, 4.17–4.20, a WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 18. prosince 2014, bod 4.92.

že důkaz o tom, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad subjektem a jeho chováním, může za určitých okolností sloužit jako důkaz, že daný subjekt má vládní pravomoc a tuto pravomoc uplatňuje při výkonu vládních funkcí. Zdůrazňujeme však, že – kromě výslovného přenesení pravomoci v právním nástroji – existence pouze formálních vazeb mezi subjektem a vládou v úzkém smyslu slova pravděpodobně nepostačuje k určení, že subjekt má nezbytnou vládní pravomoc. Tak například pouhá skutečnost, že vláda je většinovým akcionářem subjektu neprokazuje, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad chováním tohoto subjektu, a tím méně, že mu vláda svěřila vládní pravomoc. V některých případech však lze – jestliže z důkazů vyplývá, že existuje celá řada formálních indicií vládní kontroly a rovněž existují důkazy, že takováto kontrola je vykonávána účinným způsobem – na základě těchto důkazů dojít k závěru, že dotčený subjekt vykonává vládní pravomoc.“

- (226) Komise si vyžádala informace o státním vlastnictví, jakož i o formálních indiciích vládní kontroly v bankách ve vlastnictví státu. Rovněž analyzovala, zda je kontrola vykonávána účinným způsobem. Za tímto účelem musela Komise částečně vycházet z dostupných údajů, a to kvůli odmítnutí čínské vlády a bank ve vlastnictví státu poskytnout důkazy o rozhodovacím procesu, který vedl k preferenčnímu poskytování úvěrů.
- (227) Za účelem provedení této analýzy Komise nejdříve zkoumala informace od bank ve vlastnictví státu, které vyplnily zvláštní dotazník a umožnily ověřování.

3.4.1.2. Spolupracující banky ve vlastnictví státu

- (228) Pouze jedna banka ve vlastnictví státu, konkrétně EXIM, poskytla odpověď na dotazník, která byla ověřena na místě.
- a) Vlastnictví a formální indicie kontroly ze strany čínské vlády
- (229) Na základě informací obdržených v odpovědi na dotazník a během inspekce na místě Komise zjistila, že čínská vláda drží přímo nebo nepřímo více než 50 % akcií v této finanční instituci.
- (230) Pokud jde o formální indicie vládní kontroly nad spolupracující bankou ve vlastnictví státu, Komise tuto banku kvalifikovala jako „klíčovou finanční instituci ve vlastnictví státu“. Zejména v oznámení nazvaném „Prozatímní pravidla týkající se dozorčích rad v klíčových finančních institucích ve vlastnictví státu“ se uvádí, že: „Klíčové finanční instituce ve vlastnictví státu uvedené v těchto pravidlech jsou banky ve vlastnictví státu zajišťující vládní politiku, komerční banky, finanční společnosti pro správu aktiv, společnosti pro cenné papíry, pojišťovací společnosti atd. (dále jen „finanční instituce ve vlastnictví státu“), do nichž Státní rada vysílá dozorčí rady.“
- (231) Dozorčí rada klíčových finančních institucí ve vlastnictví státu je jmenována v souladu s „Prozatímními pravidly týkajícími se dozorčích rad v klíčových finančních institucích ve vlastnictví státu“ (výnos Státní rady č. 282). Na základě článků 3 a 5 těchto prozatímních pravidel Komise zjistila, že členové dozorčí rady jsou vysíláni Státní radou a jsou vůči ní odpovědní, což je dokladem institucionální kontroly státu nad obchodními činnostmi spolupracující banky ve vlastnictví státu. Kromě těchto obecně platných indicií zjistila Komise s ohledem na banku EXIM následující skutečnosti:
- (232) Banka EXIM byla založena a je provozována v souladu s „Oznámením o založení Export-Import Bank of China“ vydaném Státní radou a se stanovami banky EXIM. Podle jejích stanov jmenuje vedení banky EXIM přímo stát. Dozorčí rada je jmenována Státní radou v souladu s „Prozatímními pravidly týkajícími se dozorčích rad v klíčových finančních institucích ve vlastnictví státu“ a dalšími právními a správními předpisy a je odpovědná Státní radě.
- (233) Stanovy rovněž uvádějí, že stranický výbor banky EXIM hraje vedoucí a klíčovou politickou úlohu, a má tak zajistit, aby banka EXIM prováděla strategii a hlavní program strany a státu. Vedoucí postavení strany je součástí všech aspektů správy a řízení společnosti.

- (234) Stanovy dále uvádějí, že banka EXIM podporuje rozvoj zahraničního obchodu a hospodářské spolupráce, přeshraniční investice, iniciativu „Jeden pás, jedna cesta“, spolupráci při posilování mezinárodní kapacity a výrobu zařízení. Rozsah její obchodní činnosti zahrnuje krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé úvěry, které byly schváleny a které jsou v souladu s politikami zahraničního obchodu a „vykročení do světa“ (going out), jako jsou vývozní úvěry, dovozní úvěry, nasmlouvané úvěry ve strojírenství, zámořské investiční úvěry, půjčky zahraniční pomoci čínské vlády a vývozní úvěry pro kupující společnosti.
- (235) Komise rovněž zjistila, že finanční instituce ve vlastnictví státu v roce 2017 změnily své stanovy, čímž se posílila úloha Komunistické strany Číny na nejvyšší rozhodovací úrovni těchto bank.
- (236) Tyto nové stanovy uvádějí, že:
- předsedou správní rady je tatáž osoba jako tajemník výboru strany,
 - úlohou Komunistické strany Číny je zajistit a dohlížet na provádění politik a pokynů strany a státu a rovněž hrát vedoucí úlohu při jmenování zaměstnanců (včetně vrcholného vedení) a hlídat, aby jmenovány byly jen schválené osoby, a
 - aby správní rada u veškerých důležitých rozhodnutí vyslechla stanoviska stranického výboru.
- (237) Tyto důkazy svědčí o tom, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad chováním této instituce.
- (238) Komise dále hledala informace o tom, zda čínská vláda vykonávala účinnou kontrolu nad chováním spolupracujících banky ve vlastnictví státu, pokud jde o její úvěrové politiky a posuzování rizik, když poskytovala úvěry odvětví textilí ze skleněných vláken. V této souvislosti byly zohledněny tyto regulační dokumenty:
- článek 34 zákona ČLR o komerčních bankách (dále jen „bankovní zákon“),
 - článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů (prováděných Čínskou lidovou bankou),
 - rozhodnutí č. 40,
 - prováděcí opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí pro komerční banky financované z Číny (vyhláška CBIRC [2017] č. 1),
 - prováděcí opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí v souvislosti s bankami financovanými ze zahraničí (vyhláška CBIRC [2015] č. 4),
 - správní opatření pro kvalifikace ředitelů a vyšších úředníků finančních institucí v bankovním odvětví (CBIRC [2013] č. 3).
- (239) Při zkoumání těchto regulačních dokumentů Komise zjistila, že finanční instituce v ČLR působí v obecném právním prostředí, které je řídí tak, aby při přijímání finančních rozhodnutí zajistily soulad s cíli průmyslové politiky čínské vlády, a to z níže uvedených důvodů.
- (240) Pokud jde o banku EXIM, její veřejný politický mandát je stanoven v oznámení o založení banky EXIM a rovněž v jejích stanovách.
- (241) Článek 34 bankovního zákona, který se vztahuje na všechny finanční instituce působící v Číně, obecně stanoví, že „komerční banky musí vykonávat svou činnost v oblasti poskytování úvěrů v souladu s potřebami národního hospodářského a sociálního rozvoje a pod vedením průmyslové politiky státu“. Ačkoli článek 4 bankovního zákona uvádí, že „komerční banky podle zákona vykonávají svoji podnikatelskou činnost bez vměšování jakéhokoli útvaru nebo jednotlivce. Komerční banky jsou povinny nezávisle nést občanskoprávní odpovědnost a ručí celým svým majetkem právnické osoby“, z šetření vyplynulo, že článek 4 bankovního zákona se použije s výhradou článku 34 téhož zákona, podle kterého veřejnou politiku určuje stát a banky ji provádí a řídí se pokyny státu.

(242) Článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů mimoto stanoví, že „v souladu se státní politikou mohou příslušné útvary subvencovat úroky z půjček s cílem podpořit růst určitých odvětví a hospodářský rozvoj v některých oblastech.“

(243) Podobně i rozhodnutí č. 40 vyzývá všechny finanční instituce, aby poskytovaly úvěrovou podporu zvláště „podporovaným“ projektům. Jak již bylo vysvětleno v oddíle 3.1 a konkrétněji v 166. bodě odůvodnění, projekty v odvětví textilií ze skleněných vláken patří do „podporované“ kategorie. Rozhodnutí č. 40 tedy potvrzuje dřívější zjištění, pokud jde o bankovní zákon, v tom smyslu, že banky vykonávají vládní pravomoc ve formě preferenčních úvěrových operací. Komise rovněž zjistila, že CBIRC má dalekosáhlé schvalovací pravomoci, pokud jde o všechny aspekty řízení všech finančních institucí usazených v ČLR (včetně institucí v soukromém vlastnictví a institucí v zahraničním vlastnictví), jako například ⁽⁶³⁾:

— schvalování jmenování všech vedoucích pracovníků finančních institucí, a to jak na úrovni ústředí, tak na úrovni místních poboček. Schválení CBIRC je nezbytné pro nábor vedoucích pracovníků na všech úrovních, od nejvyšších pozic až po vedení poboček, a je třeba je získat i pro vedoucí pracovníky jmenované v zahraničních pobočkách a i pro vedoucí pracovníky odpovědné za podpůrné funkce (např. IT manažery) a

— velmi dlouhý seznam správních schválení, včetně schválení pro zřizování poboček, nových linií podnikání nebo prodej nových výrobků, dále pro změnu stanov banky, prodej více než 5 % jejích akcií, navýšení kapitálu, změnu sídla, změnu organizační struktury atd.

(244) Bankovní zákon je právně závazný. Povinný charakter pětiletých plánů a rozhodnutí č. 40 byl řešen v oddíle 3.1. Závazný charakter regulačních dokumentů CBIRC vyplývá z jejich pravomocí jakožto regulačního orgánu pro bankovníctví. O závazném charakteru dalších dokumentů svědčí doložky o dohledu a hodnocení, které tyto dokumenty obsahují.

(245) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že žádný z regulačních dokumentů, o které se Komise opírala, nebyl dostatečný k prokázání toho, že čínská vláda skutečně vykonávala účinnou kontrolu nad bankou EXIM. Konkrétně čínská vláda tvrdila, že článek 34 čínského zákona o komerčním bankovníctví je pouze obecným prohlášením bez jakýchkoli praktických důsledků. Čínská vláda dodala, že uvedený článek 34 by neměl být vykládán izolovaně, ale ve spojení s články 4, 5 a 41 bankovního zákona, které se údajně týkají autonomie banky a neexistence zásahů ze strany subjektů, jednotlivců nebo vlád. Čínská vláda rovněž požadovala, aby se nepřihlíželo k článku 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů, neboť není závazný. Kromě toho čínská vláda uvedla, že rozhodnutí Státní rady č. 40 není závazné, a odkázala na článek 17 uvedeného rozhodnutí, podle něhož jsou všechny finanční instituce povinny rozhodovat o úvěrech na základě tržních zásad.

(246) Komise nejprve připomněla, že, jak je uvedeno v předcházejícím bodě odůvodnění, má za to, že bankovní zákon a rozhodnutí č. 40 závazné jsou. Zjištění v rámci tohoto šetření (jakož i zjištění Komise v předchozích šetřeních týkajících se téhož programu subvencí ⁽⁶⁴⁾) navíc nepodpořila tvrzení, že banky nezohledňují vládní politiku a plány. Z šetření spíše vyplynulo, že článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů se skutečně uplatňuje v praxi a že články 4, 5 a 41 bankovního zákona se použijí s výhradou článku 34 bankovního zákona, tj. pokud stát určuje veřejnou politiku, banky ji provádějí a řídí se pokyny státu. Zjištění tohoto šetření nepodpořila tvrzení, že banky při přijímání rozhodnutí o úvěrech nezohledňují vládní politiku a plány. Komise například zjistila, že vyvážející výrobci mají výhodu z podobně nízkých úrokových sazeb prostřednictvím preferenčních úvěrů.

⁽⁶³⁾ Podle prováděcích opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí pro komerční banky financované z Číny (vyhláška CBIRC [2017] č. 1), prováděcích opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí v souvislosti s bankami financovanými ze zahraničí (vyhláška CBIRC [2015] č. 4) a správních opatření pro kvalifikace ředitelů a vyšších úředníků finančních institucí v bankovním odvětví (CBIRC [2013] č. 3).

⁽⁶⁴⁾ Viz například případ PVT, případ pneumatik a případ elektrických kol citované v poznámce pod čarou č. 7, resp. v oddílech 3.4.1.1.b, 3.4.1.1.b a 3.5.1.1.

- (247) Komise rovněž uvedla, že rozhodnutí Státní rady č. 40 ukládá všem finančním institucím, aby poskytovaly úvěrovou podporu pouze podporovaným projektům, a slibuje provádění „dalších preferenčních politik týkajících se podporovaných projektů“. Na základě výše uvedených skutečností jsou banky povinny poskytovat úvěrovou podporu odvětví textilií ze skleněných vláken. Článek 17 téhož rozhodnutí sice rovněž vyzývá banky, aby dodržovaly úvěrové zásady, ale Komise nebyla během šetření schopna zjistit, zda se to provádí v praxi. Rozhodnutí č. 40 tedy potvrdilo dřívější zjištění, pokud jde o bankovní zákon, v tom smyslu, že banky vykonávají vládní pravomoc ve formě preferenčních úvěrových operací.
- (248) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že čínská vláda zřídila normativní rámec, který musí vedení a orgány dohledu jmenované čínskou vládou a čínské vládě odpovědně dodržovat. Čínská vláda se proto opírala o tento normativní rámec s cílem vykonávat účinným způsobem kontrolu nad chováním spolupracujících banky ve vlastnictví státu, kdykoli tato banka poskytovala úvěry odvětví textilií ze skleněných vláken.
- (249) Komise rovněž pátrala po konkrétních důkazech o výkonu kontroly účinným způsobem na základě konkrétních úvěrů. Během inspekce na místě spolupracující banka ve vlastnictví státu trvala na tom, že při poskytování předmětných úvěrů v praxi používala propracované zásady a modely hodnocení úvěrového rizika. Avšak, jak již bylo uvedeno ve 187. až 190. bodě odůvodnění, nebyly poskytnuty žádné konkrétní příklady týkající se společností zařazených do vzorku. Spolupracující banka ve vlastnictví státu odmítla z regulačních a smluvních důvodů poskytnout informace, včetně specifických posouzení úvěrového rizika, v souvislosti se společnostmi zařazenými do vzorku, přestože Komise měla písemný souhlas společností zařazených do vzorku, v němž se vzdávaly svých práv na zachování důvěrnosti.
- (250) Vzhledem k tomu, že nebyly k dispozici konkrétní důkazy o posouzení úvěruschopnosti, Komise proto posoudila celkové právní prostředí, jak je uvedeno ve 238. až 245. bodě odůvodnění, v kombinaci s chováním spolupracujících banky ve vlastnictví státu s ohledem na úvěry poskytované společností zařazeným do vzorku. Toto chování bylo v rozporu s jejím oficiálním postojem během inspekce na místě, protože v praxi nejednala na základě důkladného tržního posouzení rizik.
- (251) Inspekce na místě odhalily, že (s jedinou výjimkou určitých úvěrů v cizí měně) byly úvěry poskytnuty dvěma skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku za úrokové sazby nižší než referenční úrokové sazby Čínské lidové banky (dále jen „PBOC“) nebo podobné sazby bez ohledu na finanční situaci a situaci zohledňující úvěrové riziko společností. Úvěry byly tudíž poskytnuty za nižší než tržní sazby v porovnání se sazbou odpovídající rizikovému profilu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Kromě toho obdržely společnosti zařazené do vzorku revolvingové úvěry, které jim umožňují okamžitě nahradit kapitál splacený za úvěry v den splatnosti čerstvým kapitálem z nových úvěrů.
- (252) Komise rovněž zjistila, že úvěry, které měly být oznámeny bankami jakožto „neběžné“ úvěry, nebyly uvedenou spolupracující bankou ve vlastnictví státu jako takové označeny v národním centrálním úvěrovém registru. Povinnost tyto „neběžné úvěry“ hlásit existuje zejména v případech, že úvěry byly restrukturalizovány, že dlužník nesplácí nebo že byly vydány revolvingové úvěry. Tyto případy byly zjištěny u dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. V souladu s „Pokyny pro klasifikaci úvěrů na základě rizika“ vydanými CBIRC měly být všechny tyto případy uvedeny v centrálním úvěrovém registru. Toto nedostatečné vykazování ze strany finančních institucí způsobuje zkreslení úvěrové situace společností v centrálním úvěrovém registru, jelikož tento registr pak neuvádí skutečnou úvěruschopnost společnosti. V důsledku toho, i kdyby finanční instituce měla použít tržní posouzení rizik, učinila by tak na základě nesprávných informací.
- (253) Komise proto dospěla k závěru, že čínská vláda vykonávala účinnou kontrolu nad chováním spolupracujících banky ve vlastnictví státu, pokud jde o její úvěrové politiky a posuzování rizik v souvislosti s odvětvím textilií ze skleněných vláken.

3.4.1.3. Závěr ohledně spolupracujících finančních institucí

- (254) Komise zjistila, že spolupracující finanční instituce ve vlastnictví státu uplatňovala při výkonu vládních funkcí s ohledem na odvětví textilií ze skleněných vláken výše uvedený právní rámec. Proto jednala jako veřejnoprávní subjekt ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.

3.4.1.4. Nespolupracující banky ve vlastnictví státu

- (255) Jak je uvedeno v oddíle 3.2, ani jedna z ostatních bank ve vlastnictví státu, jež poskytly úvěry společností zařazeným do vzorku, neodpověděla na zvláštní dotazník. Banka CDB neodpověděla na dotazník, ale během inspekce na místě v prostorách ministerstva obchodu byla ochotna odpovídat na otázky. Během této návštěvy banka CDB uvedla, že prohlášení, která učinila v předchozím antisubvenčním šetření, jež EU vedla v roce 2012, jsou stále platná a že od té doby nedošlo k žádným významným změnám. Banka CDB neposkytla žádné další podrobné informace o své struktuře řízení, posuzování rizik nebo příkladech týkajících se konkrétních úvěrů v souvislosti s odvětvím textilií ze skleněných vláken.
- (256) Proto se Komise v souladu se závěry, k nimž se dospělo v 182. až 199. bodě odůvodnění, rozhodla k určení toho, zda lze uvedené banky ve vlastnictví státu považovat za veřejnoprávní subjekty, použít dostupné údaje.
- (257) V předchozích antisubvenčních šetřeních ⁽⁶⁵⁾ Komise zjistila, že níže uvedené banky, které poskytly úvěry skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku v rámci těchto šetření, byly částečně nebo zcela vlastněny státem jako takovým nebo právníky osobami v držení státu: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd. a Sinotruk Finance Co., Ltd. Jelikož nebyly poskytnuty žádné informace, které by naznačovaly opak, zachovala Komise v tomto šetření stejný závěr.
- (258) S použitím veřejně dostupných informací, jako jsou internetové stránky bank, výroční zprávy, informace dostupné v bankovních rejstřících nebo na internetu, Komise zjistila, že následující banky, které poskytly úvěry nebo finanční leasing dvěma skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku, byly částečně nebo zcela vlastněny státem jako takovým nebo právníky osobami v držení státu:

Název banky	Informace o vlastnické struktuře
Hangzhou Bank	skutečnou kontrolu nad bankou vykonává Hangzhou Finance Bureau
Zheshang Bank	nejméně 37 % akcií držených místní vládou a státem vlastněnými podniky
Qilu Bank	nejméně 36 % akcií držených místní vládou a státem vlastněnými podniky
Fudian Bank	převážně ve vlastnictví státu, s akciemi v držení mnoha státem vlastněných podniků a subjektů přidružených k místní vládě města Kchun-ming
Suzhou Bank	převážně ve vlastnictví státu, s akciemi v držení mnoha státem vlastněných podniků a subjektů přidružených k místní vládě města Suzhou
Bank of Jiangsu	nejméně 32 % akcií držených státem vlastněnými podniky
China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.	dceřiná společnost China Merchants Bank, o níž bylo při antisubvenčním šetření týkajícím se PVT zjištěno, že je ve vlastnictví státu ⁽¹⁾

⁽⁶⁵⁾ Viz případy PVT a pneumatik citované v poznámce pod čarou č. 7, 132., resp. 211. bodě odůvodnění.

Název banky	Informace o vlastnické struktuře
Chongqing Rural Commercial Bank	nejméně 23 % akcií držených státem vlastněnými podniky
China Technology Financial Leasing Co., Ltd.	zřízená ministerstvem obchodu a vedená Institutem pro vědu a technologický výzkum města Čchung-čching
Chongqing Yin Hai Leasing Co., Ltd.	ve vlastnictví Chongqing SASAC

(¹) Viz případy PVT a pneumatik citované v poznámce pod čarou č. 7, 132. bod odůvodnění.

- (259) Jelikož chybí specifické informace od dotčených finančních institucí, které by naznačovaly jiné skutečnosti, Komise určila vlastnictví a kontrolu ze strany čínské vlády na základě formálních indicií ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v oddíle 3.4.1.2. Na základě dostupných údajů se zejména jeví, že vedení a orgány dohledu v uvedených nespolupracujících bankách ve vlastnictví státu jsou jmenovány čínskou vládou a jsou odpovědné čínské vládě stejným způsobem jako u spolupracujících banky ve vlastnictví státu.
- (260) Co se týká výkonu kontroly účinným způsobem, Komise se domnívala, že zjištění týkající se spolupracujících finančních institucí lze považovat za reprezentativní i pro nespolupracující finanční instituce ve vlastnictví státu. Normativní rámec analyzovaný v oddíle 3.4.1.2 se na ně použije stejným způsobem. Jelikož neexistuje údaj o opaku, na základě dostupných údajů lze předpokládat, že konkrétní indicie o posouzení úvěruschopnosti chybí stejně jako v případě spolupracujících banky ve vlastnictví státu, takže analýza konkrétního uplatňování normativního rámce v oddíle 3.4.1.2 se na ně použije stejným způsobem.
- (261) Kromě toho Komise zjistila, že většina smluv o úvěru, které Komise obdržela od společností zařazených do vzorku, obsahovala podobné podmínky a že úvěrové sazby, které byly dohodnuty, byly podobné jako sazby poskytnuté spolupracující bankou ve vlastnictví státu a částečně se s nimi překrývaly.
- (262) Komise proto dospěla k závěru, že zjištění týkající se spolupracujících banky ve vlastnictví státu představují dostupné údaje podle článku 28 základního nařízení za účelem posouzení ostatních bank ve vlastnictví státu, a to vzhledem k uvedeným podobnostem v úvěrových podmínkách a úvěrových sazbách.
- (263) Na základě toho Komise dospěla k závěru, že ostatní banky ve vlastnictví státu, které poskytují úvěry společností zařazeným do vzorku, jsou rovněž veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.
- (264) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že Komise při prokazování toho, že nespolupracující banky ve vlastnictví státu jednají jako veřejnoprávní subjekty, vycházela pouze z předchozích šetření a indicií o formální kontrole. Nebyla provedena samostatná analýza pro každou banku. Kromě toho vzhledem k tomu, že banka EXIM je politickou bankou, její situace nemohla být uplatněna na komerční banky.
- (265) V tomto ohledu Komise připomněla, že při neexistenci spolupráce ze strany ostatních bank ve vlastnictví státu musela Komise vycházet z dostupných údajů. Komise dospěla k závěru, že informace z předchozích šetření spolu s formálními indiciemi o kontrole a zjištěními samotného šetření ohledně banky EXIM a ohledně skutečného chování bank vůči vyvážejícím výrobcům představovaly v tomto případě nejlepší dostupné údaje. V každém případě čínská vláda nepředložila žádné důkazy ani argumenty, jež by mohly vyvrátit zjištění Komise ohledně skutečnosti, že ostatní banky ve vlastnictví státu, které poskytly úvěry společnostem zařazeným do vzorku, jsou rovněž veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení. Komise proto trvá na svém stanovisku.

3.4.1.5. Závěr o finančních institucích ve vlastnictví státu

- (266) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, které dvěma skupinám spolupracujících vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku poskytly úvěry nebo finanční leasing, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.

- (267) Kromě toho, i kdyby tyto finanční instituce ve vlastnictví státu nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise zjistila, že by byly považovány za pověřené nebo řízené čínskou vládou, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, a to ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny ve 269. až 272. bodě odůvodnění. Z tohoto důvodu by se jejich chování v každém případě přičetlo čínské vládě.

3.4.1.6. Pověření nebo usměrnění soukromých finančních institucí

- (268) Komise poté přistoupila ke zkoumání zbývajících finančních institucí. Na základě zjištění vyplývajících z předchozích antisubvenčních šetření⁽⁶⁶⁾ a doplněných o veřejně dostupné informace byly níže uvedené finanční instituce považovány za instituce v soukromém vlastnictví: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. U níže uvedených finančních institucí nemohla Komise vzhledem k nedostatečné spolupráci a neexistenci dostatečných veřejně dostupných informací zjistit, zda jsou ve vlastnictví státu nebo v soukromém vlastnictví: Chongqing Runyin Financial Leasing Co., Ltd., Wuxi International Platinum Co., Ltd., Liangjiang Financial Leasing Co., Ltd., Taian Bank a Taian Daiyue Rural Commercial Bank Co., Ltd. S použitím konzervativního přístupu analyzovala Komise uvedené instituce stejným způsobem jako finanční instituce v soukromém vlastnictví a dále se na ně odkazuje jako na „finanční instituce v soukromém vlastnictví“. Komise zkoumala, zda tyto finanční instituce byly pověřeny čínskou vládou, aby poskytovaly subvence odvětví textilií ze skleněných vláken, nebo jim to bylo nařízeno ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.
- (269) Podle Odvolacího orgánu WTO dochází k „pověření“ v případech, kdy vláda dává odpovědnost soukromému subjektu, a „usměrněním“ se rozumí situace, kdy vláda uplatňuje nad soukromým subjektem svou moc⁽⁶⁷⁾. V obou případech vláda využívá soukromý subjekt jako zástupce pro realizaci finančního příspěvku a „ve většině případů by se dalo očekávat, že pověření nebo usměrnění soukromého subjektu bude zahrnovat nějakou formu hrozby nebo nučení“⁽⁶⁸⁾. Zároveň bod iv) neumožňuje členům ukládat vyrovnávací opatření na výrobky v případech, kdy „vláda pouze vykonává své regulační pravomoci“⁽⁶⁹⁾ nebo kdy zásah vlády „může, ale nemusí mít konkrétní výsledek vzhledem k daným skutkovým okolnostem a výkonu svobodné volby ze strany aktérů na trhu“⁽⁷⁰⁾. Pověření nebo usměrnění pak spíše znamená „aktivnější úlohu vlády než pouhé pobízení“⁽⁷¹⁾.
- (270) Komise vzala na vědomí, že normativní rámec týkající se daného odvětví uvedený v 238. až 245. bodě odůvodnění platí pro všechny finanční instituce v ČLR, včetně finančních institucí v soukromém vlastnictví. Pro ilustraci lze uvést, že se bankovní zákon a různé pokyny CBIRC vztahují na všechny banky financované z Číny i banky se zahraničními investicemi pod správou CBIRC.
- (271) Kromě toho inspekce na místě ve společnostech zařazených do vzorku odhalily, že většina smluv o úvěru, které Komise obdržela od společností zařazených do vzorku, obsahovala podobné podmínky a že úvěrové sazby poskytnuté soukromými finančními institucemi byly podobné jako sazby poskytnuté finančními institucemi ve veřejném vlastnictví a částečně se s nimi překrývaly.
- (272) Vzhledem k tomu, že od soukromých finančních institucí nebyly získány žádné odlišné informace, dospěla Komise k závěru, že pokud jde o odvětví textilií ze skleněných vláken, všechny finanční instituce působící v Číně pod dohledem CBIRC (včetně soukromých finančních institucí) byly pověřeny státem nebo jim bylo ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) první odrážky základního nařízení nařízeno provádět vládní politiky a poskytovat úvěry s preferenčními sazbami odvětví textilií ze skleněných vláken.

⁽⁶⁶⁾ Viz případy PVT a pneumatik citované v poznámce pod čarou č. 7.

⁽⁶⁷⁾ WT/DS296 (DS296 *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea*), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 21. února 2005, bod 116.

⁽⁶⁸⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, DS 296, bod 116.

⁽⁶⁹⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, DS 296, bod 115.

⁽⁷⁰⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, DS 296, bod 114, souhlasně se zprávou panelu, DS 194, bod 8.31.

⁽⁷¹⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, DS 296, bod 115.

- (273) Po poskytnutí konečných informací jedna ze stran tvrdila, že skutečnost, že každá ze skupin společností zařazených do vzorku měla během období šetření výhodu z odlišných druhů úvěrů nebo finančního leasingu, s rozdíly, pokud jde o např. splatnost, kolaterál, záruky a jiné související podmínky, jak je uvedeno v 281. bodě odůvodnění, svědčí o tom, že nejsou pověřené nebo řízené státem. Tato strana rovněž uvedla, že překrývání sazeb u soukromých bank a bank ve veřejném vlastnictví ukázalo, že banky ve veřejném vlastnictví poskytovaly úvěry za tržních podmínek, nikoli naopak. Komise se rovněž snažila přenést důkazní břemeno, když uvedla, že její závěry se uplatnily, jelikož „od soukromých finančních institucí nebyly získány žádné odlišné informace“. Komise však měla nejprve stanovit *fumus boni juris*.
- (274) V reakci na tato tvrzení Komise připomněla, že při neexistenci spolupráce ze strany bank musela Komise vycházet z dostupných údajů týkajících se soukromých bank. To znamená, že důkazní břemeno nepřenesla. Vzhledem k tomu, že existovala spolupráce pouze ze strany jedné banky ve vlastnictví státu, použila Komise informace od spolupracující strany, která byla považována za veřejnoprávní subjekt, aby je porovnála s podmínkami nabízenými soukromými bankami, které nespolupracovaly. Skutečnost, že existovalo překrývání sazeb, ukazuje, že soukromé banky rovněž poskytovaly úvěry za příznivějších podmínek, než jsou podmínky tržní, nikoli naopak. Řídit se odůvodněním této strany by se rovnalo závěru, že informace založené na dostupných údajích jsou spolehlivější než závěry založené na ověřených informacích. Skutečnost, že společnosti měly během období šetření výhodu z různých druhů úvěrů s různými podmínkami, které jsou s nimi spojeny, to nemění. V každém případě tato strana nepředložila žádný důkaz ani argument, které by mohly vyvrátit zjištění Komise. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (275) Kromě toho je normativní rámec vztahující se na všechny banky v Číně mnohem širší než pouze dva uvedené předpisy, jimiž se řídí CBIRC, jak je uvedeno ve 238. bodě odůvodnění, přičemž celý soubor regulačních dokumentů je právně závazný, jak je vysvětleno ve 244. bodě odůvodnění, a tudíž představuje něco více než pouhou pobídku. Inspekce na místě u společností zařazených do vzorku navíc neodhalily žádné významné rozdíly mezi úvěrovými podmínkami nebo sazbami poskytovanými soukromými finančními institucemi a podmínkami nebo sazbami poskytovanými finančními institucemi ve veřejném vlastnictví.
- (276) Po poskytnutí informací čínská vláda uvedla, že právní předpisy, na něž se Komise odvolává, mají pouze úlohu pokynů a pouhá úloha pokynů vlády není dostačující pro konstatování pověření nebo usměrnění. V této souvislosti čínská vláda zdůraznila, že článek 34 bankovního zákona je pouze obecným prohlášením bez praktických důsledků.
- (277) Článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů rovněž není povinný, ale pouze umožňuje finančním institucím, aby zohlednily státní politiky. Rozhodnutí č. 40 rovněž není závazným dokumentem a výslovně pověřuje finanční instituce, aby poskytovaly finanční podporu „podle úvěrových zásad“.
- (278) Komise s tímto názorem nesouhlasila, jelikož normativní rámec vztahující se na všechny banky v Číně je právně závazný, jak je vysvětleno v 244. bodě odůvodnění, takže představuje více než pouhou pobídku nebo pokyny vlády. Pokud jde o rozhodnutí č. 40, Komise v 247. bodě odůvodnění již konstatovala, že rozhodnutí č. 40 ukládá všem finančním institucím, aby poskytovaly úvěrovou podporu pouze podporovaným projektům, i když článek 17 téhož rozhodnutí rovněž banku žádá, aby dodržovala úvěrové zásady. Komise proto trvá na svém stanovisku.

3.4.1.7. Ratingy

- (279) Komise již v předchozích antisubvenčních šetřeních stanovila, že domácí ratingy poskytnuté čínským společnostem nejsou spolehlivé, a to na základě studie vydané Mezinárodním měnovým fondem⁽⁷²⁾, která poukazovala na nesoulad mezi mezinárodními a čínskými ratingy, v kombinaci se zjištěními šetření týkajícího se společností zařazených do vzorku. Podle MMF totiž místní ratingové agentury hodnotí více než 90 % čínských

⁽⁷²⁾ Pracovní dokument MMF „Resolving China's Corporate Debt Problem“ (Řešení čínského problému podnikové zadluženosti), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, říjen 2016, WP/16/203.

dluhopisů ratingem AA až AAA. To není srovnatelné s jinými trhy, například s trhem v EU nebo USA. Například na trhu v USA má takový špičkový rating méně než 2 % podniků. Čínské ratingové agentury tedy značně zkreslují své hodnocení směrem ke špičkovým hodnotám ratingové stupnice. Jejich ratingové stupnice jsou velmi široké a často sdružují dluhopisy s výrazně odlišnými úvěrovými riziky do jedné široké ratingové kategorie ⁽⁷³⁾.

- (280) Zahraniční ratingové agentury, například Standard and Poor's a Moody's, při hodnocení čínských dluhopisů vydaných v zahraničí navíc obvykle uplatňují navýšení základního ratingu emitenta na základě odhadu strategického významu podniku pro čínskou vládu a síly jakékoli implicitní záruky ⁽⁷⁴⁾. Agentura Fitch například jasně uvádí, že v příslušných případech jsou pro ni tyto záruky hlavním faktorem při udělování ratingů čínským společnostem ⁽⁷⁵⁾.
- (281) Komise rovněž zjistila další informace, které uvedenou analýzu doplňují. Za prvé Komise konstatovala, že stát může na trh s ratingy vyvíjet určitý vliv. Podle dvou studií, jež byly zveřejněny v roce 2016, na čínském trhu působilo přibližně dvanáct ratingových agentur, z nichž většinu vlastní stát. Celkově bylo 60 % všech hodnocených korporátních dluhopisů v Číně hodnoceno státem vlastněnou ratingovou agenturou ⁽⁷⁶⁾.
- (282) Čínská vláda potvrdila, že v období šetření působilo na čínském trhu s dluhopisy 15 ratingových agentur, z toho 12 domácích ratingových agentur, včetně Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co., Ltd, Dagong Global Credit Rating Co., Ltd, Golden Credit Rating International Co., Ltd, China Bond Rating Co., Ltd, CSCI Pengyuan Credit Rating Co., Ltd, Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Chengxin Securities Rating Co., Ltd, United Credit Ratings Co., Ltd, Shanghai Credit Information Services Co., Ltd, China Securities Index Co., Ltd, Beijing North Joint Credit Evaluation Co., Ltd a Sichuan Dapu Credit Rating Limited Company. Většina domácích ratingových agentur byla ve vlastnictví státu. Existovaly rovněž tři ratingové agentury, které byly společným podnikem čínských a zahraničních partnerů, konkrétně China Lianhe Credit Rating Co. Ltd, S&P Global China Rating a China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.
- (283) Za druhé, na čínský ratingový trh nelze volně vstoupit. Jedná se v zásadě o uzavřený trh, jelikož ratingové agentury musí být před zahájením svého působení schváleny Čínskou regulační komisí pro cenné papíry (dále jen „CSRC“) nebo PBOC ⁽⁷⁷⁾. Banka PBOC v polovině roku 2017 oznámila, že zahraniční ratingové agentury budou moci za určitých podmínek provádět úvěrová hodnocení části domácího trhu s dluhopisy. Během období šetření však dosud nebyla připuštěna žádná zahraniční ratingová agentura ⁽⁷⁸⁾. V mezidobí však zahraniční agentury založily s některými místními ratingovými agenturami společné podniky, které udělují ratingy pro domácí emise dluhopisů. Tyto ratingy se však řídí čínskými ratingovými stupnicemi, a nejsou tudíž přesně srovnatelné s mezinárodními ratingy, jak je vysvětleno výše.

⁽⁷³⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. a Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry* (Jsou čínské ratingy relevantní? Studie čínského trhu s dluhopisy a odvětví ratingu), v *Journal of Banking & Finance*, s. 24.

⁽⁷⁴⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claes, S.J., Teslik, A. a Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy* (Nesplněné čínské sliby: proč nejde o tržní hospodářství), Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁷⁵⁾ Konkrétní příklad viz Reuters. (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final „A-“* (Konečné ratingy „A-“ společnosti Fitch pro prioritní dluhopisy v USD skupiny Shougang) <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112>, (přístup dne 21. října 2017).

⁽⁷⁶⁾ Lin, L.W. a Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market* („Pevná vazba ke státu: síťový pohled na čínský trh s korporátními dluhopisy“), Columbia Law and Economics Working Paper č. 543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. a Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, v *Journal of Banking & Finance*, s. 9.

⁽⁷⁷⁾ Viz předběžná opatření pro správu odvětví ratingů, pokud jde o trh cenných papírů, která vyhlásila Čínská regulační komise pro cenné papíry, nařízení Čínské regulační komise pro cenné papíry [2007] č. 50, 24. srpna 2007; oznámení Čínské lidové banky o kvalifikaci China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. a ostatních institucí působících v odvětví ratingů korporátních dluhopisů, Yinfa [1997] č. 547 ze dne 16. prosince 1997 a oznámení Čínské lidové banky a Čínské regulační komise pro cenné papíry č. 14 [2018] o otázkách týkajících se poskytování ratingových služeb ratingovými agenturami na mezibankovním trhu s dluhopisy a trhu cenných papírů.

⁽⁷⁸⁾ Viz „Oznámení PBOC k problematice týkající se vydávání ratingů ratingovými agenturami na mezibankovním trhu s dluhopisy“, účinné od 1. července 2017.

(284) A konečně nedávná studie, kterou provedla samotná banka PBOC, potvrzuje zjištění Komise, jelikož ve svých závěrech uvádí, že „pokud je investiční úroveň zahraničních dluhopisů nastavena na mezinárodní rating BBB- a vyšší, pak může být investiční stupeň pro domácí dluhopisy hodnocen na úrovni AA- a vyšší s přihlédnutím k rozdílu mezi průměrným domácím ratingem a mezinárodním ratingem 6 nebo více stupňů“⁽⁷⁹⁾.

(285) Vzhledem k situaci popsané ve 279. až 284. bodě odůvodnění dospěla Komise k závěru, že čínské ratingy nezajišťují spolehlivý odhad úvěrového rizika podkladového aktiva. Na tomto základě, jakkoli některé ze společností zařazených do vzorku získaly od čínské ratingové agentury dobrý rating, má Komise za to, že takovéto ratingy nejsou spolehlivé. Uvedené ratingy byly rovněž zkresleny politickými cíli na podporu klíčových strategických odvětví, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken.

3.4.2. Preferenční financování: úvěry

3.4.2.1. Revolvingové úvěry

(286) V souladu se zjištěními v šetřeních týkajících se PVT a pneumatik⁽⁸⁰⁾ se revolvingovými úvěry rozumí úvěry, které umožňují společnosti nahradit kapitál splacený za úvěry v den splatnosti čerstvým kapitálem z nových úvěrů. Revolvingové úvěry jsou obvykle známkou krátkodobých problémů dlužníka s likviditou a z hlediska bank, které je poskytují, jsou spojeny s větší expozicí riziku. Existence revolvingových úvěrů v dané společnosti je tudíž považována za známku toho, že se společnost nachází v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s krátkodobými problémy s likviditou.

(287) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že revolvingové úvěry nejsou nutně známkou problémů s likviditou. To je jasné z internetových stránek předních evropských bank. Revolvingové úvěrové linky a úvěry jsou například součástí běžné obchodní praxe bank, jako jsou ING⁽⁸¹⁾ a BNP Paribas⁽⁸²⁾, a nejsou spojeny s vyššími úrokovými sazbami.

(288) Komise s tímto posouzením provedeným čínskou vládou nesouhlasí. Samotné čínské orgány považují revolvingové úvěry za dodatečný faktor úvěrového rizika. „Pokyny pro klasifikaci úvěrů na základě rizika“ vydané CBRC uvádějí, že revolvingové úvěry by měly být vykazovány alespoň jako „dotčené“ úvěry⁽⁸³⁾. Úvěrem spadajícím do této kategorie se rozumí, že ačkoli dlužník může v současnosti splatit jistinu a úroky z úvěru, existují určité faktory, které mohou nepříznivě ovlivnit jeho schopnost splácet.

(289) Revolvingové úvěrové nástroje v Evropě skutečně existují, ale jejich podmínky se od čínských revolvingových úvěrů velmi liší. Revolvingové úvěrové nástroje v Unii jsou v podstatě úvěrové linky s předem stanovenou maximální částkou, kterou lze vybrat a splatit při několika příležitostech během předem stanoveného období. Kromě toho takové úvěrové nástroje obnášejí dodatečné náklady, a sice buď smluvní marži nad rámec obvyklých krátkodobých tržních sazeb⁽⁸⁴⁾, nebo předem stanovený správní poplatek. Mimoto i banka BNP Paribas, uváděná čínskou vládou jako příklad, stanovila poplatek za nevyužitý kapitál po dobu trvání úvěrového nástroje.

(290) Na straně druhé nevykazovaly revolvingové úvěry zjištěné během inspekci na místě v čínských společnostech zařazených do vzorku podmínky odlišné od jiných krátkodobých úvěrů. Nebyly označeny jako úvěrové linky nebo revolvingové úvěrové nástroje a nebyly s nimi spojeny žádné mimořádné poplatky či marže. Na první

⁽⁷⁹⁾ Pracovní dokument PBOC č. 2017/5, 25. května 2017, s. 28.

⁽⁸⁰⁾ Viz případ PVT citovaný v poznámce pod čarou č. 7 (152. až 242. bod odůvodnění) a případ pneumatik uvedený v téže poznámce pod čarou (243. až 294. bod odůvodnění).

⁽⁸¹⁾ <https://www.ing.com.tr/en/for-your-business/loans/other-cash-loans/revolving-loan>

⁽⁸²⁾ <https://companies.bnpparibasfortis.be/en/solution?n=revolving-credit>

⁽⁸³⁾ „Pokyny pro klasifikaci úvěrů na základě rizika“ vydané CBRC, článek X, bod II.

⁽⁸⁴⁾ Rovněž příklad banky PNP Paribas uváděný čínskou vládou to uvádí.

pohled se jeví jako obvyklé krátkodobé úvěry. V některých případech však účel úvěru odkazoval na „splacení úvěrů“. Navíc při ověřování splátek těchto úvěrů během inspekce na místě se jasně ukázalo, že kapitál byl ve skutečnosti splacen prostřednictvím nových úvěrů poskytnutých toutéž bankou na stejnou částku v týdnu před datem nebo po datu splatnosti původního úvěru. Komise svou analýzu rozšířila na ostatní úvěry v úvěrových tabulkách a většinou zjistila další případy s naprosto stejnými charakteristickými rysy. Z těchto všech důvodů Komise trvala na svém stanovisku ohledně revolvingových úvěrů.

3.4.2.2. Financování s cílem restrukturalizovat dlouhodobý dluh

- (291) V průběhu šetření Komise zjistila, že některé společnosti zařazené do vzorku vydaly dluhopisy se specifickým účelem splatit dluh, konkrétně úvěry. Komise zjistila, že restrukturalizací svého dluhu prostřednictvím tohoto nástroje by některé společnosti mohly přeskupit a odložit své závazky a rovněž získat finanční prostředky, bez nichž by nebyly schopny plnit své povinnosti v oblasti splacení, což by dokládalo problémy se získáváním finančních prostředků.
- (292) Použití dluhopisů pro tento cíl vyvolává obavy ohledně schopnosti dané společnosti splácet své dluhy, a proto zpochybňuje nejen její krátkodobou likviditu, ale také dlouhodobou platební schopnost. Existence dluhopisů vydaných za účelem splacení úvěrů v dané společnosti se tudíž považuje za známku toho, že se společnost nachází v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s jejím krátkodobým a dlouhodobým financováním.

3.4.2.3. Specifičnost

- (293) Jak je uvedeno ve 238. až 245. bodě odůvodnění, několik právních dokumentů, které jsou konkrétně zaměřeny na společnosti v daném odvětví, instruuje finanční instituce, aby poskytovaly úvěry s preferenčními sazbami odvětví textilií ze skleněných vláken. Tyto dokumenty prokazují, že finanční instituce poskytují preferenční úvěry pouze omezenému počtu odvětví/společností, které jsou v souladu s příslušnými politikami čínské vlády.
- (294) Po poskytnutí konečných informací zpochybnila čínská vláda závěry o specifičnosti u preferenčních úvěrů. Podle čínské vlády stanoví články 4 a 34 bankovního zákona pouze obecné pokyny týkající se jednání obchodních bank a neuvádějí, kterým společnostem nebo odvětvím by měly být poskytovány úvěry. Kromě toho článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů výslovně a jednoznačně neomezuje dostupnost této specifické subvence na podniky v odvětví textilií ze skleněných vláken. Rozhodnutí č. 40 není specifické pro určitý podnik nebo odvětví, ale pro určité podporované projekty, což neznamená totéž. Rozhodnutí č. 40 není navíc závazné a vzhledem k velmi široké škále hospodářských sektorů a odvětví, na něž se rozhodnutí č. 40 vztahuje, nelze dospět k závěru, že tento dokument výslovně omezuje přístup k této údajné subvenci na určité podniky.
- (295) V tomto ohledu Komise uvedla, že i když bankovní zákon a obecná pravidla týkající se úvěrů nespecifikují textilie ze skleněných vláken jako takové, odkazují na průmyslové politiky státu, které jsou popsány v dokumentech uvedených v oddíle 3.1. Komise tak odkázala na jmenované dokumenty a závěry, jichž bylo dosaženo v oddíle 3.1. Komise navíc měla za to, že odkazy na odvětví textilií ze skleněných vláken jsou dostatečně jasné, jelikož toto odvětví je buď jmenováno, nebo je uvedena zmínka o výrobku, který vyrábí, či odvětvové skupině, do níž patří. Kromě toho skutečnost, že čínská vláda podporuje omezenou skupinu podporovaných odvětví, mezi něž patří i odvětví textilií ze skleněných vláken, činí tuto subvenci specifickou. Komise proto trvá na svých závěrech.
- (296) Komise proto dospěla k závěru, že subvence v podobě preferenčních úvěrů nejsou poskytovány obecně, ale že jsou specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Kromě toho žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádné důkazy, které by naznačovaly, že poskytování preferenčních úvěrů vychází z objektivních kritérií nebo podmínek ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.

3.4.2.4. Výhoda a výpočet výše subvence

- (297) Komise poté vypočetla výši napadnutelné subvence. Pro účely tohoto výpočtu posoudila výhodu, kterou získali její příjemci během období šetření. Podle čl. 6 písm. b) základního nařízení představuje výhodu, kterou příjemci získali, rozdíl mezi částkou úroků, kterou hradí společnost za preferenční úvěr, a částkou, kterou by společnost zaplatila za srovnatelný obchodní úvěr na trhu.
- (298) V tomto ohledu Komise zaznamenala řadu specifických okolností na čínském trhu s textiliemi ze skleněných vláken. Jak je vysvětleno v oddílech 3.4.1.1 až 3.4.1.7, úvěry poskytnuté čínskými finančními institucemi odrážejí významné vládní zásahy a neodrážejí úrokové sazby, které by se běžně vyskytovaly na fungujícím trhu.
- (299) Skupiny společností zařazené do vzorku se liší, pokud jde o jejich celkovou finanční situaci. Každá z nich využila v období šetření různých typů úvěrů nebo finančního leasingu, které se lišily, např. pokud jde o splatnost, kolaterál, záruky a jiné související podmínky. Z těchto dvou důvodů měla každá společnost odlišnou průměrnou úrokovou sazbu na základě vlastního souboru získaných úvěrů.
- (300) K zohlednění těchto zvláštností posoudila Komise finanční situaci každé skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku samostatně. V tomto ohledu Komise postupovala v souladu s metodikou výpočtu pro preferenční úvěry stanovenou v antisubvenčním šetření týkajícím se plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pocházejících z ČLR, jakož i v antisubvenčním šetření týkajícím se pneumatik pocházejících z ČLR⁽⁸⁵⁾, která je vysvětlena v následujících bodech odůvodnění. Komise tudíž vypočítala výhodu plynoucí z preferenčních úvěrů pro každou skupinu vyvážejících výrobců zařazenou do vzorku na individuálním základě a přičetla tuto výhodu dotčenému výrobku.
- a) CNBM Group
- (301) Jak je uvedeno ve 250. až 252. bodě odůvodnění, čínské úvěrové finanční instituce neposkytly žádné posouzení úvěruschopnosti. Komise proto za účelem stanovení výše výhody musela posoudit, zda byly úrokové sazby za úvěry poskytnuté skupinou CNBM Group na tržní úrovni.
- (302) Vyvážející výrobci skupiny CNBM Group vykazovali podle svých vlastních finančních účtů obecně ziskovou finanční situaci. Jeden vyvážející výrobce neměl žádné úvěry. Komise však zjistila, že financoval 65 % svých nákupů určitým typem preferenčního krátkodobého finančního nástroje (návrhy bankovních akceptů). Jak je vysvětleno v oddíle 3.4.3.2, návrhy bankovních akceptů jsou druhem dluhového nástroje. Jejich rozsáhlé využívání proto svědčí o problémech s krátkodobou likviditou. Druhý vyvážející výrobce soustavně dosahoval v období 2016–2018 zisků a vykazoval na první pohled uspokojivé finanční ukazatele, jako je poměr dluhu k aktivům. Zdá se však, že má problémy s krátkodobou likviditou, a to z těchto důvodů: nesplacený krátkodobý dluh společnosti představoval téměř 100 % jejího obrátu, vydal dluhopis na splacení bankovních úvěrů, použil velké množství návrhů bankovních akceptů na financování svých nákupů a použil revolvingové úvěry, což naznačuje, že společnost může být v méně jisté finanční situaci, než jaká by na první pohled vyplývala z finančních výkazů. Třetí vyvážející výrobce vykazoval podobný obraz se ziskovou situací, ale s rozsáhlým využíváním návrhů bankovních akceptů a dluhopisem vydaným za účelem splacení bankovních úvěrů.
- (303) První prostřednická mateřská společnost, China Jushi, byla v období 2016–2017 a v období šetření zisková, avšak pro financování svých nákupů ve značné míře využívala návrhů bankovních akceptů. Kromě toho Komise zjistila, že některé z úvěrů poskytnutých na úrovni společnosti China Jushi byly revolvingové úvěry a že společnost China Jushi vydala dva dluhopisy za účelem splacení bankovních úvěrů. Revolvingové úvěry byly rovněž zjištěny ve druhé prostřednické mateřské společnosti – Sinoma Technology.
- (304) Jak je uvedeno ve 207. až 217. bodě odůvodnění, mateřská společnost CNBM nespolečupracovala. Při pohledu na její veřejně dostupnou výroční zprávu za rok 2018 se však objevuje podobný obraz: společnost má vysoký pákový efekt s čistou mírou zadlužení ve výši 130 % a poměrem dluhu k aktivům ve výši 68 %. Během období šetření společnost uzavřela dohodu o kapitalizaci pohledávky vůči bankám ve vlastnictví státu za účelem zlepšení struktury svého dluhu. V rámci takové dohody by společnost mohla převést část svého dluhu vůči bankám ve vlastnictví státu na akcie, a snížit tak závazky ve své rozvaze.

⁽⁸⁵⁾ Viz případ PVT uvedený v poznámce pod čarou č. 7 (152. až 244. bod odůvodnění) a případ pneumatik uvedený v téže poznámce pod čarou č. 7 (236. bod odůvodnění).

- (305) Komise zjistila, že různé společnosti skupiny CNBM Group získaly od čínské ratingové agentury ratingy v rozmezí od AA- do AA+. Vzhledem k celkovému zkrácení čínských ratingů popsanému ve 279. až 285. bodě odůvodnění dospěla Komise k závěru, že tento rating není spolehlivý.
- (306) Komise dospěla k závěru, že celková finanční situace skupiny odpovídá ratingu BB, což je nejvyšší rating, který se již nepovažuje za „investiční stupeň“. „Investiční stupeň“ znamená, že dluhopisy vydané danou společností jsou posuzovány ratingovou agenturou jako pravděpodobně postačující k pokrytí platebních závazků, do kterých směřují banky investovat.
- (307) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina CNBM Group, že Komise přiřadila celé skupině CNBM Group společný rating založený zejména na ratingu společnosti CNBM, ačkoli úroveň zadluženosti společnosti CNBM nemohla mít poškozující účinek na společnost China Jushi, jelikož drží pouze 27 % podíl této společnosti. Společnost CNBM navíc nemohla převést své dluhové závazky na společnost China Jushi, jelikož společnosti ve skupině jsou samostatnými právníckými osobami s ručením omezeným, což znamená, že dluhy akcionářů nebo dceřiných společností nelze převádět. Kromě toho jelikož skupina CNBM Group zastává názor, že návrhy bankovních akceptů nejsou rovnocenné krátkodobým úvěrům, také by se k nim nemělo přihlížet při posuzování ratingu společností.
- (308) Komise s těmito prohlášeními nesouhlasí. Jak je uvedeno v 301. až 304. bodě odůvodnění, Komise provedla individuální posouzení každé společnosti v těchto skupinách. Pokud jde konkrétně o skupinu CNBM Group, bez ohledu na situaci popsanou na úrovni společnosti CNBM, většina kontrolovaných společností vykazovala podobný obraz, včetně revolvingových úvěrů, rozsáhlého využívání bankovních akceptů a dluhopisů využitých za účelem splacení úvěrů. Navíc v rozporu s tím, co společnost uvedla, byl dluh skutečně převáděn mezi jednotlivými společnostmi ve skupině prostřednictvím mezipodnikových úvěrů. Proto se Komise rozhodla přidělit skupině jednotný rating. Kromě toho, jak je uvedeno v oddíle 3.4.3.2, považovala Komise návrhy bankovních akceptů za jiný druh finančního nástroje, který se rovná krátkodobému, a lze jej proto použít při určování ratingů. Tato tvrzení společnosti byla proto zamítnuta.
- (309) Prémie očekávaná u dluhopisů vydávaných podniky s tímto ratingem (BB) byla poté použita na standardní úvěrovou sazbu PBOC za účelem stanovení tržní sazby.
- (310) Uvedená přírážka byla určena na základě výpočtu relativního rozpětí mezi indexy korporátních dluhopisů USA s ratingem AA a korporátních dluhopisů USA s ratingem BB podle údajů agentury Bloomberg pro průmyslové segmenty. Takto vypočítané relativní rozpětí pak bylo připočteno k referenčním úrokovým sazbám, které zveřejnila PBOC v den, kdy byl úvěr poskytnut⁽⁸⁶⁾, a na tutéž délku trvání jako u dotčeného úvěru. To bylo provedeno jednotlivě pro každý úvěr poskytnutý uvedené společnosti.
- (311) Po poskytnutí konečných informací několik stran tvrdilo, že použití relativního rozpětí bylo chybné. Všechny uvedené subjekty tvrdily, že Komise měla použít absolutní, a nikoli relativní rozpětí mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a korporátními dluhopisy USA s ratingem BB. Byly uvedeny tyto důvody:
- (1) Úroveň relativního rozpětí kolísá spolu s úrovní základní úrokové sazby v USA: čím nižší je úroveň úroků, tím vyšší bude výsledná přírážka.
 - (2) Úroveň výsledné referenční sazby kolísá podle úrovně referenční sazby PBOC, na kterou se uplatňuje. Čím vyšší je referenční sazba PBOC, tím vyšší bude výsledná referenční hodnota.
 - (3) Absolutní rozpětí zůstává dlouhodobě zhruba stabilní, zatímco relativní rozpětí vykazuje velké rozdíly.

⁽⁸⁶⁾ V případě úvěrů s pevnou úrokovou sazbou. Pro úvěry s pohyblivou úrokovou sazbou byla použita referenční sazba PBOC platná během období šetření.

- (312) Tyto otázky již byly pojednány v předchozím šetření⁽⁸⁷⁾. Jak ukazuje 175. až 187. bod odůvodnění v případě PVT a 256. bod odůvodnění v případě pneumatik, Komise tyto argumenty zamítla z níže uvedených důvodů.
- (313) Za prvé, i když Komise uznala, že komerční banky obvykle používají přírážku vyjádřenou v absolutních číslech, domnívala se, že tato praxe vychází především z praktických úvah, jelikož úroková sazba je v konečném důsledku absolutní číslo. Absolutní číslo je nicméně odrazem posouzení rizik, které je založeno na relativním hodnocení. Riziko selhání u společnosti s ratingem BB je o X % vyšší než u vlády nebo bezrizikové společnosti. To je relativní hodnocení.
- (314) Za druhé úrokové sazby neodrážejí pouze rizikové profily jednotlivých společností, ale také rizika specifická pro danou zemi a měnu. Relativní rozpětí tudíž zachycuje změny základních tržních podmínek, které se při použití logiky absolutního rozpětí nepromítnou. Riziko specifické pro zemi a měnu se často, tak jako je tomu i v tomto případě, v průběhu času mění a změny se pro různé země liší. V důsledku toho se bezrizikové sazby v průběhu času významně mění a někdy jsou nižší v USA, jindy zase v Číně. Tyto rozdíly souvisejí s faktory, jako jsou zjištěný a očekávaný růst HDP, hospodářské klima a míry inflace. Jelikož se bezriziková sazba v průběhu času mění, může být stejné nominální absolutní rozpětí potvrzením velmi odlišného posouzení rizika. Například pokud banka odhaduje, že riziko selhání spojené s konkrétní společností je o 10 % vyšší než bezriziková sazba (relativní odhad), může být výsledné absolutní rozpětí mezi 0,1 % (u bezrizikové sazby ve výši 1 %) a 1 % (u bezrizikové sazby ve výši 10 %). Z pohledu investora je proto relativní rozpětí lepším měřítkem, jelikož odráží výši výnosového spreadu a způsob jeho ovlivnění mírou základní úrokové sazby.
- (315) Za třetí je relativní rozpětí také neutrální z hlediska zemí. Pokud je například bezriziková sazba v USA nižší než bezriziková sazba v Číně, absolutní přírážky budou při použití této metodiky vyšší. Naopak pokud je bezriziková sazba v Číně nižší než v USA, absolutní přírážky budou při použití této metody nižší.
- (316) Pokud jde o třetí bod, byly již v případě pneumatik analyzovány údaje z minulých let ukazující vývoj absolutního a relativního rozpětí v čase. Analýza Komise zjistila, že absolutní rozpětí není tak stabilní, jak se tvrdí, nýbrž že se v průběhu času mění, a to v rozmezí od 1 % do 4,5 %. Kromě toho sledovalo relativní rozpětí naprosto stejný vývoj jako absolutní rozpětí v průběhu posledních 23 let, tj. když se zvýší relativní rozpětí, zvýší se také absolutní rozpětí, a naopak. Pokud jde o údajnou kolísavost relativního rozpětí, byl rozsah změn podobný: rozdíl mezi nejvyššími a nejnižšími hodnotami činil 530 % u relativního rozpětí a 450 % u absolutního rozpětí⁽⁸⁸⁾.
- (317) Čínská vláda rovněž nesouhlasila s použitím zahraniční referenční hodnoty jako takové. V tomto ohledu čínská vláda uvedla, že Komise měla nejprve hledat srovnatelné komerční úvěry, které vyvážející výrobci mohli skutečně získat na trhu. V opačném případě by měla být referenční hodnota založena na skutečných důkazech a odůvodněných vysvětleních, že všechny úvěry na dotčeném trhu byly zkráceny zásahem vlády, takže na domácím trhu neexistoval žádný srovnatelný úvěr.

⁽⁸⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/969 ze dne 8. června 2017, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17) (dále jen „případ PVT“), prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690 ze dne 9. listopadu 2018, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 283, 12.11.2018, s. 1) (dále jen „případ pneumatik“).

⁽⁸⁸⁾ Případ pneumatik citovaný v předchozí poznámce pod čarou, 256. bod odůvodnění.

- (318) V tomto ohledu, jak je vysvětleno v oddíle 3.4.1.7, Komise stanovila, že domácí ratingy udělené čínským společnostem nejsou jako takové spolehlivé a byly rovněž zkresleny politickými cíli na podporu klíčových strategických odvětví, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken. V důsledku toho nezajišťují čínské ratingy spolehlivý odhad úvěrového rizika podkladového aktiva a Komise měla hledat referenční hodnotu založenou na nezkreslených ratingech. Kromě toho Komise uvedla, že výsledná úroková sazba ve výši přibližně 9 % pro společnosti s ratingem BB není nepřiměřená vzhledem ke skutečnosti, že výnosy korporátních dluhopisů s ratingem BB na čínském domácím trhu činily na konci období šetření 21 %⁽⁸⁹⁾. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (319) Čínská vláda rovněž tvrdila, že použití zahraniční referenční hodnoty nebylo vhodné, jelikož tato referenční hodnota neprovedla nezbytné úpravy, které by zohlednily převládající podmínky na čínském finančním trhu, a že Komise nevzala v úvahu mimo jiné existující rozdíly u rozsahu úvěrů, podmínek splácení a toho, zda byly úvěry zaručeny, či nikoli.
- (320) Komise s tímto názorem nesouhlasila, jelikož referenční sazba PBOC se používá jako výchozí bod pro výpočet. Kromě toho použití relativního rozpětí zachycuje změny základních tržních podmínek jednotlivých zemí, které se při použití logiky absolutního rozpětí nepromítnou, jak je vysvětleno v předchozím bodě odůvodnění. Kromě toho Komise uvedla, že do tohoto ukazatele není možné zahrnout všechny faktory individuálního posouzení rizika dané banky. Metodika výpočtu Komise však zohledňuje parametry jednotlivých úvěrů, například datum zahájení a dobu trvání úvěru, jakož i variabilitu úrokové sazby. Tato tvrzení čínské vlády byla proto zamítnuta.
- (321) Co se týče úvěrů v cizí měně v ČLR, situace ohledně narušení trhu a neexistence efektivního úvěrového ratingu je stejná, jelikož tyto úvěry jsou poskytovány týmiž čínskými finančními institucemi. Jak bylo uvedeno výše, z tohoto důvodu byly k určení vhodné referenční hodnoty použity korporátní dluhopisy s ratingem BB v příslušné měně vydané v období šetření.
- (322) Kromě toho, jak je popsáno v oddíle 3.4.2.1, existence revolvingových úvěrů v dané společnosti se považuje za známku toho, že se společnost nachází v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s krátkodobými problémy s likviditou. Revolvingové úvěry se totiž obvykle uzavírají na krátkou dobu. Je velmi nepravděpodobné, že revolvingový úvěr by měl splatnost delší než dva roky, a důkazy o ověřených úvěrech zjištěné u společností zařazených do vzorku tento závěr podpořily.
- (323) Aby Komise zohlednila zvýšenou expozici bank při poskytování krátkodobého financování společností s revolvingovými úvěry, použila o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a upravila výpočet relativního rozpětí u veškerého krátkodobého financování dotčených společností. Komise tak provedla srovnání korporátních dluhopisů USA s ratingem AA s korporátními dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB) se stejnou dobou trvání. Podle definic ratingu agentury Standard & Poor's je dlužník hodnocený ratingem „B“ zranitelnější než dlužníci hodnocení ratingem „BB“, dlužník však je stále schopen plnit své finanční závazky. Nepříznivé podnikatelské, finanční či ekonomické podmínky však mohou narušit jeho schopnost či ochotu plnit jeho finanční závazky. Tato referenční hodnota se tudíž považuje za vhodnou k zohlednění dodatečného rizika plynoucího z využívání revolvingových úvěrů jako krátkodobého financování.
- (324) Komise proto použila toto hodnocení jako příslušnou referenční hodnotu pro všechny krátkodobé dluhy včetně úvěrů s délkou splatnosti 2 roky nebo méně poskytované společností, jež využívaly revolvingových úvěrů.
- (325) U zbývajících úvěrů se splatností více než 2 roky a u společností, které revolvingové úvěry neměly, se Komise vrátila k obecné referenční hodnotě a udělila nejvyšší stupeň dluhopisů „neinvestičního stupně“, jak je vysvětleno v 306. bodě odůvodnění.

⁽⁸⁹⁾ Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 2018.7.20, Bond Information Department, China Central Depository & Clearing Co. Ltd, s. 4.

- (326) Komise zjistila, že některé společnosti ve skupině vydaly dluhopisy s cílem restrukturalizace dluhu. V tomto případě, jak je vysvětleno v oddíle 3.4.2.2, měla Komise za to, že dotčené společnosti se nacházejí v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s jejich krátkodobým a dlouhodobým financováním. Aby tedy Komise zohlednila zvýšenou expozici riziku, použila o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a upravila výpočet relativního rozpětí rovněž u jejich dlouhodobého financování, včetně úvěrů, pomocí srovnání mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a korporátními dluhopisy USA s ratingem B.
- (327) Kromě toho, jelikož mateřská společnost CNBM nespolečovala, výhoda pro preferenční úvěry na úrovni společnosti CNBM byla stanovena metodou vysvětlenou v tomto oddíle, uplatněnou na veřejně dostupné informace ve výroční zprávě této společnosti za rok 2018, jako jsou nesplacené závazky, průměrné náklady kapitálu a průměrná doba trvání půjček.
- b) Yuntianhua Group
- (328) Jak je uvedeno ve 250. až 252. bodě odůvodnění, čínské úvěrové finanční instituce neposkytly žádné posouzení úvěruschopnosti. Komise proto za účelem stanovení výše výhody musela posoudit, zda byly úrokové sazby za úvěry poskytnuté skupině Yuntianhua Group na tržní úrovni.
- (329) Vyvážející výrobci skupiny Yuntianhua Group vykazovali podle svých vlastních finančních účtů obecně ziskovou finanční situaci.
- (330) Analýza krátkodobé likvidity však u obou vyvážejících společností vyvolává obavy, neboť krátkodobé dluhy v období šetření představují 90 až více než 100 procent obratu společností, přičemž trend je ve srovnání s předchozím rokem vzrůstající. Využívání krátkodobého dluhu je v obou společnostech významné. Ačkoli jeden z vyvážejících výrobců neměl během období šetření žádné úvěry, financoval většinu svých nákupů, jakož i část jiných neprovozních nákladů prostřednictvím návrhů bankovních akceptů, což je nástroj se splatností obecně kratší než jeden rok.
- (331) Společnost CPIC, první přímý akcionář a klíčový dodavatel pro vyvážející výrobce, byl během období šetření ziskový. Snížila se však jeho návratnost vlastního kapitálu z předchozího roku. Tato společnost navíc vykazuje problémy s likviditou, jelikož její krátkodobé dluhy představují 80 až 90 % celkového dluhu. Ze srovnání krátkodobých aktiv této společnosti s jejími krátkodobými závazky vyplývá ukazatel běžné likvidity⁽⁹⁰⁾ s nízkou hodnotou (nižší než 1), což vyvolává obavy ohledně její schopnosti splácet krátkodobé závazky. Podobně Komise zjistila, že k financování svých nákupů ve značné míře využívá návrhy bankovních akceptů.
- (332) Společnost Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., což je mateřská společnost skupiny Yuntianhua Group, zapojená do dodavatelského řetězce výrobku, který je předmětem šetření, byla během období šetření ztrátová. Srovnání krátkodobých aktiv této společnosti s jejími krátkodobými závazky prostřednictvím ukazatele běžné likvidity nižším než 1 vyvolává obavy ohledně likvidity společnosti a její schopnosti splácet krátkodobé závazky. Šetření dále odhalilo, že společnost vydala dluhopisy s explicitním účelem splácení dluhu. Obdobně bylo zjištěno použití revolvingového úvěru.
- (333) Komise konstatovala, že čínská ratingová agentura udělila skupině Yuntianhua Group hodnocení AA. Vzhledem k celkovému zkrácení čínských ratingů popsanému ve 279. až 285. bodě odůvodnění dospěla Komise k závěru, že tento rating není spolehlivý.
- (334) Komise dospěla k závěru, že celková finanční situace skupiny odpovídá ratingu BB, což je nejvyšší rating, který se již nepovažuje za „investiční stupeň“. „Investiční stupeň“ znamená, že dluhopisy vydané danou společností jsou posuzovány ratingovou agenturou jako pravděpodobně postačující k pokrytí platebních závazků, do kterých směřjí banky investovat.

⁽⁹⁰⁾ Ukazatel běžné likvidity je ukazatel, který měří schopnost společnosti uhradit splatné krátkodobé závazky do jednoho roku. Ukazatel běžné likvidity se vyjadřuje jako srovnání krátkodobých aktiv společnosti s jejími krátkodobými závazky.

- (335) Prémie očekávaná u dluhopisů vydávaných podniky s tímto ratingem (BB) byla poté použita na standardní úvěrovou sazbu PBOC za účelem stanovení tržní sazby.
- (336) Uvedená přírážka byla určena na základě výpočtu relativního rozpětí mezi indexy korporátních dluhopisů USA s ratingem AA a korporátních dluhopisů USA s ratingem BB podle údajů agentury Bloomberg pro průmyslové segmenty. Takto vypočítané relativní rozpětí pak bylo připočteno k referenčním úrokovým sazbám, které zveřejnila PBOC v den, kdy byl úvěr poskytnut ⁽⁹¹⁾, a na tutéž délku trvání jako u dotčeného úvěru. To bylo provedeno jednotlivě pro každý úvěr a finanční leasing poskytnutý uvedené společnosti.
- (337) Co se týče úvěrů v cizí měně v ČLR, situace ohledně narušení trhu a neexistence efektivního ratingu je stejná, jelikož tyto úvěry jsou poskytovány týmiž čínskými finančními institucemi. Jak bylo uvedeno výše, z tohoto důvodu byly k určení vhodné referenční hodnoty použity korporátní dluhopisy s ratingem BB v příslušné měně vydané v období šetření.
- (338) Kromě toho, jak je popsáno v oddíle 3.4.2.1, existence revolvingových úvěrů v dané společnosti se považuje za známku toho, že se společnost nachází v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s krátkodobými problémy s likviditou. Revolvingové úvěry se totiž obvykle uzavírají na krátkou dobu. Je velmi nepravděpodobné, že revolvingový úvěr by měl splatnost delší než dva roky, a důkazy o ověřených úvěrech zjištěné u společností zařazených do vzorku tento závěr podpořily.
- (339) Aby tedy Komise zohlednila zvýšenou expozici bank při poskytování krátkodobého financování společností s revolvingovými úvěry, použila o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a upravila výpočet relativního rozpětí u veškerého krátkodobého financování dotčených společností. Komise tak provedla srovnání korporátních dluhopisů USA s ratingem AA s korporátními dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB) se stejnou dobou trvání. Podle definic ratingu agentury Standard & Poor's je dlužník hodnocený ratingem „B“ zranitelnější než dlužník hodnocený ratingem „BB“, dlužník však je stále schopen plnit své finanční závazky. Nepříznivé podnikatelské, finanční či ekonomické podmínky však mohou narušit jeho schopnost či ochotu plnit své finanční závazky. Tato referenční hodnota se tudíž považuje za vhodnou k zohlednění dodatečného rizika plynoucího z využívání revolvingových úvěrů jako krátkodobého financování.
- (340) Komise proto použila toto hodnocení jako příslušnou referenční hodnotu pro všechny krátkodobé dluhy včetně úvěrů s délkou splatnosti 2 roky nebo méně poskytované společností, jež využívaly revolvingových úvěrů.
- (341) U zbývajících úvěrů se splatností více než 2 roky a u společností, které revolvingové úvěry neměly, se Komise vrátila k obecné referenční hodnotě a udělila nejvyšší stupeň dluhopisů „neinvestičního stupně“, jak je vysvětleno v 306. bodě odůvodnění.
- (342) Komise zjistila, že některé společnosti ve skupině vydaly dluhopisy s cílem restrukturalizace dluhu. V tomto případě, jak je vysvětleno v oddíle 3.4.2.2, měla Komise za to, že dotčené společnosti se nacházejí v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s jejich krátkodobým a dlouhodobým financováním. Aby tedy Komise zohlednila zvýšenou expozici riziku, použila o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a upravila výpočet relativního rozpětí rovněž u jejich dlouhodobého financování, včetně úvěrů, pomocí srovnání mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a korporátními dluhopisy USA s ratingem B.

3.4.2.5. Závěr týkající se preferenčního financování: úvěry

- (343) Z šetření vyplynulo, že všechny skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku využívaly v období šetření preferenčních úvěrů. Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhody pro vyvážející výrobce a specifčnosti považovala Komise preferenční úvěry za napadnutelnou subvenci.

⁽⁹¹⁾ V případě úvěrů s pevnou úrokovou sazbou. Pro úvěry s pohyblivou úrokovou sazbou byla použita referenční sazba PBOC platná během období šetření.

- (344) Výše subvence zjištěná pro preferenční úvěry během období šetření u skupin společností zařazených do vzorku činí:

Preferenční financování: úvěry

Společnost/skupina	Výše celkové subvence
Yuntianhua Group	2,53 %
CNBM Group	7,39 %

3.4.3. Preferenční financování: jiné typy financování

3.4.3.1. Úvěrové linky

- (345) Šetření prokázalo, že čínské finanční instituce v souvislosti s financováním každé ze společností zařazených do vzorku poskytovaly také úvěrové linky za preferenčních podmínek. Jednalo se o rámcové dohody, podle nichž banka umožňuje společností zařazeným do vzorku použít různé dluhové nástroje, jako jsou úvěry na provozní kapitál, návrhy bankovních akceptů, dokumentární směnky, jiné formy obchodního financování atd., do určité maximální částky.
- (346) Účelem úvěrové linky je stanovit limit pro půjčky, který může společnost kdykoli využít k financování svých stávajících operací, a zajistit tak pružné a okamžitě dostupné financování provozního kapitálu. Šetření ukázalo, že dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku měli uzavřeny dohody o úvěrových linkách s různými bankami, které zahrnovaly různé nástroje krátkodobého financování s cílem financovat provozní výdaje. V důsledku toho se Komise domnívala, že veškeré krátkodobé financování společností zařazených do vzorku by mělo být v zásadě kryto určitým nástrojem v podobě úvěrových linek, včetně návrhů bankovních akceptů, které jsou vydávány pravidelně pro financování běžných operací.
- (347) Komise proto porovnávala výši úvěrových linek, které měly spolupracující společnosti k dispozici během období šetření, s výši krátkodobého financování, které tyto společnosti použily v tomtéž období, aby zjistila, zda se na veškeré krátkodobé financování vztahovala úvěrová linka. V případě, že výše krátkodobého financování přesáhla limit úvěrové linky, zvýšila Komise výši stávající úvěrové linky o částku, kterou vyvážející výrobci skutečně využili nad rámec uvedeného limitu úvěrové linky.
- (348) Za běžných tržních podmínek by úvěrové linky podléhaly tzv. poplatku „za sjednání“ nebo „za poskytnutí úvěru“, který by kryl náklady a rizika banky při otevření úvěrové linky, jakož i poplatek za obnovení účtovanému každoročně za obnovení platnosti úvěrových linek. Komise však zjistila, že všechny společnosti zařazené do vzorku využívaly úvěrových linek poskytovaných bezplatně.
- (349) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že tvrzení Komise, že úvěrové linky podléhají za běžných tržních podmínek poplatkům za sjednání, bylo neodůvodněné s ohledem na její vlastní posouzení v případech „Aircraft“. Podle čínské vlády se poplatky za sjednání použijí pouze tehdy, pokud je úvěrová linka příslibem úvěrovou linkou. Komise však neprokázala, že dotčené úvěrové linky byly příslibem úvěrovými linkami. Čínská vláda připomněla, že ve věci „EC – Aircraft“ samotná EU tvrdila, že skutečnost, že EIB neúčtovala poplatky za sjednání, byla odůvodněná, protože „... i) u smluv s „otevřenou sazbou“ (tj. smluv, u nichž nejsou sazby stanoveny ex ante) neexistuje jistota ohledně načasování dostupnosti finančních prostředků a EIB neručí za přesnou úrokovou sazbu“.
- (350) V reakci na toto tvrzení Komise uvedla, že argument EU v řízeních EC – Aircraft, pokud jde o poplatky za sjednání, panel ve svých konečných zjištěních nepoužil. Panel zejména dospěl k závěru, že neexistence účtování poplatků za sjednání ze strany EIB za účelem kompenzace závazku EIB zpřístupnit finanční prostředky byla výhodnější než srovnatelný úvěr od komerčního věřitele a poskytla výhodu⁽⁹²⁾. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

⁽⁹²⁾ WT/DS316/R – Evropská společenství a některé členské státy – Opatření ovlivňující obchod s velkými civilními letadly – Zpráva panelu ze dne 30. června 2010, body 7.739 a 7.801.

- (351) V souladu s čl. 6 písm. d) bodem ii) základního nařízení Komise považovala za výhodu, kterou příjemci takto získali, rozdíl mezi částkou, kterou zaplatila společnost jako poplatek za otevření nebo obnovení úvěrových linek čínskými finančními institucemi, a částkou, kterou by společnost zaplatila za srovnatelnou obchodní úvěrovou linku, kterou by společnost mohla získat na trhu.
- (352) Po poskytnutí informací několik stran tvrdilo, že Komise neprovedla analýzu specifičnosti u úvěrových linek. Čínská vláda navíc zopakovala své připomínky popsané v oddíle 3.1, přičemž uvedla, že textilie ze skleněných vláken nejsou podporovaným odvětvím a žádný z dokumentů uvedených Komisí v tomto ohledu neprokazuje, že úvěrové linky poskytnuté odvětví textilií ze skleněných vláken jsou specifické ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
- (353) Komise neprovedla samostatnou analýzu specifičnosti, jelikož úvěrové linky jsou neoddělitelně spjaty s jinými druhy preferenčních půjček, jako jsou úvěry, a proto se řídí stejnou analýzou specifičnosti, jež byla popsána v oddíle 3.4.2.3 pro úvěry. V důsledku toho byla tato tvrzení zamítnuta.
- (354) Příslušná referenční hodnota pro poplatek za sjednání byla stanovena na 1,5 % s odkazem na veřejně přístupné údaje⁽⁹³⁾ týkající se otevření podobných úvěrových linek v podobných situacích (avšak bez narušení). Výše poplatku za sjednání je splatná paušálně každý rok v okamžiku obnovení úvěrové linky. Komise proto použila referenční hodnotu na výši úvěrových linek otevřených během období šetření.
- (355) U úvěrových linek, které existovaly před začátkem období šetření a které byly během období šetření obnoveny, byl jako referenční hodnota podle téhož zdroje použit poplatek za obnovení ve výši 1,25 %. Výše poplatku za obnovení je splatná paušálně každý rok v okamžiku obnovení úvěrové linky. Komise proto použila referenční hodnotu na výši úvěrových linek obnovených během období šetření.
- (356) Po poskytnutí konečných informací jedna ze stran uvedla, že náklady související s poplatky za sjednání a za obnovení banky obvykle promíjejí, aby si zajistily velké komerční klienty. Tato společnost dále poskytla příklad jedné banky ve Spojených státech, která neúčtovala poplatek za sjednání a účtovala si pouze roční poplatek za obnovení ve výši 0,25 % za přislíbenou úvěrovou linku v hodnotě mezi 100 001 a 3 miliony USD⁽⁹⁴⁾. Navíc vzhledem k tomu, že Spojené státy jsou mnohem větším trhem než Spojené království a že se Komise za účelem stanovení úvěruschopnosti opírala o ratingy dluhopisů ze Spojených států, tato referenční hodnota by prý byla mnohem vhodnější než referenční hodnota Spojeného království pro malé podniky, kterou Komise použila.
- (357) Komise uvedla, že tvrzení, že náklady související s poplatky za sjednání a za obnovení banky obvykle promíjejí, aby si zajistily velké komerční klienty, nebylo podloženo žádnými důkazy. Kromě toho Komise přezkoumala referenční hodnotu, kterou navrhla zmíněná společnost, a zjistila, že tato referenční hodnota se konkrétně týkala úvěrových linek pro malé podniky s maximální částkou ve výši 3 milionů USD, a konkrétněji se týkala krátkodobých potřeb provozního kapitálu. Naopak referenční hodnota použitá Komisí měla minimální hranici 25 000 GBP, ale žádnou horní hranici, neexistovala žádná omezení, pokud jde o použití poskytnutého kapitálu nebo doby trvání, a byla oddělena od jiného finančního produktu uvedeného ve stejném dokumentu, ale byla zvlášť přizpůsobena malým podnikům. Vlastní referenční hodnota Komise byla proto vhodnější pro velké klienty. Kromě toho americká banka poskytující úvěrové linky v příkladu zvoleném autorem tvrzení je bankou, která působí výhradně na trhu USA, zatímco HSBC (referenční hodnota použitá Komisí) je globální bankou, která působí rovněž na čínském trhu. Komise nemá k dispozici žádné důkazy o tom, že HSBC promíjí poplatky v závislosti na velikosti zákazníka. Rovněž v tomto ohledu se tedy zdá, že referenční hodnota Komise je vhodnější. Tato tvrzení společnosti byla proto zamítnuta.

⁽⁹³⁾ Poplatky účtované HSBC UK: https://www.business.hsbc.co.uk/.../pdfs/en/bus_bnkg_price_list.pdf

⁽⁹⁴⁾ <https://www.pnc.com/en/small-business/borrowing/business-lines-of-credit/secured-businessline-of-credit.html>

3.4.3.2. Návrhy bankovních akceptů

a) Obecně

- (358) Návrhy bankovních akceptů jsou finanční produkty, které mají rozvíjet aktivnější domácí peněžní trh rozšířením úvěrových facilit. Jedná se o formu krátkodobého financování, která může „snížit náklady na financování a zvýšit kapitálovou účinnost“ výstavce⁽⁹⁵⁾.
- (359) Návrhy bankovních akceptů lze použít pouze k vyrovnání skutečných obchodních transakcí a výstavce musí v tomto ohledu předložit dostatečné důkazy, např. prostřednictvím kupní/prodejní smlouvy, faktury a poukázky na dodání atd. Návrhy bankovních akceptů mohou být použity jako běžné platební prostředky v kupních smlouvách spolu s jinými prostředky, jako je převod peněz nebo peněžní poukázka.
- (360) Návrh bankovního akceptu vypracuje žadatel (výstavce, který je rovněž kupujícím při dané obchodní transakci) a je přijat bankou. Přijetím tohoto návrhu banka akceptuje bezpodmínečnou platbu peněžní částky uvedené v návrhu příjemci/držiteli ke stanovenému datu (datu splatnosti).
- (361) Smlouvy o bankovních akceptech obecně obsahují seznam transakcí zahrnutých do částky v návrhu s uvedením termínu splatnosti u dodavatele a data splatnosti návrhu bankovního akceptu.
- (362) Komise zjistila, že obecně jsou návrhy bankovních akceptů vydávány v rámci smlouvy o návrhu bankovního akceptu, v níž je uvedena totožnost banky, dodavatelů a kupujícího, závazky banky a kupujícího a podrobné údaje o hodnotě u jednotlivých dodavatelů, termínu splatnosti dohodnutém s dodavatelem a datu splatnosti návrhu bankovního akceptu.
- (363) Komise rovněž zjistila, že dohody o úvěrových linkách obecně uvádějí návrhy bankovních akceptů jako možné využití finančního limitu spolu s dalšími krátkodobými finančními nástroji, jako jsou úvěry na provozní kapitál.
- (364) V závislosti na podmínkách, které každá banka stanoví, může být po výstavci požadováno, aby složil malou zálohu na zvláštní účet, učinil příslib a složil poplatek za akcept. V každém případě je výstavce povinen převést celou částku návrhu bankovního akceptu na zvláštní účet nejpozději ke dni splatnosti návrhu bankovního akceptu.
- (365) Po přijetí bankou odsouhlasí výstavce návrh bankovního akceptu a převede jej na příjemce, který je zároveň dodavatelem v dané obchodní transakci, a to jako platbu faktury. Platební povinnost kupujícího (výstavce) vůči dodavateli (příjemci) je tak zrušena. Je vytvořena nová platební povinnost kupujícího vůči přijímající bance na stejnou částku (výstavce má povinnost zaplatit bance v hotovosti před splatností návrhu bankovního akceptu). Vydání návrhů bankovních akceptů tedy nahrazuje povinnost výstavce vůči jeho dodavateli závazkem vůči bance.
- (366) Splatnost návrhů bankovních akceptů se liší v závislosti na podmínkách jednotlivých bank a může činit až 1 rok.
- (367) Příjemce (nebo držitel) návrhu bankovního akceptu má před splatností tři možnosti:
- počkat do momentu splatnosti, než bude vyplacena v hotovosti plná výše jmenovité hodnoty návrhu přijímající bankou,
 - odsouhlasit návrh bankovního akceptu, tj. použít jej jako platební prostředek pro své závazky vůči jiným stranám nebo
 - diskontovat návrh bankovního akceptu s přijímající bankou nebo jinou bankou a inkasovat hotovost oproti platbě diskontní sazby.

⁽⁹⁵⁾ Viz internetové stránky Čínské lidové banky:
https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html

- (368) Datum vydání návrhu bankovního akceptu obecně odpovídá termínu splatnosti dohodnutému s dodavatelem, ale může být také datem předcházejícím nebo pozdějším k termínu splatnosti. Šetřením bylo zjištěno, že pokud jde o společnosti zařazené do vzorku, datem vydání bylo zpravidla datum splatnosti u dodavatele nebo datum, které mu předchází, a v některých případech i datum po uplynutí termínu splatnosti. Komise zjistila, že splatnost návrhů bankovních akceptů společností zařazených do vzorku je ve většině případů od 6 měsíců do 12 měsíců od data splatnosti faktury.
- (369) Pokud jde o účetní zpracování návrhů bankovních akceptů, jsou v účetnictví výstavců, tj. vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, zaúčtovány jako závazky vůči bance.
- (370) Úvěrové referenční centrum Čínské lidové banky (dále jen „CRCP“) uznává návrhy bankovních akceptů jako „nevypořádané úvěry“ poskytované bankami na stejné úrovni jako úvěry, akreditivy nebo obchodní financování. Je nutné také uvést, že CRCP je podporováno finančními institucemi, které poskytují různé druhy úvěrů, a že tyto finanční instituce tudíž uznávají návrhy bankovních akceptů jako závazky vůči nim. Smlouvy o bankovních akceptech, které byly získány během šetření, mimoto stanoví, že pokud kupující nesplatí ke dni splatnosti návrhů bankovních akceptů částku v plné výši, bude banka považovat neuhrazenou částku za úvěr, jenž nebyl bance splacen.
- (371) Po poskytnutí konečných informací tvrdil jeden vyvážející výrobce ze skupiny CNBM Group, že CRCP v úvěrových zprávách neuznává návrhy bankovních akceptů jako závazek vůči bance. Tato zúčastněná strana odkázala na poznámku o závazcích v úvěrové zprávě CRCP, v níž je uvedeno, že „*dluhový zůstatek zahrnuje nevypořádané zálohy, úvěry, klasifikované úvěry, financování obchodu, faktoring, diskontování směn, záruky a dluhy vyrovnané třetí stranou a dluhy, které v době tvorby statistiky vypořádala společnost spravující aktiva*“. Tato strana dále dodala, že u jedné ze společností ve skupině uvádí „souhrnné informace“ v úvěrové zprávě „aktuální rozvahu“, která nezahrnovala částky návrhů bankovních akceptů, ale pouze výši úvěrů.
- (372) V tomto ohledu Komise zdůrazňuje, že úvěrové zprávy uvádějí návrhy bankovních akceptů ve „shrnutí informací o nevypořádaných úvěrech“ na stejné úrovni jako úvěry, akreditivy, diskontované směnky, faktoring nebo financování obchodu. Skutečnost, že návrh bankovního akceptu není započítán do „dluhového zůstatku“ ani do „aktuální rozvahy“ v dané době, kdy byla zpráva vydána, nemá vliv na jejich klasifikaci jakožto úvěru, což CRCP v úvěrových zprávách jasně uznává.
- (373) Jak již bylo uvedeno v 358. bodě odůvodnění, návrhy bankovních akceptů představují formu krátkodobého financování. Kromě toho, jak uvedla Čínská lidová banka na svých internetových stránkách, „*návrh bankovního akceptu může zaručit vytvoření a plnění smlouvy mezi kupujícím a prodávajícím a rovněž podpořit obrat kapitálu prostřednictvím intervence pomocí úvěru od Bank of China*“⁽⁹⁶⁾. Kromě toho propaguje DBS Bank na svých internetových stránkách návrhy bankovních akceptů jako prostředek pro „*zlepšení provozního kapitálu prostřednictvím odkladu plateb*“⁽⁹⁷⁾.
- (374) Komise zjistila, že návrhy bankovních akceptů jsou ve značné míře používány jako platební prostředek v obchodních transakcích jako náhrada za peněžní poukázky, čímž se usnadňuje obrat hotovosti a provozní kapitál výstavce. Z hlediska hotovosti tento nástroj fakticky poskytuje výstavci odklad termínu splatnosti o 6 měsíců nebo 1 rok, protože skutečná úhrada hotovosti u transakce proběhne v době splatnosti návrhu bankovního akceptu, a nikoli v okamžiku, kdy musel výstavce zaplatit svému dodavateli. V případě neexistence takového finančního nástroje by výstavce buď použil svůj vlastní provozní kapitál, což obnáší náklady, nebo by sjednal krátkodobý úvěr na provozní kapitál s bankou, aby zaplatil svým dodavatelům, což rovněž obnáší náklady. Díky platbě pomocí návrhu bankovního akceptu používá výstavce ve skutečnosti dodané zboží nebo služby během období 6 měsíců až 1 roku, aniž by byl nucen předem zaplatit jakoukoli hotovost a bez vynaložení jakýchkoliv nákladů. Jako příklad použití návrhů bankovních akceptů jako náhrady krátkodobých úvěrů Komise zjistila, že jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku neměl žádné úvěry. Avšak návrhy bankovních akceptů vydané tímto vyvážejícím výrobcem během období šetření představovaly 70 % jeho provozních nákladů. Podobně i na konci období šetření představovaly návrhy bankovních akceptů více než 53 % jeho celkových závazků.

⁽⁹⁶⁾ Viz poznámka pod čarou č. 71.

⁽⁹⁷⁾ Viz internetové stránky DBS Bank: <https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance>

- (375) Za běžných tržních okolností by návrhy bankovních akceptů jakožto finanční nástroje obnášely pro výstavce náklady na financování. Šetření ukázalo, že všechny společnosti zařazené do vzorku, které během období šetření použily návrhy bankovních akceptů, zaplatily pouze provizi za služby banky související s akcepty, která se pohybovala mezi 0,05 % a 0,1 % jmenovité hodnoty návrhu. Žádná ze společností zařazených do vzorku však nenesla náklady na financování prostřednictvím návrhů bankovních akceptů, když odložila platbu za dodání zboží a poskytnutí služeb. Komise proto dospěla k závěru, že společnosti, které jsou předmětem šetření, měly výhodu z financování ve formě návrhů bankovních akceptů, za něž nenesly žádné náklady.
- (376) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že systém bankovních akceptů zavedený v ČLR poskytl všem vyvážejícím výrobcům bezplatné financování jejich běžných operací, čímž poskytl napadnutelnou výhodu, jak je popsáno v 395. až 399. bodě odůvodnění, v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení.
- (377) Po poskytnutí konečných informací oba spolupracující vyvážející výrobci uvedli, že návrhy bankovních akceptů nepředstavují úvěr ani jinou formu finanční pomoci a že se Komise nesprávně domnívala, že použití návrhů bankovních akceptů má stejný účinek jako krátkodobý úvěr. Tvrdili, že prodloužená doba splatnosti, již obnáší použití návrhu bankovního akceptu, nepředstavuje bezúročný krátkodobý úvěr poskytnutý bankou, ale spíše prodloužení splatnosti, které se rozhodne poskytnout prodávající. Skupina Yuntianhua Group tvrdila, že Komise v případě návrhů bankovních akceptů neprokázala existenci finančního příspěvku. Oba spolupracující vyvážející výrobci trvali na tom, že návrhy bankovních akceptů nezahrnují žádné financování, protože banka nepřevedla na žádnou stranu žádné peníze.
- (378) Jedna společnost ze skupiny CNBM Group tvrdila, že bankovní akcept má pouze usnadnit transakce mezi neseznámenými stranami, a to tak, že banka doplní svou vlastní záruku, že platba bude provedena k datu splatnosti. Kromě toho návrh bankovního akceptu nemění datum splatnosti, jak bylo původně stanoveno v kupní smlouvě, a proto banka přijetím návrhu neposkytuje krátkodobý úvěr. Tato společnost dále uvedla, že způsob, jakým jsou návrhy bankovních akceptů zaúčtovávány v interních účetních knihách společnosti, nemění závěr, že návrhy bankovních akceptů nejsou druhem krátkodobého financování. Tato strana rovněž tvrdila, že jelikož podle kupní smlouvy obdrží prodávající platbu až za 6 měsíců nebo 1 rok, kupující nemusí použít svůj vlastní provozní kapitál nebo si sjednat krátkodobý úvěr, aby mohl zaplatit na viděnou, protože prodávající již uznává, že platba bude odložena.
- (379) V tomto ohledu Komise zdůraznila, že nestanovila, že návrhy bankovních akceptů představují úvěr. Komise však dospěla k závěru, že mají ekonomické účinky podobné jako krátkodobé financování.
- (380) Jak je uvedeno v 374. bodě odůvodnění, Komise stanovila, že návrhy bankovních akceptů jsou ve značné míře používány jako platební prostředek v obchodních transakcích jako náhrada za peněžní poukázky, čímž se usnadňuje obrát hotovosti a provozní kapitál výstavce. Komise rovněž zjistila, že z hlediska hotovosti odkládá tento nástroj platbu v hotovosti k datu splatnosti návrhu bankovního akceptu. Ve skutečnosti obdrží dodavatel v den splatnosti dohodnutý ve smlouvě místo hotovosti platbu ve formě návrhu bankovního akceptu. Hotovostní platba v den splatnosti představuje platbu ze strany výstavce vůči bance na základě smluvního vztahu vytvořeného mezi výstavcem a bankou v rámci návrhu bankovního akceptu. Dodavatelé mohou rovněž použít návrhy bankovních akceptů, aby zaplatili jiným poskytovatelům (namísto hotovosti). Proto, jak je uvedeno ve 374. bodě odůvodnění, použití návrhů bankovních akceptů umožnilo výstavcům ve skutečnosti používat dodané zboží nebo služby během období 6 měsíců až 1 roku, aniž by byli nuceni předem zaplatit jakoukoli hotovost a bez vynaložení jakýchkoliv nákladů. Komise rovněž zopakovala, že Čínská lidová banka prezentuje návrhy bankovních akceptů jako nástroj, který by mohl „snížit náklady na financování a zvýšit kapitálovou účinnost“ výstavce „a rovněž podpořit obrát kapitálu prostřednictvím intervence pomocí úvěru od Bank of China“⁽⁹⁸⁾, a DBS Bank propaguje návrhy bankovních akceptů jako prostředek pro „zlepšení provozního kapitálu prostřednictvím odkladu plateb“⁽⁹⁹⁾. Kromě toho čínská vláda nezpochybnila závěr Komise, že návrhy bankovních akceptů představují formu financování. V nedávné době navíc CBIRC vydala oznámení, ve kterém uvádí, že vnitrostátní finanční instituce může za účelem posílení úvěrové podpory pro navazující podniky v hlavních podnicích poskytnout úvěrovou podporu navazujícím podnikům, aby získávaly zboží a platily za zboží otevřením bankovních akceptů, vnitrostátních akreditivů, předběžného financování atd.⁽¹⁰⁰⁾. To je další důkaz prokazující, že čínská vláda vnímá návrhy bankovních akceptů jako jinou formu úvěrové podpory.

⁽⁹⁸⁾ Viz poznámka pod čarou č. 73.

⁽⁹⁹⁾ Viz poznámka pod čarou č. 75.

⁽¹⁰⁰⁾ <http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=895429&itemId=928>

- (381) Skutečnost, že v okamžiku vydání návrhu bankovního akceptu nedochází k převodu peněžních prostředků bankou žádné straně, nemění výše uvedená odůvodnění a závěry. Jak již bylo vysvětleno, návrhy bankovních akceptů, jak byly zavedeny v ČLR, jsou prostředkem platby v obchodních transakcích, které zvýhodňují výstavce, neboť usnadňují jejich obrat hotovosti a jejich provozní kapitál. Z ekonomického a finančního hlediska používání tohoto nástroje umožňuje výstavci vyrovnat své závazky bez použití finančních zdrojů společnosti, a proto představuje formu financování jeho ekonomických operací. Na rozdíl od toho, co tvrdí spolupracující vyvážející výrobci, toto financování neposkytuje dodavatel, nýbrž banka. Jak je vysvětleno v 365. bodě odůvodnění, jakmile banka přijme návrh bankovního akceptu a schválí jej pro příjemce (tj. dodavatele), je platební povinnost kupujícího (výstavce) vůči dodavateli (příjemci) zrušena. Příjemci (dodavateli) je ve skutečnosti zaplacen návrhem bankovního akceptu v okamžiku, který byl sjednán v kupní smlouvě (tj. k datu splatnosti). To bylo dále potvrzeno čínskou vládou během inspekce na místě, a sice že jakmile společnost zaplatí dodavateli návrhem bankovního akceptu, již nemá povinnost ve vztahu k dodavateli, ale k bance, protože ten, kdo požádal o vystavení návrhu bankovního akceptu, bude muset bance splatit celou částku k datu splatnosti. Kromě toho může dodavatel použít návrh bankovního akceptu jako platební prostředek k úhradě vlastních závazků vůči jiným stranám. Dodavatel proto neuděluje prodloužení doby splatnosti. Naopak je to banka, kdo uděluje prodloužení lhůty pro skutečnou platbu v hotovosti u transakce, na niž se návrh bankovního akceptu vztahuje, o 6 měsíců nebo 1 rok, a tím umožňuje výstavci vyhnout se veškerým nákladům na financování.
- (382) Komise nesouhlasila s připomínkou, že jelikož podle kupní smlouvy obdrží prodávající platbu až za 6 měsíců nebo 1 rok, kupující nemusí použít svůj vlastní provozní kapitál nebo si sjednat krátkodobý úvěr, aby mohl zaplatit na viděnou. Komise rovněž nesouhlasila s tvrzením, že způsob, jakým vyvážející výrobci zařazení do vzorku zaúčtovávají návrhy bankovních akceptů ve svých interních účetních knihách, je irrelevantní. Jak již bylo uvedeno výše, návrhy bankovních akceptů jsou ve skutečnosti platebním prostředkem, který výstavce používá k vyrovnání svých závazků vůči příjemci. Prohlášení, že „*prodávající obdrží platbu až za 6 měsíců nebo 1 rok*“, je věcně nesprávné, jelikož prodávající obdrží platbu prostřednictvím návrhu bankovního akceptu v den splatnosti dohodnutý ve smlouvě. Jak již bylo uvedeno v 374. bodě odůvodnění, návrhy bankovních akceptů jsou uvedeny jako platební prostředek v obchodních transakcích namísto platby v hotovosti na základě souhlasu jak prodávajícího, tak kupujícího. Platba v hotovosti za zboží a služby je však odložena k datu splatnosti návrhu bankovního akceptu a tento odklad uděluje banka. Jak již bylo vysvětleno v 365. bodě odůvodnění, když je prodávajícímu zaplacen prostřednictvím návrhu bankovního akceptu, zruší se tím odpovědnost výstavce vůči prodávajícímu a jsou vytvořeny dva nové závazky: závazek výstavce vůči akceptující bance a závazek akceptující banky vůči prodávajícímu (příjemci) nebo držiteli návrhu bankovního akceptu. Na rozdíl od uvedených tvrzení je způsob, jakým vyvážející výrobci zařazení do vzorku zaúčtovávají návrhy bankovních akceptů ve svých interních účetních knihách, důležitým prvkem, který ukazuje, že na jedné straně je závazek vůči prodávajícímu zrušen platbou prostřednictvím návrhu bankovního akceptu a na straně druhé se vytváří nový závazek výstavce vůči bance. Jedná se o další důkaz, že díky použití návrhů bankovních akceptů jako platebního prostředku, což banka, která návrh přijala, připouští, nemusí výstavce uhradit dodavateli (příjemci) částku v hotovosti v den splatnosti dohodnutý ve smlouvě. Výstavce je naopak povinen uhradit bance částku v hotovosti v den splatnosti návrhu bankovního akceptu, který nastane o 6 měsíců nebo 1 rok později. To čínská vláda také potvrdila během inspekce na místě, neboť uvedla, že návrhy bankovních akceptů „*jsou zajímavé při zmírňování zátěže spojené s peněžními toky společnosti*“.
- (383) Komise rovněž vyjádřila nesouhlas s připomínkou, že přijetím návrhu bankovního akceptu banka pouze doplňuje svou vlastní záruku, že platba bude provedena k datu splatnosti. Za prvé, jak bylo uvedeno výše, je návrh bankovního akceptu platebním prostředkem, pomocí něž výstavce vyrovnává svůj závazek vůči příjemci (dodavateli). Platba ze strany výstavce dodavateli proběhne v okamžiku, kdy je schválen návrh bankovního akceptu, zatímco v den splatnosti vyrovná výstavce svou platební povinnost vůči bance. Za druhé návrh bankovního akceptu nelze klasifikovat pouze jako dodatečnou záruku budoucí platby, protože návrh bankovního akceptu je platebním prostředkem přijímaným v kupních smlouvách a platební povinnost výstavce vůči dodavateli je platbou prostřednictvím návrhu bankovního akceptu zrušena. Hotovostní platba splatná bance k datu splatnosti nepředstavuje prodloužení lhůty splatnosti udělené dodavatelem, ale naopak povinnost vůči bance. To navíc potvrdila čínská vláda během inspekce na místě, když uvedla, že z právního hlediska spočívá rozdíl mezi bankovní zárukou a návrhem bankovního akceptu v tom, že „*v případě záruky je to společnost A, která je v první řadě odpovědná za platbu, zatímco v případě bankovních akceptů je to vydávající banka*“.

- (384) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise zopakovala svůj závěr, že pokud jde o jejich účinky, jsou návrhy bankovních akceptů formou krátkodobého financování, jelikož umožňují vyvážejícím výrobcům financovat své nákupy. Výhodu poskytnutou spolupracujícím vyvážejícím výrobcům představuje úspora nákladů na financování v důsledku toho, že za využití financování prostřednictvím návrhů bankovních akceptů nebylo zapláceno proti-plnění.
- (385) Vzhledem k tomu, že návrhy bankovních akceptů mají skutečně tentýž účel a tytéž účinky jako krátkodobé úvěry na provozní kapitál a že spolupracující vyvážející výrobci je ve velké míře používají k financování svých běžných operací, místo aby používali krátkodobé úvěry na provozní kapitál, měli by nést náklady odpovídající financování z krátkodobých úvěrů na provozní kapitál. Tento závěr čínská vláda potvrdila i během inspekce na místě, když uvedla, že když si společnost vybírá mezi návrhem bankovního akceptu a krátkodobým úvěrem, je toto rozhodnutí na společnosti, ale „z povahy věci jsou si podobné“.
- (386) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise zamítla tvrzení, že návrhy bankovních akceptů nejsou formou krátkodobého financování.
- b) Specifičnost
- (387) Pokud jde o specifičnost, jak je uvedeno v 165. bodě odůvodnění, podle rozhodnutí č. 40 musí finanční instituce poskytovat podporovaným odvětvím úvěrovou podporu.
- (388) Komise dospěla k závěru, že návrhy bankovních akceptů jsou jinou formou preferenční finanční podpory poskytované finančními institucemi podporovaným odvětvím, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken. Jak je uvedeno v oddíle 3.1, odvětví textilií ze skleněných vláken patří k podporovaným odvětvím, a je proto způsobilé pro veškerou možnou finanční podporu. Nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by jakýkoli podnik v ČLR (jiný než v rámci podporovaných odvětví) mohl využívat návrhů bankovních akceptů za stejných preferenčních podmínek.
- (389) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina CNBM Group, že návrh bankovního akceptu je v ČLR běžnou obchodní praxí, která je dostupná všem odvětvím, a že jediná zákonná mezní hodnota pro uživatele návrhu bankovního akceptu je uvedena v článku 6 zákona České lidové republiky o obchodovatelných nástrojích, tj. „pokud osoba, která nemá způsobilost nebo má jen omezenou způsobilost k občanským úkonům, podepíše obchodovatelný nástroj, je podpis neplatný od samého počátku“. Tato skupina rovněž tvrdila, že není povinností vyvážejících výrobců vyvrátit domněnku, že údajný program subvencí je specifický, a že je povinností Komise odůvodnit své stanovení specifičnosti na základě skutečných důkazů, zejména srovnáním podmínek nabídnutých společností zařazeným do vzorku s podmínkami, které jsou nabízeny jiným čínským společnostem. Kromě toho jedna společnost ze skupiny CNBM Group požádala Komisi, aby vysvětlila, proč se podobný systém v Kanadě, který Komise zmiňuje ve věci elektrických kol, nepovažuje za program specifických subvencí, zatímco systém v ČLR za specifickou subvencí považuje.
- (390) V tomto ohledu Komise odkázala na 165. bod odůvodnění, v němž předložila důkazy o tom, že podle rozhodnutí č. 40 jsou finanční instituce povinny poskytovat úvěrovou podporu podporovaným odvětvím. Návrhy bankovních akceptů jsou jakožto forma financování součástí systému preferenční finanční podpory ze strany finančních institucí pro podporovaná odvětví, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken.
- (391) Komise zdůraznila, že své posouzení týkající se specifičnosti režimu subvencí založila na dostupných vládních dokumentech, jako jsou plány a předpisy, o podporovaných odvětvích. V tomto ohledu Komise uvedla, že čínská vláda jasně vymezila, která odvětví jsou podporována, a omezila výhody v podobě specifického preferenčního financování pouze na tato odvětví. Proto i když stejné nebo podobné preferenční podmínky jako odvětví textilií ze skleněných vláken má rovněž řada dalších odvětví konkrétně definovaných jako podporovaná, preferenční financování, a zejména pak návrhy bankovních akceptů, se tím nestávají obecně dostupné pro všechna odvětví.

- (392) Kromě toho i kdyby určitá forma financování mohla být v zásadě dostupná pro společnosti ve všech odvětvích, konkrétní podmínky, za nichž je takové financování poskytováno společností z určitého odvětví, jako je výnos z financování a objem financování, by ji mohly učinit specifickou. Ve skutečnosti v případě spolupracujících vyvážejících výrobců, jak je uvedeno výše, Komise zjistila, že všichni čerpali výhodu z krátkodobého financování prostřednictvím návrhů bankovních akceptů, aniž by nesli jakékoli náklady, a že někteří z nich čerpali výhodu z podstatného objemu návrhů bankovních akceptů ve srovnání s jinými formami krátkodobého financování, jako jsou krátkodobé úvěry. Žádná ze zúčastněných stran nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, že preferenční financování prostřednictvím návrhů bankovních akceptů poskytované společností v odvětví textilií ze skleněných vláken vychází z objektivních kritérií nebo podmínek ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení.
- (393) Pokud jde o připomínku k systému bankovních akceptů v Kanadě, Komise poukázala na to, že podle čl. 4 odst. 2 základního nařízení se posouzení specifčnosti programu subvencí provádí pouze s ohledem na subvence, které jsou předmětem šetření. Komise proto není povinna prokázat, že podobné systémy v jiných zemích jsou rovněž specifické.
- (394) S ohledem na výše uvedené argumenty byla tvrzení spolupracujících vyvážejících výrobců týkající se specifčnosti návrhů bankovních akceptů zamítnuta.
- c) Výpočet výhody
- (395) Při výpočtu výše napadnutelné subvence posoudila Komise výhodu, která byla příjemcům poskytnuta v období šetření.
- (396) Jak již bylo uvedeno v 358. a 373. bodě odůvodnění, návrhy bankovních akceptů jsou formou krátkodobého financování, která zvyšuje kapitálovou účinnost výstavce tím, že usnadňuje jeho provozní kapitál a naplňuje jeho potřeby v oblasti hotovosti, neboť jsou využívány ve značné míře jako platební prostředek v obchodních transakcích namísto hotovosti. Komise zjistila, že vyvážející výrobci zařazení do vzorku využívali návrhy bankovních akceptů k řešení svých potřeb v oblasti krátkodobého financování bez placení protiplnění. Kromě toho, jak je uvedeno v 346. bodě odůvodnění, měla Komise za to, že na veškeré krátkodobé financování společností zařazených do vzorku, včetně návrhů bankovních akceptů, by se měla vztahovat úvěrová linka. Výhoda související s úvěrovými linkami byla stanovena v oddíle 3.4.3.1.
- (397) Komise proto dospěla k závěru, že výstavci bankovních akceptů by měli platit protiplnění za dobu financování. Pro účely výpočtu považovala Komise za zahájení doby financování buď den splatnosti dohodnutý s dodavatelem (v případech, kdy byl návrh bankovního akceptu vydán přede dnem splatnosti), nebo v den vydání návrhu bankovního akceptu (v případech, kdy byl návrh bankovního akceptu vydán v den splatnosti nebo po dni splatnosti). Doba financování se považovala za ukončenou ke dni splatnosti návrhu bankovního akceptu.
- (398) V souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení měla Komise za to, že výhodou takto poskytnutou příjemcům je rozdíl mezi částkou, kterou společnost skutečně zaplatila jako protiplnění za financování prostřednictvím návrhů bankovních akceptů, a částkou, kterou by měla zaplatit s uplatněním úrokové sazby pro krátkodobé financování.
- (399) Komise určila výhodu vyplývající z nezaplacení nákladů na krátkodobé financování. V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v 358. bodě odůvodnění, představují návrhy bankovních akceptů formu krátkodobého financování. Mají ve skutečnosti stejný účel jako krátkodobé úvěry na provozní kapitál. Komise proto dospěla k závěru, že návrhy bankovních akceptů by měly obnášet náklady odpovídající financování pomocí krátkodobých úvěrů. Komise proto uplatnila stejnou metodiku jako u financování pomocí krátkodobých úvěrů v RMB, jak je popsáno v oddíle 3.4.2.4.
- (400) Po poskytnutí konečných informací vznesla jedna společnost ze skupiny CNBM Group připomínku, že jelikož návrh bankovního akceptu je úvěr poskytnutý prodávajícím kupujícímu, měla by Komise vypočítat výhodu v souvislosti s programem subvencí „poskytování zboží a služeb za cenu nižší než přiměřenou“ a měla by nejprve určit, zda dodavatel představují „veřejnoprávní subjekt“ ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení.

- (401) Jak již bylo vysvětleno v 379. až 383. bodě odůvodnění, Komise nesouhlasila s tím, že návrhy bankovních akceptů jsou úvěrem poskytnutým ze strany prodávajícího, a dospěla k závěru, že návrhy bankovních akceptů představují formu preferenčního financování poskytnutého bankou výstavci. Výše uvedená připomínka byla proto zamítnuta.
- (402) Jiná společnost ze skupiny CNBM Group tvrdila, že Komise měla odečíst skutečnou poskytnutou lhůtu splatnosti od předpokládaného období bankovního financování.
- (403) Jak je vysvětleno v 397. bodě odůvodnění, Komise lhůtu splatnosti dohodnutou s dodavatelem při výpočtu období financování zohlednila. Pokud jde o společnost ze skupiny CNBM Group, která vznesla uvedené tvrzení, šetření ukázalo, že v praxi buď lhůta splatnosti příslušných faktur v momentě, kdy byly vydány odpovídající návrhy bankovních akceptů, již skončila, nebo že nebylo možné nalézt žádnou spojitost mezi předloženými fakturami a návrhy bankovních akceptů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (404) Jedna společnost ze skupiny CNBM Group tvrdila, že Komise by měla od údajné výhody odečíst poplatky, které výrobci zařazení do vzorku skutečně zaplatili. Skupina Yuntianhua Group navíc tvrdila, že podle čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení musí Komise odečíst jakýkoli poplatek za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána.
- (405) Komise již v 375. bodě odůvodnění uvedla, že spolupracující vyvážející výrobci zaplatili provizi za služby banky související s akcepty, která se pohybovala mezi 0,05 % a 0,1 % jmenovité hodnoty návrhu bankovního akceptu. Tato provize zaplacená za zpracování návrhu bankovního akceptu bankou je ve skutečnosti samostatný prvek na rozdíl od financování poskytnutého bankou, za něž spolupracující vyvážející výrobci nenesli žádné náklady. Tento poplatek je hrazen za účelem pokrytí administrativních nákladů banky na zpracování návrhů bankovních akceptů. Komise napadla pouze tu část návrhů bankovních akceptů, která se týká financování (tj. část odpovídající krátkodobému financování). Neanalyzovala to, zda provize za akcepty zahrnovala rovněž napadnutelnou subvenci. V každém případě se dopad tohoto poplatku na výši subvence pohybuje v rozmezí od 0,01 % do 0,04 % v závislosti na vyvážejícím výrobcu, a proto je nepodstatný. Komise proto nepovažovala za nutné analyzovat toto tvrzení v jeho podstatě ani posuzovat napadnutelnost této výhody.
- (406) Jedna společnost ze skupiny CNBM Group tvrdila, že by se základ pro výpočet výhody měl snížit o výši vkladů, které poskytla jako záruku za návrhy bankovních akceptů.
- (407) V tomto ohledu, jak Komise konstatovala v předchozích šetřeních ⁽¹⁰¹⁾, je třeba nejprve uvést, že je běžnou praxí, že banky při poskytování financování žádají od svých klientů záruky a kolaterály. Dále je třeba poznamenat, že tyto záruky slouží k zajištění toho, aby vyvážející výrobce nesl svou finanční odpovědnost vůči bance, a nikoli vůči dodavateli. Šetření rovněž odhalilo, že tyto záruky nejsou čínskými bankami systematicky vyžadovány a nejsou vždy spojeny s konkrétními návrhy bankovních akceptů. V tomto ohledu nepředstavují údajné vklady žádnou zálohovou platbu výstavce bankám, ale pouze dodatečnou záruku požadovanou v určité době bankami, která nemá žádný dopad na rozhodnutí banky o vydání návrhů bankovních akceptů bez dodatečných zápujčích úroků pro výstavce. Kromě toho mohou mít různé formy včetně termínovaných vkladů a zástav. Vklady jsou úročeny ve prospěch výstavce, a proto nepředstavují pro výstavce návrhu bankovního akceptu náklady. Toto tvrzení bylo tedy zamítnuto.
- (408) Jedna společnost ze skupiny CNBM Group tvrdila, že Komise by měla ze svých výpočtů vyloučit návrhy bankovních akceptů vydané stranám ve spojení, neboť prodloužení platební lhůty vůči straně ve spojení prostřednictvím návrhu bankovního akceptu neposkytuje příjemci žádnou výhodu z hlediska zvýšené likvidity, protože o odpovídající částku snižuje likviditu strany ve spojení.
- (409) V tomto ohledu Komise připomíná, že jak je uvedeno výše, návrh bankovního akceptu je platebním prostředkem, a proto nemá za následek prodloužení lhůty splatnosti dohodnuté s dodavatelem, ale má za následek odklad platby v hotovosti. Příjemce (dodavatel) může přijmout návrh bankovního akceptu jako platební prostředek k vyrovnání vlastních závazků vůči jiným stranám. Proto nedochází k žádnému odpovídajícímu snížení likvidity stran ve spojení, které obdržely návrh bankovního akceptu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

⁽¹⁰¹⁾ Viz případ elektrických kol citovaný v poznámce pod čarou č. 7, 316. bod odůvodnění.

- (410) Skupina Yuntianhua Group tvrdila, že při výpočtu návrhů bankovních akceptů pro některé společnosti ve spojení nepoužila Komise údaje uvedené v odpovědi na dotazník.
- (411) Komise uvedla, že výpočet byl založen na posledních údajích poskytnutých společnostmi a ověřených během inspekce na místě. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (412) Kromě toho jedna společnost ze skupiny CNBM Group vznesla konkrétní tvrzení týkající se návrhů bankovních akceptů vydaných jednou společností ve spojení, aby se zabránilo dvojímu započtení. Komise toto tvrzení zamítla. Avšak vzhledem k tomu, že podrobnosti tohoto tvrzení jsou důvěrné, Komise se jím zabývala v dokumentu určeném dotčené společnosti.

3.4.3.3. Diskontované nástroje

- (413) Šetření ukázalo, že čínské finanční instituce diskontovaly pohledávky vůči určitým společnostem zařazeným do vzorku výměnou za hotovost.
- (414) Finanční zprostředkovatelé prostřednictvím této operace postoupili společnostem částky pohledávek před jejich splatností. Společnosti obdržely počáteční finanční prostředky převodem práv k budoucím pohledávkám na finanční instituce po odečtení poplatků a použitelných diskontních sazeb.
- (415) Použitelná diskontní sazba by měla konkrétním způsobem vyrovnat riziko selhání, které je silně ovlivněno ratingem posledního subjektu, který je odpovědný za plnění platební povinnosti.
- (416) Diskontované pohledávky, které se objevily během šetření, měly různé formy, např. směnky, dluhopisy, faktoring, bankovní akcepty a obchodní akcepty. Každá z těchto forem funguje za zvláštních podmínek a rovněž zahrnují různé stupně podkladového rizika. V případě návrhů bankovních akceptů je posledním odpovědným subjektem výstavce bankovního akceptu, tj. banka. U jiných druhů pohledávek, např. směnek a akreditivů, by však posledním odpovědným subjektem byla obvykle obchodní společnost.
- (417) Za běžných tržních okolností by měla použitelná diskontní sazba vyrovnat náklady a rizika banky. Komise však zjistila, že některým společnostem zařazeným do vzorku byly možná poskytnuty preferenční sazby, což by jim poskytlo napadnutelnou výhodu.
- (418) Výhodou takto poskytnutou příjemcům by byl rozdíl mezi diskontní sazbou uplatňovanou čínskými finančními institucemi a diskontní sazbou použitelnou na srovnatelnou operaci na trhu, například na krátkodobé úvěry.
- (419) Informace obsažené ve spisu však neumožňují rozlišit různé použitelné diskontní sazby. Kromě toho Komise odhadla, že výhoda, kterou tato forma subvencování poskytuje, byla v tomto šetření zanedbatelná. Proto se rozhodla, že ji nenapadne.

3.4.3.4. Kapitálové programy

3.4.3.4.1. Kapitalizace pohledávky

a) Obecně

- (420) Komise na základě veřejně dostupných informací zjistila, že společnost CNBM provedla během období šetření kapitalizaci pohledávky za 4 miliardy RMB ze strany bank Agricultural Bank of China (dále jen „ABC“) a Bank of Communications (dále jen „COMM“). Jak je uvedeno ve 208. až 217. bodě odůvodnění, společnost CNBM neposkytla odpověď na dotazník a při šetření nespolupracovala. Komise proto musela pro své posouzení této transakce použít dostupné údaje.
- (421) ABC i COMM jsou banky ve vlastnictví státu, považované za veřejnoprávní subjekty a/nebo pověřené či řízené, jak je uvedeno v oddíle 3.4.1.4. Kromě toho bylo zjištěno, že jak ABC, tak COMM byly veřejnoprávními subjekty v předchozích antisubvenčních šetřeních nebo byly pověřeny či řízeny tak, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě⁽¹⁰²⁾. Ve spisu ke stávajícímu šetření neexistují žádné důkazy, které by byly v rozporu s uvedenými předchozími zjištěními.

⁽¹⁰²⁾ Viz případy PVT a pneumatik citované v poznámce pod čarou č. 7, v 96. až 140., resp. 178. až 218. bodě odůvodnění.

- (422) Komise měla za to, že banka by za běžných tržních podmínek nekapitalizovala svoji pohledávku bez další náhrady. Vlastní kapitál je totiž mnohem rizikovější nástroj než dluh, protože není zaručeno, že banka získá své kapitálové investice zpět. Vlastní kapitál navíc (na rozdíl od úrokové sazby u úvěru) nutně nezaručuje návratnost investic. O zvýšeném riziku, které banky kvůli této kapitalizaci pohledávky podstupují, svědčí důkazy o špatné finanční situaci obsažené ve výroční zprávě společnosti za rozpočtový rok 2018: společnost má velmi vysokou čistou míru zadlužení (mezi 120 % a 145 %), krátkodobé úvěry, které mají být splaceny do jednoho roku, činí dvojnásobek hrubého ročního zisku společnosti a celkové závazky představují 2/3 jejího ročního obratu. Kromě toho článek na internetových stránkách společnosti CNBM konkrétně uvádí jako důvod pro kapitalizaci cíle průmyslové politiky a velký význam strategické spolupráce mezi společnostmi CNBM a oběma bankami. Uvedený článek zejména uvádí, že tato kapitalizace pomůže společnosti CNBM dosáhnout „strukturní reformy na straně nabídky“ jakožto průmyslového cíle.
- (423) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že kapitalizace pohledávky poskytla společnosti CNBM v období šetření výhodu, jelikož byla poskytnuta za preferenčních podmínek ze strany veřejnoprávních subjektů nebo subjektů jinak pověřených nebo řízených státem v zájmu dosažení cílů průmyslové politiky.

b) Specifičnost

- (424) Komise dospěla k závěru, že preferenční financování prostřednictvím kapitalizace pohledávky je specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož investoři jsou subjekty, které působí na základě pokynů politik státu, jež uvádí odvětví textilií ze skleněných vláken jako podporované odvětví. V každém případě informace, které jsou k dispozici, poukazují na poskytnutí této subvence *ad hoc* společnosti CNBM, což z ní činí specifickou subvenci pro určitý podnik.

c) Výpočet výhody

- (425) Jelikož v důsledku nedostatečné spolupráce nebyly k dispozici další důkazy, Komise neměla přístup k dohodám mezi společnostmi CNBM a bankami. Komise tedy nemohla posoudit, zda byla významná rizika, která banky podstupovaly, nějakým způsobem kompenzována. Všechny prvky uvedené v 422. bodě odůvodnění však poukazují na obtížnou finanční situaci společnosti CNBM a na průmyslové cíle sledované touto transakcí a podporují závěr, že tato transakce neměla tržní logiku, která by odrážela významná skutečná související rizika. V důsledku toho Komise považovala transakci za srovnatelnou s odpuštěním dluhu a zacházela s ní jako s grantem poskytnutým během období šetření. Vzhledem k tomu, že tento grant byl v období šetření obdržén v úplnosti, byl vypočten na základě celkového obratu celé skupiny. Výsledkem je subvencování ve výši 1,83 %.

3.4.3.4.2. Jiné formy kapitálových injekcí

a) Obecně

- (426) Během období šetření byla jedna společnost zařazená do vzorku (Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd) příjemcem finančních prostředků poskytnutých státem kontrolovanými subjekty prostřednictvím zvláštních forem kapitálových injekcí.
- (427) Tyto finanční prostředky byly převedeny ve formě zvýšení vlastního kapitálu, avšak automaticky neposkytovaly investorům plná práva akcionářů. V tomto smyslu byly finanční prostředky převedeny výměnou za budoucí podíl na vlastním kapitálu v nástupnické společnosti, který by nabyl účinnosti až po uplynutí neurčené doby.
- (428) Šetřením bylo zjištěno, že pokud společnost obdržela finanční prostředky, byly zaúčtovány jako ostatní kapitálové nástroje bez očekávané změny v podílu na vlastnictví společnosti. Investoři ani po převedení finančních prostředků nezískali plný přístup k právům akcionářů ani neobdrželi výměnou žádnou platbu úroků. Až po uplynutí neurčené doby, která je však obvykle delší než jeden rok, a po schválení komise SASAC byla část finančních prostředků převedena na splacený vlastní kapitál. Až v uvedeném okamžiku získali investoři plná práva akcionářů.

- (429) Komise rovněž zjistila, že doba mezi kapitálovou injekcí a postoupením práv akcionářů by mohla být delší než rok. V tomto ohledu Komise zjistila značné množství kapitálových injekcí, které během celého období šetření neposkytovaly žádná práva akcionářů.
- (430) V praxi to tedy znamená, že až do uznání práv akcionářů má společnost po dobu delší než jeden rok k dispozici finanční prostředky výměnou za budoucí převod vlastnictví, aniž by jí však vznikly jakékoli náklady.
- (431) Za běžných tržních podmínek by společnost za účelem kompenzace využívání finančních prostředků převedla část vlastnictví společnosti krátce poté, co finanční prostředky dorazily, nebo by je vykazala jako dluh. Vzhledem ke zvláštním okolnostem ujednání v tomto případě se však tato hybridní forma financování ve skutečnosti spíše než kapitálovému nástroji podobá klasické bezúročné akcionářské půjčce na dlouhou dobu.
- (432) S ohledem na předcházející úvahy měla Komise za to, že během období šetření měla společnost Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd., která je součástí skupiny Yuntianhua Group, po delší dobu výhodu z přístupu ke značnému objemu finančních prostředků, které pro ni neobnášely žádné náklady. Vzhledem k tomu, že tato zvláštní forma daných kapitálových injekcí nepřiznávala investorům automaticky práva akcionářů, měla Komise za to, že měly podobný účinek jako bezúročná půjčka.
- b) Státem kontrolované investiční společnosti, které jednají jako veřejnoprávní subjekty
- (433) S cílem určit, zda by investoři mohli být považováni za veřejnoprávní subjekty nebo zda jsou pověřeni či řízeni čínskou vládou, požádala Komise skupinu Yuntianhua Group o konkrétní informace o akcionářích, kteří poskytli finanční prostředky prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů. Jednalo se o tyto investory: Kunming Heze Investment Center, Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center a Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership (fond pro reformu státem vlastněných podniků).
- (434) Informace požadované Komisí obsahovaly údaje o společnostech, jako jsou jména hlavních akcionářů a složení a pravidla správní rady každého investora. Komise si rovněž vyžádala informace o investičních politikách uvedených investorů a další podrobnosti o konkrétních převezech finančních prostředků prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů.
- (435) Komise se navíc obrátila na čínskou vládu a vyžádala si tytéž informace, které jsou popsány v 434. bodě odůvodnění. Čínská vláda odpověděla, že nemá k dispozici informace o konkrétních společnostech a o všech subjektech v Číně, ve kterých může mít podíl. Proto odmítla odpovědět přímo, ale odkázala na odpověď, kterou má poskytnout dotčená společnost zařazená do vzorku.
- (436) Vzhledem k neexistenci úplné odpovědi se Komise v souladu s 218. až 220. bodem odůvodnění rozhodla pro určení toho, zda se uvedení investoři považují za veřejnoprávní subjekty, použít dostupné údaje.
- (437) Při použití veřejně dostupných informací, jako jsou výroční zprávy, informace dostupné v katalogích firem, na internetových stránkách investorů či ve veřejně dostupných databázích, Komise zjistila, že investoři, kteří poskytli skupině Yuntianhua Group finanční prostředky prostřednictvím jiných kapitálových nástrojů, byli částečně nebo zcela ve vlastnictví státu.
- (438) Pokud jde o společnost Kunming Heze Investment Center, zjistila Komise, že více než 98 % akcií v konečném důsledku drží místní vláda a státem vlastněné podniky⁽¹⁰³⁾. Komise u jejích akcionářů konkrétně zjistila, že více než 24 % akcií je v držení státem vlastněného podniku Yunnan State Owned Capital Operations Ltd (Yunnan guoyou ziben yunying youxian gongsi). Komise rovněž zjistila, že více než 74 % akcií společnosti Kunming Heze Investment Center drží společnost China Fortune International (Huaxin International Trust), což je finanční společnost státem vlastněného podniku China Huadian Group Co., Ltd. Kromě toho je společnost Kunming Heze Investment Center spravována investičním fondem zaměřeným na investice do veřejných provinčních společností. Kromě toho v tomto subjektu a mezi akcionáři tohoto subjektu Komise odhalila právní zástupce a členy rad, kteří dříve zastávali výkonnou funkci v Yunnan SASAC, jakož i členy Komunistické strany Číny⁽¹⁰⁴⁾.

⁽¹⁰³⁾ Viz: www.cftc.com/, www.qixin.com/, <http://hdcw.chd.com.cn/>, www.chd.com.cn, www.gsxt.gov.cn/index.html.

⁽¹⁰⁴⁾ www.qixin.com/, www.yngyzb.com/ynzb/index.do?url=display&id=935

- (439) Pokud jde o společnost Yunnan Jinrun Zhonghao Investment Center ⁽¹⁰⁵⁾, Komise zjistila, že nejméně 46 % akcií v konečném důsledku drží místní vláda a státem vlastněné podniky. Konkrétně Komise ve vlastnické struktuře akcionářů našla subjekty China Construction Bank Trust, Yunnan State Owned Capital Operations a Jinrun Equity Investment Fund Management.
- (440) Podobně Komise zjistila, že Yunnan State-owned Enterprise Reform No. 2 Equity Investment Fund Partnership (fond pro reformu státem vlastněných podniků) je ve vlastnictví státem vlastněného podniku Yunnan Energy Investment Group.
- (441) Komise dále zjistila existenci formálních indicií o tom, že uvedení investoři jsou kontrolováni státem. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy konkrétní informace, které by svědčily o opaku, měla Komise zejména za to, že u vedoucích pracovníků a orgánů dohledu ve státem vlastněných společnostech, které jsou vlastníky dotčených subjektů, se předpokládá, že jsou jmenováni státem a jsou odpovědní státu, a to na základě závěrů dosažených v oddílech 3.4.1.5 a 3.4.1.6.
- (442) Kromě toho, jak je vysvětleno v 431. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že jejich operace se neřídí čistě tržní logikou a neodrážejí skutečná tržní rizika spojená s prověřovanými transakcemi. V souladu s vládními politikami na podporu konkrétních odvětví, jak bylo stanoveno v oddíle 3.1, uvedení investoři tím, že finančně podpořili vyvážející výrobce, jednali spíše iracionálně.
- (443) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že státem kontrolované subjekty, které skupině Yuntianhua Group poskytly finanční prostředky prostřednictvím jiného kapitálového nástroje, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.
- (444) Kromě toho, i kdyby tyto státem kontrolované subjekty nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise zjistila, že by byly považovány za pověřené či řízené čínskou vládou, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v 269. bodě odůvodnění. Z tohoto důvodu by se jejich chování v každém případě přičetlo čínské vládě.

c) Specifičnost

- (445) Komise dospěla k závěru, že preferenční financování prostřednictvím kapitálových injekcí je specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož investoři jsou subjekty, které působí na základě pokynů politik státu, jež uvádí odvětví textilií ze skleněných vláken jako podporované odvětví. V každém případě informace, které jsou k dispozici, poukazují na poskytnutí této subvence *ad hoc* společnosti Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd, což z ní činí specifickou subvenci pro určitý podnik.

d) Výpočet výhody

- (446) Jak je vysvětleno v 432. bodě odůvodnění, Komise měla za to, že společnost Yunnan Yuntianhua Group Co., Ltd. měla výhodu z podstatného financování prostřednictvím kapitálových injekcí, které měly podobný účinek jako financování pomocí bezúročných úvěrů. Komise se proto rozhodla použít metodiku výpočtu pro úvěry popsanou v oddíle 3.4.2. To znamená, že relativní rozpětí mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a použitelnými korporátními dluhopisy USA s ratingem BB nebo B o stejné délce trvání se použije na referenční úrokové sazby, které zveřejnila PBOC, k určení tržní úrokové sazby úvěrů, která je následně porovnávána se skutečnou úrokovou sazbou, kterou platí daná společnost, za účelem určení výhody. Výsledkem je subvencování ve výši 0,3 %.

3.4.3.5. Dluhopisy

- (447) Všechny společnosti zařazené do vzorku využily preferenčního financování v podobě dluhopisů.

a) Instituce ve vlastnictví státu, které jednají jako veřejnoprávní subjekty

- (448) V Číně jsou subjekty na trhu dluhopisů v zásadě tytéž subjekty, které jsou činné na úvěrovém trhu. Společnosti, které chtějí vydávat dluhopisy, si musí vyžádat služby finanční instituce, jež jedná jako upisovatel. Upisovatelé organizují emisi dluhopisů a navrhuji úrokové sazby, za které bude dluhopis předložen investorům. Těmito upisovateli jsou tytéž banky ve vlastnictví státu, které také poskytují preferenční úvěry, které byly uvedeny v oddíle 3.4.2. Kromě toho jsou investoři kupující tyto dluhopisy rovněž čínské banky (ve vlastnictví státu), jelikož více než 95 % celkového objemu obchodování se odehrává na mezibankovním trhu ⁽¹⁰⁶⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ www.xin.baidu.com/, www.qichacha.com/

⁽¹⁰⁶⁾ Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015). FAQ: China's Bond Market, first half 2015 (Časté otázky: čínský trh dluhopisů, první polovina roku 2015). Viz též <http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here> (konzultováno dne 16. listopadu 2016).

- (449) Jak je popsáno v oddíle 3.4.1.1, tyto finanční instituce se vyznačují silnou přítomností státu a čínská vláda má možnost vyvíjet na ně účinný vliv.
- (450) Pro dluhopisy platí i obecný právní rámec, v němž tyto finanční instituce působí a který byl již popsán v oddíle 3.4.1. Kromě toho konkrétně pro dluhopisy platí tyto regulační dokumenty:
- (1) zákon Čínské lidové republiky o cenných papírech, ve znění revidovaném a přijatém na 18. zasedání stálého výboru desátého Všečínského shromáždění lidových zástupců dne 27. října 2005 s účinností od 1. ledna 2006 (aktuální znění bylo vyhlášeno dne 31. srpna 2014) (dále jen „zákon o cenných papírech“);
 - (2) správní opatření pro emise korporátních dluhopisů a obchodování s nimi, nařízení Čínské regulační komise pro cenné papíry č. 113, 15. ledna 2015;
 - (3) opatření pro správu nástrojů dluhového financování jiných než finančních podniků na mezibankovním trhu dluhopisů, která vydala Čínská lidová banka, nařízení Čínské lidové banky [2008] č. 12, 9. dubna 2008;
 - (4) předpisy pro správu korporátních dluhopisů, které vydala Státní rada dne 18. ledna 2011.
- (451) V souladu s regulačním rámcem nelze v Číně emitovat dluhopisy nebo s nimi volně obchodovat. Emisi každého dluhopisu musí schválit různé vládní orgány, například PBOC, NDRC nebo CSRC, podle druhu dluhopisu a typu emitenta. Kromě toho podle předpisů pro správu korporátních dluhopisů existují pro emise korporátních dluhopisů roční kvóty.
- (452) Navíc by podle článku 16 zákona o cenných papírech měla veřejná emise dluhopisů splňovat následující požadavky: „investování získaných finančních prostředků musí být v souladu s průmyslovými politikami státu [...]“ a „získané finanční prostředky [...] musí být použity k ověřenému účelu“. Článek 12 předpisů pro správu korporátních dluhopisů znovu opakuje, že účel získaných finančních prostředků musí být v souladu s průmyslovými politikami státu.
- (453) Podle správních opatření pro emise korporátních dluhopisů a obchodování s nimi lze v rámci veřejné emise nabízet jen určité dluhopisy, které odpovídají přísným kritériím kvality, jako je například úvěrové hodnocení AAA. Většina dluhopisů bude proto vydávána jako soukromé emise pro tzv. kvalifikované investory, které schválila CSRC a kterými jsou v zásadě čínští institucionální investoři.
- (454) A konečně úrokové sazby pro korporátní dluhopisy nejsou určovány volně, neboť článek 18 předpisů pro správu korporátních dluhopisů uvádí, že „úroková sazba nabízená pro jakékoli korporátní dluhopisy nesmí být vyšší než 40 % převládající úrokové sazby, kterou platí banky jednotlivcům u spořicích vkladů na dobu určitou se stejnou dobou splatnosti“.
- (455) Komise rovněž pátrala po konkrétních důkazech o výkonu kontroly účinným způsobem na základě konkrétních emisí dluhopisů. Zkoumala proto celkové právní prostředí, které popisuje 450. až 454. bod odůvodnění, v kombinaci s konkrétními zjištěními šetření.
- (456) Inspekce na místě odhalily, že dluhopisy vydávaly obvykle dvě skupiny vyvážejících výrobců zařazených do vzorku s úrokovými sazbami, které se blížily referenčním úrokovým sazbám PBOC, a to bez ohledu na finanční situaci a stav úvěrového rizika společností.
- (457) V praxi ovlivňuje úrokové sazby dluhopisů rating podobně jako u úvěrů. Jak však popisuje 279. až 285. bod odůvodnění, místní ratingový trh je narušen a ratingy jsou nespolehlivé. To bylo doloženo skutečností, že prospekty dluhopisů a ratingové zprávy pro dluhopisy emitované společnostmi zařazenými do vzorku neodpovídaly skutečné situaci společností.
- (458) V jednom případě například podrobný prospekt týkající se dluhopisů upozorňoval na to, že výše zisku společnosti byly v propadu, že významná část vlastního kapitálu byla zastavena oproti vnitřním finančním zárukám, že došlo k vysokému tlaku způsobenému splácením krátkodobého dluhu a že společnost plánovala některé rozsáhlé kapitálově náročné projekty, přestože již měla vysoký poměr dluhu k aktivům. V závěru zprávy je však nabídce dluhopisů udělen rating AA+.

- (459) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že všechny čínské finanční instituce, které organizovaly emise dluhopisů pro společnosti zařazené do vzorku, jsou veřejnoprávní subjekty nebo jsou pověřeny či řízeny vládou ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení, jak je vysvětleno v oddílech 3.4.1.5 a 3.4.1.6. Kromě toho byla vyvážejícím výrobcům poskytnuta výhoda, neboť dluhopisy byly emitovány se sazbami, které byly nižší než tržní sazby odpovídající jejich skutečnému rizikovému profilu.

b) Specifičnost

- (460) Komise zastávala názor, že preferenční financování prostřednictvím dluhopisů je ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení specifické, neboť dluhopisy nelze emitovat bez souhlasu vládních orgánů a zákon ČLR o cenných papírech uvádí, že emise dluhopisů musí být v souladu s průmyslovými politikami státu. Jak již bylo uvedeno v 140. až 177. bodě odůvodnění, odvětví textilií ze skleněných vláken je považováno za klíčové/strategické odvětví.

c) Výpočet výhody

- (461) Vzhledem k tomu, že dluhopisy jsou v zásadě jen jiným druhem dluhového nástroje, který se podobá úvěrům, a vzhledem k tomu, že metodika výpočtu pro úvěry již vychází z určitého koše dluhopisů, rozhodla se Komise použít metodiku výpočtu pro úvěry popsanou v oddíle 3.4.2. To znamená, že relativní rozpětí mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a korporátními dluhopisy USA s ratingem BB o stejné délce trvání se použije na referenční úrokové sazby, které zveřejnila PBOC, k určení tržní úrokové sazby dluhopisů, která je následně porovnávána se skutečnou úrokovou sazbou, kterou platí daná společnost, za účelem určení výhody.
- (462) Jak je vysvětleno ve 291. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že některé společnosti vydaly dluhopisy s cílem restrukturalizace dluhu. V těchto případech, jak je vysvětleno v oddíle 3.4.2.2, měla Komise za to, že dotčené společnosti se nacházejí v horší finanční situaci, než jak by se na první pohled zdálo z finančních výkazů, a že existuje dodatečné riziko související s jejich krátkodobým a dlouhodobým financováním. Aby Komise zohlednila zvýšenou expozici riziku, použila o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a upravila výpočet relativního rozpětí rovněž u jejich financování, včetně dluhopisů, pomocí srovnání mezi korporátními dluhopisy USA s ratingem AA a B.

3.4.3.6. Závěr týkající se preferenčního financování: jiné typy financování

- (463) Šetření ukázalo, že v průběhu období šetření měly všechny skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku výhodu z preferenčního financování ve formě návrhů bankovních akceptů a dluhopisů a dvě ze společností zařazených do vzorku měly výhodu z preferenčního financování ve formě kapitálových injekcí. Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhody pro vyvážející výrobce a specifičnosti považovala Komise tyto typy preferenčního financování za napadnutelnou subvenci.
- (464) Pokud jde o společnost CNBM, jelikož tato společnost nespolečně pracovala, výhoda týkající se jiných typů preferenčního financování na úrovni CNBM byla stanovena metodou vysvětlenou v jednotlivých výše uvedených oddílech, uplatněnou na veřejně dostupné informace ve výroční zprávě této společnosti za rok 2018, jako jsou emise dluhopisů a nesplacené částky za směnečné závazky.
- (465) Výše subvence zjištěná s ohledem na výše popsané preferenční financování během období šetření u skupin společností zařazených do vzorku činí:

Preferenční financování: jiné typy financování

Společnost/skupina	Výše celkové subvence
Yuntianhua Group	6,92 %
CNBM Group	10,61 %

3.5. Preferenční pojištění: pojištění vývozních úvěrů

(466) Žadatel tvrdil, že společnost Sinasure poskytuje podporovaným odvětvím mimo jiné krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé pojištění vývozních úvěrů, pojištění investic a záruky pro dluhopisy, a to za zvýhodněných podmínek. Podle nedávné studie vypracované Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) získalo čínské odvětví vyspělých technologií, jehož součástí je i odvětví textilií ze skleněných vláken, 21 % celkového pojištění vývozních úvěrů od společnosti Sinasure⁽¹⁰⁷⁾. Kromě toho se společnost Sinasure aktivně podílela na plnění iniciativy „Made in China 2025“, která vede podniky k využívání vnitrostátních úvěrových zdrojů, realizaci vědeckých a technologických inovací a technologických modernizací a pomáhá podnikům, které chtějí „vykročit do světa“, stát se konkurenceschopnějšími na světovém trhu⁽¹⁰⁸⁾.

a) Právní základ

(1) Oznámení o provádění strategie podpory obchodu prostřednictvím vědy a techniky s využitím pojištění vývozních úvěrů (Shang Ji Fa [2004] č. 368), vydané společně ministerstvem obchodu a společností Sinasure.

(2) „Plán 840“ obsažený v Oznámení Státní rady ze dne 27. května 2009.

(3) Oznámení Státní rady o urychlení rozvoje nově vznikajících odvětví strategického významu (GuoFa [2010] č. 32 ze dne 18. října 2010), vydané Státní radou, a jeho prováděcí pokyny (GuoFa [2011] č. 310 ze dne 21. října 2011).

(4) Oznámení o vydání Vývozního katalogu čínských vyspělých technologických výrobků pro rok 2006, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] č. 16.

(5) Oznámení o sestavení Katalogu čínských vyspělých technologických výrobků ministerstvem pro vědu a techniku, G.K.B.J. [2009] č. 61 ze dne 9. října 2009.

b) Zjištění, žež šetření přineslo

(467) Dvě skupiny společností, které byly zařazeny do vzorku, měly během období šetření uzavřeny významné smlouvy o vývozním pojištění se společností Sinasure.

(468) Jak je však uvedeno ve 201. bodě odůvodnění, společnost Sinasure nepředložila požadované podklady týkající se její správy a řízení, například stanovy.

(469) Kromě toho, jak je uvedeno ve 200. bodě odůvodnění, společnost Sinasure neposkytla žádné konkrétnější informace o pojištění vývozních úvěrů poskytnutém odvětví textilií ze skleněných vláken, údaje o výši pojistného nebo podrobné informace týkající se ziskovosti její činnosti v oblasti pojištění vývozních úvěrů.

(470) Komise tak musí poskytnuté informace doplnit dostupnými údaji.

(471) Podle informací poskytnutých v předchozích antisubvenčních šetřeních⁽¹⁰⁹⁾ je společnost Sinasure pojišťovnou ve vlastnictví státu, kterou zřídil a kterou podporuje stát s cílem podpořit zahraničně-ekonomický a obchodní rozvoj a spolupráci ČLR. Společnost je ve 100 % vlastnictví státu. Má představenstvo a dozorčí radu. Vláda má pravomoc jmenovat a odvolávat vedoucí pracovníky společnosti. Na základě těchto informací dospěla Komise k závěru, že existují formální indicie vládní kontroly, pokud jde o společnost Sinasure.

(472) Komise dále hledala informace o tom, zda čínská vláda vykonávala účinnou kontrolu nad chováním společnosti Sinasure, pokud jde o odvětví textilií ze skleněných vláken. V této souvislosti Komise zjistila, že Vývozní katalog čínských vyspělých a nových technologických výrobků uvádí konkrétně výrobky ze skleněných vláken včetně textilií ze skleněných vláken jako výrobky podporované pro vývoz⁽¹¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁷⁾ Studie OECD o čínských politikách a programech vývozních úvěrů, s. 7, bod 32.

⁽¹⁰⁸⁾ Viz internetové stránky společnosti Sinasure, profil společnosti, podpora iniciativy „Made in China“.

⁽¹⁰⁹⁾ Viz případ pneumatik uvedený v poznámce pod čarou č. 7, 429. bod odůvodnění.

⁽¹¹⁰⁾ Vývozní katalog čínských vyspělých a nových technologických výrobků, č. 531 až 545.

- (473) Podle oznámení o provádění strategie podpory obchodu prostřednictvím vědy a technologie s využitím pojištění vývozních úvěrů by také společnost Sinosure měla zvýšit svou podporu klíčových odvětví a výrobků posílením své celkové podpory vývozu vyspělých a nových technologických výrobků. Odvětví, jako jsou „nové materiály“ a jiná vyspělá a nová technologická odvětví uvedená ve Vývozním katalogu čínských vyspělých a nových technologických výrobků, by měla v rámci své činnosti považovat za cílová odvětví a měla by zajistit komplexní podporu, pokud jde o postupy upisování, schvalování s limity, rychlost zpracování pojistných nároků a pružnost sazeb. Pokud jde o pružnost sazeb, měla by výrobkům poskytovat maximální slevu na pojistném v rámci pohyblivé škály nabízené pojišťovnou úvěrů. Jak je uvedeno v 148. a 162. bodě odůvodnění, odvětví textilií ze skleněných vláken je zahrnuto do obecnější kategorie „nové materiály“. Výroční zpráva Sinosure za rok 2017 navíc uvádí, že společnost Sinosure aktivně pojišťovala transakce strategických vznikajících odvětví, jako jsou nové materiály ⁽¹¹¹⁾.
- (474) Na tomto základě vyvodila Komise závěr, že čínská vláda vytvořila normativní rámec, který musí vedení a orgány dohledu jmenované čínskou vládou a odpovědné čínské vládě dodržovat. Čínská vláda se proto za účelem účinné kontroly chování společnosti Sinosure opírala o normativní rámec.
- (475) Komise rovněž pátrala po konkrétních důkazech o výkonu kontroly účinným způsobem na základě pojistných smluv. Během inspekce na místě společnost Sinosure trvala na tom, že v praxi jsou její částky pojistného tržně orientované a založené na zásadách posuzování rizik. Nebyly však poskytnuty žádné konkrétní příklady týkající se odvětví textilií ze skleněných vláken nebo společností zařazených do vzorku.
- (476) Vzhledem k tomu, že Komise neměla k dispozici konkrétní důkazy, zkoumala konkrétní chování společnosti Sinosure, pokud jde o pojištění poskytnuté společností zařazeným do vzorku. Toto chování bylo v rozporu s oficiálním postojem společnosti, neboť nevycházelo z tržních zásad.
- (477) Po srovnání celkových uhrazených pojistných nároků s celkovými pojistnými částkami (na základě údajů ve výroční zprávě společnosti Sinosure za rok 2017 ⁽¹¹²⁾) dospěla Komise k závěru, že v průměru by společnost Sinosure musela jako pojistné účtovat 0,26 % z pojistné částky, aby pokryla náklady na pojistná plnění (dokonce aniž by se zohlednily režijní náklady). V praxi však bylo pojistné zaplacené společnostmi zařazenými do vzorku mnohem nižší než minimální poplatek potřebný k pokrytí provozních nákladů.
- (478) Komise mimoto zjistila, že někteří vyvážející výrobci využívali částečné nebo plné vrácení pojistného z pojištění vývozních úvěrů, které uhradili společnosti Sinosure.
- (479) Komise proto dospěla k závěru, že společnost Sinosure uplatňuje při výkonu vládních funkcí s ohledem na odvětví textilií ze skleněných vláken výše uvedený právní rámec. Společnost Sinosure jednala jako veřejnoprávní subjekt ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO. Kromě toho získali vyvážející výrobci zařazení do vzorku výhodu, neboť pojištění bylo poskytnuto za ceny nižší než minimální poplatek, který společnost Sinosure potřebovala k pokrytí svých provozních nákladů.
- (480) Komise rovněž určila, že subvence poskytované v rámci programu vývozního pojištění jsou specifické, protože nemohly být získány bez vývozu, a jsou tedy závislé na vývozu ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

c) Výpočet výše subvence

- (481) Během inspekce na místě uvedla společnost Sinosure, že na trhu existuje pět subjektů a že nemá k dispozici informace o jejich podílu na trhu. Podle informací poskytnutých v předchozím antisubvenčním šetření, u nějž období šetření trvalo od 1. července 2016 do 30. června 2017 ⁽¹¹³⁾, však společnost Sinosure v té době představovala přibližně 90 % domácího trhu vývozního pojištění v ČLR, a proto měla dominantní postavení na trhu. Komise nebyla schopna zjistit tržní vnitrostátní pojistné. V souladu s předchozími antisubvenčními šetřeními proto Komise použila nejvhodnější externí referenční hodnotu, pro kterou byly informace okamžitě k dispozici, tj. sazby pojistného uplatňované bankou Export-Import Bank (dále jen „Ex-Im Bank“) ve Spojených státech amerických pro nefinanční instituce u vývozu do zemí OECD.

⁽¹¹¹⁾ Výroční zpráva společnosti Sinosure za rok 2017, s. 6.

⁽¹¹²⁾ Výroční zpráva společnosti Sinosure za rok 2017, s. 20.

⁽¹¹³⁾ Viz případ pneumatik uvedený v poznámce pod čarou č. 7, 427. bod odůvodnění.

- (482) Vratky pojistného z vývozního pojištění poskytnuté během období šetření byly považovány za grant. Vzhledem k tomu, že nebyly k dispozici žádné důkazy o dodatečných nákladech společností, které by vyžadovaly úpravu, byla výhoda vypočtena jako celá částka vráceného pojistného obdržená v období šetření.
- (483) Míra subvence předběžně zjištěná pro tento režim během období šetření činí u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku:

Preferenční financování a pojištění: pojištění vývozních úvěrů

Společnost/skupina	Míra subvence
Yuntianhua Group	0,43 %
CNBM Group	0,23 %

3.6. Dodávání zboží vládou za cenu nižší než průměrnou

3.6.1. Suroviny za cenu nižší než průměrnou

- (484) Vzhledem k tomu, že prošetřované skupiny společností byly vertikálně integrované, zahrnula Komise do šetření hlavní dodavatele surovin a subvence obdržené na úrovni těchto dodavatelů ve spojení byly začleněny do výpočtů u každého subvenčního režimu.
- (485) Komise naproti tomu nenašla dostatečné důkazy k prokázání tvrzení o tom, že dodavatelé, kteří nejsou ve spojení, dodávali zboží za cenu nižší než průměrnou výrobcům textilií ze skleněných vláken.

3.6.2. Práva k užívání pozemků

- (486) Veškeré pozemky v ČLR jsou buď vlastněny státem, nebo jsou v kolektivním vlastnictví (tvořeném buď vesnicemi, nebo městy) před tím, než může být právní nebo nestranný titul pozemků patentován nebo udělen vlastníkům ze strany podniků nebo jednotlivců. Veškeré pozemky v městských oblastech jsou ve vlastnictví státu a veškeré pozemky ve venkovských oblastech jsou ve vlastnictví místních obcí nebo měst.
- (487) Podle ústavního zákona ČLR a zákona o půdě si však společnosti a jednotlivci mohou koupit „práva k užívání pozemků“. U průmyslových pozemků činí obvyklá doba trvání smlouvy o pronájmu 50 let s možností prodloužení o dalších 50 let.
- (488) Podle čínské vlády stanoví článek 137 zákona Čínské lidové republiky o vlastnictví, že „pozemky využívané pro účely průmyslu, obchodu, zábavního odvětví nebo nájemních obytných domů atd., jakož i pozemky se dvěma nebo více zamýšlenými uživateli se převádějí na základě aukce, podání nabídek či jiného veřejného nabídkového řízení“. Kromě toho čínská vláda odkazuje na článek 3 prozatímního nařízení Čínské lidové republiky o postoupení a převodu práva k užívání pozemků ve vlastnictví státu v městských oblastech. Tento článek stanoví, že „jakákoli společnost, podnik, jiná organizace a jednotlivec v Čínské lidové republice nebo mimo její území může, není-li zákonem stanoveno jinak, získat právo na užívání pozemků a zapojit se do rozvoje, využívání a řízení pozemků v souladu s ustanoveními těchto nařízení“.
- (489) Čínská vláda se domnívá, že v ČLR existuje volný trh s pozemky a že cena, kterou průmyslový podnik platí za nájemní právo vztahující se k pozemku, odráží tržní cenu.
- a) Právní základ
- (490) Poskytování práv k užívání pozemků v Číně spadá do oblasti působnosti zákona o správě půdy Čínské lidové republiky. Kromě toho jsou součástí právního základu tyto dokumenty:

(1) zákon Čínské lidové republiky o vlastnictví (vyhláška č. 62 prezidenta Čínské lidové republiky);

(2) zákon Čínské lidové republiky o správě pozemků (vyhláška č. 28 prezidenta Čínské lidové republiky);

- (3) zákon České lidové republiky o správě městských nemovitostí (vyhláška č. 18 prezidenta České lidové republiky);
- (4) prozatímní nařízení České lidové republiky o postoupení a převodu práva k užívání pozemků ve vlastnictví státu v městských oblastech (výnos Státní rady České lidové republiky č. 55);
- (5) nařízení o provádění zákona o správě půdy České lidové republiky (vyhláška Státní rady České lidové republiky [2014] č. 653);
- (6) předpis o přidělování práv k užívání stavebních pozemků ve státním vlastnictví na základě výzev k podávání nabídek, dražeb a cenových odhadů (oznámení CSRC č. 39);
- (7) oznámení Státní rady o příslušných otázkách týkajících se posílení kontroly půdy (Guo Fa (2006) č. 31).

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (491) Podle článku 10 „předpisu o přidělování práv k užívání stavebních pozemků ve státním vlastnictví na základě výzev k podávání nabídek, dražeb a cenových odhadů“ stanoví místní orgány ceny pozemků podle systému hodnocení městských pozemků, který se aktualizuje pouze každé tři roky, a podle vládní průmyslové politiky.
- (492) Během inspekce na místě čínská vláda uvedla, že v květnu 2019 vydalo ministerstvo financí pokyny k průmyslovému využívání půdy s cílem poskytnout účastníkům trhu lepší informace o právech k užívání pozemků a zajistit dodávky v souladu s potřebami trhu. Tyto pokyny stanoví, že jsou vytvořeny rovné podmínky a všichni účastníci trhu mají za stejných podmínek přístup k průmyslovým pozemkům. Tyto pokyny však nebyly použitelné v průběhu období šetření a v době nabytí práv k užívání pozemků vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku.
- (493) V předchozích šetřeních dospěla Komise k závěru, že ceny placené za práva k užívání pozemků v ČLR nepředstavují tržní cenu určenou nabídkou a poptávkou na volném trhu, jelikož bylo zjištěno, že systém dražeb je nejasný, netransparentní a nefunguje v praxi a že ceny stanoví libovolně úřady. Jak je uvedeno v předchozím bodě odůvodnění, úřady stanoví ceny podle systému oceňování městských pozemků, který jim při určování ceny pozemků pro průmyslové využití ukládá kromě dalších kritérií povinnost brát v úvahu průmyslovou politiku.
- (494) Současné šetření neukázalo v tomto ohledu žádné výrazné změny. Komise například zjistila, že pouze někteří vyvážející výrobci zařazení do vzorku prošli nabídkovým řízením nebo podobným postupem veřejných nabídek s ohledem na svá práva k užívání pozemků, a to i v případě práv k užívání pozemků získaných v nedávné době. Práva k užívání pozemků byla u většiny společností zařazených do vzorku přidělena místními orgány za dohodnuté ceny.
- (495) Komise zjistila, že zde kromě systému pro sledování městských pozemků také existuje systém pro sledování pohybu cen pozemků. V přezkumu před pozbytím platnosti týkajícím se solárních panelů pocházejících z České lidové republiky ⁽¹¹⁴⁾ Komise dospěla k závěru, že tyto ceny jsou vyšší než minimální referenční ceny stanovené v rámci hodnotícího systému městských pozemků a používané orgány místní správy, protože druhé zmíněné ceny jsou aktualizovány pouze jednou za tři roky, zatímco ceny v rámci systému pro sledování pohybu cen jsou aktualizovány čtvrtletně. Nebylo však nijak uvedeno, že by byla cena pozemků založena na cenách, jejichž pohyb je sledován. Čínská vláda během šetření ve věci týkající se solárních panelů ve skutečnosti potvrdila, že systém pro sledování pohybu cen městských pozemků sleduje výkyvy cen pozemků v některých oblastech (tj. ve 105 městech) v ČLR a že je nastaven tak, aby posuzoval vývoj cen pozemků. Výchozí ceny v aukcích a nabídkových řízeních se však zakládaly na referenčních cenách stanovených v rámci hodnotícího systému pozemků. Tato situace platila ještě i v období šetření. Kromě toho v tomto případě většina skupin společností zařazených do vzorku obdržela pozemky prostřednictvím přidělení.

⁽¹¹⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/366 (Úř. věst. L 56, 3.3.2017, s. 1), (solární panely), 421. a 425. bod odůvodnění.

- (496) Pokud jde o pozemky, které byly poskytnuty prostřednictvím nabídkového řízení, Komise zjistila, že v každém případě existoval pouze jediný uchazeč o pozemek a zaplacená cena odpovídala vyvolávací ceně nabídkového řízení. Vzhledem k tomu, že nebyly poskytnuty další podrobné informace o skutečném průběhu aukce, nebylo jisté, že počáteční cena byla stanovena nezávisle a odpovídala tržní hodnotě práva k užívání pozemků.
- (497) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že cena nakonec získaná v rámci nabídkového mechanismu neodráží pouze cenu, za kterou je prodávající ochoten prodat, nebo původní cenu, za kterou je nabídka učiněna, ale rovněž odráží cenu, kterou jsou kupující ochotni zaplatit, a cena nakonec dosažená prostřednictvím tohoto mechanismu tedy odráží jak poptávku, tak nabídku. Pokud po dokončení nabídkového řízení konečná cena „odpovídá výchozí ceně nabídkového řízení“, znamená to pouze, že se jedná o cenu, která odráží poptávku a nabídku v daném okamžiku. Komise s čínskou vládou souhlasila ohledně základních zásad popisovaných nabídkových mechanismů, uvedla však, že takový mechanismus může fungovat pouze tehdy, existuje-li několik uchazečů o určitý pozemek. Komise však v tomto šetření, ani v předchozích šetřeních nenašla jediný případ, kdy pro pozemek existuje více než jeden uchazeč, a mohla tak být dodržena souhra poptávky a nabídky. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (498) Komise navíc zjistila, že některé společnosti obdržely od místních orgánů zpětné platby jako náhradu za ceny, které zaplatily za práva k užívání pozemků. Kromě toho se za některá práva k užívání pozemků, která získaly společnosti ve skupině CNBM Group, mělo zaplatit teprve několik let poté, co se pozemek začal využívat.
- (499) Výše uvedené důkazy jsou v rozporu s tvrzením čínské vlády, že ceny placené za práva k užívání pozemků v ČLR představují tržní cenu určenou nabídkou a poptávkou na volném trhu.

c) Závěr

- (500) Závěry tohoto šetření ukazují, že situace týkající se nabytí práv k užívání pozemků v ČLR je netransparentní a že ceny svévolně stanovují příslušné orgány.
- (501) Poskytování práv k užívání pozemků čínskou vládou by se proto mělo považovat za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě dodání zboží, kterým získávají společnosti z řad příjemců výhodu. Jak je vysvětleno v 491. až 499. bodě odůvodnění, fungující trh s pozemky v ČLR neexistuje a z použití vnější referenční hodnoty (viz 506. až 515. bod odůvodnění) vyplynulo, že částka, kterou výrobci zařazení do vzorku za práva k užívání pozemků zaplatili, je výrazně pod úrovní běžné tržní ceny.
- (502) V souvislosti s preferenčním přístupem k průmyslovým pozemkům pro společnosti, které patří do určitých odvětví, Komise konstatovala, že cena stanovená místními orgány musí zohledňovat průmyslovou politiku vlády, jak je uvedeno ve 493. bodě odůvodnění. V rámci této průmyslové politiky je odvětví textilií ze skleněných vláken uvedeno jako podporované odvětví⁽¹¹⁵⁾. Kromě toho rozhodnutí Státní rady č. 40 ukládá veřejným orgánům povinnost zajistit, aby byly pozemky poskytovány podporovaným odvětvím. Článek 18 rozhodnutí č. 40 objasňuje, že odvětví, která jsou „omezená“, nebudou mít k právům k užívání pozemků přístup. Z toho vyplývá, že subvence je specifická podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) základního nařízení, jelikož preferenční poskytování pozemků je omezeno na společnosti, které patří do určitých odvětví, v tomto případě do odvětví textilií ze skleněných vláken, a vládní postupy v této oblasti jsou nejasné a netransparentní.
- (503) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda zopakovala své připomínky uvedené v oddíle 3.1, a to i v souvislosti s právy k užívání pozemků, přičemž uvedla, že žádný z dokumentů, na které se Komise odvolává, nemá přímou souvislost s textiliemi ze skleněných vláken a žádný z nich neomezuje údajně preferenční poskytování práv k užívání pozemků na určité podniky. Kromě toho rozhodnutí Státní rady č. 40 neuvádí, že veřejné orgány by měly zajistit, aby byly pozemky poskytovány podporovaným odvětvím.

⁽¹¹⁵⁾ Viz oddíl 3.1.

(504) V reakci na to Komise odkázala na argumenty, které již byly rozebrány v oddíle 3.1, a zdůraznila, že textilie ze skleněných vláken jsou skutečně podporovaným odvětvím. Kromě toho rozhodnutí Státní rady č. 40 uvádí v článku XII, že „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci je důležitým referenčním základem pro směřování investic, správu investičních projektů vládou a formulování a provádění politik v oblasti daní, úvěrů, pozemků (zdůraznění doplněno) a dovozu a vývozu“. Kromě toho se v rozhodnutí č. 40 uvádí, že „všechny dotčené útvary urychlí tvorbu a změnu příslušných politik v oblasti daní, úvěrů, pozemků (zdůraznění doplněno) a dovozu a vývozu atd. a posílí koordinaci s průmyslovými politikami tak, aby dále vylepšily politický systém na podporu průmyslové restrukturalizace“. Naopak článek XVIII rozhodnutí č. 40 uvádí, že pro odvětví spadající do omezené kategorie „útvary, které řídí investice, nesmějí prověřovat, schvalovat ani uvádět záznamy, žádná finanční instituce nesmí poskytnout žádný úvěr, žádné jiné útvary, které spravují pozemky, územní plánování a výstavbu měst, ochranu životního prostředí, kontrolu kvality, boj proti požárům, cla, průmysl a obchod atd., nemohou projít příslušnými postupy“ (zdůraznění doplněno). Existuje tedy jasná vazba mezi průmyslovou politikou pro podporovanou odvětví a politikou poskytování pozemků. Tato tvrzení čínské vlády byla proto zamítnuta.

(505) Komise proto považovala tuto subvenci za napadnutelnou.

d) Výpočet výše subvence

(506) Stejně jako v předchozích šetřeních ⁽¹¹⁶⁾ a v souladu s čl. 6 písm. d) bodem ii) základního nařízení byly jako vnější referenční hodnota použity ceny pozemků ze samostatného celního území Tchaj-wan, Penghu, Kinmen a Matsu (dále jen „Čínská Tchaj-pej“) ⁽¹¹⁷⁾. Výhoda pro příjemce se vypočte s ohledem na rozdíl mezi částkou, kterou ve skutečnosti zaplatí každý vyvážející výrobce zařazený do vzorku (tj. zaplacená skutečná cena uvedená ve smlouvě a v příslušných případech cena uvedená ve smlouvě snížená o částku zpětných vládních plateb či grantů) za práva k užívání pozemků, a částkou, která by měla být běžně zaplacená na základě referenční hodnoty Čínské Tchaj-peje.

(507) Komise považuje Čínskou Tchaj-pej za vhodné externí měřítko z těchto důvodů:

- srovnatelná úroveň hospodářského rozvoje, HDP a hospodářské struktury v Čínské Tchaj-peji a ve většině provincií a měst v ČLR, kde sídlí vyvážející výrobci zařazení do vzorku,
- fyzická blízkost ČLR a Čínské Tchaj-peje,
- vysoký stupeň rozvoje průmyslové infrastruktury v Čínské Tchaj-peji a v mnoha provinciích v ČLR,
- silné hospodářské vazby a přeshraniční obchod mezi Čínskou Tchaj-pejí a ČLR,
- vysoká hustota obyvatelstva v mnoha provinciích ČLR a v Čínské Tchaj-peji,
- podobný typ pozemků a obchodních transakcí použitých pro stanovení relevantní referenční hodnoty v Čínské Tchaj-peji a v ČLR a
- společné demografické, jazykové a kulturní charakteristické rysy Čínské Tchaj-peje a ČLR.

(508) V návaznosti na metodiku použitou v předchozích šetřeních ⁽¹¹⁸⁾ použila Komise průměrnou cenu pozemků za metr čtvereční Čínské Tchaj-peji, jež byla upravena o inflaci a vývoj HDP ode dne, kdy byla uzavřena daná smlouva o přidělení práv k užívání pozemků. Údaje o cenách pozemků pro průmyslové využití od roku 2015 byly získány z internetové stránky odboru průmyslu tchajwanského ministerstva obchodu ⁽¹¹⁹⁾. Pokud jde o předchozí roky, byly ceny opraveny s použitím míry inflace a vývoje HDP na obyvatele při současných cenách v USD na Tchaj-wanu, kterou zveřejnil Mezinárodní měnový fond pro rok 2015.

⁽¹¹⁶⁾ Viz mimo jiné prováděcí nařízení Rady (EU) č. 452/2011 (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 18) (bezdrátový natíraný papír), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 215/2013 (Úř. věst. L 73, 15.3.2013, s. 16) (ocel s organickým povlakem), prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/366 (Úř. věst. L 56, 3.3.2017, s. 1), (solární panely), prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1379/2014 (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 22) (nekonečná skleněná vlákna), prováděcí rozhodnutí Komise 2014/918/EU (Úř. věst. L 360, 17.12.2014, s. 65) (polyesterová střižová vlákna).

⁽¹¹⁷⁾ Jak potvrdil Tribunál ve věci Gold East Paper a Gold Huacheng Paper v. Rada, T-444/11, rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

⁽¹¹⁸⁾ Viz 499. bod odůvodnění.

⁽¹¹⁹⁾ <http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action>

(509) Po poskytnutí konečných informací několik stran uvedlo, že Čínská Tchaj-pej není vhodným externím měřítkem. Jedna strana navrhla použít místo Čínské Tchaj-peje Indii, a to z těchto důvodů:

- Ceny průmyslových pozemků byly získány pro vysoký počet různých průmyslových oblastí ve státech Bihár, Maháráštra a TAMILNÁDU.
- Tyto tři státy jsou vysoce industrializované a vykazují vysokou úroveň hospodářského rozvoje a průmyslové infrastruktury podobně jako Čína.
- Tyto tři státy jsou zeměpisně blízké jak navzájem, tak i Číně.
- Mezi Indií a Čínou existují náležitě rozvinuté hospodářské vazby a přeshraniční obchod.
- 22 měst má podobnou hustotu obyvatelstva jako čínská průmyslová města.
- Jak Čína, tak Indie mají značný objem volné půdy, která je k dispozici pro budoucí využití, na rozdíl od Tchaj-wanu, který se nachází na izolovaném ostrově.
- Údaje týkající se cen průmyslových pozemků jsou v Indii veřejně přístupné.

(510) Tvzení této strany však opomíjelo jeden zásadní prvek analýzy, a to úroveň hospodářského rozvoje těchto provincií. Podle veřejných zdrojů je úroveň HDP na obyvatele v těchto indických provinciích podstatně nižší než ve městech/provinciích, v nichž se nacházejí vyvážející výrobci. HDP na obyvatele ve státě Maháráštra ⁽¹²⁰⁾, který je ze tří uvedených provincií nejvyšší, činil v letech 2018–2019 pouze 3 000 USD, zatímco úroveň HDP zjištěná pro provincii Če-ťiang (použitá žadatelem pro účely srovnání) dosáhla v roce 2018 výše 14 907 USD ⁽¹²¹⁾. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a faktorům uvedeným v 507. bodě odůvodnění bylo nutno toto tvrzení zamítnout.

(511) Čínská vláda dále uvedla, že v tomto případě by měly být použity vnitrostátní ceny, protože soukromé společnosti se rovněž podílejí na pronájmu nebo převodu práv k užívání pozemků v Číně, a čínská vláda tudíž není jediným aktérem na uvedeném trhu. Za účelem posouzení tohoto tvrzení by musela Komise nejprve zjistit povahu a velikost trhu s pozemky pro soukromé aktéry ve srovnání s vládou řízeným trhem, jakož i veškeré možné zásahy ze strany ústředních a místních orgánů do uvedeného údajně soukromé provozovaného trhu s pozemky. Kromě toho by bylo zapotřebí, aby byly k dispozici komplexní a aktuální údaje o cenách transakcí. Čínská vláda však neposkytla žádné statistiky ani údaje, které by Komisi umožnily návrh posoudit, a Komise rovněž nezjistila žádné veřejně dostupné údaje týkající se této záležitosti. Kromě toho, i kdyby tyto informace byly získány, týkaly by se pouze sekundárního trhu s převody, jelikož na primárním trhu existuje pouze jeden aktér (tj. původní přidělování práv k užívání pozemků vždy vykonává čínská vláda). Primární trh s původním přidělem na dobu 50 let se totiž liší od nájemného na sekundárním trhu, které by obvykle mělo trvat mnohem kratší období, nebo alespoň s různými doložkami pro účely přecenění, ukončení atd. Proto se Komise i nadále opírala o informace dostupné pro primární trh, což je v tomto případě trh, který je předmětem šetření.

(512) Čínská vláda rovněž tvrdila, že v případě, že by se Komise rozhodla pokračovat s externí referenční hodnotou, měla by být provedena úprava o faktor hustoty obyvatelstva, který ovlivňuje poptávku a následně i ceny. V letech 2015 až 2018 byla hustota obyvatelstva v Čínské Tchaj-peji 4,4krát vyšší než v Číně. Konkrétně hustota obyvatelstva v Číně mezi lety 2015 a 2018 činila přibližně 147 osob na čtvereční kilometr, zatímco hustota obyvatelstva v Čínské Tchaj-peji činila ve stejném období přibližně 650 lidí na km². Situace v oblasti pozemků a ceny v těchto dvou zemích jsou tedy nesrovnatelné.

⁽¹²⁰⁾ https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_Maharashtra

⁽¹²¹⁾ <https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang>

- (513) Komise však zaznamenala, že čínská vláda porovnávala údaje o hustotě obyvatelstva na úrovni celé země. Při bližším pohledu na hustotu obyvatelstva v konkrétních lokalitách vyvážejících výrobců se zdá, že údaje o hustotě obyvatelstva jsou skutečně poměrně podobné. Například hustota obyvatelstva provincie Če-ťiang činila v roce 2018 celkem 560 osob na km² a hustota obyvatelstva v provincii Šan-tung činila 640 osob na km² ⁽¹²²⁾. Komise proto dospěla k závěru, že žádná úprava není odůvodněná.
- (514) Čínská vláda rovněž požádala Komisi, aby poskytla dodatečné informace o podobnosti mezi typem pozemků a transakcí použitých pro výpočet příslušné referenční hodnoty, jak je uvedeno v 507. bodě odůvodnění. Komise v tomto ohledu zdůraznila, že v obou případech se transakce týkají průmyslových pozemků určité velikosti, které se nacházejí v průmyslových oblastech.
- (515) V souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení byla výše subvence rozpočítána na období šetření, přičemž byla použita běžná doba trvání práv k užívání pozemků určených k průmyslovému využití, tj. 50 let. Tato částka byla následně přičtena k celkovému obratu každé společnosti za období šetření, neboť daná subvence nebyla poskytnuta v závislosti na vývozní výkonnosti, ani podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.
- (516) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina Yuntianhua Group, že došlo k administrativní chybě u hodnoty použité v jedné konkrétní smlouvě o udělení práv k užívání pozemků. Komise toto tvrzení přijala a odpovídajícím způsobem uvedenou hodnotu opravila.
- (517) Po poskytnutí konečných informací tvrdila skupina CNBM Group, že by měla být zrušena jedna smlouva o udělení práv k užívání pozemků, protože byla obdržena po skončení období šetření. Kromě toho by se výhoda týkající se práv k užívání pozemků zakoupených v roce 2018 měla vypočítat poměrně pro období šetření. Skupina CNBM Group rovněž uvedla, že v případě jiného pozemku, který byl zakoupen společností ve spojení v roce 1998 a udělen vyvážejícímu výrobcí v roce 2004, měla Komise k výpočtu výhody použít údaje týkající se transakce z roku 2004. Komise první tvrzení zamítla, jelikož daná kupní smlouva týkající se práv k užívání pozemků byla v roce 2018 již podepsána, a vlastnické právo tedy bylo převedeno na společnost v průběhu období šetření. Druhé tvrzení týkající se poměrného výpočtu Komise přijala a odpovídajícím způsobem upravila výpočet výhody pro všechny společnosti, které v roce 2018 nakoupily práva k užívání pozemků. Poslední tvrzení bylo zamítnuto, jelikož transakce z roku 2004 se týkala převodu mezi společnostmi, a tudíž neodrážela skutečnou hodnotu, za kterou skupina pozemek původně získala.
- (518) Po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina CNBM Group tvrdila, že Komise měla jako výchozí bod pro výpočet výhody použít datum, kdy byly pozemky získány. Jak je však uvedeno v předchozím bodě odůvodnění, vlastnictví pozemku s odpovídajícími právy a povinnostmi společnost získala již k datu kupní smlouvy. Kromě toho byla i cena pozemku, na níž je založen výpočet výhody, stanovena na základě kupní smlouvy. Tato tvrzení této společnosti byla proto zamítnuta.
- (519) Výše subvence zjištěná pro tuto subvenci během období šetření činí u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku:

Poskytování práv k užívání pozemků za cenu nižší než průměrnou

Společnost/skupina	Míra subvence
Yuntianhua Group	4,08 %
CNBM Group	3,63 %

3.7. Ušlé nebo nevybrané vládní příjmy

3.7.1. Poskytování elektřiny za snížené sazby

- (520) Všechny společnosti zařazené do vzorku nakupovaly elektřinu.

⁽¹²²⁾ <https://en.wikipedia.org/wiki/Zhejiang>

- (521) Pokud jde o některé ze společností zařazených do vzorku, kupní ceny elektřiny se řídily cenovými limity úředně stanovenými na úrovni provincií pro velké průmyslové zákazníky. Jak bylo zjištěno v předchozích šetřeních⁽¹²³⁾, tyto limity neposkytly těmto velkým průmyslovým zákazníkům zvláštní výhodu. Komise však zjistila, že prošetřované společnosti v rámci dvou skupin zařazených do vzorku platily nižší náklady na elektřinu nebo jim byla část těchto nákladů vrácena v podobě grantů.

a) Právní základ

- oběžník Národní komise pro rozvoj a reformy a Národní energetické správy o aktivní propagaci tržně orientovaných přímých transakcí s elektřinou a dalším zlepšení mechanismu obchodování, Fa Gua Yun Xing [2018] č. 1027, vydaný dne 16. července 2018,
- několik stanovisek ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady pro další prohloubení reformy energetické soustavy (Zhong Fa [2015] č. 9),
- oznámení o vyvíjení úsilí k vybudování trhu s elektřinou v roce 2017 vydané Výborem pro hospodářské a informační technologie provincie Šan-tung, LJXDL [2017] č. 93,
- oznámení o změně pravidel přímého obchodování s elektřinou z roku 2017 vydané Úřadem pro kontrolu národní energetické správy provincie Šan-tung, LJNSC [2017] č. 36.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (522) Komise zjistila, že někteří klíčoví velcí průmysloví odběratelé elektřiny směřují nakupovat elektřinu přímo od výrobců elektřiny a nemusí ji nakupovat ze sítě, a to buď podpisem smluv o přímém nákupu, nebo tím, že jsou oprávněni účastnit se „tržně orientovaného systému obchodování s elektřinou“. Některé ze společností zařazených do vzorku měly takové přímé smlouvy o nákupu elektřiny nebo byly oprávněny účastnit se „tržně orientovaného systému obchodování s elektřinou“ v období šetření. U většiny šetřených společností byly ceny získané prostřednictvím takových smluv/systému obchodování nižší než pevné ceny stanovené pro velké průmyslové odběratele na úrovni provincie.
- (523) Možnost uzavírat takové přímé smlouvy nebo mít oprávnění k účasti na „tržně orientovaném systému obchodování s elektřinou“ není v současné době k dispozici všem velkým průmyslovým spotřebitelům. Na vnitrostátní úrovni stanoviska ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady pro další prohloubení reformy energetické soustavy například upřesnila, že „podniky, které nejsou v souladu s vnitrostátní průmyslovou politikou a jejichž výrobky a procesy jsou vyloučeny, by se neměly účastnit přímých transakcí.“⁽¹²⁴⁾
- (524) V praxi provádějí přímé obchody s elektřinou provincie. Společnosti musí podat k provinčním orgánům žádost o souhlas s účastí v pilotním programu přímých nákupů elektřiny a musí splnit určitá kritéria.
- (525) Například pokud jde o provincii Šan-tung, oznámení o změně pravidel přímého obchodování s elektřinou z roku 2017 vydané Úřadem pro kontrolu národní energetické správy provincie Šan-tung stanoví, že „uživatelé, kteří se účastní přímého obchodování s elektřinou, musí být potvrzeni podle podmínek pro přístup z roku 2017 schválených Výborem pro hospodářské a informační technologie provincie Šan-tung. Aby se podniky zabývající se prodejem elektřiny mohly podílet na přímém obchodování s elektřinou, musí podat žádost o registraci centru pro obchodování s elektřinou provincie Šan-tung a na přímém obchodování s elektřinou se mohou podílet po přezkumu a zveřejnění ze strany tohoto centra“. V tomto ohledu je seznam způsobilých podniků, které se mohou podílet na tržně orientovaném systému obchodování s elektřinou, stanoven a vyhlášen v oznámení Komise pro hospodářství a informační technologie provincie Šan-tung⁽¹²⁵⁾.

⁽¹²³⁾ 182. bod odůvodnění prováděcího nařízení Rady (EU) č. 215/2013 ze dne 11. března 2013 o uložení vyrovnávacího cla na dovoz určitých výrobků z oceli s organickým povlakem pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 73, 15.3.2013, s. 16). Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 451/2011 ze dne 6. května 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz bezdřevého natíraného papíru pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 1).

⁽¹²⁴⁾ Několik stanovisek ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady pro další prohloubení reformy energetické soustavy (Zhong Fa [2015] č. 9).

⁽¹²⁵⁾ Například oznámení o vyhlášení seznamu pilotních uživatelů přímých dodávek elektřiny v roce 2015 vydané Komisí pro hospodářství a informační technologie provincie Šan-tung, L.J.X.D.L [2015] č. 9 a oznámení o vyhlášení seznamu pilotních uživatelů přímých dodávek elektřiny v roce 2017 vydané Komisí pro hospodářství a informační technologie provincie Šan-tung, L.J.X.D.L. [2017] č. 117.

- (526) U některých společností neexistuje žádný skutečný od trhu odvozený postup vyjednávání nebo předkládání nabídek, neboť množství nakupovaná v rámci přímých smluv nevycházejí z reálné nabídky a poptávky. Výrobci elektřiny a odběratelé elektřiny totiž nemohou volně prodávat ani nakupovat veškerou svou elektřinu přímo. Jsou omezeni množstevními kvótami, které jim přiděluje místní samospráva.
- (527) Navíc jakkoli se předpokládá, že ceny budou sjednávány přímo mezi výrobcí elektřiny a odběratelem elektřiny nebo prostřednictvím zprostředkovatelů služeb, faktury společnostem ve skutečnosti vystavuje státní rozvodná společnost. Například oznámení o změně pravidel přímého obchodování s elektřinou z roku 2017 vydané Úřadem pro kontrolu národní energetické správy provincie Šan-tung stanoví, že „státní rozvodná společnost provincie Šan-tung bude účtovat poplatek za přímé obchodování s elektřinou“ a že „státní rozvodná společnost provincie Šan-tung bude vystavovat faktury s DPH pro uživatele a podniky vyrábějící elektřinu“.
- (528) Kromě toho všechny podepsané smlouvy o přímých nákupech musí být předloženy místní samosprávě pro účely evidence.
- (529) V roce 2018 vydala čínská vláda oběžník Národní komise pro rozvoj a reformy a Národní energetické správy o aktivní propagaci tržně orientovaných přímých transakcí s elektřinou a dalším zlepšení mechanismu obchodování (Fa Gua Yun Xing [2018] č. 1027), Komise však konstatuje, že tento právní předpis byl vydán během období šetření a dosud nebyl proveden. Ačkoli je cílem oběžníku zvýšit počet přímých transakcí na trhu s elektřinou, zmiňují se v něm konkrétně určitá odvětví, včetně odvětví stavebních hmot a odvětví vyspělých technologií, jakožto odvětví, která jsou podporována a těží z liberalizace trhu s elektřinou. V oběžníku se konkrétně stanoví „podpora uživatelů s roční spotřebou elektřiny vyšší než 5 milionů kWh za účelem provádění přímých transakcí s elektřinou s podniky vyrábějícími elektřinu. V roce 2018 budou liberalizovány plány pro výrobu elektřiny pro odvětví uhlí, železa a oceli, neželezných kovů, stavebních hmot a další čtyři odvětví“. V oběžníku se dále uvádí „podpora vznikajících odvětví s vysokou přidanou hodnotou, jako jsou odvětví s vyspělými technologiemi, internet, data velkého objemu a vyspělá výroba, jakož i podniky, které mají specifické výhody a vlastnosti a vysoký obsah technologií, pro účast na transakcích, bez omezení v oblasti úrovní napětí a spotřeby elektrické energie“.
- (530) Tento právní předpis tedy stanoví selektivní uplatňování přímých transakcí na trhu s elektřinou na určitá odvětví, jako je odvětví stavebních hmot a vyspělých technologií. Toto selektivní uplatňování má za následek nižší ceny elektřiny od státu pro společnosti z těchto odvětví.

c) Závěr

- (531) Komise dospěla k závěru, že v případě této snížené sazby za elektřinu se jedná o subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě příjmů prominutých čínskou vládou (tj. provozovatelem rozvodné sítě), čímž dotčené společnosti získávají výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná úspoře z ceny elektřiny, neboť elektřina byla dodána za sazby nižší, než je běžná cena v rozvodné síti, kterou platí ostatní velcí průmysloví odběratelé, kteří nemohou využívat přímé dodávky. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní předpisy omezují použití tohoto režimu pouze na podniky, které vyhovují určitým cílům průmyslové politiky, které určuje stát, a jejichž výrobky nebo procesy nejsou eliminovány jako nezpůsobilé.
- (532) Komise tudíž konstatovala, že během období šetření existoval režim subvencí a že je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 3 základního nařízení.
- (533) Po poskytnutí informací čínská vláda tvrdila, že Komise neprokázala, že subjekty poskytující elektřinu za údajně snížené sazby, tj. výrobci elektřiny a státní rozvodné společnosti, jsou veřejnoprávními subjekty nebo jsou pověřeny či řízeny vládou.

- (534) V tomto ohledu, jak je vysvětleno v 523. až 528. bodě odůvodnění, Komise uvedla, že systém přímého obchodování s elektřinou a podmínky, za kterých se jej společnosti mohou účastnit, jsou stanoveny státem a prováděny v provinciích. Společnosti musí ve skutečnosti získat schválení provinčních orgánů k účasti na pilotním programu přímých nákupů elektřiny. Navíc, jak je zdůrazněno v 527. bodě odůvodnění, jakkoli se předpokládá, že ceny budou sjednávány přímo mezi výrobcí elektřiny a odběratelem elektřiny nebo prostřednictvím zprostředkovatelů služeb, faktury společností vystavuje státní rozvodná společnost. Vzhledem k tomu, že systém přímého obchodování s elektřinou je navržen a kontrolován státem prostřednictvím jeho provádění provinčními orgány a že faktury vystavuje státní rozvodná společnost, dospěla Komise k závěru, že sjednané snížené sazby jsou poskytovány veřejnoprávními subjekty. Tvzení čínské vlády bylo proto zamítnuto.
- (535) Čínská vláda se dále domnívala, že Komise neprokázala, jak je poskytování elektřiny za údajně snížené sazby specifické ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Čínská vláda tvrdila, že stanoviska ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady pro další prohloubení reformy energetické soustavy, na něž odkazuje Komise, neomezují přístup k této údajné subvenci na určité podniky, jelikož nejsou povinná, ale jedná se pouze o pokyny. Čínská vláda se dále domnívala, že tvrzení Komise o specifčnosti je nesoudržné, protože na jedné straně Komise uvedla, že odvětví textilií ze skleněných vláken je podporovaným odvětvím, a na druhé straně uvedla, že pouze některé společnosti zařazené do vzorku jsou způsobilé pro systém přímého obchodování s elektřinou.
- (536) V tomto ohledu, jak je uvedeno v 523. bodě odůvodnění, možnost uzavírat přímé smlouvy nebo mít oprávnění k účasti na „tržně orientovaném systému obchodování s elektřinou“ není v současné době k dispozici všem velkým průmyslovým spotřebitelům. Společnosti musí ve skutečnosti podat k provinčním orgánům žádost o souhlas s účastí v pilotním programu přímých nákupů elektřiny a musí splnit určitá kritéria, například být „v souladu s vnitrostátní průmyslovou politikou“. Skutečnost, že stanoviska ústředního výboru Komunistické strany Číny a Státní rady pro další prohloubení reformy energetické soustavy možná nemají právně závaznou povahu, je irrelevantní, neboť šetření prokázalo, že pouze některé společnosti obdržely schválení k účasti v systému přímého obchodování s elektřinou, a tudíž měly výhodu ze snížených cen elektřiny. Navíc skutečnost, že společnosti podléhají zvláštnímu schválení, aby mohly využívat snížené ceny elektřiny, rovněž poukazuje na specifickou povahu tohoto režimu. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.
- (537) Po poskytnutí konečných informací zpochybnila jedna společnost ze skupiny CNBM Group závěr Komise, že skutečnost, že některé společnosti mají schválení k účasti na „tržně orientovaném systému obchodování s elektřinou“ tím, že nakupují elektřinu přímo od dodavatelů elektřiny namísto prostřednictvím státní rozvodné sítě, představuje „ušlé příjmy“ čínské vlády. Tato zúčastněná strana poukázala na to, že článek 3 základního nařízení definuje, že subvence byla poskytnuta, pokud „vláda své jinak splatné příjmy promine nebo je nevybere“, a že jelikož čínská vláda výslovně neprodávala vyvážejícím výrobcům žádnou elektřinu prostřednictvím státní rozvodné sítě, žádný příjem z využití státní rozvodné sítě nebyl pro čínskou vládu splatný.
- (538) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Jak již bylo uvedeno v 527. bodě odůvodnění, jakkoli se předpokládá, že ceny budou sjednávány přímo mezi výrobcí elektřiny a odběratelem elektřiny nebo prostřednictvím zprostředkovatelů služeb, faktury společností vždy vystavuje státní rozvodná společnost. Komise proto v 534. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že jelikož systém přímého obchodování s elektřinou je navržen a kontrolován státem prostřednictvím jeho provádění provinčními orgány a že faktury vystavuje státní rozvodná společnost, sjednané snížené sazby za elektřinu jsou poskytovány veřejnoprávními subjekty. Tím, že stát selektivně uplatňuje snížené sazby za elektřinu na určité průmyslové uživatele, zatímco úředně stanovené ceny obecně platné pro všechny průmyslové uživatele jsou vyšší, prostřednictvím státní rozvodné společnosti nevybral příjmy z prodeje elektřiny na úrovni úředně stanovených cen. Tento postup lze považovat za situaci, kdy „vláda své jinak splatné příjmy promine nebo je nevybere“ ve smyslu článku 3 základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

d) Výpočet výše subvence

- (539) Výše napadnutelné subvence byla vypočtena na základě výhody, kterou příjemci získali během období šetření. Tato výhoda byla vypočtena jako rozdíl mezi celkovou cenou elektřiny splatnou podle běžné sazby v rozvodné síti a celkovou cenou elektřiny splatnou při snížené sazbě.
- (540) Míra subvence předběžně zjištěná pro tento režim během období šetření činí u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku:

Poskytování elektrické energie za sníženou sazbu

Společnost/skupina	Míra subvence
Yuntianhua Group	0,05 %
CNBM Group	0,28 %

3.7.2. Programy osvobození od daní a jejich snížení

3.7.2.1. Úlevy na dani z příjmů podniků pro podniky zabývající se vyspělými a novými technologiemi

- (541) Podle zákona České lidové republiky o dani z příjmů podniků (dále jen „zákon o dani z příjmů podniků“) ⁽¹²⁶⁾ mají podniky zabývající se vyspělými a novými technologiemi, kterým stát potřebuje poskytovat klíčovou podporu, výhodu z nižší daně z příjmů ve výši 15 %, místo standardní sazby daně ve výši 25 %.

a) Právní základ

- (542) Právním základem tohoto programu je článek 28 zákona o dani z příjmů podniků a článek 93 prováděcích pravidel k zákonu ČLR o dani z příjmů podniků ⁽¹²⁷⁾ spolu s:

- oběžníkem ministerstva pro vědu a technologie, ministerstva financí a státní daňové správy o revizi a vydávání „správních opatření pro uznávání podniků zabývajících se vyspělými technologiemi“, G.K.F.H. [2016] č. 32,
- oznámením ministerstva pro vědu a technologie, ministerstva financí a státní daňové správy o revizi, tisku a vydávání pokynů pro uznávání vedení podniků zabývajících se novými a vyspělými technologiemi“, G.K.F.H. [2016] č. 195,
- oznámením [2017] č. 24 státní daňové správy o uplatňování preferenčních politik v oblasti daně z příjmu pro podniky v oblasti vyspělých technologií a
- pokyny k nejnovějším prioritním oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií (2011), vydanými NDRC, ministerstvem pro vědu a techniku, ministerstvem obchodu a národním úřadem pro duševní vlastnictví.

b) Zjištění, žež šetření přineslo

- (543) Společnosti, které mohou využívat odpočtu daně, tvoří součást určitých prioritních oblastí vyspělých a nových technologií podporovaných státem, jakož i stávajících priorit v oblasti vyspělých technologií podporovaných státem, jak jsou uvedeny v pokynech k nejnovějším klíčovým prioritním oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií. Tyto pokyny jasně zmiňují výrobní technologie a klíčové suroviny pro sklo, včetně textilií ze skleněných vláken, jako prioritní oblast.

⁽¹²⁶⁾ Vyhláška prezidenta České lidové republiky č. 23.

⁽¹²⁷⁾ Nařízení o provádění zákona České lidové republiky o dani z příjmů podniků (vydané vyhláškou Státní rady č. 512 ze dne 6. prosince 2007; změněno v souladu s rozhodnutím Státní rady, kterým se mění některá správní nařízení vyhláškou Státní rady č. 714 ze dne 23. dubna 2019).

(544) Kromě toho, aby měly podniky na tento odpočet nárok, musí splňovat tato kritéria:

- udržovat určitý poměr nákladů na výzkum a vývoj k příjmům z prodeje,
- udržovat v celkovém příjmu podniku určitý podíl příjmů z vyspělé technologie/produktů/služeb a
- zachovat v celkovém počtu zaměstnanců podniku určitý podíl technického personálu.

(545) Společnosti, které toto opatření využívají, musí předkládat přiznání k dani z příjmu a příslušné přílohy. Skutečná výše výhody je zahrnuta v daňovém přiznání.

(546) Komise dospěla k závěru, že v případě tohoto odpočtu daně se jedná o subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě příjmů prominutých čínskou vládou, čímž dotčené společnosti získávají výhodu.

(547) Výhoda pro příjemce se rovná daňové úspoře. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní předpisy omezují použití tohoto režimu pouze na podniky, které působí pouze v určitých prioritních oblastech vyspělých technologií určených státem, jako jsou některé klíčové technologie v odvětví textilií ze skleněných vláken.

(548) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že úlevy na dani z příjmů pro podniky zabývající se vyspělými a novými technologiemi nejsou specifické, protože právní předpisy, na jejichž základě tento program funguje, jasně stanoví objektivní kritéria způsobilosti⁽¹²⁸⁾ a tato kritéria jsou uplatňována automaticky, tj. dotčené orgány nemají při poskytování této konkrétní daňové sazby žádnou diskreční pravomoc, pokud jsou splněny podmínky způsobilosti. Čínská vláda odkazuje na poznámku pod čarou č. 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, podle níž jsou kritéria způsobilosti považována za objektivní, pokud jsou neutrální, nezvýhodňují určité podniky na úkor jiných, jsou ekonomické povahy a uplatňují se horizontálně. Čínská vláda se domnívala, že to je případ kritérií způsobilosti pro tuto preferenční sazbu daně, neboť přístup k této nižší sazbě je otevřený všem podnikům a nezvýhodňuje určité podniky na úkor jiných, protože společnosti ze všech odvětví v celém hospodářství jsou způsobilé získat osvědčení týkající se nových a vyspělých technologií. Čínská vláda dále odkázala na rozsudek Tribunálu ve věci T-586/14 Xinyi PV products v. Komise⁽¹²⁹⁾, v němž se vysvětluje, že: „... uvedená zvýhodnění byla přiznávána příslušnými orgány nikoliv na diskreční základě, nýbrž v důsledku toho, že byly splněny objektivní podmínky jejich přiznání, tedy skutečnost, že podnik náleží do odvětví vyspělých technologií (...). V každém případě z článku 28 *Corporate income tax of the People's Republic of China* (zákon Čínské lidové republiky o korporátní dani) a z článku 93 jeho prováděcích pravidel vyplývá, že daňová zvýhodnění poskytovaná takovým podnikům náležejícím do odvětví vyspělých technologií, jako je žadatel, což Komise nepochybně, jsou přiznávána pouze tehdy, pokud splňují určité objektivní podmínky, tedy zejména, že dotčené podniky působí v odvětví nových vyspělých technologií, jsou majiteli práv duševního vlastnictví, jejich výrobky nebo služby spadají do odvětví vyspělých technologií konkrétně podporovaných státem, náklady na výzkum a vývoj dosahují určitého procentního podílu celkových příjmů a počet jeho techniků představuje určitý procentní podíl z celkového počtu zaměstnanců.“

(549) Komise s názorem čínské vlády nesouhlasila, a to z níže uvedených důvodů. Kapitola IV zákona o dani z příjmů podniků obsahuje ustanovení týkající se „preferenčního daňového zacházení“. Článek 25 zákona o dani z příjmů podniků, který představuje úvodní část kapitoly IV, stanoví, že „stát nabídne preference v oblasti daně z příjmů podnikům působícím v odvětvích nebo projektech, jejichž rozvoj je výslovně podporován a podněcován státem“. Článek 28 uvedeného zákona, který je rovněž součástí této kapitoly, stanoví, že „sazba daně z příjmů podniků působících v oblasti vyspělých a nových technologií, které potřebují zvláštní podporu státu, se sníží na 15 %“. Článek 93 prováděcích pravidel k zákonu o dani z příjmů podniků upřesňuje, že:

⁽¹²⁸⁾ Správní opatření pro určení podniků působících v oblasti vyspělých a nových technologií.

⁽¹²⁹⁾ Věc T-586/14, rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 16. března 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd v. Evropská komise, body 70–71.

„Důležitými podniky působícími v oblasti vyspělých a nových technologií, které mají být podporovány státem“, jak je uvedeno v čl. 28 odst. 2 zákona o dani z příjmů podniků, se rozumí podniky, které vlastní důležitá práva duševního vlastnictví a splňují tyto podmínky:

1. Jsou v souladu s oblastí působnosti klíčových státem podporovaných oblastí vyspělých a nových technologií.
2. Podíl výdajů na výzkum a vývoj v příjmech z prodeje nesmí být nižší než stanovený podíl.
3. Podíl příjmů z technologie/produktu/služby v oblasti vyspělých technologií nesmí být nižší než stanovený podíl.
4. Podíl technického personálu na celkovém počtu zaměstnanců podniku nesmí být nižší než stanovený podíl.
5. Další podmínky stanovené v opatřeních pro správu identifikace podniku působícího v oblasti vyspělých technologií.“

- (550) Výše uvedená ustanovení jasně uvádějí, že snížená sazba daně z příjmů podniků je vyhrazena pro „významné a nové podniky působící v oblasti vyspělých a nových technologií, které mají být podporovány státem“, které vlastní důležitá práva duševního vlastnictví a splňují určité podmínky, jako je „soulad s oblastí působnosti klíčových státem podporovaných oblastí vyspělých a nových technologií“.
- (551) Jak je uvedeno v 543. bodě odůvodnění, oblasti vyspělých technologií podporované státem jsou uvedeny v pokynech k nejnovějším prioritním oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií a tyto pokyny jasně uvádějí výrobní technologii a základní suroviny pro sklo, včetně textilií ze skleněných vláken, jako prioritní oblast.
- (552) Vzhledem k tomu, že snížená sazba daně z příjmů podniků je vyhrazena pouze pro významné podniky působící v oblasti vyspělých a nových technologií, které mají být podporovány státem, které jsou v souladu s oblastí působnosti klíčových státem podporovaných oblastí vyspělých a nových technologií, dospěla Komise k závěru, že se toto opatření nepoužije na základě objektivních kritérií nebo podmínek, které nezvýhodňují určité podniky na úkor jiných. Tento závěr dále potvrzuje skutečnost, že „klíčové prioritní oblasti rozvoje v odvětvích vyspělých technologií“ představují výběr oblastí v odvětvích vyspělých technologií podle priorit v určitém okamžiku a je pravděpodobné, že se budou v průběhu času měnit. Proto na rozdíl od tvrzení čínské vlády nestanoví právní předpisy použitelné na sníženou sazbu daně z příjmu podniků objektivní kritéria způsobilosti.
- (553) Pokud jde o zjištění Tribunálu ve věci T-586/14, Komise uvedla, že tento rozsudek byl Soudním dvorem zrušen ve věci C-301/16 P⁽¹³⁰⁾. Kromě toho bylo prohlášení Tribunálu učiněno v souvislosti s čl. 2 odst. 7 základního antidumpingového nařízení, a tudíž v jiném kontextu.
- (554) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise potvrdila specifčnost opatření a tvrzení čínské vlády zamítla.

c) Výpočet výše subvence

- (555) Výše napadnutelné subvence byla vypočtena na základě výhody, kterou příjemci získali během období šetření. Tato výhoda byla vypočtena jako rozdíl mezi celkovou výší splatné daně podle běžné daňové sazby a celkovou výší zaplacené daně na základě snížené sazby daně.
- (556) Výše subvence zjištěná pro tento specifický režim činila 0,88 % u skupiny Yuntianhua Group a 2,98 % u skupiny CNBM Group.

3.7.2.2. Odpočet daně z příjmů podniků u výdajů na výzkumné a vývojové činnosti

- (557) Odpočet daně u výzkumných a vývojových činností opravňuje podniky k preferenčnímu daňovému zacházení v souvislosti s jejich výzkumnými a vývojovými činnostmi v určitých prioritních oblastech vyspělých technologií určených státem, pokud jsou splněny určité prahové hodnoty pro výdaje na výzkum a vývoj.

⁽¹³⁰⁾ C-301/16 P Evropská komise v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2018.

(558) Konkrétně to znamená, že výdaje na výzkum a vývoj vzniklé v souvislosti s vývojem nových technologií, nových výrobků a nových dovedností, které netvoří nehmotná aktiva a jsou zaúčtovány do zisků a ztrát ve stávajícím období, podléhají dodatečnému 50 % odpočtu po odpočtu v plném rozsahu s ohledem na konkrétní situaci. Pokud výše uvedené výdaje na výzkum a vývoj tvoří nehmotná aktiva, podléhají odpisům založeným na 150 % nákladů na nehmotná aktiva.

a) Právní základ

(559) Právním základem tohoto programu je čl. 30 odst. 1 zákona o dani z příjmů podniků společně s prováděcími pravidly k zákonu ČLR o dani z příjmů podniků, jakož i tyto dokumenty:

- oznámení ministerstva financí a státní daňové správy a ministerstva pro vědu a techniku o zlepšování politiky daňových odpočtů u výdajů na výzkum a vývoj (Cai Shui [2015] č. 119),
- oznámení státní daňové správy č. 97 z roku 2015 o relevantních otázkách týkajících se politik dodatečných daňových odpočtů u výdajů podniků na výzkum a vývoj,
- oznámení státní daňové správy č. 40 z roku 2017 o otázkách týkajících se způsobilého výpočtu dodatečných daňových odpočtů u výdajů na výzkum a vývoj a
- pokyny k nejnovějším prioritním oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií (2011), vydanými NDRC, ministerstvem pro vědu a techniku, ministerstvem obchodu a národním úřadem pro duševní vlastnictví.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (560) V předchozích šetřeních ⁽¹³¹⁾ Komise zjistila, že „*nové technologie, nové výrobky a nové dovednosti*“, u nichž lze využít odpočtu daně, tvoří součást určitých oblastí vyspělých technologií podporovaných státem, jakož i stávajících priorit v oblasti vyspělých technologií podporovaných státem, jak jsou uvedeny v pokynech k nejnovějším prioritním oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií.
- (561) Komise dospěla k závěru, že v případě tohoto odpočtu daně se jedná o subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě příjmů prominutých čínskou vládou, čímž dotčené společnosti získávají výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná daňové úspoře. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní předpisy omezují použití tohoto opatření pouze na podniky, kterým vznikly výdaje na výzkum a vývoj v určitých prioritních oblastech vyspělých technologií určených státem, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken.
- (562) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda uvedla, že program dodatečného odpočtu nákladů na výzkum a vývoj není specifický. Čínská vláda odkázala na čl. 2 odst. 1 písm. b) Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, který stanoví, že specifická neexistuje, pokud orgán poskytující subvenci nebo právní předpisy, jimiž se řídí orgán poskytující subvenci, stanoví objektivní kritéria nebo podmínky, které upravují způsobilost pro subvenci a výši subvence, za předpokladu, že i) způsobilost je automatická, ii) tato kritéria nebo podmínky jsou striktně dodržovány a iii) jsou jasně vymezeny v právních a správních předpisech nebo jiných úředních dokumentech, aby bylo možné je ověřit. Podle názoru čínské vlády právní předpisy, na jejichž základě tento program funguje, jasně stanoví objektivní kritéria způsobilosti a tato kritéria se uplatňují automaticky. Jinými slovy, dotčené orgány nemají při poskytování této konkrétní daňové sazby žádnou diskreční pravomoc, pokud jsou splněny podmínky způsobilosti.
- (563) Komise odkázala na kapitolu IV zákona o dani z příjmů podniků, která obsahuje ustanovení týkající se „*preferenčního daňového zacházení*“. Článek 25 zákona o dani z příjmů podniků, který představuje úvodní část kapitoly IV, stanoví, že „*stát nabídne preference v oblasti daně z příjmů podnikům působícím v odvětvích nebo projektech, jejichž rozvoj je výslovně podporován a podněcován státem*“. Ustanovení čl. 30 odst. 1, který je rovněž součástí této kapitoly, uvádí, že „*náklady na výzkum a vývoj vzniklé podnikům při vývoji nových technologií, nových výrobků a nových dovedností*“ mohou být dodatečně odečteny při výpočtu zdanitelného příjmu. Článek 95 prováděcích pravidel k zákonu o dani z příjmů podniků upřesňuje význam „*výdajů na výzkum a vývoj vynaložených za účelem vývoje nových technologií, nových výrobků a nových dovedností*“ stanovených v čl. 30 odst. 1 zákona o dani z příjmů podniků.

⁽¹³¹⁾ Viz případy PVT a pneumatik uvedené v poznámce pod čarou č. 7, 330., resp. 521. bodě odůvodnění.

- (564) Výše uvedená ustanovení jasně specifikují, že dodatečný odpočet výdajů na výzkum a vývoj je vyhrazen podnikům, které se podílejí na „vývoji nových technologií, nových výrobků a nových dovedností“ a „působí v odvětvích nebo projektech, jejichž rozvoj je výslovně podporován a podněcován státem“.
- (565) Jak je uvedeno v 560. bodě odůvodnění, oblasti vyspělých a nových technologií podporované státem, jakož i stávající priority v oblasti vyspělých technologií podporovaných státem jsou uvedeny v pokynech k nejnovějším klíčovému prioritnímu oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií. Jak je upřesněno v 543. bodě odůvodnění, tyto pokyny jasně zmiňují výrobní technologie a klíčové suroviny pro sklo, včetně textilií ze skleněných vláken, jako prioritní oblast.
- (566) Vzhledem k tomu, že dodatečný odpočet výdajů na výzkum a vývoj je vyhrazen pouze podnikům působícím v odvětvích, která jsou výslovně podporována a podněcována státem, jak je uvedeno v pokynech k nejnovějším klíčovému prioritnímu oblastem rozvoje v odvětvích vyspělých technologií, dospěla Komise k závěru, že toto opatření se nepoužije na základě objektivních kritérií nebo podmínek, které nezvýhodňují určité podniky na úkor jiných (dokonce se nepoužije ani pro všechny podniky zabývající se vyspělými a novými technologiemi). Tento závěr dále potvrzuje skutečnost, že „klíčové prioritní oblasti rozvoje v odvětvích vyspělých technologií“ představují výběr oblastí v odvětvích vyspělých technologií podle priorit v určitém okamžiku a je pravděpodobné, že se budou v průběhu času měnit. Na rozdíl od tvrzení čínské vlády nestanoví právní předpisy použitelné na dodatečný odpočet výdajů na výzkum a vývoj objektivní kritéria nebo podmínky způsobilosti. Komise proto potvrdila specifičnost opatření a tvrzení čínské vlády zamítla.

c) Výpočet výše subvence

- (567) Výše napadnutelné subvence byla vypočtena na základě výhody, kterou příjemci získali během období šetření. Tato výhoda byla vypočtena jako rozdíl mezi celkovou výší splatné daně podle běžné daňové sazby a celkovou výší splatné daně po dodatečném 50 % odpočtu skutečných výdajů na výzkum a vývoj.
- (568) Výše subvence zjištěná pro tento specifický režim činila 1,06 % u skupiny Yuntianhua Group a 0,17 % u skupiny CNBM Group.

3.7.2.3. Osvobození od daně z dividend mezi způsobilými rezidentními podniky

- (569) Zákon o dani z příjmu podniků poskytuje preference v oblasti daně z příjmů podnikům působícím v odvětvích nebo projektech, jejichž rozvoj je výslovně podporován a podněcován státem, a zejména osvobození od daně z příjmu z kapitálových investic, jako jsou dividendy a prémie, mezi způsobilými rezidentními podniky.

a) Právní základ

- (570) Právním základem tohoto programu je čl. 26 odst. 2 zákona o dani z příjmů podniků společně s prováděcími pravidly k zákonu ČLR o dani z příjmů podniků,

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (571) Komise zjistila, že některým společnostem ve skupinách zařazených do vzorku bylo poskytnuto osvobození od daně z příjmu z dividend mezi způsobilými rezidentními podniky.
- (572) V odpovědi na dotazník čínská vláda tvrdila, že tento režim nepředstavuje subvenci, jelikož se týká zisku po zdanění a osvobození má zamezit dvojímu zdanění, a tudíž neposkytuje výhodu. Čínská vláda dále tvrdila, že režim není specifický, jelikož je obecně a jednotně uplatňován na základě objektivních kritérií, jelikož všechny společnosti, které jsou rezidenty v ČLR, jsou způsobilé investovat do jiných rezidentních společností a být osvobozeny od daně.

(573) V této souvislosti se odkazuje na článek 25 zákona o dani z příjmu podniků, který je součástí téže kapitoly jako čl. 26 odst. 2, tj. „Kapitoly IV – Preferenční daňové politiky“, a tuto kapitolu zastřešuje. Tento článek stanoví, že „stát nabízí preference v oblasti daně z příjmů podnikům působícím v odvětvích nebo projektech, jejichž rozvoj je výslovně podporován a podněcován státem“. Kromě toho čl. 26 odst. 2 upřesňuje, že se osvobození od daně vztahuje na příjmy z kapitálových investic mezi „způsobilými rezidentními podniky“, což zřejmě omezuje rozsah jeho působnosti pouze na některé rezidentní podniky.

(574) Na tomto základě se v souladu se závěry předchozích antisubvenčních šetření⁽¹³²⁾ dospělo k závěru, že taková preferenční daňová politika je omezena na určitá odvětví a projekty, tj. na odvětví, která jsou konkrétně podporována a podněcována státem, jako je odvětví textilií ze skleněných vláken, a tudíž je specifická. Rovněž důkazy obsažené ve spisu prokazují, že společnosti, které tento režim využívaly, měly osvědčení týkající se nových a vyspělých technologií. Na základě výše uvedených skutečností byla tvrzení čínské vlády zamítnuta.

(575) Komise je toho názoru, že tento režim je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů čínské vlády, čímž získávají dotčené společnosti výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná daňové úspoře. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož samotné právní předpisy omezují použití tohoto osvobození pouze na způsobilé rezidentní podniky, které jsou významně podporovány státem a jejichž rozvoj stát podněcuje.

c) Výpočet výše subvence

(576) Komise vypočítala výši subvence použitím běžné daňové sazby na příjmy z dividend, které byly odečteny od zdanitelných příjmů.

(577) Výše subvence zjištěná pro tento specifický režim činila 0,02 % u skupiny Yuntianhua Group a 2,10 % u skupiny CNBM Group.

3.7.2.4. Zrychlené odpisy zařízení používaného podniky v oblasti vyspělých technologií

(578) Podle článku 32 zákona o dani z příjmů podniků platí, že „pokud jsou zrychlené odpisy dlouhodobých aktiv podniku skutečně nezbytné z důvodu technologického pokroku nebo z jiných důvodů, může být počet let pro odpisy snížen nebo může být přijata metoda zrychlených odpisů“.

a) Právní základ

(579) Právním základem tohoto programu je článek 32 zákona o dani z příjmů podniků společně s prováděcími pravidly k zákonu ČLR o dani z příjmů podniků, jakož i tyto dokumenty:

— oznámení ministerstva financí a státní daňové správy o politikách odpočtů zařízení a aplikací pro účely daně z příjmů podniků (Cai Shui [2018] č. 54),

— oznámení ministerstva financí a státní daňové správy o zlepšování politik v oblasti daní z příjmů podniků, které se vztahují na zrychlené odpisy dlouhodobých aktiv (Cai Shui [2014] č. 75), a

— oznámení ministerstva financí a státní daňové správy o dalším zlepšování politik v oblasti daní z příjmů podniků, které se vztahují na zrychlené odpisy dlouhodobých aktiv (Cai Shui [2015] č. 106).

b) Zjištění, jež šetření přineslo

(580) Podle oznámení o politikách odpočtů zařízení a aplikací pro účely daně z příjmů podniků (Cai Shui [2018] č. 54) platí, že „pokud jednotková hodnota zařízení nebo aplikace, které podnik koupil nedávno, tj. během období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2020, nepřesahuje pět milionů RMB, může podnik zahrnout tuto hodnotu do nákladů a výdajů běžného období na základě paušálních částek pro odpočet při výpočtu svých zdanitelných příjmů a již není nadále povinen provádět výpočet odpisů na ročním základě.“ Tento právní předpis není specifický pro určité odvětví.

⁽¹³²⁾ Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/72 ze dne 17. ledna 2019, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz elektrických jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 16, 18.1.2019, s. 5).

(581) Pokud jde o aktiva s jednotkovou hodnotou vyšší než 5 milionů RMB, oznámení o zlepšování politik v oblasti daní z příjmů podniků, které se vztahují na zrychlené odpisy dlouhodobých aktiv (Cai Shui [2014] č. 75), a oznámení o dalším zlepšování politik v oblasti daní z příjmů podniků, které se vztahují na zrychlené odpisy dlouhodobých aktiv (Cai Shui [2015] č. 106), se použijí i nadále. Podle těchto oznámení jsou dlouhodobá aktiva zakoupená společnostmi v 10 klíčových odvětvích způsobilá pro metodu zrychlených odpisů.

(582) Komise zjistila, že během období šetření společnosti zařazené do vzorku neuplatňovaly zrychlené odpisy u aktiv s jednotkovou hodnotou, která přesahuje 5 milionů RMB. Vzhledem k tomu, že uvedená aktiva nespádají pod oznámení Cai Shui [2014] č. 75 a oznámení Cai Shui [2015] č. 106, Komise zjistila, že vyvážející výrobci nezískali výhodu z napadnutelných subvencí.

c) Závěr

(583) Komise dospěla k závěru, že vyvážející výrobci nezískali v rámci tohoto programu výhodu z napadnutelných subvencí.

3.7.2.5. Osvobození od daní z užívání pozemků

(584) Organizace nebo jednotlivci využívající pozemky ve městech, krajských městech a správních centrech a průmyslových a důlních oblastech musí obvykle platit daň z užívání městských pozemků. Daň z užívání pozemků vybírají daňové úřady v místě, kde jsou pozemky využívány. Některé kategorie půdy, jako je půda získaná z moře, půda pro využití vládami institucemi, lidovými organizacemi a vojenskými jednotkami pro jejich vlastní použití, půda pro využití institucemi financovanými z veřejných prostředků od ministerstva financí, půda, kterou využívají náboženské chrámy, veřejné parky a veřejné historické a přírodní lokality, ulice, silnice, veřejná prostranství, trávníky a další městské veřejné pozemky, jsou však od daně z užívání pozemků osvobozeny.

a) Právní základ

(585) Právním základem tohoto programu je:

— prozatímní nařízení Čínské lidové republiky o dani z nemovitostí (Guo Fa [1986], č. 90, ve znění z roku 2011)

a

— prozatímní nařízení Čínské lidové republiky o dani z užívání městských pozemků (vyhláška Státní rady Čínské lidové republiky [2013] č. 645).

b) Zjištění, jež šetření přineslo

(586) Jedna ze skupin společností zařazených do vzorku využila vrácení platby daní z užívání pozemků od místního pozemkového úřadu, i když nespádala do žádné z vyňatých kategorií, které stanoví výše uvedené vnitrostátní právní předpisy.

c) Závěr

(587) Komise dospěla k závěru, že v případě tohoto osvobození od daně se jedná o subvenci buď ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i), nebo ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě přímého převodu finančních prostředků (vrácení zaplacené daně) nebo ušlých příjmů čínské vlády (nezaplacená daň), čímž dotčené společnosti získávají výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná vrácené částce/úspoře na dani. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož společnosti získaly snížení daně, ačkoli nesplňovaly žádné z objektivních kritérií uvedených v 584. bodě odůvodnění.

(588) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda uvedla, že Komise neprokázala, že osvobození od daně z užívání pozemků je specifické, protože společnosti získaly snížení daně, ačkoli nesplňovaly žádné z objektivních kritérií uvedených v 584. bodě odůvodnění, tj. „kritérií stanovených zákonem pro využití této výjimky“.

- (589) V tomto ohledu, jak je vysvětleno v 584. bodě odůvodnění, Komise poznamenala, že zákonem stanovené pravidlo spočívá v tom, že organizace nebo jednotlivci využívající pozemky ve městech, krajských městech a správních centrech a průmyslových a důlních oblastech musí obvykle platit daň z užívání městských pozemků. Výjimka z tohoto pravidla spočívá v tom, že některé kategorie pozemků ⁽¹³³⁾ jsou od daně z užívání pozemků osvobozeny. Šetření ukázalo, že pozemky využívané spolupracujícím vyvážejícím výrobcem, který využil osvobození od daně z užívání pozemků, nespádá do žádné z kategorií pozemků, které jsou ze zákona od daně z pozemků osvobozeny. Proto nelze dospět k závěru, že tito vyvážející výrobci splnili některé z objektivních kritérií stanovených předpisy o dani z užívání pozemků. V důsledku toho je opatření, kterým jsou tito vyvážející výrobci osvobozeni od daně z užívání pozemků, specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

d) Výpočet výše subvence

- (590) Výše napadnutelné subvence byla vypočtena na základě výhody, kterou příjemci získali během období šetření. Za tuto výhodu byla považována částka vrácená během období šetření.
- (591) Výše subvence zjištěná pro tento specifický režim činila 0,17 % pro skupinu CNBM Group.

3.7.2.6. Veškeré režimy osvobození od daní a programy jejich snížení celkem

- (592) Celková výše subvencí zjištěná v souvislosti se všemi režimy osvobození od daní během období šetření byla u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku tato:

Osvobození od daní a jejich snížení

Společnost/skupina	Míra subvence
Yuntianhua Group	1,91 %
CNBM Group	5,42 %

3.8. Grantové programy

3.8.1. *Granty na modernizaci, obnovu nebo transformaci technologií*

- (593) Společnosti zařazené do vzorku využívaly celou řadu grantů, které souvisely s výzkumem a vývojem a technologickým rozvojem a inovacemi, jako je propagace úkolů v oblasti výzkumu a vývoje v plánech podpory vědy a technologií, podpora investic do modernizace, revitalizace a technologické renovace klíčových odvětví.

a) Právní základ

- 13. pětiletý plán technologické inovace,
- poradní stanoviska k podpoře obnovy podnikové technologie, Státní rada Guo Fa [2012] 44,
- pracovní plán pro revitalizaci průmyslu a obnovu technologií, vydaný NDRC a MIIT, 2015,
- oznámení NDRC z roku 2015 o plánu přidělování finančních prostředků na průmyslové technologie v oblasti výzkumu a vývoje pro odvětví vyspělých technologií,
- střednědobý až dlouhodobý program pro technologický a vědecký rozvoj (2006–2020) vyhlášený v roce 2006 Státní radou,
- správní opatření pro národní plán podpory vědy a technologií v revidovaném znění z roku 2011,
- správní opatření pro národní plán pro výzkum a vývoj vyspělých technologií (plán 863) v revidovaném znění z roku 2011,

⁽¹³³⁾ Například půda získaná z moře, půda pro využití vládami institucemi, lidovými organizacemi a vojenskými jednotkami pro jejich vlastní použití, půda pro využití institucemi financovanými z veřejných prostředků od ministerstva financí, půda, kterou využívají náboženské chrámy, veřejné parky a veřejné historické a přírodní lokality, ulice, silnice, veřejná prostranství, trávníky a další městské veřejné pozemky.

- opatření pro správu zvláštních fondů pro transformaci výsledků nezávislých inovací v provincii Šan-tung,
- prozatímní opatření pro řízení transformace a modernizace průmyslu (Cai Jian [2012] 567),
- prozatímní opatření týkající se zvláštního fondu pro modernizaci a zlepšení účinnosti průmyslu (Lu Cai Qi 2014, č. 24),
- řídicí opatření pro průmyslovou transformaci a modernizaci fondů iniciativy „Made in China 2025“/projektu „Inteligentní výroba“,
- oznámení Státní rady o zahájení iniciativy „Made in China (2025)“ (č. 28 [2015]),
- pilotní demonstrační projekt „Inteligentní výroba“ a
- na místní/provinciální úrovni: oznámení o přidělení zvláštních prostředků na technickou obnovu, zvláštních prostředků na revitalizaci průmyslu, zvláštních prostředků na technickou transformaci a zvláštních prostředků na průmyslový rozvoj.

b) Závěr

- (594) Podle poradních stanovisek k podpoře obnovy podnikové technologie (v bodě 3.2) se ústřední a místní vlády vyzývají, aby dále navýšily částku finanční podpory a zvýšily investice se zaměřením na průmyslovou transformaci a modernizaci v klíčových oblastech a na kritické problémy spojené s obnovou technologií. Příslušné orgány by měly neustále inovovat a zlepšovat metody správy fondů, flexibilně realizovat různé druhy podpory a zvyšovat efektivnost využívání fiskálních prostředků.
- (595) Pracovní plán pro revitalizaci průmyslu a obnovu technologií provádí výše uvedená stanoviska do praxe, a sice zřizováním zvláštních fondů na podporu technologického pokroku a projektů technologické transformace. Tyto fondy zahrnují i investiční subvence a slevy na úvěry. Využívání fondů musí být v souladu s vnitrostátními makroekonomickými politikami, průmyslovými politikami a politikami regionálního rozvoje.
- (596) Granty poskytnuté v rámci tohoto programu představují subvence ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, tj. převod finančních prostředků od čínské vlády výrobcům dotčeného výrobku v podobě grantů.
- (597) Komise rovněž stanovila, že tyto subvence jsou specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, protože na ně mají nárok pouze společnosti působící v klíčových oblastech nebo technologiích uvedených v pokynech, administrativních opatřeních a katalozích, které jsou pravidelně zveřejňovány, a odvětví textilií ze skleněných vláken k těmto způsobným odvětvím patří. V každém případě jsou zjištěné granty specifické pro určitou společnost.

c) Výpočet výše subvence

- (598) Výhoda byla vypočtena jako částka obdržena během období šetření nebo přičtená období šetření, kdy částka byla odepsána za dobu životnosti dlouhodobých aktiv, jichž se týkal grant. Komise zvažovala, zda uplatnit dodatečnou roční komerční úrokovou míru v souladu s oddílem F písm. a) pokynů Komise pro výpočet výše subvencí⁽¹³⁴⁾. Takový přístup by však zahrnoval mnoho složitých hypotetických faktorů, pro něž nejsou k dispozici žádné přesné informace. Proto Komise shledala, že je vhodnější přičíst částky do období šetření podle odpisových sazeb souvisejících dlouhodobých aktiv v souladu s metodikou výpočtu použitou v předchozích případech⁽¹³⁵⁾.

⁽¹³⁴⁾ Úř. věst. C 394, 17.12.1998, s. 6.

⁽¹³⁵⁾ Např. prováděcí nařízení Rady (EU) č. 452/2011 (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 18) (*bezdrátový natíraný papír*), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 215/2013 (Úř. věst. L 73, 15.3.2013, s. 16) (*ocel s organickým povlakem*), prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/366 (Úř. věst. L 56, 3.3.2017, s. 1) (*solární panely*), prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1379/2014 (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 22) (*nekonečná skleněná vlákna*), prováděcí rozhodnutí Komise 2014/918/EU (Úř. věst. L 360, 16.12.2014, s. 65) (*polyesterová střižová vlákna*).

3.8.2. *Granty na ochranu životního prostředí – granty na úspory energie, hospodárné nakládání s energií a snižování emisí*

- (599) Zmíněné dvě skupiny společností zařazené do vzorku čerpaly výhody z řady grantů vztahujících se k ochraně životního prostředí a snižování emisí, jako jsou pobídky pro ochranu životního prostředí a zachování zdrojů, podpora synergického využívání zdrojů, pobídkové fondy pro projekty hospodárného nakládání s energií, propagace demonstračních center hospodaření s energií, granty na projekty týkající se boje proti znečišťování ovzduší, pobídky pro projekty oběhového hospodářství.

a) Právní základ

- zákon Čínské lidové republiky o hospodárném nakládání s energií, revidovaná verze přijatá dne 28. října 2007 a verze změněná dne 2. července 2016,
- zákon Čínské lidové republiky o podpoře čistší výroby, vyhláška č. 54 prezidenta Čínské lidové republiky, ve znění ze dne 29. února 2012,
- opatření pro kontrolu čisté výroby, vyhláška č. 38 NDRC a ministerstva ochrany životního prostředí, ze dne 1. července 2016,
- oznámení o tisku a distribuci prozatímních opatření týkajících se správy subvencí na úspory energie a snižování emisí, ministerstvo financí [2015] č. 161,
- klíčové body hospodárného nakládání s energií a jejím komplexním využíváním v průmyslu v roce 2015, vydané MIIT dne 3. dubna 2015,

b) Závěr

- (600) Program pro úspory energie, hospodárné nakládání s energií a snižování emisí poskytuje subvence ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, tj. převod finančních prostředků od čínské vlády výrobci dotčeného výrobku v podobě grantů.
- (601) Komise rovněž shledala, že tento program subvencí je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, jelikož na ně mají nárok pouze společnosti, které působí v oblastech klíčových technologií nebo produkce klíčových výrobků uvedených v pokynech a katalozích, které jsou pravidelně zveřejňovány. Kromě toho dokument MIIT z roku 2015 konkrétně zmiňuje odvětví stavebních hmot, do nějž patří i textilie ze skleněných vláken, jako odvětví vhodné pro zvláštní pobídky týkající se hospodárného nakládání s energiemi.

c) Výpočet výše subvence

- (602) Výhoda byla vypočtena v souladu s metodikou popsanou v 598. bodě odůvodnění.

3.8.3. *Granty ad hoc poskytované místními/regionálními orgány*

- (603) Žadatel poskytl v podnětu důkazy o tom, že odvětví textilií ze skleněných vláken v ČLR může získat různé jednorázové nebo opakující se granty od vládních orgánů různé úrovně, tj. místní, regionální nebo celostátní.
- (604) Šetřením bylo zjištěno, že dvě skupiny společností zařazené do vzorku rovněž obdržely v rámci výhod v období šetření významné jednorázové nebo opakující se granty od vládních orgánů různé úrovně. Některé z těchto grantů již byly uvedeny společnostmi zařazenými do vzorku v odpovědích na dotazník, další pak byly zjištěny při inspekcích na místě. Čínská vláda ve své odpovědi na dotazník neuvedla žádný z nich.

a) Právní základ

- (605) Tyto granty společnostem poskytly orgány na úrovni státu, provincií, měst, správních obvodů nebo okresů a všechny se zdály být specifické pro společnosti zařazené do vzorku nebo specifické, pokud jde o umístění a druh výrobního odvětví. Úroveň právní podrobnosti pro příslušný zákon, na jehož základě byly tyto výhody uděleny, pokud pro ně vůbec nějaký právní základ existoval, nesdělila žádná ze společností zařazených do vzorku. Komisi však byla v jistém momentě předána kopie dokumentu vydaného vládním orgánem, který udělení finančních prostředků doprovázel (dále označován jako „upozornění“).

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (606) Vzhledem k tomu, že velké množství grantů je obsaženo v podnětu a/nebo bylo zjištěno v účetnictví společností zařazených do vzorku, je v tomto nařízení uvedeno jen shrnutí hlavních zjištění. Důkazy o existenci četných grantů a skutečnost, že byly poskytnuty na různých úrovních čínské vlády, předložily původně dvě společnosti zařazené do vzorku. Podrobná zjištění o těchto grantech byla jednotlivým společnostem poskytnuta v jejich v příslušných informačních dokumentech.
- (607) Mezi takové granty patřily například patentové fondy, fondy a odměny v oblasti vědy a techniky, fondy na rozvoj podnikání, fondy na podporu vývozu, granty na zlepšení kvality odvětví a zvýšení účinnosti, fondy na podporu komunálního obchodu, fond na zahraničně-ekonomický a obchodní rozvoj, odměny za bezpečnost výroby, podpůrné fondy poskytované na úrovni okresů nebo provincií, slevy na úroky nebo úvěry pro dovážená zařízení.

c) Závěr

- (608) Tyto granty představují subvence ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení jakožto převod finančních prostředků od čínské vlády v podobě grantů pro výrobce dotčeného výrobku, čímž jim byla poskytnuta výhoda.
- (609) Tyto granty jsou specifické také ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 3 základního nařízení, protože ze souvisejících dokumentů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci vyplývá, že se omezují na určité společnosti či konkrétní projekty v určitých regionech a/nebo na odvětví textilií ze skleněných vláken. Kromě toho závisí některé granty na vývozní výkonnosti ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a). Tyto granty nesplňují požadavky čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení týkající se nespecifičnosti, jelikož podmínky způsobilosti a skutečná kritéria pro výběr způsobilých podniků nejsou transparentní ani objektivní a neuplatňují se automaticky.
- (610) Ve všech případech poskytly společnosti informace týkající se výše grantu a jeho poskytovatele. Dotčené společnosti rovněž většinou tento příjem zaznamenávaly ve svém účetnictví jako „příjem ze subvencí“, přičemž toto účetnictví bylo ověřeno nezávislým auditem. Tato skutečnost byla považována za skutečný důkaz subvence, která poskytla výhodu.
- (611) Komise proto rozhodla, že tato ověřená zjištění představují v tomto ohledu přiměřený ukazatel míry subvencování. Jelikož uvedené granty vykazují společné rysy, byly uděleny veřejným orgánem a nebyly součástí širšího programu subvencí, ale jedná se o individuální granty pro toto podporované odvětví, Komise je posoudila společně.

d) Výpočet výše subvence

- (612) Výhoda byla vypočtena v souladu s metodikou popsanou v 598. bodě odůvodnění.

3.8.4. Jiné granty

- (613) Během období šetření nedostali vyvážející výrobci zařazení do vzorku žádné finanční příspěvky z ostatních grantových programů uvedených v oddíle 3.3 bodě v).

3.8.5. Připomínky k grantům

- (614) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda uvedla, že Komise neprokázala, že jednotlivé granty týkající se modernizace, obnovy nebo transformace technologií, ochrany životního prostředí a granty *ad hoc* poskytované místními/regionálními orgány, které společnosti zařazené do vzorku údajně obdržely, jsou specifické. Podle čínské vlády Komise neuvedla žádné konkrétní ustanovení, které by výslovně přikazovalo poskytovat výhody odvětví textilií ze skleněných vláken, a nesplnila tak požadavek stanovený panelem ve věci „EC – Aircraft“, podle kterého zjištění týkající se specifičnosti vyžaduje výslovné omezení údajné subvence pouze na „určité podniky“, že „... subvence nejsou k dispozici dostatečně širokému spektru podniků v celém hospodářství“ a že omezení musí „... zřetelně vyjadřovat vše, co je míněno, tj. nic není pouze naznačeno nebo nadneseno“.

- (615) Čínská vláda dále uvedla, že pokud jde o granty *ad hoc* poskytované místními/regionálními orgány, Komise neposkytla žádný argument nebo důkaz o specifičnosti těchto grantů, ale pouze konstatovala, že „... se zdály být specifické pro společnosti zařazené do vzorku nebo specifické, pokud jde o umístění a druh výrobního odvětví“. Podle čínské vlády nemůže pouhé zdání specifičnosti představovat dostatečný důkaz, že dané opatření je skutečně specifické.
- (616) V tomto ohledu čínská vláda připomněla, že jak rozhodl Odvolací orgán ve věci „US – DRAMs (CVD)“, Komise je povinna „... poskytnout odůvodněné a odpovídající vysvětlení svých závěrů“ a zajistit, že „odůvodnění uvedených závěrů bude uvedeno v zjištění orgánu provádějícího šetření“. Čínská vláda zdůraznila, že odkaz Komise na skutečnost, že dotčené společnosti většinou zaznamenávaly tento příjem ve svém účetnictví jako „příjem ze subvencí“, nelze považovat za odůvodněné a odpovídající vysvětlení.
- (617) Čínská vláda dále uvedla, že pouhá skutečnost, že subvenci poskytuje regionální orgán, ji nečiní specifickou, a odkázala na rozhodnutí Odvolacího orgánu ve věci „US – CVD (China)“, že subvence dostupná pro všechny podniky v regionu není specifická, pokud je orgánem poskytujícím subvenci v uvedeném regionu regionální vláda.
- (618) Komise již prokázala specifičnost grantů v 597., 601. a 609. bodě odůvodnění. Ve skutečnosti jsou způsobilé pouze společnosti působící v klíčových oblastech nebo technologiích uvedených v pokynech, administrativních opatřeních a katalozích. Spolupracující vyvážející výrobci navíc poskytli dokumenty související s poskytováním grantů, jako jsou právní dokumenty a oznámení o udělení grantu, které prokázaly, že granty byly poskytovány společností, které patří do určitých specifických odvětví nebo sektorů a/nebo se podílejí na specifických průmyslových projektech podporovaných státem. Komise proto zopakovala svůj závěr, že tyto granty jsou k dispozici pouze pro „určité podniky“ a že nejsou „k dispozici širokému spektru podniků v celém hospodářství“. Šetření navíc ukázalo, že podmínky způsobilosti u těchto grantů nebyly jasné a objektivní a neuplatňovaly se automaticky. Proto nesplňují požadavky čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení týkající se nespecifičnosti.
- (619) Pokud jde o granty *ad hoc*, čínská vláda neposkytla žádné další důkazy na podporu svého tvrzení, že tyto granty jsou nespecifické. Komise proto zopakovala, že na základě důkazů, které má k dispozici, dospěla k závěru, že tyto granty nesplňují požadavky čl. 4 odst. 2 písm. b) základního nařízení týkající se nespecifičnosti.
- (620) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise tvrzení čínské vlády zamítla.

3.8.6. Veškeré granty celkem

- (621) Jelikož mateřská společnost CNBM nespolečně pracovala, výhoda týkající se grantů na úrovni společnosti CNBM byla stanovena metodou vysvětlenou v oddílech 3.8.1 až 3.8.3, založenou na veřejně dostupných informacích ve výroční zprávě této společnosti za rok 2018, jako jsou částky zaznamenané jako vládní subvence, vládní financování a jiné příjmy.
- (622) Celková výše subvence zjištěná v souvislosti se všemi granty během období šetření byla u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku tato:

Granty	
Společnost/skupina	Míra subvence
Yuntianhua Group	1,09 %
CNBM Group	3,15 %

3.9. Závěr ohledně subvencování

- (623) Na základě informací dostupných v této fázi šetření vypočítala Komise výši napadnutelných subvencí pro společnosti zařazené do vzorku v souladu s ustanoveními základního nařízení tak, že zkoumala každou subvenci nebo program subvencí a sečtením těchto výsledků vypočítala celkovou výši subvencování pro každého vyvážejícího

výrobce za období šetření. Pro výpočet celkového subvencování uvedeného níže Komise nejprve vypočetla procento subvencování, což je procentní podíl výše subvence na celkovém obratu společnosti. Tento procentní podíl byl poté použit k výpočtu subvence, jež připadá na vývoz dotčeného výrobku do Unie v období šetření. Poté byla vypočítána výše subvence na tunu dotčeného výrobku vyvezeného do Unie během období šetření a níže uvedená rozpětí byla vypočítána jako procento hodnoty nákladů, pojištění a přepravného („CIF“) téhož vývozu za tunu.

- (624) Po poskytnutí konečných i dodatečných konečných informací skupina CNBM Group tvrdila, že Komise tím, že vypočetla celkovou výhodu v procentech na základě vyšší subvencí pro vyvážející výrobce dohromady a uplatnila tuto celkovou výhodu v procentech na hodnotu textilií ze skleněných vláken vyvážených do EU oběma vyvážejícími výrobci dohromady, nesprávně přiřadila údajné subvence obdržené jedním z vyvážejících výrobců (Jushi Group) k obratu obou vyvážejících výrobců dohromady (Jushi Group a Hengshi). Tím se nadhodnotila míra subvencování skupiny. Podle skupiny CNBM Group měla Komise nejprve vypočítat vyšší subvence na jednotku vyváženou do EU odděleně pro každou společnost. Až tehdy měla být výše subvence pro každou společnost kumulována pro účely výpočtu společné míry subvencování.
- (625) Jak je uvedeno v 97. bodě odůvodnění, Komise připomněla, že aby se zajistilo účinné provedení opatření a zejména aby se zabránilo přesměrování vývozu prostřednictvím společnosti ve spojení, která má platit nejvyšší clo, používá Komise v praxi ke stanovení vztahu mezi vyvážejícími výrobci kritéria uvedená v článku 127 aktu, kterým se provádí celní kodex Unie. Výpočet výše napadnutelných subvencí na základě dotčeného výrobku vyváženého do Unie navíc znamená, že pokud jsou společnosti ve spojení, jelikož peníze jsou zastupitelné, mohou uvedené výhody použít bez rozlišení pro dotčený výrobek, a to bez ohledu na konkrétního vyvážejícího výrobce. Jelikož v tomto případě společnosti Hengshi a Jushi Group vyrábějí a vyvážejí dotčený výrobek a jelikož skupina Jushi Group vyrábí rovněž hlavní surovinu, jež se používá ve výrobku vyváženém společností Hengshi, měla by se u výše napadnutelných subvencí, které jim byly poskytnuty, zohlednit skutečnost, že díky svému vztahu mohou uvedené výhody přenést na dotčený výrobek vyvážený do Unie, jak považují za vhodné. V důsledku toho by výhody poskytnuté uvedeným vyvážejícím výrobcům, pokud jde o dotčený výrobek, měly vést ke stanovení jediné výše pro celou skupinu.
- (626) Metodika, kterou navrhla společnost CNBM, tuto skutečnost nezohledňuje a vedla by k chybným výsledkům. Jako příklad lze uvést dva výrobce textilií ze skleněných vláken, kteří jsou ve spojení (společnosti A a B), kdy by všechny subvence byly poskytnuty společnosti A a žádná společnosti B. Dále se předpokládá, že společnost A prodala celou svou produkci textilií ze skleněných vláken na domácím trhu společnosti B a společnost B zpětně vyvezla všechny výrobky společnosti A kromě všech svých vlastních výrobků. Podle metodiky pro výpočet, kterou navrhla společnost CNBM, by tento scénář měl za následek 0 % vyšší subvencování, jelikož výše subvence na jednotku vyváženou do EU by činila 0 pro společnost A a jelikož subvence poskytnuté společnosti A nemohly být přiděleny výrobkům vyváženým společností B. Komise proto tvrzení skupiny CNBM Group zamítla.
- (627) Skupina CNBM Group rovněž uvedla, že se Komise dopustila různých pochybení při definování styčných bodů u subvencí mezi společnostmi ve spojení. Za prvé Komise chybně sečetla procentní hodnoty obsahující různé jmenovatele, jelikož výše subvencí, které byly přiděleny na obrat skupiny Jushi Group, byly připočteny k vyšším subvencím přiděleným na obrat společností Jushi a Hengshi dohromady.
- (628) Za druhé Komise určila, že subvence, které získaly společnosti China Jushi a Zhengshi Holding Group, byly převedeny na vyvážející výrobce na základě „investic do dceřiných společností“. Neexistuje však žádný základ, podle něž by byl existující podíl *ipso facto* převeden na skupinu Jushi Group skrze jakoukoli údajnou výhodu. Za druhé Komise neměla zohledňovat pouze dlouhodobé kapitálové investice společnosti China Jushi do jejích dceřiných společností, ale také do jejích „přidružených a společných podniků“. Za třetí, pokud by Komise chtěla provést důkladnou analýzu, musela by v každém případě přidělit údajné subvence, které získala společnost China Jushi, k jejímu celkovému obratu. Za čtvrté, pokud by panovala domněnka, že mateřská společnost převádí všechny získané subvence na své dceřiné společnosti, musela skupina Jushi Group převést všechny subvence na své vlastní dceřiné společnosti. Komise by proto musela vypočítat subvenční sazbu ve výši 0 % pro skupinu Jushi Group.

- (629) Za třetí po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina CNBM Group uvedla, že Komise neprokázala, v čem spočívala výhoda subvencí, které údajně obdržela společnost Zhengshi Holding, pro vývoz textilií ze skleněných vláken do Unie. Bez souvislosti mezi subvencemi, které vláda údajně poskytla, a výrobou a vývozem dotčeného výrobku tedy nebylo možné prokázat, že by vyvážený výrobek měl z těchto subvencí výhodu. V této souvislosti skupina CNBM Group uvedla, že, jak vysvětlila společnost Zhengshi Holding ve své odpovědi na dotazník, její hlavní obchodní činnost spočívá v nákupu surovin pro společnost ve spojení, která je výrobcem nerezavějící oceli. Kromě toho měla společnost Zhengshi Holding významnou částku obrátu, která měla být použita jako alokační klíč místo toho.
- (630) Za čtvrté, výhoda, která údajně prošla skupinou Jushi Group, byla založena na podílu skupiny Jushi Group ve společnosti Hubei Hongjia, ačkoli společnost Hubei Hongjia je poskytovatelem vstupních materiálů pro výrobce textilií ze skleněných vláken.
- (631) Za páté, alokační klíč pro společnost Jushi Hong Kong byl založen na obrátu a vycházel z předpokladu, že veškerý prodej byl realizován pro skupinu Jushi Group.
- (632) Za šesté Komise nepředložila žádné vysvětlení ohledně toho, jak byly údajné výhody, které obdržela společnost CNBM, přeneseny na skupinu Jushi Group a na společnost Hengshi. Komise měla postupovat stejným způsobem, jako tomu bylo v případě společností ve spojení se skupinou Jushi Group, a provést důkladnou analýzu založenou na prodeji. Pokud Komise trvá na tom, že by důkladná analýza mezi subjekty ve spojení byla zbytečná (což není pravda), pak by obdržené subvence měly být přiděleny k celkovému obrátu všech společností v údajné skupině podniků.
- (633) V reakci na tyto připomínky Komise nejprve vysvětlila, jakým způsobem byly agregovány subvence v různých společnostech ve spojení se skupinou CNBM Group. U každé společnosti ve spojení Komise nejprve určila výši obdržených subvencí. Komise poté použila alokační klíč, aby určila, která část těchto subvencí byla spojena s vyvážečím výrobcem. Například u dodavatelů materiálů, vstupů nebo prostředků používaných ve výrobním procesu byl tento alokační klíč založen na části obrátu těchto dodavatelů s vyvážečím výrobcem. Alokační klíč byl poté použit na obdrženou výši subvence. Výsledná „přidělená“ výše subvence byla připočtena k výši subvence vyvážečím výrobcem. Nakonec byla celková výše subvence vyvážečím výrobcem (včetně výše subvencí přidělených od společností ve spojení) vydělena obrátem vyvážečím výrobcem, aby se vypočítal procentní podíl subvencování, tj. míra subvence.
- (634) V důsledku toho, pokud jde o první tvrzení skupiny CNBM Group, ve skutečnosti nedošlo k žádnému přičtení procentních hodnot obsahujících různé jmenovatele: bylo provedeno pouze jedno přidělení a následné připočtení výše subvencí. Pro výpočet procentního podílu subvence byl v konečném důsledku použit pouze jeden jmenovatel.
- (635) Pokud jde o holdingové společnosti China Jushi a Zhengshi Holding Group uvedené ve druhém bodě, alokační klíč byl skutečně založen na podílu vyvážečím výrobcem u investic uskutečněných holdingovou společností. V případě holdingových společností nemají alokační klíče založené na obrátu často žádný smysl, neboť hlavním předmětem podnikání těchto společností není prodej zboží nebo poskytování vstupů, nýbrž investice.
- (636) Případ společnosti China Jushi je v tomto ohledu jedinečný, protože tato společnost kombinuje několik funkcí: na jedné straně působí jako ústřední nákupní subjekt pro většinu surovin používaných vyvážečím výrobcem ve skupině. Na druhé straně dále prodává konečné výrobky od vyvážečím výrobců na domácím trhu. Kromě toho vykonává společnost China Jushi některé funkce ústředí jako mateřská společnost, například centrální finanční funkce pro vyvážečím výrobce nebo poskytování administrativní budovy pro řídicí funkce skupiny Jushi Group. Použití obrátu jako alokačního klíče proto není možné, neboť by vedlo k cyklickému odkazu. Určitý procentní podíl subvencí by totiž musel být přidělen vyvážečím výrobcům na základě prodeje materiálu výrobcům, ale následně by také určitá část subvencí výrobců musela být znovu přidělena společnosti China Jushi na základě prodeje konečných výrobků společnosti China Jushi.
- (637) Vzhledem k tomu, že společnost China Jushi byla zároveň hlavním investorem skupiny Jushi Group a vykonávala některé funkce, které jsou typické pro holdingové/mateřské společnosti, měla Komise za to, že přiděl založený na investicích by lépe ilustroval skutečný vztah mezi společností China Jushi a vyvážečím výrobcem. Komise však uznala, že měly být rovněž zohledněny investice do přidružených a společných podniků, a alokační klíč odpovídajícím způsobem upravila.

- (638) Po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina CNBM Group dodala, že na základě skutečných podnikatelských činností společnosti China Jushi, jejich auditovaných účtů a jejich velkých příjmů z obchodních činností je hlavním předmětem jejího podnikání obchodní společnost. Otázky oběhu by neměly představovat problém, protože vznikají i v souvislosti s mezipodnikovými transakcemi mezi vyvážejícím výrobcem a jinými společnostmi ve spojení. Kromě toho Komise neprokázala, že by společnost China Jushi realizovala významné investiční činnosti nebo že by se uskutečňovaly konkrétní činnosti ústředí, finanční činnosti nebo finanční převody, které by naznačovaly, že společnost China Jushi předává své subvence svým dceřiným společnostem. Vyvážející výrobce naopak v období šetření skutečně vyplácel společnosti China Jushi dividendy. Komise dále neprokázala, že existuje nějaká souvislost mezi subvencemi, které získala společnost China Jushi, a výrobou a vývozem dotčeného výrobku. Navíc jelikož je společnost China Jushi rovněž mateřskou společností ostatních společností Jushi, které ovládá prostřednictvím 100 % vlastnictví skupiny Jushi Group, je nutno předpokládat, že subvence nebyly převedeny pouze na skupinu Jushi Group, ale také na mnoho dalších jejích dceřiných společností.
- (639) Komise s touto analýzou, kterou provedla skupina CNBM Group, nesouhlasí. Společnost China Jushi má skutečně velký obrat z obchodních činností, jak již bylo popsáno v 636. bodě odůvodnění. Společnost China Jushi však realizovala rovněž významné investiční činnosti, jak vyplývá z jejího účetnictví o aktivech, příjmech a peněžních tocích. Ve skutečnosti pocházelo 94 % jejích provozních zisků z příjmů z investic. Kromě toho, jak již bylo uvedeno, vykonává společnost China Jushi rovněž některé funkce, které jsou typické pro holdingové/mateřské společnosti, jako je centrální financování. Komise například uvedla, že účelem jednoho z dluhopisů vydaných společností China Jushi bylo „splacení bankovních úvěrů emitenta a jeho dceřiné společnosti Jushi Group“. Šetřením bylo dále zjištěno, že úvěry byly poskytnuty „jménem společnosti China Jushi a jejích dceřiných společností“ a v jednom případě měla jistinu úvěru poskytnutého společnosti China Jushi splatit její dceřiná společnost Jushi Group. Komise proto trvala na svém postoji, pokud jde o použití investic jako alokačního klíče. Tyto transakce navíc prokázaly, že existuje zjevná souvislost mezi subvencemi, které získala společnost China Jushi, a výrobou a vývozem dotčeného výrobku. Kromě toho skutečnost, že skupina Jushi Group má rovněž nějaké dceřiné společnosti, je jako taková irelevantní, jelikož investice nebyly použity jako alokační klíč na úrovni vyvážejícího výrobce. Tato tvrzení této společnosti byla proto zamítnuta.
- (640) Pokud jde o společnost Zhengshi Holding, Komise souhlasila se skutečností, že obrat společnosti Zhengshi Holding spočívá především v dalším prodeji nakoupených surovin výrobcí oceli, který je s ní ve spojení, což je společnost, která nemá žádný vztah k textiliím ze skleněných vláken ani k tomuto šetření. Komise však rovněž zjistila, že společnost Zhengshi Holding je držitelem práv k užívání pozemků u pozemku, který používá jiná společnost ve spojení, která je předmětem tohoto šetření. V tomto ohledu existuje zjevná souvislost mezi subvencemi, které získala společnost Zhengshi Holding, a výrobou a vývozem dotčeného výrobku. Jelikož prodeje společnosti Zhengshi Holding jsou zcela odděleny od existujícího spojení s výrobou textilií ze skleněných vláken a jelikož společnost Zhengshi Holding je současně i holdingovou společností s významnými investičními činnostmi, jak vyplývá z jejího účetnictví o aktivech, příjmech a peněžních tocích, měla Komise za to, že příděl založený na jejích investicích by lépe odrážel skutečný vztah mezi společnostmi Zhengshi Holding a výrobcem textilií ze skleněných vláken. Komise však při přezkumu subvencí u preferenčního financování, které obdržela společnost Zhengshi Holding, zjistila, že se dopustila nesprávného posouzení, jelikož všechny finanční prostředky byly jasně vyčleněny ve prospěch výroby nerezavějící oceli. Výpočet výhody byl proto odpovídajícím způsobem upraven.
- (641) Pokud jde o společnost Hubei Hongjia, měl být alokační klíč skutečně založen na prodeji materiálů vyrobených společností Hubei Hongjia. Alokační klíč byl proto odpovídajícím způsobem změněn. Pokud jde o společnost Jushi Hong Kong, Komise rovněž souhlasila s připomínkami společnosti a alokační klíč upřesnila, a sice podle podílu zboží prodávaného společností Jushi Hongkong, které bylo koupeno od skupiny Jushi Group.
- (642) Po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina CNBM Group uvedla, že pokud nedošlo k žádnému prodeji ze strany Jushi Hong Kong skupině Jushi Group, měla být společnost Jushi Hong Kong vyloučena. Komise připomíná, že společnost Jushi Hong Kong je obchodník ve spojení s vyvážejícím výrobcem Jushi Group a jako takový vyváží textilie ze skleněných vláken vyráběné skupinou Jushi Group. Vzhledem k tomu, že existuje přímá souvislost mezi subvencemi, které obdržela společnost Jushi Hong Kong, a vývozem dotčeného výrobku, je rozumné použít jako alokační klíč podíl vývozu pocházejícího od skupiny Jushi Group (ve srovnání s vývozem výrobků pocházejících z jiných zdrojů). Komise tedy toto tvrzení nepřijala.

- (643) Pokud jde o poslední bod týkající se převodu výše subvencí společnosti CNBM, Komise připomíná, že společnost CNBM při šetření nespolupracovala a že výše subvencí musela být určena na základě dostupných údajů. Za těchto okolností Komise rozhodla, že nejvhodnějším přístupem by bylo vypočítat subvence, které obdržela společnost CNBM, v poměru k celkovému konsolidovanému obrátu skupiny podniků. Komise tedy ve skutečnosti použila metodiku výpočtu navrženou samotnou skupinou CNBM Group. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (644) V souladu s čl. 15 odst. 3 základního nařízení byla celková výše subvence pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku vypočtena na základě celkového váženého průměru napadnutelných subvencí zjištěných pro spolupracující vyvážející výrobce zařazené do vzorku, s výjimkou zanedbatelných výší a rovněž výše subvencí zjištěných u položek, na něž se vztahují ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení. Komise však při určování uvedených částek neopominula zohlednit závěry částečně založené na dostupných údajích. Komise se totiž domnívá, že dostupné údaje, které byly v uvedených případech použity, neovlivnily podstatným způsobem informace nezbytné ke spravedlivému určení výše subvencování, takže vývozci, kteří nebyli požádáni o spolupráci při šetření, nebudou použitím tohoto přístupu poškozeni ⁽¹³⁶⁾.
- (645) Vzhledem k vysoké míře spolupráce čínských vyvážejících výrobců a reprezentativnosti vzorku, i pokud jde o způsobilost pro získání subvence, stanovila Komise výši pro „všechny ostatní společnosti“ na úrovni nejvyšší výše stanovené pro společnosti zařazené do vzorku. Výše pro „všechny ostatní společnosti“ byla použita na společnosti, které při šetření nespolupracovaly.

Název společnosti	Výše napadnutelných subvencí
Yuntianhua Group	17,02 %
CNBM Group	30,73 %
Ostatní spolupracující společnosti	24,85 %
Všechny ostatní společnosti	30,73 %

4. SUBVENCOVÁNÍ: EGYPT

4.1. Subvence a programy subvencí, jichž se toto šetření týká

- (646) Na základě informací obsažených v podnětu, oznámení o zahájení řízení a odpovědí na dotazník Komise se prošetřovalo údajné subvencování prostřednictvím těchto subvencí ze strany čínské vlády:

- i) úvěry v rámci preferenční politiky, úvěrové linky, jiné financování, pojištění a záruky;
- ii) příjmy ušlé prostřednictvím programů osvobození od přímých daní a jejich snížení
 - úlevy na dani z příjmů pro podniky se sídlem ve zvláštní ekonomické zóně;
- iii) příjmy ušlé prostřednictvím programů týkajících se nepřímých daní a dovozního cla
 - osvobození od daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení,
 - osvobození od DPH a osvobození od dovozních cel při dovozu vstupních materiálů používaných ve vyvážených konečných výrobcích;
- iv) dodávání zboží nebo poskytnutí služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou
 - dodávání energie vládou za cenu nižší než přiměřenou,
 - poskytování pozemků vládou za cenu nižší než přiměřenou.

⁽¹³⁶⁾ Viz rovněž obdobně WT/DS294/AB/RW, US – Zeroing (článek 21.5 DSU), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 14. května 2009, bod 453.

4.2. Zóna ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu („zóna SETC“)

4.2.1. Úvod a skutkové okolnosti

- (647) Údajné subvencování v Egyptě se týká dvou společností ve spojení v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (dále jen „zóna SETC“). Tato zóna se rozkládá na ploše 7,34 km², která je rozdělena na základní oblast o rozloze 1,34 km² a rozšířenou oblast o rozloze 6 km².
- (648) Tuto zvláštní ekonomickou zónu založily společně Čína a Egypt a její historie sahá až do 90. let 20. století. Tehdejší egyptský prezident v té době navštívil zvláštní ekonomické zóny Číny a vyjádřil přání čerpat ze zkušeností Číny v těchto zónách, aby se vytvořilo podobné uspořádání i v Egyptě. V důsledku toho podepsali v roce 1997 předsedové vlád Číny a Egypta memorandum o porozumění, v němž se obě země „dohodly, že budou spolupracovat na rozvoji svobodné ekonomické zóny na severu země v Suezském průplavu, a to tím, že budou sdílet zkušenosti z Číny v oblasti vytváření zvláštních ekonomických zón, účastnit se modernizace studií týkajících se této zóny a podporovat příslušné podnikatelské odvětví v Číně s cílem přispět k projektům, které mají být v této zóně uskutečněny“⁽¹³⁷⁾.
- (649) V návaznosti na tuto dohodu jmenovala společnost Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (dále jen „Tianjin TEDA“), která je státním podnikem pod magistrátem města Tchien-ťin, aby provedla tento úkol na čínské straně. Společnost Tianjin TEDA se poté spojila s egyptskou správou Suezského průplavu, Egyptskou národní bankou a dalšími čtyřmi egyptskými podniky ve vlastnictví státu, aby vytvořily společnost Egypt China Joint Venture Company (dále jen „ECJV“) za účelem rozvoje a vytvoření ekonomické zóny. Čínská strana držela 10 % akcií společnosti ECJV a egyptská strana 90 %. V roce 1998 byly odpovídající pozemky v severozápadním zálivu suezské zóny převedeny ze suezské správy na společnost ECJV. Poté však projekt po dobu několika let stagnoval⁽¹³⁸⁾.
- (650) V roce 2002 byla širší oblast o rozloze 20 km², ve které se zóna SETC nacházela, tj. severozápadní záliv suezské ekonomické zóny, egyptskou vládou oficiálně klasifikována jako zvláštní ekonomická zóna (dále jen „zóna SE“) (139). Proto byla i na zónu SETC nyní použitelná ustanovení egyptského zákona č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“).
- (651) Nový impuls přišel v roce 2006, kdy se Čína rozhodla dále podpořit politiku vstupu na globální trhy pro čínské společnosti, aby investovaly v zahraničí. V této souvislosti navrhlo ministerstvo obchodu vytvořit tzv. „zámořské zóny obchodu a spolupráce“ a zóna SETC se stala jednou z prvních 18 úředně schválených zón⁽¹⁴⁰⁾. Na pekingské vrcholné schůzce Fóra pro čínsko-africkou spolupráci v roce 2006 čínský prezident Chu Ťin-tchao oznámil, že „v afrických zemích bude v příštích třech letech vytvořeno tři až pět zón ekonomické a obchodní spolupráce“⁽¹⁴¹⁾.
- (652) V roce 2007 uspořádalo ministerstvo obchodu nabídkové řízení na jmenování developerů pro druhou šarži úředně schválených zón obchodní a hospodářské spolupráce. Společnost Tianjin TEDA vyhrála nabídkové řízení pro zónu SETC. V říjnu 2008 zřídila společnost Tianjin TEDA společný podnik s Čínsko-afriickým rozvojovým fondem za účelem zřízení společnosti China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (dále jen „China-Africa TEDA“) jako hlavního čínského investičního subjektu v zóně spolupráce. Společnost China-Africa TEDA se spojila se společností ECJV za účelem vytvoření nové společnosti s názvem Egypt TEDA Investment Co. (dále jen „Egypt TEDA“) s cílem podpořit rozvoj zóny SETC v Egyptě. Tentokrát čínská strana držela 80 % akcií a egyptská strana (zastoupená společností ECJV) 20 %. Poté, co byla společnost v roce 2008 oficiálně založena, práce v zóně rychle pokročila. Dne 7. listopadu 2009 pak předsedové vlád obou zemí slavnostně otevřeli základní oblast a zařadily zónu SETC mezi důležité projekty v oblasti ekonomické a obchodní spolupráce mezi oběma zeměmi⁽¹⁴²⁾. Do konce roku 2011 byla dokončena celá infrastruktura v základní oblasti⁽¹⁴³⁾.

⁽¹³⁷⁾ Memorandum o porozumění mezi Egyptskou arabskou republikou a Čínskou lidovou republikou, 18. dubna 1997.

⁽¹³⁸⁾ Zpráva Střediska Státní rady pro rozvoj a výzkum „Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“, 6. srpna 2019 (dále jen „Zpráva Státní rady“).

⁽¹³⁹⁾ Srov. výnos č. (35) prezidenta Egyptské arabské republiky ze dne 15. 2. 2003.

⁽¹⁴⁰⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 4.

⁽¹⁴¹⁾ Zpráva Státní rady, viz rovněž poznámka pod čarou č. 104.

⁽¹⁴²⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 11.

⁽¹⁴³⁾ Zpráva Státní rady, viz rovněž poznámka pod čarou č. 104.

- (653) V roce 2012 po občanských nepokojích v Egyptě vykonal prezident Mursí státní návštěvu Číny, během níž se zmínil o zóně jako o klíčovém projektu dvoustranné spolupráce mezi oběma zeměmi a vyjádřil naději, že stále více čínských podniků bude investovat v Egyptě prostřednictvím této zóny a navazujících projektů, a tím se budou účastnit programu obnovy Egypta ⁽¹⁴⁴⁾.
- (654) V roce 2013 podepsala společnost Egypt TEDA a egyptské orgány smlouvu na pozemky rozšířené oblasti o rozloze 6 km². Od roku 2013 byly v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ rovněž dále rozvíjeny zóny obchodní a hospodářské spolupráce, jako je zóna SETC. Zahraniční sídla se tak stala pro čínské společnosti významným prostředkem, jak investovat v zahraničí. Výsledkem je, že zejména od roku 2013 byla zóna SETC zařazena do téměř všech důležitých textů týkajících se spolupráce mezi oběma vládami ⁽¹⁴⁵⁾.
- (655) V roce 2014 zahájil Egypt „Plán rozvoje koridoru Suezského průplavu“. V souvislosti s tímto plánem byla zóna SE v roce 2015 úředně začleněna do širší ekonomické zóny Suezského průplavu (dále jen „zóna SC“) a zahrnovala celou oblast kolem Suezského průplavu o rozloze 461 km². Celá tato oblast se nyní v souladu se zákonem č. 83/2002 a jeho změnami ⁽¹⁴⁶⁾ považuje za „ekonomickou oblast zvláštní povahy“.
- (656) Prezident Sísí navštívil v prosinci 2015 Čínu, kde prohlásil, že Egypt přijímá nabídku prezidenta Si Ťin-pchinga spolupracovat v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a dále rozvíjet projekty v Egyptě. Dne 21. ledna 2016 oba prezidenti oficiálně slavnostně zahájili projekt rozšíření zóny SETC o rozšířenou oblast o rozloze 6 km². Během státní návštěvy prezidenta Si Ťin-pchinga v Egyptě podepsaly obě vlády rovněž „Dohodu mezi ministerstvem obchodu Čínské lidové republiky a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu Egyptské arabské republiky o suezské zóně ekonomické a obchodní spolupráce“ ze dne 21. ledna 2016 (dále jen „dohoda o spolupráci“). Tato dohoda o spolupráci dále upřesnila význam a právní status zóny SETC ⁽¹⁴⁷⁾.
- (657) Během inspekce na místě čínská vláda potvrdila, že tato dohoda o spolupráci kodifikovala praxi fungující v této zóně od roku 2006. Hlavním účelem dohody o spolupráci bylo tedy poskytnout jasný písemný rámec pro tuto spolupráci a formalizovat ji v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“, včetně podpory čínské vlády poskytované společností v zahraničí. Nebyly však poskytnuty žádné další podrobnosti o přípravných pracích na dohodě o spolupráci, a to i přes výslovnou žádost Komise.
- (658) Podle dohody o spolupráci budou vlády společně rozvíjet zónu SETC. Činí tak v souladu se svými příslušnými vnitrostátními strategiemi (iniciativa „Jeden pás, jedna cesta“ pro Čínu na jedné straně a plán rozvoje koridoru Suezského průplavu pro Egypt na straně druhé). Za tímto účelem poskytuje egyptská vláda pozemky, pracovní sílu a určité daňové úlevy, zatímco čínské společnosti působící v této zóně provozují výrobní zařízení se svými aktivy a manažery. Jako kompenzaci nedostatku egyptských finančních prostředků čínská vláda rovněž podporuje tento projekt poskytováním nezbytných finančních prostředků společnosti Egypt TEDA a čínským společnostem působícím v zóně SETC.
- (659) Výrobci textilií ze skleněných vláken, kteří působí v zóně SETC, tj. společnosti Jushi Egypt a Hengshi Egypt, jsou začleněny podle egyptského práva a byly založeny čínskými mateřskými společnostmi (Jushi China a Hengshi China). Mateřské společnosti těchto výrobců textilií ze skleněných vláken jsou ve spojení a hlavní mateřská společnost těchto dvou společností je ve vlastnictví Komise Státní rady pro dohled nad státem vlastněnými aktivy a jejich správou (SASAC). Tyto společnosti získaly souhlas příslušných čínských vládních orgánů ⁽¹⁴⁸⁾ k založení dceřiné společnosti v Egyptě. Dceřiné společnosti jsou financovány z prostředků pocházejících z Číny, používají vstupní materiály a zařízení dovážené z Číny, jsou řízeny čínskými vedoucími pracovníky a používají čínské know-how. Vyrábějí v Egyptě textilie ze skleněných vláken, které se ze zóny SETC vyvážejí do EU.

⁽¹⁴⁴⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 53.

⁽¹⁴⁵⁾ Zpráva Státní rady, viz rovněž poznámka pod čarou č. 104.

⁽¹⁴⁶⁾ Výnos prezidenta Egyptské arabské republiky č. 330 z roku 2015 o založení ekonomické zóny Suezského průplavu ze dne 19. srpna 2015.

⁽¹⁴⁷⁾ Zpráva Střediska Státní rady pro rozvoj a výzkum „Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“, 6. srpna 2019.

⁽¹⁴⁸⁾ Národní komise pro rozvoj a reformy (dále jen „NDRC“) a ministerstvo obchodu.

- (660) Za účelem zajištění hladkého provádění výše uvedené dohody o spolupráci vytvořily obě vlády rovněž mechanismus konzultací na třech úrovních. V této souvislosti podepsal Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu Egyptské arabské republiky a Obecní komise města Tchien-ťin pro obchod Čínské lidové republiky „dohodu o spolupráci při zřízení Správní komise pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“ pro mezivládní konzultace na první úrovni. Na druhé úrovni byl zřízen Řídící výbor pro ekonomickou a obchodní spolupráci v Suezském průplavu, aby byla zajištěna jednání na technické úrovni mezi příslušnými správními útvary magistrátu čínského města Tchien-ťin a příslušnými útvary egyptského úřadu pro hospodářský prostor Suezského průplavu. Pravidelná setkání těchto útvarů probíhají od roku 2017. Na třetí úrovni společnost Egypt TEDA a příslušné egyptské protějšky informují o problémech a těžkostech, které se objevují na výše uvedených úrovních státní správy.

4.2.2. Částečná nedostatečná spolupráce a použití dostupných údajů v souvislosti se zónou SETC

4.2.2.1. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení na egyptskou vládu

- (661) Komise egyptskou vládu ve svém dotazníku, v písemném upozornění na nedostatky a během inspekce na místě požádala, aby poskytla určité informace týkající se zóny ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu v Egyptě. Uvedené žádosti o informace zahrnovaly mimo jiné otázky týkající se právního a institucionálního rámce a existence mezivládních dohod mezi Čínou a Egyptem.
- (662) Egyptská vláda v tomto ohledu poskytla Dohodu mezi ministerstvem obchodu ČLR a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu Egyptské arabské republiky o suezské zóně ekonomické a obchodní spolupráce z roku 2016. Komise však stále postrádá informace o případných předchozích dohodách, memorandech o porozumění nebo jiných dokumentech podepsaných mezi čínskou vládou a egyptskou vládou v souvislosti se zónou SETC. Komise například nalezla veřejně dostupné odkazy na memorandum o porozumění z roku 1997 uzavřené mezi vládou Čínské lidové republiky, zastoupenou premiérem Li Pengem, a egyptskou vládou, zastoupenou předsedou vlády Kamalem Ganzaurim, o vytvoření zóny volného obchodu v Egyptě.
- (663) Komise rovněž postrádá dokumentaci týkající se provádění dohody z roku 2016 a konzultačních mechanismů zavedených egyptskou a čínskou vládou. Komise například nalezla veřejně dostupné odkazy na Dohodu o spolupráci při zřízení Správní komise pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu, kterou podepsal Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu a Komise pro obchod Tchien-ťin ČLR. Kromě toho byl v dubnu 2017 oficiálně zřízen společný řídicí výbor TEDA zóny čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu. V červenci 2017 byl zřízen Mezivládní koordinační výbor, který uspořádal své první společné zasedání. Komise neobdržela písemnou dokumentaci týkající se zasedání konaných v rámci těchto různých konzultačních mechanismů, s výjimkou jednoho zasedání správní komise.
- (664) Vzhledem k neposkytnutí těchto údajů se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace, které jsou důležité pro tento aspekt šetření.

4.2.2.2. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení na čínskou vládu

- (665) Komise čínskou vládu ve svém dotazníku, v písemném upozornění na nedostatky a během inspekce na místě požádala, aby poskytla informace týkající se zámořských investic obecně, zón ekonomické a obchodní spolupráce obecně a zóny SETC v Egyptě konkrétně. Uvedené žádosti o informace zahrnovaly mimo jiné otázky týkající se právního a institucionálního rámce pro zámořské zóny ekonomické a obchodní spolupráce, který schválilo čínské ministerstvo obchodu, existence mezivládních dohod mezi Čínou a Egyptem, jakož i úlohy a fungování různých čínských státních subjektů v zóně SETC.
- (666) Čínská vláda několikrát zopakovala, že považuje žádosti Komise za neslučitelné mimo jiné s články 1, 2, 4, čl. 11 odst. 2 a čl. 11 odst. 3 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, jakož i s články 2, 3, 4, čl. 10 odst. 2 a 3 nařízení (EU) 2016/1037 (dále jen „základní nařízení“), a proto na žádnou z otázek položených Komisí neodpověděla. Komise s tím nesouhlasila. S ohledem na její účast na operacích v zóně SETC a dohody s egyptskou vládou dospěla Komise k závěru, že čínská vláda se měla v zájmu lepšího objasnění zapojit rovněž do této části šetření.

- (667) Vzhledem k neposkytnutí těchto údajů se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace, které jsou důležité pro tento aspekt šetření.
- (668) Komise proto egyptskou a čínskou vládu vyrozuměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování společností nacházejících se v zóně SETC možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení. Egyptská a čínská vláda vznesly námitky a zdůraznily, že s Komisí plně spolupracovaly. Komise však měla za to, že informace o přesné spolupráci mezi oběma vládami při zřizování a správě zóny SETC mají zásadní význam pro právní posouzení tohoto případu, jak je vysvětleno v následujícím oddíle 4.2.3. Bohužel obdržela po příslušném ověření pouze dva relevantní dokumenty s tím důsledkem, že nemohla ověřit jejich pravost. Kromě toho se nemohla zapojit do žádné navazující diskuse s egyptskou vládou o významných podrobnostech, které by mohly osvětlit rozsah a míru spolupráce mezi oběma vládami v dané zóně.
- (669) Komise proto použila článek 28 základního nařízení a ve vztahu k těmto bodům vycházela z dostupných údajů.

4.2.3. Právní posouzení

- (670) Fungování zóny SETC představuje úzkou spolupráci mezi egyptskou a čínskou vládou na území vyvážející země. Vlády Egypta a Číny spojily své zdroje, aby společně vyrábějícím v zóně SETC poskytly výhodné podmínky, které jim poskytují výhody. Toto sloučení zdrojů prostřednictvím této úzké spolupráce slouží společnému účelu a poskytuje výhody společnému příjemci (společnostem Jushi Egypt a Hengshi Egypt).
- (671) Čínská vláda ve svých připomínkách ze dne 7. srpna 2019 uvedla, že Komise nemůže právně prověřit čínský podíl na této úzké spolupráci, tj. údajné finanční příspěvky čínských bank společností působícím v Egyptě. Podle čl. 1 odst. 1 písm. a) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních existuje subvence pouze tehdy, pokud je poskytován finanční příspěvek od vlády nebo veřejnoprávního subjektu na území člena WTO. Podle čínské vlády tedy jakýkoli údajný přímý převod finančních prostředků finanční institucí, která působí v Číně, výrobcům/vývozcům textilií ze skleněných vláken ve třetích zemích tak „nemůže být přičítán Číně nebo být považován za finanční příspěvek poskytnutý čínskou vládou“⁽¹⁴⁹⁾. Podle názoru čínské vlády Komise sama v případě PVT podpořila „územní omezení subvencování“, když prohlásila, že „musí existovat finanční příspěvek vlády nebo veřejnoprávního subjektu na území země, která subvenci poskytuje“ podle 5. bodu odůvodnění základního nařízení⁽¹⁵⁰⁾. Navíc kontext čl. 1 odst. 1 písm. a) podbodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, tj. články XVI GATT, čl. 2 odst. 1 a 2 dohody týkající se specifčnosti, článek 14 dohody týkající se výpočtu výhod, čl. 25 odst. 2 dohody týkající se požadavků na oznamování, všechny obsahují odkazy, že příjemce by měl být usazen na území subvencujících členů WTO; stejně tak platí, že i oddíl 10 protokolu o přistoupení Číny vyžaduje, aby země oznámila každou subvenci „poskytnutou nebo zachovávanou na jejím území“⁽¹⁵¹⁾. Kromě toho historie jednání o dohodě (podle názoru čínské vlády) prokazuje, že by se dohoda nevztahovala na platby prováděné vládou mimo její území.
- (672) Komise zaznamenala, že tyto připomínky řeší otázku, zda je čínská vláda podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních odpovědná za poskytování subvencí na výrobu v zámorí, pokud jde o zboží vyvážené třetím členům WTO. Neřeší však samostatnou otázku toho, zda je v konkrétních případech vláda vyvážející země podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních odpovědná za to, že ve společném podniku o tyto subvence aktivně usilovala, uznala je a přijala za účelem zvýhodnění výrobků, které se v něm vyrábějí.
- (673) Komise tedy byla oprávněna ověřit, zda zdroje poskytnuté společností Jushi a Hengshi Egypt lze označit za napadnutelné subvence, které poskytla egyptská vláda ve smyslu článků 2, 3 a 4 základního nařízení.

4.2.3.1. Finanční příspěvek vlády nebo veřejnoprávního subjektu

- (674) Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení byla subvence poskytnuta, pokud některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek. Podobně i podle čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních se má za to, že subvence byla poskytnuta, „pokud je poskytován finanční příspěvek od vlády nebo jakéhokoli veřejnoprávního subjektu“.

⁽¹⁴⁹⁾ Čínská vláda, připomínky ze dne 7. srpna 2019, bod 72.

⁽¹⁵⁰⁾ Viz případ pneumatik uvedený v poznámce pod čarou č. 7, 396. bod odůvodnění.

⁽¹⁵¹⁾ Čínská vláda, připomínky ze dne 7. srpna 2019, body 74–84.

- (675) Egyptská vláda poskytla uvedeným dvěma společnostem pozemky a nabídla několik daňových úlev. Tyto subvence jsou tedy provozovány a udělovány přímo egyptskou vládou.
- (676) Od uzavření memoranda o porozumění v roce 1997 však egyptská vláda aktivně usilovala o podporu zóny nejen přímo poskytováním pozemků a daňovými úlevami, ale také nepřímo, a to prostřednictvím dohodnuté pomoci čínské vlády pro rozvoj zóny SETC na jejím území. V memorandu o porozumění egyptská vláda výslovně „podporuje příslušné podnikatelské odvětví v Číně s cílem přispět k projektům, které mají být v této zóně uskutečněny“. V návaznosti na návštěvu prezidenta Mursího v Číně v srpnu 2012 získala zóna SETC „nebyvalou pozornost a podporu ze strany egyptské vlády“⁽¹⁵²⁾. Podle článku 1 dohody o spolupráci z roku 2016 se obě strany dohodly rozvíjet zónu „v souladu se (...) stávajícími právními a správními předpisy obou zemí“. Článek 1 právních předpisů provádějících dohodu o spolupráci dále upřesňuje, že „řídící výbor [odpovědný za koordinaci a vyřizování každodenní práce v zóně spolupráce] je zřízen v souladu s mnohostrannými a dvoustrannými dohodami a stávajícími právními a správními předpisy, které podepsaly nebo se jich účastnily Čínská lidová republika a Egyptská arabská republika“. Podle článku 4 dohody o spolupráci přislíbily obě strany „podporu a usnadnění výstavby, usnadnění podnikání a fungování zóny spolupráce“. Za tímto účelem Egypt souhlasil s tím, aby ji Čína označila za „zónu obchodu a spolupráce v zámoří“. V čl. 4 odst. 1 dohody o spolupráci Čína potvrdila, že daná zóna „má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zámořské zóny ekonomické a obchodní spolupráce“. Kromě toho se čínská vláda v článku 5 dohody o spolupráci výslovně zavázala, že tuto zónu „podpoří“ mimo jiné tím, že „bude vybízet příslušné finanční instituce, aby poskytovaly finanční nástroje“ společně s investicím v této zóně. Kromě toho se podle článku 7 téže dohody jak egyptská, tak čínská vláda zavázaly, že jakékoli stávající nebo budoucí právní předpisy, které poskytují příznivější zacházení než dohoda o spolupráci, mají před dohodou přednost. Preferenční financování čínské vlády pro dva výrobce textilií ze skleněných vláken v zóně je výsledkem uvedených závazků a mělo by být v tomto kontextu chápáno.
- (677) Spojením sil sledovala egyptská a čínská vlády několik cílů.
- (678) Pokud jde o egyptskou stranu, podle vyjádření na nejvyšší politické úrovni⁽¹⁵³⁾ bylo cílem přilákat čínské investice, know-how a kapitál s cílem podpořit hospodářský rozvoj oblasti Suezského průplavu a vytvořit pracovní místa. Podle perspektivy egyptského dlouhodobého plánování do roku 2022, kterou vydalo plánovací oddělení v Egyptě v listopadu 2013, sehráje zóna SETC významnou úlohu pro modernizaci egyptského průmyslu, získávání cizích měn prostřednictvím vývozu, vytváření daní a řešení nezaměstnanosti⁽¹⁵⁴⁾.
- (679) Pokud jde o čínskou stranu, motivace byla odlišná. Z hlediska samotných společností má Egypt určité výhody, pokud jde o nižší náklady práce a kratší dodací lhůty na hlavní trhy, jako je EU. Kromě toho, jak je uvedeno v prospektu týkajícím se dluhopisů, který vydala v roce 2014 společnost Jushi China: „Bariéry na ochranu obchodu skryté zvýšily tržní ceny čínského vývozu skleněných vláken, což má negativní dopad na vývoz skleněných vláken skupiny Jushi Group. ... po založení společnosti Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. v roce 2013 bude poptávka po tomto výrobku ve výše uvedených třech regionech plnit společnost Jushi Egypt. Výše uvedené tři regiony nebudou ukládat antidumpingová cla na egyptské výrobky společnosti Jushi a dopad antidumpingových opatření na skupinu Jushi Group bude značně omezen. Předběžná zásada stanovování cel egyptských výrobků ze skleněných vláken společnosti Jushi pro zákazníky ve výše uvedených třech regionech má spočívat ve sdílení úspory na clech se zákazníky a využívání úspory na antidumpingových clech a nákladech na dopravu v plné výši ze strany výrobce“. Od roku 2011⁽¹⁵⁵⁾ a konce roku 2014⁽¹⁵⁶⁾ dovoz výtuzí ze skleněných vláken (což je hlavní vstup pro výrobu textilií ze skleněných vláken, který představuje přibližně 70 % jejich výrobních nákladů) pocházejících z Číny byl skutečně v EU předmětem antidumpingových a vyrovnávacích cel a EU je jedním ze „tří regionů“, na něž se odkazuje v prospektu týkajícím se dluhopisů.

⁽¹⁵²⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let, s. 41.

⁽¹⁵³⁾ Vyjádření prezidenta Mursího při návštěvě Číny v srpnu 2012, souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let, s. 47 a 53; vyjádření prezidenta Sísího při návštěvě Číny v prosinci 2016, souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 94.

⁽¹⁵⁴⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 59.

⁽¹⁵⁵⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 67, 15.3.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1379/2014 ze dne 16. prosince 2014, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 22).

- (680) Z pohledu čínské vlády je podle 13. pětiletého plánu ministerstva obchodu pro rozvoj zahraničního obchodu jedním z hlavních úkolů podle tohoto plánu posílení obchodní spolupráce se zeměmi iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“, aby se podpořil a rozšířil vývoz mimo jiné vyspělých technologických výrobků, jako jsou textilie ze skleněných vláken. Plán zahrnuje následující prohlášení: „Stabilizovat vývoz zvýhodněných výrobků, jako jsou výrobky s vysokým podílem práce, do výše uvedených zemí, využívat příležitosti k vybudování infrastruktury pro tyto země a motivovat k vývozu velkých kompletních sad zařízení, technologií, norem a služeb. Přizpůsobit se vývoji transformace a modernizace odvětví v těchto zemích a urychlit vývoz elektromechanických a vyspělých technologických výrobků. ... Zintenzivnit expanzi rozvíjejících se trhů a po komplexním zohlednění ekonomického významu, rychlosti růstu, vyčlenění zdrojů, míry rizika a dalších faktorů zvolit několik rozvíjejících se trhů pro primární expanzi. Rozšířit vývoz vyspělých technických zařízení a podpořit vývoz u vysoce kvalitních, vyspělých a srovnatelně výhodných odvětví a výrobků“. Plánovaná opatření k dosažení těchto úkolů zahrnují „rozvoj zón hospodářského a technologického rozvoje a různých parků na úrovni státu“.
- (681) Jak je uvedeno v jednom článku, „podle pokynů vládních útvarů v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a v souvislosti se strategií hostitelské země na nejvyšší úrovni se zámořské zóny spolupráce staly nástrojem k realizaci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a mezinárodní spolupráce v oblasti výrobní kapacity“⁽¹⁵⁷⁾.
- (682) Zámořské zóny tedy Číně slouží k několika strategickým cílům. Za prvé by mohly pomoci zvýšit poptávku po strojích a zařízení vyrobených v Číně. Za druhé by se čínské společnosti tím, že by vyráběly v zámoří a vyvážely do Evropy nebo Severní Ameriky, mohly vyhnout problémům souvisejícím s obchodem a překážkám při vývozu z Číny. Za třetí by mohly pomáhat Číně v jejím úsilí oživit svou vlastní domácí restrukturalizaci a vylepšit domácí hodnotový řetězec⁽¹⁵⁸⁾.
- (683) Z výše uvedených skutečností vyplývá, že egyptská vláda očekávala a vítala čínské financování úzké spolupráce v rámci zóny SETC, aby mohla podpořit rozvoj jednoho z nejhudších regionů. Čínská vláda doufala, že čínské společnosti by mohly působit mimo čínské území a rozšířit svůj vývoz v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ (možná aby se vyhnuly opatřením na ochranu obchodu).
- (684) Za těchto okolností dospěla Komise k závěru, že pojem „vláda“ v čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení by měl zahrnovat nejen opatření pocházející přímo od egyptské vlády, ale i ta opatření čínské vlády, která lze na základě dostupných důkazů egyptské vládě přičíst.
- (685) Jak rozhodl Odvolací orgán ve věci *US–Gasoline*⁽¹⁵⁹⁾, právo WTO nelze vykládat v klinické izolaci od obecného mezinárodního práva. Konkrétně to znamená, že zásady obecného mezinárodního práva tedy tvoří součást právního řádu WTO, který nepředstavuje samostatný systém⁽¹⁶⁰⁾. V souladu s čl. 3 odst. 2 Ujednání o řešení sporů a čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu (dále jen „Vídeňská úmluva“) je při posuzování kontextu podmínek smlouvy třeba zohlednit „každé příslušné pravidlo mezinárodního práva použitelné ve vztazích mezi stranami“.
- (686) Tato „pravidla“ zahrnují mezinárodní obyčejové právo⁽¹⁶¹⁾, které je ze své podstaty závazné pro všechny členy WTO, včetně Egypta, Číny a Evropské unie. Důležitou částí mezinárodního obyčejového práva jsou pravidla týkající se odpovědnosti států, která byla kodifikována Komisí pro mezinárodní právo (články Komise pro mezinárodní právo (ILC) o odpovědnosti států za porušení mezinárodního práva)⁽¹⁶²⁾ v souladu s jejím mandátem podle čl. 13 odst. 1 písm. a) Charty OSN.

⁽¹⁵⁷⁾ Výroční zpráva o rozvoji v Africe č. 19 (2016–2017), Yellow Books of Africa, s. 13.

⁽¹⁵⁸⁾ D. Brautigam & Xiaoyang Tang: *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas* (Globální expanze ve skupinách: Strukturální transformace a čínské zvláštní ekonomické zóny v zámoří), *World Development*, svazek 63, 2014, s. 78–91.

⁽¹⁵⁹⁾ WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, zpráva Odvolacího orgánu přijatá dne 20. května 1996, s. 17.

⁽¹⁶⁰⁾ Podrobnosti viz J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?* *American Journal of International Law* (2001), s. 535 a následující; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽¹⁶¹⁾ WT/DS379 – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, zpráva Odvolacího orgánu, 11. března 2011, bod 308; M.E. Villiger, *„Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties“* (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

⁽¹⁶²⁾ Komise pro mezinárodní právo, *Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts*, listopad 2001, dodatek č. 10 (A/56/10), kap. IV.E.1.

- (687) Pravidla uvedená v člancích ILC jsou rovněž „relevantní“ ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy, protože poskytují vodítko pro výklad pojmu přičítání, tj. kdy lze určité jednání nebo opomenutí přičíst jednomu státu, a to i v případě, že tato jednání nebo opomenutí nepocházejí přímo od uvedeného státu. V tomto ohledu se pojem přičítání stává relevantním pro výklad pojmu „vláda“ v návěti čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, a zejména pro určení správného přičtení určitého jednání v situaci spolupráce mezi dvěma státy, pokud jde o subvence, jak je tomu v tomto případě ⁽¹⁶³⁾.
- (688) Články ILC lze tedy použít k výkladu pojmu „vláda“ v návěti čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních za účelem přičtení daného jednání (tj. poskytnutí subvence) egyptské vládě, a to i v případech, kdy finanční příspěvek nebyl poskytnut přímo egyptskou vládou.
- (689) V tomto ohledu Komise uvedla, že článek 11 článků ILC stanoví zejména, že „jednání, které nelze podle předchozích článků přičítat státu, musí být nicméně považováno za jednání uvedeného státu v souladu s mezinárodním právem tehdy a do té míry, pokud uvedený stát uznává a přijímá toto chování za vlastní“. Komentář ILC k článku 11 vysvětluje, že „případy použití zásady [přičtení chování státu prostřednictvím uznání a přijetí] lze nalézt v soudních rozhodnutích a ve státní praxi“ ⁽¹⁶⁴⁾. Jak je připomenuto v 6. bodě odůvodnění téhož komentáře, vyžaduje se, aby stát „identifikoval dotčené chování a přijal je za vlastní“.
- (690) Od zahájení projektu v roce 1997 začlenila egyptská vláda čínské financování společností Jushi Egypt a Hengshi Egypt do své vlastní politiky pro tuto zónu. Prezident Mursí během své návštěvy Číny v srpnu 2012 veřejně přivítal čínské investice a kapitál a v listopadu 2013 uznalo egyptské plánovací oddělení, že čínské financování zóny SETC bude hrát významnou úlohu při modernizaci egyptského průmyslu. Při další návštěvě Číny v prosinci 2014 prezident Sísí „prohlásil, že návrh prezidenta Ťin-pchinga týkající se společného zavedení iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ představuje významnou příležitost pro egyptské zotavení a egyptská strana je připravena k aktivnímu zapojení a poskytnutí podpory. Egyptská strana si přeje spolupracovat s Čínou na rozvoji projektů koridoru Suezského průplavu, zóny ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu atd. a přilákat čínské podniky, aby investovaly v Egyptě“ ⁽¹⁶⁵⁾.
- (691) Charakteristiky čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ jsou veřejně známy. V člancích 30 až 36 poradních stanovisek Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 je uveden seznam všech politických opatření, která mohou získat společnosti „směřující do zahraničí“. Zahrnují fiskální a daňové podpurné politiky, zvýhodněné půjčky, finanční podporu prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a také pojištění vývozních úvěrů. Článek 31 uvedených stanovisek odkazuje na „zvýhodněné půjčky“, které mají „podpořit podniky, aby se podílely na vývozu velkých kompletních sad zařízení, uzavírání smluv na projekty a velkých investičních projektech“. V praxi tato politika vedla k mnoha případům preferenčního financování ze strany bank nebo ke zřízení zvláštního „Fondů hedvábné stezky“ podle článku 35 poradních stanovisek, jak nedávno zjistila Komise u jiného případu ⁽¹⁶⁶⁾.
- (692) Vzhledem k tomu, že prezident Egypta si byl nepochybně vědom toho, že čínská iniciativa „Jeden pás, jedna cesta“ obnáší intenzivní státní financování prostřednictvím preferenčního financování a jiných finančních nástrojů, jednalo se proto jasně o přijetí této finanční podpory od čínské vlády na nejvyšší politické úrovni, jelikož zóna SETC byla zřízena společně s Čínou.

⁽¹⁶³⁾ WT/DS379/AB/R, body 304–322.

⁽¹⁶⁴⁾ Komise pro mezinárodní právo, *Draft Articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts*, s komentáři, listopad 2001, dodatek č. 10 (A/56/10), s. 52, 3. bod odůvodnění až článek 11.

⁽¹⁶⁵⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 94.

⁽¹⁶⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690 ze dne 9. listopadu 2018, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 283, 12.11.2018, s. 1), 409. až 412. bod odůvodnění.

- (693) Skutečnost, že Egypt uznal a přijal čínské preferenční financování, je dále doložena ve znění dohody o spolupráci z roku 2016. Jak je stanoveno v článku 1 dohody o spolupráci, Egypt výslovně uznal, že Čína může uplatňovat své právo ve vztahu k hospodářským subjektům v SETC nebo k operacím v zóně SETC. Za tímto účelem egyptská vláda rovněž souhlasila s tím, že Čína na základě svých právních předpisů označila zónu SETC za „zámořskou oblast investic“. Vzhledem k tomu, že „zámořské oblasti investic“ jsou prostředkem iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“, jak je uvedeno v 681. bodě odůvodnění, a jelikož tato iniciativa využívá přednostního financování jako nástroje, jak je popsáno v 691. bodě odůvodnění, bylo důsledkem takového označení v článku 4 dohody o spolupráci, přičemž Čína rovněž potvrdila, že daná zóna „*má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zámořské zóny ekonomické a obchodní spolupráce*“, že se společnosti Jushi Egypt and Hengshi Egypt staly způsobilými žádat o preferenční úvěry poskytované čínskými politickými bankami a o preferenční podmínky vývozního pojištění. Egypt rovněž odsouhlasil článek 5, podle nějž čínská vláda podpoří zónu spolupráce tím, že „*bude vybízet příslušné finanční instituce, aby poskytovaly finanční nástroje pro ... investiční projekty v rámci zóny spolupráce, pokud jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na používání úvěrů*“. Jak již bylo zjištěno v předchozím šetření, čínské preferenční financování není realizováno pomocí jasně určených programů financování s přísnými kritérii způsobilosti, ale spíše identifikací řady podporovaných odvětví na nejvyšší úrovni⁽¹⁶⁷⁾. Oficiální označení zóny SETC v Egyptě jako zámořské oblasti investic pro čínské společnosti po společné dohodě mezi oběma prezidenty a „vybídnutí“ uvedené v článku 5 plně zapadá do obvyklého čínského vzorce aktivace preferenčního financování ze strany jejich bank zajišťujících vládní politiku.
- (694) Čínská preferenční opatření ve prospěch čínských subjektů usazených v Egyptě tedy Egypt „identifikoval“ a „přijal je za vlastní“.
- (695) Kromě toho se egyptští úředníci neustále účastnili prováděcího mechanismu na třech úrovních uvedeného ve 660. bodě odůvodnění. Úkolem prováděcího mechanismu je podle čl. 2 bodu V) dohody o provádění „*koordinovat příslušné finanční instituce, mimo jiné včetně bankovních institucí, pojišťovacích institucí a různých fondů, které poskytují úvěrovou podporu zóně spolupráce a podnikům v této zóně, a pomáhat zóně spolupráce a podnikům v této zóně hledat další způsoby financování*“. Prostřednictvím čl. 2 odst. 4 téhož dokumentu se úředníci pověřují, aby „*vyvíjeli maximální úsilí o hladké provedení všech podpůrných politik čínských a egyptských právních a správních předpisů*“. To vyjadřuje společné porozumění Egypta a Číny ohledně toho, že čínská strana neposkytuje peníze za tržní sazby, které by společnosti Jushi Egypt a Hengshi Egypt mohly získat od mezinárodních investorů na trhu, ale proaktivně poskytuje státní pobídky, což je jen jiný pojem pro výhody či preference.
- (696) Prováděním tohoto ustanovení Egypt rovněž vyjádřil svou plnou podporu čínskému preferenčnímu financování ve prospěch výrobců textilií ze skleněných vláken v dané zóně. Vzhledem k částečné nedostatečné spolupráci obou vlád (viz oddíl 4.2.2) ohledně tohoto zásadního aspektu šetření nebyla Komise schopna v tomto ohledu zjistit další podrobnosti. Dostupné důkazy však poukazují na skutečnost, že obě vlády v tomto duchu spolupracovaly ve prospěch vyvážejících výrobců textilií ze skleněných vláken, kteří se nacházejí v této zóně.
- (697) Z důkazů vyplývá, že finanční příspěvky ve formě preferenčního financování od čínských veřejných orgánů pro společnosti Jushi a Hengshi Egypt lze přičíst egyptské vládě jakožto vládě země původu nebo vývozu podle čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení. Z těchto důkazů vyplývá, že egyptská vláda schválila preferenční finanční podporu od čínské vlády pro výrobce textilií ze skleněných vláken v této zóně v souladu s dohodnutými závazky rozvíjet a podporovat ekonomické činnosti v zóně.
- (698) V této souvislosti Komise dále uvedla, že možnost vlád poskytovat finanční příspěvek nepřímo prostřednictvím soukromých subjektů není exogenní ani podle základního nařízení, ani podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních⁽¹⁶⁸⁾. V případech, kdy vlády pověřují soukromé subjekty konkrétním jednáním nebo jim toto jednání nařídí, je totiž zásadní, že musí existovat „prokazatelná spojitost“ mezi jednáním vlády a jednáním soukromého subjektu⁽¹⁶⁹⁾. Stejně tak v tomto případě existuje jasná a výslovná souvislost mezi souhlasným jednáním Číny s cílem poskytnout dohodnutou finanční podporu vyvážejícím výrobcům textilií ze skleněných vláken a egyptské vládě.

⁽¹⁶⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690, 377. bod odůvodnění.

⁽¹⁶⁸⁾ Viz čl. 3 odst. 1 písm. a) bod iv) základního nařízení a čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1 podbod iv) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.

⁽¹⁶⁹⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, US – DRAMs, (WT/DS296/AB/R), bod 112.

- (699) Komise proto dospěla k závěru, že preferenční financování poskytnuté čínskou vládou vyvážejícím výrobcům textilií ze skleněných vláken v dané zóně představuje finanční příspěvky egyptské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu i) základního nařízení⁽¹⁷⁰⁾.

4.2.3.2. Výhoda

- (700) Komise poté zohlednila, zda tyto finanční příspěvky, které lze přičíst egyptské vládě, poskytly společností Jushi a Hengshi Egypt výhodu podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Připomněla, že tyto dvě společnosti působí v Egyptě a vztahuje se na ně egyptské právo. Proto bylo v zásadě vhodné zjistit, zda tito příjemci financování získali lepší podmínky, než jaké by získali na egyptském finančním trhu. Komise tento bod ověřila a přesvědčila se, že tomu tak bylo, a sice se značným rozdílem.
- (701) Komise však vzala v úvahu i výjimečné okolnosti tohoto případu. Jak je uvedeno v 659. bodě odůvodnění, vyvážející výrobci jsou ve spojení s čínskými mateřskými společnostmi, které v konečném důsledku vlastní komise SASAC. Čínské veřejnoprávní subjekty udělily preferenční financování po sjednání a podpisu příslušných dokumentů v Číně a příjemci je obdrželi přímo nebo nepřímo prostřednictvím své mateřské společnosti v Číně (mezipodnikové úvěry). Navíc, jak je stanoveno v článku 1 dohody o spolupráci, egyptská vláda uznala, že uvedené subjekty získaly preferenční podporu včetně levných úvěrů v souladu s čínským právem, tj. za čínských podmínek. Čínské veřejnoprávní subjekty poskytly toto financování podle článku 5 dohody o spolupráci v souladu s politikami preferenčního financování prováděnými v Číně, jak je podrobně uvedeno v oddíle 3.4. Jak je vysvětleno v 657. bodě odůvodnění, tato ustanovení dohody o spolupráci kodifikovala předchozí praxi.

- (702) Komise proto dospěla k závěru, že přijetí finančních příspěvků od čínských veřejných orgánů pro společnosti Jushi a Hengshi Egypt a jejich uznání ze strany egyptské vlády zahrnovalo rovněž prvky výhody plynoucí z těchto příspěvků. Z toho důvodu stanovila tržní sazby pro preferenční financování a odpovídajícím způsobem vypočítala výhodu (viz oddíl 4.3). Konstatovala, že výsledkem tohoto přiměřeného přístupu jsou nižší výše subvencí než ty, které byly zjištěny s použitím hypotetické egyptské referenční hodnoty.

4.2.3.3. Specifičnost

- (703) Pokud jde o třetí bod týkající se specifičnosti, Komise zkoumala, zda tyto subvence byly specifické, jak to vyžaduje čl. 4 odst. 2 až 4 základního nařízení.
- (704) V důsledku uznání a přijetí byla v souvislosti s preferenčním financováním egyptská vláda orgánem, který subvenci poskytuje. Egyptská vláda konkrétně uznala a přijala označení zóny SETC čínskou vládou jako zámořského území investic podle článku 4 dohody o spolupráci a schválila její plné provádění mimo jiné prostřednictvím poskytování preferenčního financování čínskou vládou.
- (705) Tyto subvence byly omezeny na společnosti působící v oblasti Suezského průplavu (jejíž součástí je zóna SETC). Komise proto dospěla k závěru, že jde o regionální subvence ve smyslu čl. 4 odst. 3 základního nařízení, které spadají do působnosti orgánu, který subvenci poskytuje, v souladu s čl. 4 odst. 2 až 4 základního nařízení.

4.2.3.4. Závěr

- (706) Komise dospěla k závěru, že jak subvence poskytnuté společností působícím v zóně SETC přímo ze strany Egypta (poskytování pozemků, daňových úlev), tak i subvence poskytnuté nepřímo prostřednictvím preferenčního financování ze strany čínské vlády jsou napadnutelné podle článků 2 až 4 základního nařízení. Posledně jmenované subvence lze přičíst Egyptu na základě toho, že uznal a přijal opatření čínské vlády za vlastní, například prostřednictvím dohody o spolupráci, úzké spolupráce a různých úrovní mechanismů spolupráce. Finanční příspěvky rovněž poskytovaly výhody a byly specifické. Komise přezkoumala všechny příslušné subvence podrobněji, jak je uvedeno níže.

⁽¹⁷⁰⁾ Ostatně dané skutečnosti mohou být rovněž posuzovány z hlediska článku 16 článků ILC. Úzká spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou nejen vedla k tomu, že egyptská vláda uznala a přijala čínské jednání, ale rovněž sloužila k možnému obcházení skutečných a potenciálních cel uložených ze strany EU na čínský vývoz dotčeného výrobku vyrobeného v Egyptě.

- (707) Po poskytnutí informací egyptská vláda tato zjištění napadla v pěti bodech: za prvé, podle mezinárodního práva nelze přisuzovat vládě Egypta svrchované úkony čínské vlády. Za druhé Komise nebrala zřetel na své vlastní základní nařízení, podle kterého musí mít orgán poskytující subvenci sídlo na svém vlastním území. Za třetí, přisouzení čínských úkonů Egyptu představuje rovněž porušení práva WTO, které není možné vykládat s ohledem na článek 11 článků ILC o odpovědnosti států za porušení mezinárodního práva. Za čtvrté, článek 11 článků ILC ani nebyl na skutkové okolnosti použitelný. Za páté, finanční příspěvky pro společnosti Jushi a Hengshi China nesplňují požadavky týkající se specifičnosti podle článku 3 základního nařízení.
- (708) Čínská vláda rovněž vyjádřila svůj nesouhlas s tím, že Komise zachází s úvěry poskytnutými čínskými finančními institucemi egyptským společnostem, které se nacházejí v zóně SETC, a s mezipodnikovými úvěry mezi společnostmi, které se nacházejí v Egyptě, a jejich mateřskou společností jakožto s napadnutelnými subvencemi. Nejprve tvrdila, že subvence nemohla být „vytvořena“ pro Čínu a poté „převedena“ na Egypt, neboť tím by byly napadeny legitimní zahraniční investice. Čínská vláda se dále domnívala, že znění, kontext, předmět a účel Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních nepovolují, aby byla působnost pojmu „vláda nebo veřejnoprávní subjekt“ rozšířena na třetí zemi. Za třetí čínská vláda tvrdila, že článek 11 článků ILC o odpovědnosti států nelze použít jako relevantní kontext, jelikož se nevztahuje ke stejnému předmětu jako čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. I kdyby byl článek 11 článků ILC relevantní, existoval by jasný nesoulad s čl. 1 odst. 1 písm. a) bodem 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. V tomto případě má čínská vláda za to, že čtvrtý bod by před ním měl přednost jakožto *lex specialis*.
- (709) Komise nejprve uvedla, že ani čínská, ani egyptská vláda nepředložily žádné připomínky ohledně pravdivosti skutečností týkajících se spolupráce mezi těmito dvěma vládami, jak je popsána v oddíle 4.2.1.
- (710) Komise uvedla, že námitky egyptské a čínské vlády se částečně překrývaly a částečně uváděly samostatné argumenty. Komise analyzovala vzájemně se překrývající body společně a dále samostatně řešila zbývající argumenty, které předložily jednotlivé vlády.
- (711) V prvním bodě čínská vláda tvrdí, že Komise nebyla schopna stanovit čínský finanční příspěvek v souvislosti se společnostmi působícími v Egyptě. „Vytvořila“ tedy subvenci od čínské vlády, kterou později mohla „převést“ na Egypt, a pokusila se „legalizovat“ tuto metodu nesprávným použitím článku 11 článků ILC na situaci, kdy v první řadě neexistovala žádná napadnutelná subvence z Číny. Prostřednictvím této nepřipustné konstrukce by pak EU začala řešit „legitimní zahraniční investice“.
- (712) Komise uvedla, že tento politický argument je založen na dvou sporných právních předpokladech: za prvé, čínské jednání musí splňovat všechna kritéria subvence podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, aby mohla vzniknout odpovědnost. Za druhé, pokud tomu tak není, Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních nemožňuje, aby EU napadla jakoukoli podporu, kterou obdržely společnosti působící v Egyptě. Tento argument však směřuje faktický a normativní rozměr. Jak bylo vysvětleno výše, egyptská vláda očekávala a uvítala (skutečnost) poskytování preferenčních úvěrů ze strany čínských finančních institucí společností v Egyptě a uznala a přijala tyto preferenční úvěry za vlastní. Skutečnost, zda je důsledkem takových preferenčních úvěrů (z normativního hlediska) i mezinárodní odpovědnost Číny za porušení Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, je irelevantní. Jinými slovy, Komise přičetla egyptské vládě čínské „jednání“ (tj. poskytování preferenčních úvěrů), a nikoli „protiprávní skutky“. Komise proto zamítla první tvrzení čínské vlády, že měla nejdříve prokázat, že čínská vláda poskytla subvenci ve smyslu Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, což neučinila, a chybně „vytvořila“ subvenci čínské vlády ve prospěch vyvážejících výrobců dotčeného výrobku.
- (713) Egyptská vláda ve svém prvním bodě zdůraznila zásadu svrchovanosti v mezinárodním právu. Z hlediska této zásady lze určité jednání přičíst státu pouze tehdy, pokud k tomuto jednání dochází z pověření orgánu tohoto státu. Proto jsou jednání subjektů, které jsou pověřeny čínským orgánem, přičitatelná pouze čínskému státu. Během slyšení, které se konalo dne 18. března 2020, upřesnila egyptská vláda své odůvodnění tím, že citovala příklad vojenských sil jednoho státu umístěných se souhlasem jiného státu na území tohoto jiného státu. Podle egyptské vlády by bylo možné jakékoli jednání pozvaných vojenských sil přisoudit pouze pozvanému státu, aniž by se přenášela odpovědnost na hostitelský stát.

- (714) Toto tvrzení Komise zamítla. Zásada svrchované rovnosti v mezinárodním právu, jak je zakotvena v čl. 2 odst. 1 Charty OSN, zakazuje, aby jeden stát vykonával své pravomoci na území jiného státu proti vůli státu, jemuž toto území patří. Státy však mohou na svém území povolit činnost jiného státu. Činnost pozvaného státu na území hostitelského státu může být poté přičitatelná hostitelskému státu. V příkladu zmíněném egyptskou vládou během slyšení vyplývá toto pravidlo přímo z rezoluce č. 3314 (XXIX) Valného shromáždění OSN z roku 1974 o definici agrese, která je obecně považována za kodifikaci mezinárodního obyčejového práva. Podle čl. 3 písm. f) uvedené rezoluce je agrese jednoho státu vůči jinému státu definována nejen jako přímé útoky prostřednictvím jeho vlastních státních orgánů, ale i jako „jednání státu, který povolil druhému státu, aby použil jeho území ke spáchání agresivního činu proti třetímu státu“. Je zřejmé, že kdyby v roce 1962 Kuba umožnila Sovětskému svazu zaútočit ruskými raketami z kubánského území, měla by mezinárodní odpovědnost za agresivní činy vůči Spojeným státům Kuba. Mezinárodní právo proto uznává možnost přisoudit jednání pozvaného státu hostitelskému státu a dokonce i za to uložit sankce hostitelskému státu, pokud jednání pozvaného státu poškodí třetí stát.
- (715) Za druhé egyptská a čínská vláda tvrdily, že neexistuje prostor pro to, aby se podle základního nařízení EU chování čínské vlády přisoudilo Egyptu. Definice „vlády“ podle čl. 2 písm. b) základního nařízení je výslovně spojena s územím orgánu poskytujícího subvenci. Formulace „na území“ uvedená ve zmíněném ustanovení má zaručit právní jistotu a nemůže být vykládána s ohledem na WTO nebo mezinárodní právo.
- (716) V čl. 2 písm. b) základního nařízení se stanoví: „se „vládou“ rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu.“ Komise souhlasila s egyptskou vládou v tom, že toto ustanovení se vztahuje na jednání vlády, z jejíhož území se subvencované výrobky vyvážejí do Evropské unie. Tak je tomu v tomto případě. Dotčený výrobek se vyrábí v Egyptě a vyváží se z Egypta do Evropské unie. Egyptská vláda se nachází na území Egypta. Avšak čl. 2 písm. b) základního nařízení nepojednává o zvláštní otázce, jaké jednání může vláda na svém území povolit a uznat za vlastní. Stejně jako pojem „veřejnoprávní subjekt“ lze i pojem „vláda“ vykládat s ohledem na jeho kontext, předmět a účel. Jednání, která lze přičíst vládě země původu nebo vývozu, tak nemusí být pouze jednání, jejichž původcem je přímo tato vláda, ale také jednání, jež lze této vládě připisovat. To je dále potvrzeno pojmy uvedenými v čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení, když se odkazuje na finanční příspěvek, který „vláda poskytla“. Ze stejných důvodů nejsou použitelné ani argumenty egyptské vlády, které se odvolávají na několik ustanovení Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (např. čl. 1. odst. 1 písm. a) bod 1, článek 13, čl. 18. odst. 1 písm. a) a poznámka pod čarou č. 63). I když je pravda, že základní nařízení „musí být vykládáno v co největší míře s ohledem na příslušná ustanovení Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních“⁽¹⁷¹⁾, tato ustanovení nebrání předpokladu, že finanční příspěvek může být poskytnut jiným státem a vláda daného území jej uzná a přijme za vlastní.
- (717) V důsledku toho bylo druhé tvrzení egyptské a čínské vlády odvozené z údajného striktního vymezení zásady teritoriality podle čl. 2 písm. b) základního nařízení a čl. 1. odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních zamítnuto.
- (718) Třetí námitka egyptské vlády se týkala významu článků ILC o odpovědnosti státu v tomto ohledu. Podle jejího názoru není oprávněné vycházet z článku 11 článků ILC, jelikož Odvolací orgán ve věci *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* ⁽¹⁷²⁾ odkazoval pouze na články 4, 5 a 8. V podobném duchu čínská vláda tvrdila, že článek 11 článků ILC a čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních se netýkají stejného předmětu, jak vyžaduje čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu. I když byl článek 11 článků ILC relevantní, čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních by byl v každém případě *lex specialis* a měl by přednost.

⁽¹⁷¹⁾ Věc T-300/16, rozsudek Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise* ECLI:EU:T:2019:235, bod 101; rovněž věc T 67/14 *Viraj Profiles v. Rada*, rozsudek ze dne 11. července 2017, nezveřejněn, ECLI:EU:T:2017:481, bod 88.

⁽¹⁷²⁾ WT/DS379/AB/R, zpráva Odvolacího orgánu, *US – AD and CVD (China)*, bod 309.

- (719) Toto tvrzení Komise zamítla. Není důvod tvrdit, že pro výklad pravidel WTO jsou relevantní pouze některé zásady mezinárodního obyčejového práva, jak jsou zakotveny v článcích 4, 5 nebo 8 článků ILC o odpovědnosti státu, ale jiné nikoli. Odvolací orgán WTO vždy uplatňoval pojmy obecného obyčejového práva, které byly relevantní pro posouzení daných skutečností. Vedle pravidel týkajících se přičitatelnosti jsou součástí právního řádu WTO například rovněž zásady *estoppel* nebo dobré víry. V této věci egyptská vláda nezpochybnila faktické okolnosti toho, že vyvolala, uznala a usnadnila provádění preferenčního financování ze strany Číny pro společnosti působící v Egyptě. Pro tyto okolnosti lze pokyny pro výklad vyvodit z článku 11 článků ILC, na něž se rovněž odkazuje v judikatuře týkající se mezinárodních investic⁽¹⁷³⁾. Článek 11 článků ILC je tudíž relevantním pravidlem mezinárodního práva ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu pro výklad pojmu „ze strany vlády“ v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Z toho vyplývá, že neexistuje ani prostor pro použití pojmu „*lex specialis*“. Jedná se o kolizní pravidlo, kdy dvě pravidla mezinárodního práva obsahují protichůdné normativní odpovědi pro regulaci týchž skutečností. To není tento případ, neboť článek 11 článků ILC neříká opak toho, co stanoví čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, ale pomáhá řádně rozlišit při přičítání chování jedné vlády druhé vládě, která uznává a přijímá takové chování za vlastní.
- (720) Podle čtvrté námitky egyptské vlády se článek 11 článků ILC nepoužije na dané skutečnosti. Podle tohoto článku může stát převzít odpovědnost za chování jakožto nástupnický stát po nabytí pozemku. Vláda může rovněž uznat soukromé chování svých občanů za vlastní. Tento článek však nepředpokládá, že stát přijme za vlastní jednání cizího svrchovaného státu.
- (721) Komise tuto námitku rovněž vyvrátila. Název článku 11 článků ILC je „chování uznané a přijaté státem za vlastní“, aniž by uváděl jakoukoli kvalifikaci autora původního jednání. Kromě Valného shromáždění OSN v rezoluci 3314 (XXIX) z roku 1974 (viz 714. bod odůvodnění) i Mezinárodní soudní dvůr potvrdil svobodu států přijímat zahraniční jednání za vlastní⁽¹⁷⁴⁾. Mezinárodní praxe tedy nepodporuje názor Egypta, že přičtení podle článku 11 článků ILC se omezuje na případy územního nástupnictví nebo případy, kdy vláda uzná a přijme soukromá protiprávní jednání na vlastním území daného státu.
- (722) Ve své páté námitce egyptská vláda tvrdila, že finanční příspěvky čínské vlády pro subjekty v Egyptě nebyly specifické. Odkazovala na základního nařízení, podle něhož musí příjemce finančního příspěvku spadat do „působnosti orgánu, který subvenci poskytuje“. Formulace „orgán, který subvenci poskytuje“, podle jejího názoru neznamena „orgán, který subvenci uznává a přijímá“. Navíc v minulých šetřeních byla orgánem poskytujícím subvenci pro čínské subjekty vždy čínská vláda. Egyptská vláda dospěla k závěru, že finanční příspěvek čínské vlády nemůže být specifický „vzhledem k tomu, že podniky sídlící v Egyptě nespadají do čínské působnosti“. Podobně čínská vláda v rámci své druhé námitky tvrdila, že působnost podle čl. 2 odst. 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních by měla být posouzena v rámci „místní jurisdikce“ státu.
- (723) Komise zopakovala, že považuje egyptskou vládu za orgán poskytující subvenci na základě toho, že přijala a uznala čínské preferenční úvěry. Vzhledem k tomu, že společnosti Jushi Egypt a Hengshi Egypt působí ve zvláštní ekonomické zóně, spadají rovněž do působnosti egyptské vlády. Získání této finanční podpory bylo rovněž výslovně omezeno na společnosti působící v této zóně, a tedy bylo specifické.

⁽¹⁷³⁾ *Mondev International Ltd. v. United States of America* (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), Award ze dne 11. října 2002, bod 115 a poznámka č. 47.

⁽¹⁷⁴⁾ ICJ, *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide* (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro, rozsudek ze dne 27. února 2007, bod 414. V uvedeném případě Mezinárodní soudní dvůr vycházel z předpokladu, že pro federální stát Srbska a Černé Hory bylo z právního hlediska možné, aby uznal a přijal akty genocidy spáchané organizovanými vojenskými silami státu „Republika Srpska“, tj. fakticky srbského státu na území Bosny a Hercegoviny, během občanské války v uvedené zemi v letech 1991 až 1995. Shledal však, že v praxi k tomuto uznání a přijetí nedošlo.

- (724) I kdyby bylo nutné prokázat, že čínská vláda vykonávala jurisdikci nad těmito společnostmi před tím, než mohla egyptská vláda přijmout čínské chování za své, což není, výsledek by se nezměnil. Podpisem článku 1 a čl. 4 odst. 1 dohody o spolupráci egyptská vláda souhlasila s tím, že společnosti působící v této zóně obdrží „příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zámořské zóny ekonomické a obchodní spolupráce“ a že rozvoj této zóny bude probíhat v souladu s právem „obou zemí“. Kromě toho, že egyptská vláda vykonávala svou vlastní místní jurisdikci, umožnila proto Číně rovněž poskytovat zvláštní podporu pouze pro společnosti, které se nacházejí v „zámořských zónách ekonomické a obchodní spolupráce“. Toto tvrzení se proto zamítá.
- (725) Závěrem se uvádí, že Komise znovu potvrdila své zjištění, že egyptská vláda uznala a přijala za vlastní podporu pro kapitálové investice, úvěry pro společnost Jushi Egypt a poskytování pozemků společnostmi TEDA Egypt, a poskytla tak specifické subvence ve smyslu článků 2 až 4 základního nařízení.

4.3. Preferenční financování

4.3.1. Úvěry poskytované politickými bankami společností Jushi Egypt

4.3.1.1. Banky ve vlastnictví státu, které jednají jako veřejnoprávní subjekty

- (726) V roce 2012, resp. 2016 poskytly banky CDB a EXIM společnosti Jushi Egypt dva úvěry v celkové výši 200 milionů USD. První úvěr byl použit na financování spuštění závodu a druhý úvěr odpovídal projektu rozšíření pro další výrobní linku.
- (727) Komise za prvé ověřovala, zda tyto banky byly veřejnoprávními subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. Komise si tedy vyžádala informace o státním vlastnictví i o formálních indiciích vládní kontroly v těchto bankách ve vlastnictví státu. Komise rovněž hledala informace o tom, zda čínská vláda vykonávala účinnou kontrolu nad chováním těchto bank ve vlastnictví státu, pokud jde o jejich úvěrové politiky a posuzování rizik. Jak je uvedeno v oddílech 3.4.1.1 a 3.4.1.4, banky EXIM i CDB jsou banky ve vlastnictví čínského státu a existují formální indicie o kontrole čínské vlády nad těmito bankami. Kromě toho Komise v oddílech 3.4.1.3 a 3.4.1.5 dospěla k závěru, že čínská vláda stanovila normativní rámec, který musí vedení a orgány dohledu jmenované čínskou vládou a odpovědné čínské vládě dodržovat. Čínská vláda se proto opírala o tento normativní rámec s cílem vykonávat účinným způsobem kontrolu nad chováním těchto bank ve vlastnictví státu, kdykoli tyto banky poskytovaly úvěry odvětví textilií ze skleněných vláken.
- (728) Kromě obecného právního rámce uvedeného v oddíle 3.4.1.1 se na úvěry poskytnuté bankami EXIM a CDB společností Jushi Egypt použil následující právní rámec.
- (729) Společnosti China-Africa TEDA a EXIM podepsaly dne 6. listopadu 2009 memorandum o strategickém partnerství a předložily plán balíčku s celkovou částkou až 6 miliard RMB za účelem realizace celkové strategické spolupráce v zámořských zónách obchodní a ekonomické spolupráce.
- (730) Dne 7. listopadu 2009 podepsalo šest afrických zón ekonomické a obchodní spolupráce, k nimž patří zóna SETC, Pakt o společném setkání čínských zámořských (afrických) zón ekonomické a obchodní spolupráce a Čínsko-afrického rozvojového fondu (dále jen „CADF“), který je dceřinou společností banky CDB.
- (731) Kromě toho v roce 2013 ministerstvo obchodu vydalo „Oznámení o aspektech týkající se podpory Čínské rozvojové banky pro vytvoření a rozvoj zámořských zón ekonomické a obchodní spolupráce“. Podle tohoto oznámení bude ministerstvo obchodu a banka CDB „poskytovat politickou podporu pro investice a financování pro podniky a podniky vstupující do zóny ve vlivných zónách spolupráce“. Banka CDB „vyjasní základní podmínky pro prioritní financování v zóně spolupráce v souladu s požadavky ministerstva obchodu a ministerstva financí“ a banka CDB bude „selektivně podporovat vznikající projekty a projekty spolupráce s hostitelskými vládami zóny spolupráce, kterým ministerstvo obchodu věnuje velkou pozornost“.
- (732) Článek 4 dohody o spolupráci mezi Čínou a Egyptem z roku 2016 uvádí, že „čínská vláda označuje zónu spolupráce za čínskou zámořskou zónu ekonomické a obchodní spolupráce. Zóna spolupráce ... má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zámořské zóny ekonomické a obchodní spolupráce“. Kromě toho podle článku 5 čínská vláda podpoří zónu spolupráce tím, že „bude vybízet příslušné finanční instituce, aby poskytovaly finanční nástroje pro ... investiční projekty v rámci zóny spolupráce, pokud jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na používání úvěrů“.

- (733) Ustanovení čl. 2 bodu IV „Dohody o spolupráci při zřízení řídicího výboru pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“, která provádí výše uvedenou dohodu, dále upřesňuje, že řídicí výbor zřízený mezi příslušnými funkčními útvary lidové vlády Tchien-ťin a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu „vyvine maximální úsilí o hladké provedení všech podřídných politik čínských a egyptských právních a správních předpisů“, a čl. 2 bod V) dodává, že tento výbor „koordinuje příslušné finanční instituce, mimo jiné včetně bankovních institucí, pojišťovacích institucí a různých fondů, které poskytují úvěrovou podporu zóně spolupráce a podnikům v této zóně, a pomáhá zóně spolupráce a podnikům v této zóně hledat další způsoby financování“.
- (734) Komise dospěla k závěru, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, včetně bank EXIM a CDB, provedly při výkonu vládních funkcí s ohledem na odvětví textilií ze skleněných vláken výše uvedený právní rámec. Proto byly veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.
- (735) Kromě toho, i kdyby tyto finanční instituce ve vlastnictví státu nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise zjistila, že by byly považovány za pověřené či řízené čínskou vládou, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení, ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v oddíle 3.4.1.6.

4.3.1.2. Výhoda a výpočet výše subvence

- (736) Jak je uvedeno v 700. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že u příjemců nacházejících se v Egyptě by bylo v zásadě vhodné zjistit, zda tyto příjemci úvěrů získali lepší podmínky, než jaké by získali na egyptském finančním trhu. Komise tento bod ověřila a potvrdila, že výše subvencování by byla při použití srovnatelných výpůjčních úrokových sazeb v Egyptě vyšší (18,3 %) ⁽¹⁷⁵⁾. Avšak s ohledem na výjimečné okolnosti uvedené v 701. bodě odůvodnění vypočítala Komise vyšší napadnutelné subvence s ohledem na skutečnost, že příjemci obdrželi preferenční financování v Číně. Pro účely tohoto výpočtu posoudila Komise výhodu, kterou získali její příjemci během období šetření. Podle čl. 6 písm. b) základního nařízení představuje výhodu, kterou příjemci získali, rozdíl mezi částkou úroků, kterou hradí společnost za preferenční úvěr, a částkou, kterou by společnost zaplatila za srovnatelný obchodní úvěr na trhu.
- (737) Jak je uvedeno v oddíle 3.4.2.4, Komise se rozhodla stanovit tržní sazby pro preferenční úvěry bank EXIM a CDB s ohledem na hypotetické referenční hodnoty pro čínské tržní investory v souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení. Při inspekci na místě u čínské vlády Komise zjistila, že jedna z bank, která rozšířila financování na společnost Jushi Egypt, při určování ceny tohoto financování konkrétně posoudila riziko spojené s investicí v Egyptě. V důsledku nedostatečné spolupráce tato banka (tyto banky) neposkytla (neposkytly) žádné další podrobnosti. Proto se Komise rozhodla použít stejnou metodiku výpočtu jako u ostatních úvěrů v cizích měnách, které byly vydány čínskými finančními institucemi v ČLR, a přičetla rizikovou přírážku spojenou s investicí v Egyptě, jak je popsáno níže.
- (738) Podle metodiky výpočtu popsané v oddíle 3.4.2.4 tak Komise nejprve stanovila rating společnosti Jushi Egypt, který odráží finanční situaci společnosti. Jak je uvedeno v 306. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že celková finanční situace skupiny Jushi Group odpovídá ratingu BB, což je nejvyšší rating, který se již nepovažuje za „investiční stupeň“. Tato analýza je podrobněji rozvedena v 749. a 750. bodě odůvodnění. Vzhledem k existenci revolvingových úvěrů a odpuštění dluhu dospěla Komise k závěru, že by pro stanovení tržní referenční hodnoty bylo vhodnější použít korporátní dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB).

⁽¹⁷⁵⁾ Statistiky Egyptské centrální banky: Průměrné úrokové sazby u úvěrů v EGP za rok 2018 na základě vážených průměrných úrokových sazeb u vzorku bank, jejichž vklady představují přibližně 80 % celkových vkladů bankovního systému, vypočítané měsíčně, viz <https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx>.

- (739) V souladu s ostatními úvěry denominovanými v zahraničních měnách a vydanými čínskými finančními institucemi v ČLR byly proto k určení vhodné referenční hodnoty použity korporátní dluhopisy s ratingem B vydané v USD v období šetření.
- (740) Všechny ostatní úvěry poskytnuté čínskými finančními institucemi byly skutečně poskytnuty čínským společnostem nacházejícím se na čínském domácím trhu. Společnost Jushi Egypt se naopak nachází v zemi, ve které v době, kdy byly úvěry poskytnuty, docházelo k občanským a politickým nepokojům, jakož i k různým teroristickým útokům, a má tudíž úvěrové riziko odlišné od úvěrového rizika čínských společností v souvislosti s vnějšími podmínkami, které panují v dané zemi. V důsledku toho Komise připojila k referenční sazbě stanovené pro čínské společnosti zařazené do vzorku přírážku, aby do tržní sazby začlenila riziko země.
- (741) Přírážka týkající se rizika země byla stanovena na základě klasifikace rizika země pro vývozní úvěry OECD, jakož i odpovídající minimální pojistné sazby stanovené OECD ⁽¹⁷⁶⁾. Riziko země v případě úvěrů poskytnutých bankou EXIM bylo stanoveno na 2,37 % a v případě úvěrů poskytnutých bankou CDB na 2,44 %.
- (742) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt tvrdila, že Komise měla jako referenční hodnotu pro výpočet výhody z úvěrů použít dvě nabídky poskytnuté egyptskou bankou v letech 2013 a 2016 pro tuto společnost. Komise tyto nabídky přezkoumala, ale rozhodla, že nebyly reprezentativní pro srovnatelný obchodní úvěr, který by tento podnik mohl skutečně získat na trhu.
- (743) Komise zjistila, že uvedené nabídky neuvádějí žádný popis skutečného finančního produktu nabídnutého dané společnosti, ale odkazují na úrokovou sazbu pro poskytování „úvěrových nástrojů“ obecně. Komise proto není schopna určit, zda nabídka skutečně odkazuje na úvěr jako takový nebo na jiné finanční produkty, jako je například otevření úvěrové linky, financování obchodu (akreditivy, směnky, faktoring atd.). I kdyby se mělo za to, že nabídka souvisí s úvěrem, chybí další klíčové informace, jako je doba trvání údajného úvěru nabídnutého bankou a rozsah nabídnutých úvěrových nástrojů (tj. maximální částka, kterou by banka byla ochotna společnosti půjčit). V tomto ohledu Komise uvedla, že úvěry poskytnuté bankami CDB a EXIM byly dlouhodobé úvěry na velké projekty dlouhodobých aktiv ve výši několika stovek milionů USD. Komise se proto domnívala, že nemůže použít ukazatel, který poskytla společnost Jushi Egypt.
- (744) Komise rovněž uvedla, že i kdyby zohlednila referenční hodnotu poskytnutou danou společností, nevedlo by to k žádné významné změně ve výpočtu výhody, jelikož navrhovaná sazba egyptské banky byla v souladu se základní sazbou stanovenou Komisí pro referenční hodnotu, která odpovídá úvěru v USD poskytnutému čínskou bankou domácímu (čínskému) odběrateli s ratingem BB. Proto i uvedené úvěry potvrdily, že společnost Jushi Egypt skutečně využívá nižších úrokových sazeb ve srovnání s tržními referenčními hodnotami. Tvrzení této společnosti bylo proto zamítnuto.

4.3.2. Úvěry poskytované politickými bankami společností Jushi Egypt prostřednictvím mateřské společnosti Jushi v Číně

- (745) V období 2014–2018 poskytla společnost Jushi (China) společnosti Jushi Egypt řadu mezipodnikových úvěrů v celkové výši 260 milionů USD.
- (746) Komise však zjistila, že společnost Jushi (China) sama financovala tyto mezipodnikové úvěry prostřednictvím externího financování od čínských finančních institucí. Společnost Jushi Egypt tedy nezískala úvěry přímo od čínských bank, ale preferenční financování od těchto institucí získala společnost Jushi (China) a výhodu získanou z uvedených úvěrů převedla na své výrobní činnosti v Egyptě (tj. na společnost Jushi Egypt). To je potvrzeno v přiznání společnosti Jushi China k dani z příjmu, v němž je úrokový výnos z úvěru společnosti Jushi Egypt v položce „zahraniční příjem“ započten oproti úroku zaplacenému společností Jushi (China) z jejího externího financování. Kromě toho oficiální dokumenty týkající se začínajících projektů a projektů expanze v Egyptě, jako například vládní schválení od Národní komise pro rozvoj a reformy (NDRC) a ministerstva obchodu a různé studie proveditelnosti, ukazují, že dvě třetiny egyptského projektu jsou financovány prostřednictvím externího financování (a nikoli příjmy, které by společnost vygenerovala sama). Úvěry, které poskytly přímo banky EXIM a CDB a které jsou uvedeny oddíle 4.3.1.1, nejsou samy o sobě dostatečné k tomu, aby zajistily celkovou částku externího financování potřebnou pro rozvoj výrobních činností v zóně SETC. Bylo proto zapotřebí dalšího nepřímého financování prostřednictvím mezipodnikových úvěrů. Komise nebyla schopna nalézt konkrétní bankovní úvěr přímo související s projektem v Egyptě. V roce 2014 však společnost Jushi (China) vydala za účelem zlepšení své struktury dluhu dluhopis, který nahradil různé bankovní úvěry. Tento dluhopis, který obsahuje různé odkazy na kapitálové potřeby tohoto projektu v Egyptě, potvrzuje, že společnost Jushi (China) potřebovala vnější

⁽¹⁷⁶⁾ Pro další podrobnosti viz Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech, leden 2019, TAD/PG(2019)1 a Klasifikace rizika podle země účastníků Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech.

finanční pomoc na podporu svých výrobních činností v Egyptě. Komise proto dospěla k závěru, že související preferenční úvěry převedené prostřednictvím společnosti Jushi (China) lze rovněž přičíst egyptské vládě stejným způsobem jako přímé úvěry poskytnuté společnosti Jushi Egypt čínskými finančními institucemi.

- (747) Jelikož všechny tyto úvěry lze v zásadě považovat za úvěry poskytnuté čínskou vládou čínské společnosti, která poté převádí výhody na své výrobní činnosti jinde, rozhodla se Komise považovat tyto úvěry za jakékoli jiné čínské domácí úvěry pro čínského výrobce textilií ze skleněných vláken. V této souvislosti, jak je uvedeno v 266. bodě odůvodnění, Komise konstatovala, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, které poskytly úvěry společností Jushi (China) a Jushi Egypt, jednaly jako veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.
- (748) Komise poté vypočetla výši napadnutelné subvence. V tomto ohledu Komise zaznamenala, že nominální úroková sazba účtovaná společností Jushi (China) společnosti Jushi Egypt činila 7,5 %. Žádné financování poskytnuté společnosti Jushi (China) však nemělo tak vysokou úrokovou sazbu. Ve skutečnosti činila průměrná úroková sazba účtovaná společnosti Jushi (China) během období šetření 4,4 %. To opět potvrzuje přiznání společnosti Jushi (China) k dani z příjmu, ve kterém náklady na financování odečtené ze zdanitelného příjmu odpovídaly úrokové sazbě ve výši 4,3 %. Komise tak porovnála průměrnou úrokovou sazbu, kterou společnost Jushi (China) platí z nesplacené částky mezipodnikového úvěru během období šetření, se sazbou, kterou by společnost musela zaplatit za srovnatelný obchodní úvěr, který lze získat na trhu, v souladu s metodikou výpočtu uvedenou v oddíle 3.4.2.4.
- (749) Komise dále zjistila, že společnost Jushi Egypt nedodržovala během období šetření svůj splátkový kalendář vůči mateřské společnosti. Celkem 91 milionů USD, které měly být v průběhu roku 2018 splaceny společností Jushi (China), nebyly na konci období šetření ještě splaceny. Kromě toho Komise zjistila několik případů, kdy byly finanční prostředky obdrženy přes společnost Jushi (China) poskytnuty za účelem splacení nesplaceného kapitálu u úvěrů od bank EXIM a CDB.
- (750) Aby Komise zohlednila zvýšenou expozici bank vyplývající z existence revolvingových úvěrů a odpustění dluhu, rozhodla se proto uplatnit o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a pro účely stanovení tržní referenční hodnoty v souladu s 339. bodem odůvodnění použít dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB).
- (751) Všechny prvky týkající se tohoto financování popsané výše v tomto oddíle jasně ukazují, že společnost Jushi (China) převedla veškeré výhody z preferenčního financování, které získala od čínských finančních institucí, na společnost Jushi Egypt. Kromě toho poté, co společnost Jushi Egypt nedodržela plán splácení dluhu vůči společnosti Jushi (China), poslední jmenovaná společnost neupravila odpovídajícím způsobem úrokovou sazbu a nepřijala žádná opatření, která by odrážela skutečné riziko tohoto mezipodnikového úvěru, jehož výše se v průběhu let zvyšovala. Ze všech těchto důvodů byla takto vypočítaná výhoda přičtena společnosti Jushi Egypt ⁽¹⁷⁷⁾.
- (752) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt tvrdila, že v rozporu s tím, co bylo uvedeno v poznámce pod čarou v předchozím bodě odůvodnění, Komise napadla úvěry přičtené společnosti Jushi Egypt jak v případě společnosti Jushi (China), tak v případě společnosti Jushi Egypt. To je věcně nesprávné, jelikož výhoda vypočítaná u mezipodnikového úvěru přiděleného Egyptu byla odečtena od výhody z úvěrů vypočtené pro společnost Jushi (China), jak je uvedeno v příloze 2.3 konkrétního informačního dokumentu poskytnutého čínské společnosti. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (753) Společnost Jushi Egypt rovněž tvrdila, že Komise neměla snížit rating společnosti Jushi Egypt z AA na B na základě skutečnosti, že společnost Jushi Egypt nedodržela svůj plán splácení dluhu vůči své mateřské společnosti, ani toho, že mateřská společnost Jushi Egypt v některých případech splatila půjčky jejím jménem. Skutečnost, že skupina podniků Jushi Egypt se rozhodla, že je lepší, aby náklady nesl jiný subjekt ve skupině, aby tak bylo možné zachovat peněžní tok jiného subjektu, nesvědčí o tom, že by tento jiný subjekt nesplnil svou povinnost, pokud by taková povinnost existovala vůči bankovní instituci. Kromě toho společnost Jushi Egypt tvrdila, že Komise snížila rating společnosti Jushi Egypt o čtyři stupně, a to z AA na B, i když v 750. bodě odůvodnění je uvedeno, že pro společnost Jushi Egypt byla na stupnici hodnocení rizik uplatněna hodnota nižší o jeden stupeň.

⁽¹⁷⁷⁾ V zájmu jasnosti Komise potvrdila, že úvěry, které získala společnost Jushi (China), přičemž výhody z nich plynoucí byly nakonec převedeny na společnost Jushi (Egypt), nebyly započítány do výše subvencování, které bylo stanoveno pro společnost Jushi (China).

- (754) Komise za prvé uvedla, že nenalezla žádný rating udělený společnosti Jushi Egypt kteroukoli externí stranou a že společnost Jushi Egypt v tomto ohledu ani neposkytla žádný důkaz. Společnost Jushi Egypt tedy nikdy neměla výchozí rating „AA“. Komise tak musela v tomto případě určit rating společnosti Jushi Egypt za použití dostupných údajů. S ohledem na významnou částku mezipodnikových úvěrů od mateřské společnosti, jakož i na skutečnost, že skupina Jushi Group působila jako ručitel pro úvěry od bank CDB a EXIM, stanovila Komise, že rating společnosti Jushi Egypt úzce souvisí s ratingem její mateřské společnosti, který byl stanoven na „BB“, jak je uvedeno v 306. bodě odůvodnění. Tento rating BB byl tedy pro Komisi výchozím bodem.
- (755) Za druhé, jak je vysvětleno v 750. bodě odůvodnění, Komise se rozhodla snížit rating na ratingové stupnici o jeden stupeň, tj. z BB na B, vzhledem k tomu, že během let nedošlo k úhradě závazků této společnosti. Komise dále uvedla, že ačkoli úvěry byly bankám CDB a EXIM splaceny v souladu s plánem, celkové závazky společnosti se v průběhu let ve skutečnosti zvýšily. Společnost Jushi Egypt jako taková nahradila vnější dluh dluhem uvnitř skupiny, ale ve skutečnosti své závazky vůči bankovním institucím sama nevyrovnala. Na rozdíl od tvrzení společnosti Jushi Egypt existují také náznaky, že by tato společnost nebyla schopna vyrovnat své závazky, pokud by všichni její věřitelé byly externí bankovní instituce. Například ačkoli byla společnost v letech 2015 a 2016 ztrátová a v roce 2016 vykazovala záporný vlastní kapitál, přesto v uvedených letech uhradila velké splátky kapitálu bance CDB v celkové výši 54 milionů USD (přibližně 546 milionů EGP). Společnost by tak nebyla schopna vyrovnat své vnější závazky bez finanční podpory ze strany mateřské společnosti.
- (756) S ohledem na výše uvedené úvahy Komise tato tvrzení zamítla.
- (757) Výše subvencí zjištěná u preferenčního financování prostřednictvím úvěrů od čínských politických bank, přímo nebo prostřednictvím mateřské společnosti Jushi (China), je tedy potvrzena a v případě společnosti Jushi Egypt činí 4,87 %.

4.3.3. Podpora kapitálových investic

- (758) Kromě přímých úvěrů a mezipodnikových úvěrů potřebovala společnost Jushi Egypt pokrýt své finanční potřeby i navýšením svého kapitálu.
- (759) Z předchozích šetření vyplynulo, že na podporu zahraničních investic v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ byly poskytnuty významné subvence na úrovni mateřských společností čínských skupin, a to formou grantů, preferenčního financování a kapitálových injekcí. Tak tomu bylo zejména v nedávno uzavřeném antisubvenčním šetření týkajícím se pneumatik (dále jen „případ pneumatik“) ⁽¹⁷⁸⁾.

a) Právní základ

- (1) 13. pětiletý plán rozvoje zahraničního obchodu, který vydalo Ministerstvo obchodu dne 26. prosince 2016;
- (2) poradní stanoviska Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení, která byla vydána v roce 2015 (dále jen „poradní stanoviska“);
- (3) plán rozvoje průmyslu stavebních hmot na období 2016–2020, ministerstvo průmyslu a informačních technologií, GXBG [2016] č. 315;
- (4) 13. pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů;
- (5) iniciativa „Made in China 2025“, Státní rada, 7. července 2015.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (760) Během období šetření získala společnost Jushi Egypt výhodu z grantů převedených prostřednictvím společnosti CNBM, subjektu kontrolovaného státem, ve formě kapitálových injekcí, konkrétně prostřednictvím splaceného kapitálu.
- (761) V roce 2012 došlo k významnému vkladu akcionářů na založení společnosti Jushi Egypt ve výši 42,6 milionu USD. Od té doby se kapitál společnosti Jushi Egypt až do období šetření významně zvýšil, a to až na 162 milionů USD. Na konci období šetření byl kapitál společnosti Jushi Egypt přibližně čtyřikrát větší než v roce 2012.

⁽¹⁷⁸⁾ Viz případ pneumatik uvedený v poznámce pod čarou č. 7, oddíl 3.7.

- (762) Společnost Jushi Egypt plně vlastní skupina Jushi Group, která je zcela ve vlastnictví společnosti China Jushi. Hlavním akcionářem společnosti China Jushi je holding CNBM, který drží nepřetržitě od roku 2010 více než 25 % jejích akcií.
- (763) Souběžně s navýšením kapitálu ve společnosti Jushi Egypt se v podobném řádivém rozsahu zvyšovala účast společnosti CNBM na kapitálové struktuře společnosti China Jushi. Konkrétně společnost CNBM od roku 2010 do konce roku 2018, tj. během období šetření, šestinásobně zvýšila svůj vklad splaceného kapitálu do společnosti China Jushi ze 154 milionů RMB (23,3 milionu USD) v roce 2010 na 944 milionů RMB (142,8 milionu USD) v roce 2018.
- (764) Tento podobný trend a rozsah zvýšení kapitálu v obou společnostech – Jushi Egypt a China Jushi – silně naznačují, že společnost CNBM až do období šetření navýšovala finanční prostředky za účelem zvýšení kapitálu společnosti Jushi Egypt prostřednictvím společnosti China Jushi.
- (765) Kromě navýšení splaceného kapitálu došlo k převodům značného množství finančních prostředků ze společnosti CNBM na společnost China Jushi a skupinu Jushi Group prostřednictvím jiných typů kapitálových účtů.
- (766) Aby bylo možné určit povahu těchto převodů a okolností, za nichž se vyvíjel vlastnický kapitál v dotčených společnostech, Komise se snažila získat přístup k relevantním informacím od společnosti CNBM. Avšak, jak je vysvětleno v oddíle 3.2.2, společnost CNBM při šetření nespolupracovala. Vzhledem k tomu, že nebyla k dispozici žádná odpověď od společnosti CNBM, a v návaznosti na použití ustanovení článku 28 základního nařízení musela Komise pro svá zjištění týkající se společnosti CNBM částečně vycházet z dostupných údajů. Komise musela zejména použít dostupné údaje, aby zjistila zdroj financování kapitálu poskytnutého společností CNBM společnosti Jushi Egypt, mimo jiné prostřednictvím společnosti China Jushi.
- (767) K dosažení tohoto závěru měla Komise k dispozici existenci jasného závazku společnosti CNBM investovat v podporovaných odvětvích v zámoří. V tomto ohledu se společnost CNBM ve své výroční zprávě na svých internetových stránkách a ve svých provozovnách prezentuje jako „aktivní realizátor iniciativy „Jeden pás, jedna cesta““. Například uvádí, že „realizovala 312 projektů v souvislosti s cementem v 75 zemích a regionech na celém světě, více než 60 projektů v souvislosti se skleněnými vlákny, 33 investičních projektů, postavila 5 skladů v zahraničí, provozovala 14 řetězců supermarketů se stavebními materiály v zámoří a řídila více než 30 továren v celosvětovém měřítku“⁽¹⁷⁹⁾.
- (768) Konkrétně v souvislosti s textiliemi ze skleněných vláken založila společnost CNBM v roce 2012 společnost Jushi Egypt, což je vertikálně integrovaný výrobce textilií ze skleněných vláken v Egyptě a dceřiná společnost čínského vyvážejícího výrobce Jushi. V následujících letech uskutečnila tato společnost několik důležitých investičních projektů na rozšíření výrobní kapacity společnosti Jushi Egypt. Kromě toho v roce 2015 zřídila společnost CNBM společnost Hengshi Egypt, dceřinou společností čínského vyvážejícího výrobce Hengshi. Tento vertikálně neintegrováný výrobce textilií ze skleněných vláken v Egyptě získává hlavní suroviny od společnosti, která je s ním ve spojení, a sice společnosti Jushi Egypt. Kromě toho byly podle veřejně dostupných informací podepsány smlouvy s cílem založit v blízké budoucnosti v Egyptě novou společnost ve spojení se společností Taishan (což je další z vyvážejících výrobců ve skupině CNBM Group).
- (769) Společnost Jushi China dále založila řadu zámořských výrobních a obchodních dceřiných společností v Jižní Africe, Jižní Koreji, Itálii, Španělsku, Francii, Kanadě, Indii, Singapuru, Japonsku, USA a Hongkongu. V roce 2016 vyčlenila skupina CNBM Group více než 5 miliard RMB (747,38 milionu USD) na svou strategii globalizace ve 13. pětiletém plánu (2016–2020), mimo jiné na výše uvedené egyptské projekty, jakož i investice ve výši 300 milionů USD v jedné továrně v USA na výrobu zahájenou v roce 2018⁽¹⁸⁰⁾. V Indii se plánuje vybudovat do poloviny roku 2020 výrobní zařízení s kapacitou 100 000 tun. Další plány pro závod na výrobu textilií ze skleněných vláken v Turecku během období šetření rovněž značně pokročily.
- (770) Všechny tyto zámořské projekty zapadají do širšího kontextu čínské politiky „vykročit do světa“. V tomto ohledu Song Zhiping, předseda společnosti CNBM, například uvedl: „Podpis projektu Jushi US je milníkem ve strategickém rozvoji globalizace společnosti China Jushi a současně představuje zásadní krok v jejím úsilí o dosažení vyšších cílů. Má rovněž význam pro globalizaci společnosti CNBM a dokonce celého čínského odvětví stavebních hmot“.

⁽¹⁷⁹⁾ Informační panel u vchodu do závodu Jushi Egypt.

⁽¹⁸⁰⁾ China Jushi Online News Center a článek „Jushi plans to establish a factory in India“, JEC Composites News, 4. srpna 2016, <http://www.jecomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india> (naposledy zobrazeno dne 3. února 2020).

(771) Kromě toho, jak je uvedeno v 148. bodě odůvodnění, cestovní mapa iniciativy „Made in China 2025“⁽¹⁸¹⁾ uvádí 10 strategických odvětví, která zahrnují textilie ze skleněných vláken. Pokud jde o tato klíčová odvětví, plán „Made in China 2025“ v kapitole 3.9 výslovně uvádí, že Čína:

- a) „Bude podporovat podniky při provádění fúzí, kapitálových investic a investic rizikového kapitálu v zámoří.
- b) Bude se aktivně podílet na mezinárodní průmyslové spolupráci a propagovat ji a bude provádět významné strategické plány, jako je Ekonomický pás podél Hedvábné stezky a Námořní hedvábná stezka 21. století, s cílem urychlit budování propojené infrastruktury se sousedními zeměmi a rozsáhlou průmyslovou spolupráci.
- c) Využije „otevření“ podél hranic a vytvoří ve způsobilých zemích v zámoří řadu příležitostí pro spolupráci v oblasti výroby.
- d) Bude podporovat přenos vyspělých zařízení, vyspělých technologií a silného průmyslu do zámoří“.

(772) V jiném rozhovoru Song Zhiping uvedl, že společnost CNBM věnuje zvláštní pozornost národním politikám souvisejícím s iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ a že tato iniciativa „je pro skupinu čínských výrobců stavebních hmot skutečně jedinečnou příležitostí“. Poukázal také na to, že politika „vykročit do světa“ souvisí s finanční spoluprací a funguje pouze tehdy, když „náš vzájemná spolupráce díky kombinaci financí, spolupráce státních fondů, úvěrové bonity kupujícího, finančního leasingu a jiných způsobů pomůže „vykročit do světa““. V tomtéž duchu Song Zhiping dále uvedl, že „spolupráce v oblasti mezinárodních kapacit musí být kombinována s vnitrostátní politikou „Jeden pás, jedna cesta“, zejména s finanční politikou země. Dříve jsme používali jednoduché investice, půjčovali si peníze a investice, ale to nebude pokračovat v masivním měřítku. Rád bych přijal podobný model jako čínské Guoxin Holdings, kde společnosti přispívají 10 % a státní devizové rezervy přispívají 90 %. Musíme změnit naši starou závislost na úvěrech a hledat nové způsoby financování obchodních modelů a organizačních modelů. Domnívám se, že bychom měli plně využít současných silných finančních výhod této země, vytvořit investiční fondy pro stavební hmoty, mobilizovat více kapitálu pro účast na investicích, a podpořit tak podniky vyrábějící stavební hmoty v tom, aby vykročily do světa.“

(773) Tuto vizi podporuje čínská vláda, jak dokládá projev, který na konferenci uspořádané společností CNBM přednesl Siao Yaqing, ředitel Státní rady SASAC: „Centrální podniky jsou páteří národního hospodářství a měly by být úzce propojeny s národní strategií „Jeden pás, jedna cesta“, s využitím výhodné výrobní kapacity, s důrazem na klíčové oblasti a s podporou mezinárodní spolupráce v oblasti výrobní kapacity a zařízení. Přebírají vedoucí úlohu při vytváření nové vizitky pro naši zemi, aby mohla „vykročit do světa“.... V posledních letech urychlily společnosti China Building Materials a China Materials Group tempo pro „vykročení do světa“, dosáhly vynikajících výsledků a restrukturalizace této skupiny, aby mohla vést internacionalizaci čínského průmyslu stavebních hmot, má velký význam.... Po reorganizaci budou počáteční plánované investiční projekty nové společnosti v zemích podél „Jednoho pásu a jedné cesty“ představovat investici ve výši více než 90 miliard juanů⁽¹⁸²⁾“.

(774) Jak je vysvětleno v 93. bodě odůvodnění, šetřením bylo zjištěno, že společnost CNBM Building je podnik, který je přímo vlastněn čínským státem a nepřímo mateřskou společností CNBM, jež je zase zcela ve vlastnictví komise SASAC. Komise SASAC je zásadní prostředek, jehož prostřednictvím čínská vláda různými způsoby kontroluje státní podniky, aby mohla provádět své vládní politiky a plány, a při svých obchodních operacích se neřídí tržní logikou⁽¹⁸³⁾. Aniž je dotčen závěr týkající se veřejnoprávní povahy společnosti CNBM ve smyslu článku 3 základního nařízení, lze na základě všech výše uvedených důkazů dospět k závěru, že společnost CNBM a skupina Jushi Group při výrobě a vývozu dotčeného výrobku obecně sledují průmyslové a vládní politiky, a to i s ohledem na iniciativu „Jeden pás, jedna cesta“ a politiku „vykročení do světa“.

⁽¹⁸¹⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽¹⁸²⁾ „Siao Yaqing: to build a „going out“ national new business card after the reorganization of the enterprise,“ zdroj: Sina Finance, autor: Sina Finance, zveřejněno: 29. 8. 2016.

⁽¹⁸³⁾ Viz mimo jiné Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkráceních v ekonomice Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu, (SWD(2017) 483 final/2 ze dne 20. prosince 2017), k dispozici na adrese: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

- (775) V této souvislosti obdržela společnost CNBM finanční příspěvek od vlády za účelem provádění těchto politik, včetně financování svých investic v Egyptě pro výrobu dotčeného výrobku. Vzhledem k tomu, že společnost CNBM a čínská vláda v tomto bodě vůbec nespolupracovaly, nebyla Komise schopna zjistit skutečný zdroj financování a podrobně odůvodnit, zda tento finanční příspěvek provedla komise SASAC, nebo Fond hedvábné stezky (Silk Road Fund, dále jen „SRF“) jako prostředek provádění strategie „Jeden pás, jedna cesta“. Na základě dostupných údajů podle článku 28 základního nařízení však Komise dospěla k závěru, že jak komise SASAC⁽¹⁸⁴⁾, tak SRF⁽¹⁸⁵⁾ jsou při poskytování finančního příspěvku společnosti CNBM považovány za veřejnoprávní subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. V každém případě, i kdyby se nejednalo o veřejnoprávní subjekty, považovaly by se jak komise SASAC, tak SRF za pověřené či řízené vládou za účelem provádění vládních politik a funkcí v souladu s čl. 3 odst. 1 bodem iv) základního nařízení⁽¹⁸⁶⁾.
- (776) Vzhledem k nedostatečné spolupráci, na základě všech výše uvedených důkazů o financování projektů v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ mimo území Číny včetně Egypta, jakož i na základě zjištění v případě pneumatik dospěla Komise k závěru, že společnost CNBM obdržela finanční příspěvek ve formě grantů, které byly poté využity pro následné kapitálové příspěvky ke zvýšení kapitálu, který měla společnost Jushi Egypt k dispozici pro své operace v Egyptě.
- (777) Vzhledem k nedostatku dalších důkazů od společnosti CNBM a na základě veřejně dostupných důkazů se Komise rozhodla napadnout postupná navyšování kapitálu společnosti Jushi Egypt ve formě kapitálových injekcí podporovaných státem s cílem vytvořit a rozšířit výrobní zařízení společnosti CNBM v Egyptě. Tato podpora by rovněž spadala pod položky, které byly dohodnuty mezi Čínou a Egyptem v dohodě o spolupráci za účelem vytvoření zóny SETC, připsané Egyptu ze stejných důvodů vysvětlených ve 706. bodě odůvodnění, a lze ji tudíž přiřadit k výrobkům vyváženým z Egypta.

c) Výhoda

- (778) Komise poté analyzovala, zda finanční příspěvek poskytnutý čínskou vládou prostřednictvím komise SASAC a/nebo SRF poskytl společnosti Jushi Egypt výhodu. Vzhledem k nedostatečné spolupráci společnosti CNBM musela Komise opět založit svá zjištění na dostupných údajích podle článku 28 základního nařízení.
- (779) Soubor důkazů uvedený v písmeni b) prokázal, že mandátem a cílem jak komise SASAC, tak SRF je provádět vládní politiky a plány, mimo jiné poskytováním finanční podpory a finančních prostředků podporovaným odvětvím, včetně odvětví textilií ze skleněných vláken, aby bylo možné realizovat strategii vykročení do světa. Komise SASAC a SRF nedodržují při poskytování finančních prostředků tržní zásady a chování, ale realizují příslušné vládní politiky. Významný příklad toho, jak jsou jejich operace odděleny od tržní perspektivy, byl zjištěn v případě pneumatik, kdy SRF poskytl mateřské společnosti skupiny grant za účelem nabytí dceřiné společnosti v EU. V případě pneumatik dále Komise zjistila, že tyto projekty sledovaly podobný model⁽¹⁸⁷⁾. Lze tedy důvodně předpokládat, že společnost CNBM jakožto významný centrální podnik ve vlastnictví státu bude postupovat stejným způsobem a bude mít výhodu z podobných subvencí.
- (780) Komise dále uvedla, že paralelní postupné navyšování kapitálu společnosti Jushi Egypt prostřednictvím společnosti China Jushi odpovídá přibližně výši chybějících finančních prostředků na investiční projekt v Egyptě poté, co bylo poskytnuto preferenční financování, jak je popsáno v oddíle 4.3. Jak je uvedeno v 763. až 766. bodě odůvodnění, postupný objem a rozsah navyšování kapitálu společnosti CNBM ve skupině Jushi Group a společnosti China Jushi významně odrážely navyšování kapitálu ve společnosti Jushi Egypt právě proto, aby se tyto chybějící finanční prostředky doplnily. To bylo plně v souladu s účelem fungování a financování komise SASAC a SRF, jak rovněž výslovně uvedli zástupci CNBM a úředníci SASAC a SRF.

⁽¹⁸⁴⁾ Důkazy, které dokládají závěr o tom, že komise SASAC má povahu veřejnoprávního subjektu, lze nalézt mimo jiné v oddíle 5 pracovního dokumentu útvarů Komise SWD(2017) 483, viz předchozí poznámka pod čarou.

⁽¹⁸⁵⁾ Důkazy, které dokládají závěr o tom, že SRF má povahu veřejnoprávního subjektu, lze nalézt mimo jiné v případě pneumatik, jak je uvedeno v poznámce pod čarou č. 7, zejména v oddíle 3.7, 341. až 360. bodě odůvodnění uvedeného nařízení.

⁽¹⁸⁶⁾ Viz rovněž 358. bod odůvodnění nařízení o pneumatikách.

⁽¹⁸⁷⁾ Viz případ pneumatik citovaný v poznámce pod čarou č. 7.

- (781) Na základě důkazů ve spisu a v souladu s článkem 28 základního nařízení dospěla Komise k závěru, že finanční příspěvek poskytnutý komisí SASAC a/nebo SRF poskytl výhodu ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

d) Výpočet výše subvence

- (782) Jak je vysvětleno ve 207. až 217. bodě odůvodnění, mateřská společnost CNBM neposkytla odpověď na dotazník. Proto nebylo možné ověřit subvence obdržené na úrovni mateřské společnosti v souvislosti se zahraničními investicemi skupiny, pokud jde o dotčený výrobek, a určit přesnou výši výhody.
- (783) Komise proto s uplatněním článku 28 základního nařízení použila dostupné údaje pro určení výše subvence, která byla poskytnuta finančním příspěvkem ze strany komise SASAC nebo SRF ve formě grantů. Jak je vysvětleno výše, Komise zjistila paralelní navyšování kapitálu v různých společnostech v rámci skupiny v Číně, který byl nakonec ve stejném rozsahu a v téže době převeden na společnost Jushi Egypt. Jelikož společnost CNBM obdržela od komise SASAC a/nebo SRF tyto finanční prostředky vyčleněné na investice v Egyptě v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a v rámci politiky vykročení do světa, byly použity pouze k tomu, aby byly nakonec převedeny na společnost Jushi Egypt, aniž by uvedená společnost sama získala nějakou výhodu, protože to by bylo v rozporu s vyčleněním těchto prostředků. To potvrzuje i skutečnost, že objem chybějících finančních prostředků v egyptských investicích pro společnost Jushi Egypt odpovídá objemu navyšení kapitálu.
- (784) Aby mohla Komise určit objem finančních prostředků, které převedla společnost CNBM na společnost Jushi Egypt ve formě kapitálových injekcí, provedla analýzu a sledování postupného navyšování kapitálu v dotčených společnostech, a sice Jushi Egypt, Jushi Group a China Jushi, v nichž je společnost CNBM hlavním akcionářem.
- (785) Při sledování pohybu těchto finančních prostředků zkoumala Komise nejen navyšování splaceného kapitálu, ale i navyšování ostatních kapitálových nástrojů. Konkrétně byl zjištěn podstatný objem finančních prostředků ve formě kapitálových přebytků v prostřednických společnostech China Jushi a Jushi Group. Pokud jde konkrétně o tyto prostřednické společnosti, Komise zjistila, že v případě určitého navyšování kapitálu byl objem finančních prostředků převedených na tyto společnosti vyšší než částky, které by společnost později zaúčtovala jako splacený kapitál. Společnost by tedy měla přístup k těmto finančním prostředkům, aniž by došlo k očekávané změně vlastnického podílu společnosti. Díky zohlednění kapitálových injekcí prostřednictvím splaceného kapitálu a částek zjištěných u jiných typů kapitálových účtů, jako je kapitálový přebytek, byla Komise schopna stanovit, že více než 87 % vlastního kapitálu společnosti Jushi Egypt by bylo možné přičíst společnosti CNBM. Celková výše výhody pro příjemce by s použitím tohoto postupu tedy činila 142,8 milionu USD.
- (786) Vzhledem k omezenému přístupu k podrobnějším informacím však Komise nemohla určit přesný původ všech těchto finančních prostředků, a nemohla tedy stanovit s dostatečnou pravděpodobností, že všechny částky obsažené na jiných kapitálových účtech společnosti Jushi Egypt byly nasměrovány a převedeny společností CNBM.
- (787) Komise proto přijala obezřetnější přístup a zaměřila se výhradně na vývoj částek splaceného kapitálu, který je dostatečně pravděpodobný, pokud jde o jeho zdroj ze společnosti CNBM. Konkrétně se Komise omezila na zohlednění navyšení splaceného kapitálu společností CNBM ve společnosti China Jushi od roku 2010 a paralelní vývoj navyšování kapitálu ve společnosti Jushi Egypt od roku 2012. V důsledku toho dospěla Komise k závěru, že 51 % vlastního kapitálu společnosti Jushi Egypt (tj. 82,7 milionu USD) poskytla společnost CNBM prostřednictvím finančního příspěvku, který obdržela od komise SASAC nebo SRF.
- (788) Jakmile byla stanovena celková výše grantů, provedla Komise podle článků 6 a 7 základního nařízení výpočet výhody, kterou získala společnost Jushi Egypt během období šetření. Výhoda plynoucí z grantů prostřednictvím navyšování vlastního kapitálu by měla být přičtena období šetření s ohledem na dobu amortizace vlastního kapitálu, který není dlouhodobým aktivem, a proto by se na něj obvykle vztahovala ustanovení o přepočtu podle čl. 7 odst. 4 základního nařízení.

(789) Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany společnosti CNBM neměla Komise k dispozici žádné další informace o jakékoli zvláštní dohodě s komisí SASAC nebo SRF týkající se použití grantu spojeného s kapitálovými investicemi. V případě pneumatik Komise amortizovala částku grantu na období sedmi let, protože to bylo v souladu s průměrnou dobou investice SRF a s dalším souběžným úvěrem, který byl získán pro uvedenou transakci⁽¹⁸⁸⁾. Vzhledem k tomu, že v tomto případě neexistuje žádná spolupráce ani specifická dohoda akcionářů, rozhodla se Komise řídit se konzervativním přístupem a použít průměrnou dobu životnosti aktiv společnosti Jushi Egypt za předpokladu, že finanční prostředky byly použity na vyřešení nedostatku prostředků u investičního projektu, v souladu s čl. 7 odst. 3 ve spojení s čl. 7 odst. 4 základního nařízení, který stanoví, že pokud to situace odůvodňuje, lze použít jinou dobu amortizace. Na tomto základě použila Komise dobu amortizace v délce dvanácti let. Výsledkem je subvencování ve výši 1,65 %.

e) Připomínky k podpoře kapitálových investic

(790) Po poskytnutí konečných informací skupina CNBM group tvrdila, že Komise neprokázala, že kapitál lze přičíst společnosti CNBM, a konkrétně že nepochází ze zisků společnosti China Jushi nebo skupiny Jushi Group. V tomto ohledu společnost rovněž tvrdila, že Komise nevysvětlila, proč společnost CNBM poskytovala společnosti China Jushi každoročně od roku 2010 finanční prostředky, ale že uvedené finanční prostředky byly převedeny na skupinu Jushi Group a společnost Jushi Egypt pouze během některých těchto let. Rovněž tvrdila, že Komise neprokázala, že podpora kapitálových investic je přičitatelná jakémukoli veřejnoprávnímu subjektu, a nemůže tedy představovat subvenci. Kromě toho skupina CNBM Group požádala, aby v případě, že Komise bude trvat na svém přístupu, sdělila, proč má za to, že existuje jakýkoli trend mezi podporou kapitálu od společnosti CNBM pro společnost Jushi China a mezi skupinou Jushi Group a společností Jushi Egypt.

(791) Za prvé, pokud jde o původ finančních prostředků, Komise uvedla, že společnost neposkytla žádné dodatečné důkazy na podporu tohoto tvrzení. Komise nicméně provedla další analýzu účetních závěrek dotčených společností, aby zjistila, zda zdrojem zvýšení kapitálu byl jejich zisk. Komise zjistila, že žádné navýšení kapitálu nepocházelo ze zisku nebo z nerozděleného zisku. Komise však zjistila, že by určité navýšení kapitálu společnosti China Jushi, k němuž došlo v letech 2012 a 2016, mohlo být přičteno kapitálovým rezervám. Společnost však neposkytla informace o původu finančních prostředků na účtu kapitálových rezerv. Šetřením bylo dále zjištěno, že jedna ze společností skupiny CNBM Group obdržela a zaúčtovala vládní subvence na účtu kapitálových rezerv. Komise proto dospěla k závěru, že nerozdělený zisk nelze přiřadit jako zdroj finančních prostředků použitých pro navýšení kapitálu ve společnosti Jushi Egypt od roku 2012.

(792) Za druhé, pokud jde o okamžik, kdy byly finanční prostředky převedeny na skupinu Jushi Group a společnost Jushi Egypt, Komise uvedla, že skupina CNBM Group nepředložila žádné další důkazy, které by dokládaly nebo vysvětlovaly harmonogram navýšování kapitálu. Stejně tak Komise uvedla, že kromě časových prodlev při převodu kapitálu ze společnosti na společnost odpovídá navýšování kapitálu rovněž jednotlivým kapitálovým požadavkům společnosti Jushi Egypt v souvislosti s investicemi během analyzovaného období.

(793) Za třetí, pokud jde o otázku, zda lze původ finančních prostředků na podporu navýšení kapitálu přičíst veřejnoprávnímu subjektu, Komise v 775. bodě odůvodnění uvedla, že i kdyby komise SASAC a SRF nebyly veřejnoprávními subjekty, byly by považovány za pověřené či řízené vládou za účelem provádění vládních politik a funkcí v souladu s čl. 3 odst. 1 bodem iv) základního nařízení.

(794) Navíc pokud jde o poskytnutí informací o určení trendu mezi podporou kapitálu od společnosti CNBM pro společnost Jushi China a mezi skupinou Jushi Group a společností Jushi Egypt, Komise uvedla, že tyto informace byly poskytnuty. V 758. až 789. bodě odůvodnění jsou podrobně vysvětlena zjištění a metodika použitá pro výpočet výše této subvence. I v konkrétním informačním dokumentu obdržela společnost úplné informace týkající se důkazů, které měla Komise k dispozici, a jejich analýzu týkající se kapitálové podpory od společnosti CNBM pro společnost Jushi China a od skupiny Jushi Group pro společnost Jushi Egypt.

(795) S ohledem na všechny výše uvedené argumenty Komise tato tvrzení zamítla.

⁽¹⁸⁸⁾ 418. bod odůvodnění nařízení o pneumatikách.

- (796) Skupina CNBM Group rovněž tvrdila, že Komise nestanovila výši výhody a musí prokázat, proč není každé jednotlivé poskytnutí základního kapitálu v souladu s běžnou investiční praxí.
- (797) Komise připomněla, že během šetření se tým zabývající se případem snažil získat přístup k relevantním informacím ve společnosti CNBM. Jak je však vysvětleno v oddíle 3.2.2, společnost CNBM při šetření nespolupracovala a Komise se při svých zjištěních týkajících se společnosti CNBM musela opřít o dostupné údaje. Kromě toho bylo v 778. až 781. bodě odůvodnění popsáno, jak byla výhoda určena. V podstatě se v nich vysvětluje, že komise SASAC a SRF se při poskytování finančních prostředků neřídily tržními zásadami, ale jednaly tak, aby prováděly příslušné vládní politiky. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (798) Skupina CNBM Group dále tvrdila, že nelze mít za to, že všechny finanční prostředky poskytnuté společnosti CNBM pocházely od veřejnoprávních subjektů. V důsledku toho nemůže Komise dospět k závěru, že celá údajná kapitálová podpora od společnosti CNBM pro společnost Jushi China představuje subvenci. Tato společnost proto tvrdila, že výhoda nemůže být vyšší než výše subvence zjištěná pro společnost CNBM v Číně, která je vynásobena výší kapitálové podpory. Skupina CNBM Group rovněž tvrdila, že Komise nevypočítala výhodu, jelikož nezohlednila, že podpora kapitálových investic od společnosti CNBM byla poskytnuta ve formě výměny akcií, a tedy dividend.
- (799) Za prvé Komise uvedla, že společnost neposkytla žádné dodatečné důkazy na podporu tohoto tvrzení. Komise rovněž připomíná, že společnost CNBM při šetření nespolupracovala a Komise se při svých zjištěních týkajících se společnosti CNBM musela opřít o dostupné údaje. V tomto ohledu Komise připomněla, že míra subvencování zjištěná pro společnost CNBM v oddílech 3.4 a 3.8 byla založena na úvěrech a grantech viditelných ve veřejně dostupné zprávě o auditu společnosti CNBM, a omezila tak svá zjištění velmi omezitelně pouze na určité subvence v rámci režimů specifických subvencí, které bylo možno snadno identifikovat a které nesouvisejí s dotčeným režimem subvencí. Pokud tedy Komise pochybila, jednalo se pouze o přílišnou opatrnost.
- (800) Komise rovněž uvedla, že šetření se nezabývá tím, zda byly finanční prostředky převedeny ze společnosti CNBM prostřednictvím výměny akcií. Naopak, šetřením bylo zjištěno, že společnost CNBM obdržela finanční příspěvky od vlády za účelem provádění jejích politik a že tyto finanční příspěvky byly získány ve formě grantů, které byly poté použity na kapitálové příspěvky k financování činností společnosti Jushi Egypt.
- (801) S ohledem na všechny výše uvedené argumenty Komise toto tvrzení zamítla.
- (802) Skupina CNBM Group dále tvrdila, že Komise nezohlednila hodnotu EGP v okamžiku, kdy se realizovala podpora kapitálových investic. Vzhledem k tomu, že EGP na konci roku 2016 podstatně devalvovala, uměle to navýšilo výhodu společnosti Jushi Egypt vyplývající z tohoto režimu. Komise uznala, že EGP v roce 2016 významně devalvovala. Vzala rovněž na vědomí, že postupné navyšování kapitálu bylo ve finančních výkazech společnosti Jushi Egypt během období šetření skutečně zaznamenáno podle historických směnných kurzů. V souladu s metodikou použitou ve finančních výkazech společnosti Jushi Egypt Komise proto odpovídajícím způsobem upravila směnný kurz pro poskytnutí kapitálu.
- (803) Skupina CNBM Group tvrdila, že výhoda plynoucí z podpory kapitálových investic by neměla být přidělována v průběhu času. Společnost tvrdila, že neexistuje žádný důkaz, který by propojil kapitálové investice přijaté společností Jushi s pořízováním stálých aktiv.
- (804) Komise uvedla, že na podporu tohoto tvrzení nebyly předloženy žádné další důkazy. Kromě toho Komise připomněla, že založení nového výrobního závodu zahrnuje pořízení stálých aktiv. Šetřením byly navíc shromážděny věcné důkazy o tom, že od založení společnosti Jushi Egypt se tato společnost zapojovala do pořízování a tvorby stálých aktiv. Komise proto toto tvrzení zamítla.

4.4. Pojištění vývozních úvěrů

- (805) Během období šetření měla společnost Jushi Egypt rovněž výhodu z pojištění vývozních úvěrů u společnosti Sinasure v rámci dohody uzavřené společností Jushi China, která se vztahovala rovněž na vývoz uskutečňovaný společností Jushi Egypt. Prémie, která má být zaplacená za vývoz z Egypta, se nelišila od prémie požadované pro vývoz z ČLR.

- (806) Jak je uvedeno v oddíle 3.5, společnost Sinosure je ve vlastnictví čínské vlády, která nad ní vykonává účinnou kontrolu, a proto představuje veřejnoprávní subjekt. V každém případě je pověřena či řízena čínskou vládou. Kromě toho bylo již v oddíle 3.5 konstatováno, že prémie zaplacené výrobcí textilií ze skleněných vláken v Číně byly založeny na preferenčních podmínkách. Skutečnost, že se prémie požadovaná za vývoz z Egypta neliší od prémie za vývoz z Číny, jasně ukazuje, že společnost Sinosure při určování své ceny za pojištění vývozních úvěrů nezohlednila riziko země a že se zjištění týkající se vývozu společnosti Jushi China rovněž vztahují na společnost Jushi Egypt.
- (807) Komise proto vyvodila závěr, že společnost Sinosure byla veřejnoprávním subjektem ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO nebo byla pověřena či řízena čínskou vládou. Kromě toho byla společnosti Jushi Egypt poskytnuta výhoda, neboť pojištění bylo poskytnuto za ceny nižší než minimální poplatek, který společnost Sinosure potřebovala k pokrytí svých provozních nákladů.
- (808) Komise rovněž určila, že subvence poskytované v rámci programu vývozního pojištění jsou specifické, protože nemohly být získány bez vývozu, a jsou tedy závislé na vývozu ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (809) Avšak aniž je dotčeno zjištění o napadnutelnosti tohoto programu, vzhledem k tomu, že možná výsledná napadnutelná výhoda by byla nevýznamná, Komise se rozhodla, že tento program dále posuzovat nebude.

4.5. Dodávky zboží za cenu nižší než přiměřenou

4.5.1. Dodávky elektřiny za cenu nižší než přiměřenou

- (810) Nebyla zjištěna žádná výhoda, pokud jde o poskytování elektřiny za cenu nižší než přiměřenou, neboť sazby za elektřinu jsou v Egyptě stanoveny na vnitrostátní úrovni a vyvážející výrobci platí obvyklou sazbu pro průmyslové uživatele v určitém rozsahu napětí.
- (811) Nebyla zjištěna žádná výhoda, pokud jde o poskytování plynu za cenu nižší než přiměřenou. Sazby za plyn jsou stanoveny pro určitá průmyslová odvětví, avšak vyvážející výrobci patří do zbytkové kategorie průmyslových uživatelů, kteří nevyužívají nejnižší sazby. Proto neexistuje žádná specifická ani výhoda.

4.5.2. Poskytování pozemků za cenu nižší než přiměřenou

4.5.2.1. Nákup pozemků společností Jushi Egypt

a) Právní základ

- (812) Právním základem tohoto programu je:

— zákon č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“),

— výnos prezidenta Egyptské arabské republiky o zákonu č. 27/2015, kterým se mění některá ustanovení zákona o ekonomických zónách zvláštní povahy stanovená zákonem č. 83/2002 (dále jen „zákon č. 27/2015“),

— zákon č. 8 z roku 1997 o investičních zárukách a pobídkách (dále jen „zákon č. 8/1997“),

— zákon o investicích přijatý zákonem č. 72 z roku 2017,

— návrh usnesení předsedy vlády č. (2310) z roku 2017 o vydávání prováděcích předpisů k zákonu o investicích vydaných na základě zákona č. 72 z roku 2017.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (813) Podle článku 5 zákona č. 83/2002, ve znění z roku 2015, v zóně SC platí, že „vlastnické právo na pozemky má orgán nacházející se v zóně“. Od roku 2015 již není možné od Generálního úřadu koupit plné vlastnictví pozemků. V současné době poskytuje Generální úřad pouze právo k užívání pozemků hlavní developerské společnosti, egyptskému developerovi. Tato společnost poté nabídne právo k užívání pozemků dílčí developerům, jako je společnost TEDA. Tito dílčí developoři následně pronajímají pozemky společností, které se nacházejí v dané zóně.

- (814) Nicméně v době, kdy společnost Jushi Egypt v roce 2011 začala budovat svůj závod, bylo stále možné nabýt plného vlastnictví pozemků od egyptských orgánů. V té době koupila společnost Jushi Egypt pozemky od společnosti TEDA. Společnost TEDA koupila tento pozemek v roce 1998 prostřednictvím svého předchůdce, společnosti Egypt China Joint Venture Company, od suezské správy za mimořádně nízkou cenu (méně než 1 USD/m²) a bez nabídkového řízení. Po prvotním nákupu v roce 1998 investovala společnost TEDA do základní infrastruktury, aby učinila nezastavěný pouštní pozemek vhodným pro průmyslové projekty.
- (815) Komise v tomto ohledu ověřovala, zda společnosti ECJV a TEDA byly veřejnoprávními subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. Komise si tedy vyžádala informace o státním vlastnictví i o formálních indiciích vládní kontroly nad těmito subjekty. Rovněž analyzovala, zda je kontrola vykonávána účinným způsobem.
- (816) Komise za prvé konstatovala, že společnosti ECJV a TEDA jsou subjekty ve spojení a že jsou obě plně ve vlastnictví státu. Jak je uvedeno v 649. bodě odůvodnění, je společnost Tianjin TEDA státním podnikem pod magistrátem města Tchien-ťin a vytvořila společný podnik s egyptskou správou Suezského průplavu, Egyptskou národní bankou a dalšími čtyřmi podniky ve vlastnictví státu, aby zřídily společnost ECJV za účelem rozvoje a vytvoření ekonomické zóny. Čínská strana držela 10 % akcií společnosti ECJV a egyptská strana 90 %⁽¹⁸⁹⁾. Kromě toho, jak je uvedeno ve 651. bodě odůvodnění, v říjnu 2008 zřídila společnost Tianjin TEDA společný podnik s Čínsko-africkým rozvojovým fondem, který je dceřinou společností banky CDB, za účelem zřízení společnosti China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (dále jen „China-Africa TEDA“) jako hlavního čínského investičního subjektu v zóně spolupráce. Společnost China-Africa TEDA se spojila se společností ECJV za účelem vytvoření nové společnosti, aby podpořily rozvoj zóny SETC v Egyptě. Tentokrát čínská strana držela 80 % akcií a egyptská strana (zastoupená společností ECJV) 20 %.
- (817) Komise dále zjistila existenci formálních indicií o kontrole uvedených investorů ze strany státu. Vzhledem k tomu, že oba subjekty jsou plně ve vlastnictví státu, čínská a egyptská vláda mají nad nimi formálně plnou kontrolu. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy konkrétní informace, které by svědčily o opaku, měla Komise zejména za to, že u vedoucích pracovníků a orgánů dohledu u dotčených subjektů se předpokládá, že jsou jmenováni státem a jsou odpovědní státu.
- (818) Původní přidělení pozemku společnosti ECJV za kupní cenu nižší než 1 USD/m² v souladu s platným právním rámcem tedy jistě zahrnovalo finanční příspěvek egyptské vlády⁽¹⁹⁰⁾. Následný převod pozemků mezi společnostmi ECJV a TEDA byl ve skutečnosti transakcí mezi společnostmi ve spojení za převodní cenu, která se týkala stejných subjektů na obou stranách transakce.
- (819) Pokud jde o prodej pozemků společností TEDA společnosti Jushi Egypt, Komise uvedla, že majoritním akcionářem společnosti TEDA, který vlastní 75 % akcií, je China Africa TEDA Investment Company, která rovněž drží většinu křesel ve správní radě společnosti TEDA. Hlavním správcem společnosti China Africa TEDA Investment Company je banka CDB, která již byla označena za veřejnoprávní subjekt v 257. bodě odůvodnění. Podle informací, které poskytla společnost TEDA v odpovědi na dotazník, zahrnuje podnikatelská činnost společnosti China Africa TEDA Investment Company „investice do různých projektů uvnitř i vně této země (tj. Číny) ... Tyto projekty podléhají schválení v souladu s právem a mohou být předmětem obchodních činností po schválení příslušnými útvary“. Tato formulace odkazuje na schválení vyžadovaná od ministerstva obchodu a komise NDRC pro veškeré čínské investice do zahraničí a ukazuje, že společnost China Africa TEDA Investment Company realizuje průmyslové politiky čínské vlády prostřednictvím investic do průmyslových projektů schválených a podporovaných čínskou vládou. Samotná společnost TEDA popisuje svou vizi a poslání takto: „Vize: stát se investičním a funkčním účastníkem mezinárodního průmyslového parku podporujícího Čínu, počínaje Egyptem, a se zaměřením na Afriku a dokonce celý svět. Poslání: podněcovat čínské podniky, aby začaly podnikat v zahraničí, a poté prosazovat proces internalizace čínských podniků“⁽¹⁹¹⁾. Společnost TEDA ve svých publikacích rovněž rozsáhle odkazuje na pozornost, motivaci a podporu od ministerstva financí a magistrátu města Tchien-ťin při výkonu svých činností.

⁽¹⁸⁹⁾ Zpráva Střediska Státní rady pro rozvoj a výzkum „Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“, 6. srpna 2019 (dále jen „Zpráva Státní rady“).

⁽¹⁹⁰⁾ Čl. 38 písm. a) zákona č. 83/2002, ve znění z roku 2015; čl. 20 písm. a) a článek 28 zákona č. 8/1997.

⁽¹⁹¹⁾ Souhrnná zpráva TEDA za posledních 10 let (2008–2018), s. 4.

- (820) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že státem kontrolované subjekty, které společnosti Jushi Egypt poskytly pozemky, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení. Opatření přijatá společností TEDA pod přímou kontrolou čínské vlády a v kontextu úzké spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou mohou být připsána egyptské vládě, jak je vysvětleno v oddíle 4.2.3.1, jako součást režimu preferenční podpory pro výrobce textilií ze skleněných vláken v Egyptě.
- (821) Navíc i kdyby subjekty kontrolované státem nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise na základě důkazů uvedených v 815. až 820. bodě odůvodnění a rovněž důkazů týkajících se úzké spolupráce mezi čínskou a egyptskou vládou zjistila, že by tyto subjekty byly považovány za pověřené nebo řízené čínskou a egyptskou vládou, aby vykonávaly funkce obvykle svěřené vládě ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení. Z tohoto důvodu by se jejich chování v každém případě přičítlo egyptské vládě.
- (822) Po poskytnutí konečných informací prohlásila egyptská vláda i vyvážející výrobci, že Komise nemůže považovat chování čínských veřejnoprávních subjektů nebo soukromých subjektů pověřených nebo řízených čínskou vládou za subvence podle základního nařízení, neboť toto chování nelze přičíst vládě země původu nebo vývozu.
- (823) Jak však již bylo uvedeno v 816. až 820. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že společnost TEDA není pouze čínský veřejnoprávní subjekt, ale veřejnoprávní subjekt společně kontrolovaný čínskou a egyptskou vládou, a že jednání pod přímou kontrolou čínské vlády lze přičíst i egyptské vládě, a to s ohledem na úzkou spolupráci mezi čínskou a egyptskou vládou. V tomto ohledu Komise uvedla, že mezi akcionáře společnosti TEDA patří i egyptské veřejnoprávní subjekty ve vlastnictví státu, jako je egyptská správa Suezského průplavu a Egyptská národní banka, které jsou zastoupeny ve správní radě společnosti TEDA. Z toho vyplývá, že egyptská vláda byla schopna uznat a přijmout jednání společnosti TEDA. Kromě toho, jak je uvedeno v 821. bodě odůvodnění, i kdyby se společnost TEDA nepovažovala za veřejnoprávní subjekt, měla Komise za to, že je pověřena nebo řízena čínskou a egyptskou vládou.
- (824) Kromě poskytnutí pozemků v roce 2011 koupila společnost Jushi Egypt v roce 2016 od egyptské developerské společnosti přilehlý pozemek. Tento egyptský developer tento pozemek rovněž koupil jako součást téhož pozemku, který byl v roce 1998 poskytnut společnosti Egypt China Joint Venture Company. Komise zkoumala, zda tento egyptský developer byl pověřen nebo řízen egyptskou vládou, aby poskytl pozemky společnosti Jushi Egypt za preferenčních podmínek, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.
- (825) V tomto ohledu Komise zaznamenala, že došlo k jasnému zapojení orgánů zóny SC do prodeje pozemku společnosti Jushi Egypt. Egyptský developer totiž musel svůj pozemek prodat, protože neměl dostatečné prostředky k tomu, aby mohl pozemek využít v souladu s ustanoveními o průmyslovém rozvoji obsaženými v jeho původní kupní smlouvě s egyptskou vládou. Vnitřní korespondence společnosti Jushi Egypt ukazuje, že prodej pozemku byl vyjednáán s Generálním úřadem zóny SC a že jej tento úřad schválil. Vedení společnosti Jushi Egypt se v této korespondenci rovněž zabývalo tím, že egyptský developer by pravděpodobně za svůj pozemek dostal lepší cenu, kdyby jej mohl volně nabídnout na trhu. To je obzvláště důležité vzhledem ke skutečnosti, že pozemek ve vlastnictví egyptského developera se nacházel vedle pozemku, který již vlastnila společnost Jushi Egypt, a umožnil tedy společnosti Jushi Egypt rozšířit její výrobní činnosti v rámci jedné lokality. V této souvislosti se v článku 3 kupní smlouvy uvádí, že pokud smlouva „nebude schválena Generálním úřadem zvláštní ekonomické zóny Suezského průplavu během šesti měsíců, smluvní strana B (Jushi Egypt) má právo považovat to za porušení této smlouvy stranou A (developer), a tato smlouva je poté automaticky zrušena“. Kromě toho podle článku 7 „strana B podá Generálnímu úřadu zvláštní ekonomické zóny Suezského průplavu písemnou žádost o zřízení průmyslového projektu stranou B jménem strany A a o získání schválení ... Generální úřad zvláštní ekonomické zóny Suezského průplavu souhlasí s tím, že provede registraci pozemků jménem strany B, přezkoumá a schválí konečnou smlouvu o prodeji pozemků a požádá jménem strany B o osvědčení o pozemku v notářské kanceláři“.
- (826) Kromě toho společnost Jushi Egypt nabídla, že zaplatí veškeré sankce, které měl zaplatit egyptský developer Generálnímu úřadu zóny SC. Tento sankční poplatek však byl poté společností Jushi Egypt Generálním úřadem vrácen.

- (827) Egyptská vláda tedy použila veřejnoprávní subjekt jako prostředek k realizaci finančního příspěvku, přičemž soukromý subjekt neměl jinou možnost než prodat pozemek společnosti Jushi Egypt, a to za takovou cenu a za takových podmínek, které stanovila egyptská vláda. Komise proto dospěla k závěru, že egyptský developer byl pověřen nebo řízen státem ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) první odrážky základního nařízení, aby prováděl vládní politiky, které jsou rovněž zakotveny v dohodě o spolupráci, a poskytl společnosti Jushi Egypt pozemky za preferenční cenu.
- (828) Komise požádala egyptskou vládu, aby poskytla statistické údaje o cenách pozemků platných v zóně SC, jakož i nabídková řízení týkající se nákupních transakcí ze strany developerů. Egyptská vláda však nebyla schopna poskytnout žádné statistické údaje ani žádná nabídková řízení vztahující se k posuzovanému období nebo posuzovaným transakcím. Egyptská vláda byla schopna poskytnout pouze informace týkající se nabídkového řízení na udělení práva k užívání jiného pozemku společnosti TEDA v roce 2016.
- (829) Po poskytnutí konečných informací tvrdila egyptská vláda a vyvážející výrobci, že se Komise při formulaci závěru, že společnost Wadi Degla byla pověřena nebo řízena egyptskou vládou, opírala o nesprávné údaje. Konkrétně tvrdili, že:
- společnost Wadi Degla není developer, ale výrobce polyethylenových trubek a příslušenství,
 - společnost Wadi Degla nekoupila dotčené pozemky od egyptské vlády, ale od egyptsko-čínské společnosti,
 - Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu se neúčastnil jednání mezi společnostmi Jushi Egypt a Wadi Degla, ale pouze schválil prodej pozemků a připojil k němu své razítko,
 - interní diskuse mezi zaměstnanci společnosti Jushi Egypt vysvětlují pouze to, proč společnost Wadi Degla chtěla rychle prodat svůj pozemek. Společnost Wadi Degla chtěla rychle prodat svůj pozemek a byla ochotna akceptovat nízkou cenu, protože neprovedla technickou úpravu pozemku v souladu se svými zákonnými povinnostmi. V důsledku toho byla společnost Wadi Degla egyptskou vládou pokutována za nesplnění povinností. Egyptská vláda vrátila pokutu, kterou zaplatila společnost Jushi Egypt, protože společnost Jushi Egypt pozemek technicky upravila. Jelikož společnost Jushi Egypt dodržela svou zákonnou povinnost technicky upravit tento pozemek, neexistoval žádný důvod pro to, aby byla uložena sankce. Prodej pozemku společností Wadi Degla tak představuje pouhý vedlejší účinek pokuty pro společnost Wadi Degla uložené egyptskou vládou, což nepředstavuje pověření nebo usměrnění.
- (830) Pokud jde o první bod, podle informací dostupných Komisi na internetových stránkách společnosti ⁽¹⁹²⁾ je Wadi Degla developer s projekty na různých místech, včetně města Ain Soukhna, a není výrobcem trubek a příslušenství.
- (831) Pokud jde o druhý bod, Komise nezpochybňuje, že společnost Wadi Degla zakoupila dotčený pozemek od egyptsko-čínské společnosti. Posuzuje se však jiná transakce, a to prodej ze strany společnosti Wadi Degla společnosti Jushi Egypt. Kromě toho, kdyby měla být zohledněna historie všech transakcí, je třeba v první řadě dodat, že egyptsko-čínská společnost koupila tento pozemek od egyptské vlády.
- (832) Pokud jde o třetí a čtvrtý bod, Komise uznala, že společnost Wadi Degla chtěla prodat svůj pozemek mimo jiné z důvodu, že jej technicky neupravila v souladu se svými právními závazky. Jak je však uvedeno v 825. bodě odůvodnění, tato společnost mohla rovněž prodat svůj pozemek na volném trhu za lepší cenu. Interní korespondence vedení společnosti Jushi pouze nevysvětluje to, proč společnost Wadi Degla chtěla prodat svůj pozemek, ale také jasně uvádí, že do jednání o prodejních transakcích byl zapojen Generální úřad zóny SC. Konkrétně tyto e-maily mimo jiné uvádějí, že společnost Jushi Egypt „dosáhla shody“ se společností Wadi Degla a s hlavním právním poradcem zóny SC, že smlouva „je již schválena předsedou zóny SC“ a že zóna SC „předloží Úřadu předsedy vlády zvláštní žádost“ o vrácení pokuty. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

⁽¹⁹²⁾ <http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223> (naposledy konzultováno dne 2.4.2020).

4.5.2.2. Pronájem budov společností Hengshi Egypt

- (833) Komise zjistila, že i společnost Hengshi Egypt si pronajímá budovy od společnosti TEDA. Jak bylo uvedeno výše, společnost TEDA původně koupila pozemek pro tyto budovy od jedné společnosti ve spojení, která jej původně koupila za preferenční cenu od egyptských orgánů. Šetřením bylo zjištěno, že ačkoli společnost TEDA dosahuje zisků ze svých nájemních smluv, nájemné účtované společností TEDA je stále nižší než polovina průměrné ceny účtované konkurenty v ekonomické zóně Suezského průplavu. Jak je tedy uvedeno v 820. a 821. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že pronájem budov společností TEDA pro společnost Hengshi Egypt za cenu nižší než průměrnou lze přičíst egyptské vládě.
- (834) Po poskytnutí konečných informací společnost Hengshi Egypt prohlásila, že Komise napadla pronájem budov ze strany společnosti Nile Group Plastic Industry pro společnost Hengshi Egypt (SN4 a 6 přílohy 2.3 listu „Hengshi Egypt“), aniž by stanovila, že společnost Nile Group Plastic Industry je veřejnoprávní subjekt nebo soukromý subjekt pověřený či řízený vládou vyvážející země. Kromě toho byla cena požadovaná společností Nile Group Plastic Industry soustavně nižší než ceny společnosti TEDA.
- (835) Transakce, na něž společnost odkazuje, se ve skutečnosti týkají budov, které vlastní společnost TEDA a pronajímá je společnosti Nile Group Plastics Industry. Tyto budovy poskytla společnost Nile Group Plastic Industry společnosti Hengshi Egypt na základě přátelské dohody mezi těmito dvěma společnostmi k pronájmu na krátkou dočasnou dobu 2 měsíců. Společnost Hengshi Egypt skutečně převzala od společnosti TEDA pronájem budov, které původně obsadila společnost Nile Group Plastic Industry, avšak přestěhovala se do těchto prostor krátce před koncem nájemní smlouvy mezi společnostmi Nile Group Plastic Industry a TEDA. Po tomto krátkém přechodném období si společnost Hengshi Egypt nadále pronajímala tytéž prostory přímo od společností TEDA. Kromě toho se cena za pronájem dohodnutá mezi společnostmi Nile Group Plastic Industry a Hengshi Egypt řídila ceníkem, který společnost TEDA stanovila pro podobné budovy v roce 2017. Jelikož se dotčená transakce týkala dočasného ujednání, na jehož základě zůstala společnost TEDA vlastníkem pronajatých budov, a jelikož ceny nájemného zůstaly v rozmezí cen za pronájem stanovených společností TEDA, Komise tvrzení společnosti v tomto ohledu nepřijala.

4.5.2.3. Závěr

- (836) Ze zjištění tohoto šetření vyplývá, že ceny za poskytování a nabytí pozemků v zóně SC jsou určovány egyptskými orgány a že stanovování cen platných v této zóně je netransparentní. Pozemky byly uděleny nebo pronajaty za preferenčních podmínek veřejnoprávními subjekty nebo soukromými subjekty pověřenými či usměrněnými státem.
- (837) Poskytování pozemků egyptskou vládou za cenu nižší než průměrnou by se proto mělo považovat za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě dodání zboží, která poskytuje společnostem z řad příjemců výhodu.
- (838) Tento program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť poskytování pozemků společnostem v zóně SETC za cenu nižší než průměrnou je vyhrazeno pro určité společnosti v určité zeměpisné oblasti.

4.5.2.4. Výpočet výše subvence

- (839) Výše napadnutelné subvence se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která je zjištěna za období šetření. Tato výhoda, kterou příjemci získali, se vypočte s přihlédnutím k rozdílu mezi částkou, kterou vyvážející výrobce za pozemky skutečně zaplatil, a částkou, která by za běžných podmínek měla být zaplacená na základě tržní referenční hodnoty. Výpočet výhody v případě nákupu pozemků společností Jushi Egypt je popsán níže.
- (840) Jak je uvedeno v 828. bodě odůvodnění, egyptská vláda nebyla schopna poskytnout žádné informace nebo statistiky o kupních cenách pozemků. Egyptská vláda poskytla pouze informace o transakcích týkajících se práv k užívání pozemků. V roce 2016 výbor odborníků skutečně provedl ocenění nemovitostí, aby byla stanovena cenová mapa práv k užívání pozemků v zóně SC. Na základě této studie byla stanovena průměrná roční hodnota práv k užívání pozemků v širší ekonomické zóně Suezského průplavu. Na druhé straně podepsala společnost TEDA v roce 2016 smlouvu o právu k užívání pozemků s hlavní developerskou společností, aby dále rozšířila stávající zónu SETC o 6 km². Komise vynásobila průměrnou roční hodnotu práv k užívání pozemků v zóně SC dobou trvání smlouvy o právech k užívání pozemků uzavřené se společností TEDA pro rozšířenou oblast o rozloze 6 km². Komise měla za to, že se jedná o celkovou kupní hodnotu nezastavěných pozemků pro developera.

- (841) Aby se zohlednily náklady developera na technickou úpravu pozemků, byly poté investiční náklady společnosti TEDA na m² vypočteny na základě veřejně dostupných informací. Podle těchto informací⁽¹⁹³⁾ se pro rozšířenou oblast o rozloze 6 km² počítalo s investicemi ve výši 230 milionů USD. Byl rovněž připočten zisk pro developera.
- (842) Výsledná cena za m² technicky upraveného pozemku byla použita na plochu, kterou zakoupila společnost Jushi Egypt, a srovnána s kupní cenou, kterou společnost Jushi Egypt skutečně zaplatila. U pozemku zakoupeného v roce 2011 byla cena za rok 2016 upravena o inflaci a vývoj HDP. Tento vývoj byl vypočten na základě míry inflace a vývoje HDP na obyvatele při současných cenách v USD v Egyptě, kterou zveřejnil Mezinárodní měnový fond pro rok 2016. Pokud jde o pozemek zakoupený v roce 2016, byla provedena přírážka, aby se zohlednila vhodná zeměpisná poloha pozemku pro kupujícího (vedle stávajícího závodu společnosti Jushi Egypt).
- (843) V souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení ohledně přidělování výše subvencí na aktiva, která se neodepisují, byla výše subvence přidělena na období šetření, a to uplatněním veřejně dostupné a přiměřené úrokové sazby v Egyptě během období šetření, kterou zveřejnila Světová banka⁽¹⁹⁴⁾, na bezúročný úvěr.
- (844) Po poskytnutí konečných a dodatečných konečných informací tvrdila společnost Jushi Egypt, že se Komise při určování referenční hodnoty pro prodej tohoto pozemku dopustila několika chyb, a sice:
- (1) Interní korespondence týkající se nákupu pozemku od společnosti Wadi Degla ukazuje, že společnost Jushi Egypt ocenila hodnotu pozemku na 1 000 až 1 200 EGP/m². Tato cena měla být v první řadě považována za referenční hodnotu.
 - (2) Hodnota práva k užívání pozemku v průběhu trvání tohoto práva není srovnatelná s plným vlastnictvím pozemku, jelikož toto právo je ze své povahy odlišné od plného vlastnictví.
 - (3) Hypotetické ocenění pozemku, které zadal Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu, není srovnatelnou referenční hodnotou, jelikož se jedná o hypotetickou cenu, za kterou se Generálnímu úřadu ekonomické zóny Suezského průplavu nepodařilo prodat žádný pozemek.
 - (4) Plná hodnota práva k užívání určitého pozemku není cena ročního nájemného z tohoto práva vynásobená celkovou dobou jeho trvání, ale cena ročního nájemného z práva k užívání pozemku vydělená průměrnou návratností investice. Je tomu tak proto, že počáteční roční částka práva k užívání pozemku bude každý rok v důsledku inflace ztrácet hodnotu. V důsledku toho musí Komise vydělit roční cenu na čtvereční metr v USD průměrným ziskem, který společnost TEDA u tohoto pozemku bude očekávat.
 - (5) Investiční náklady ve výši 230 milionů USD oznámené společností TEDA Egypt se skládají z ceny práva k užívání pozemku, jakož i z investic do výstavby obytných areálů, areálu služeb a továren. Pozemky, které společnost Jushi Egypt zakoupila, nic z toho nezahrnovaly, jelikož společnost Jushi Egypt zakoupila holou půdu.
 - (6) Komise musí ke konverzi referenční hodnoty v USD na EGP použít směnný kurz platný v době prodeje.
- (845) Pokud jde o první bod, Komise nemohla použít cenu navrženou skupinou CNBM Group, jelikož se jednalo o subjektivní interní posouzení dotčeného vyvážejícího výrobce, které nebylo doloženo žádnými důkazy na základě tržních parametrů, a proto nemohlo být považováno za spolehlivý ukazatel hodnoty pozemku.
- (846) Pokud jde o druhý bod, Komise uznává, že plné vlastnictví se liší od práva k užívání pozemků, avšak jelikož egyptská vláda nebyla schopna poskytnout žádné informace nebo statistiky o nákupních cenách pozemků, měla Komise za to, že se jedná o nejlepší dostupné informace pro stanovení referenční hodnoty.

⁽¹⁹³⁾ Veřejná služba Go-Global ministerstva obchodu provincie Kuang-tung, <http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961> (naposledy konzultováno dne 2. ledna 2020) a „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone“, prezentace na internetových stránkách <http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html> (naposledy konzultováno dne 2. ledna 2020).

⁽¹⁹⁴⁾ Zpráva Světové banky „Doing Business“ z roku 2020, Egyptská arabská republika, viz rovněž <https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND?locations=EG>

- (847) Pokud jde o třetí bod, Komise připomněla, že dotčené ocenění sestávalo z nezávislé studie zadané egyptskou vládou, která stanovila skutečnou hodnotu pozemku, tedy cenu, za kterou by se pozemek měl obvykle prodávat. Skutečnost, že egyptská vláda tyto pozemky za tuto cenu ve skutečnosti neprodala, nemá vliv na jejich skutečnou hodnotu.
- (848) Pokud jde o čtvrtý bod, Komise se domnívala, že hodnota práva k užívání pozemku se obvykle určuje jako procentní podíl tržní hodnoty podkladového aktiva (tj. hodnota plného vlastnictví) v závislosti na délce trvání uvedeného práva, tj. čím delší je délka trvání práva, tím více se jeho hodnota blíží hodnotě plného vlastnictví. Vzhledem k tomu, že plné vlastnictví pozemku je ze své podstaty na neurčitou dobu, vynásobením ročního podílu práva k užívání pozemku 50 lety by tedy výsledná referenční hodnota vypočtená Komisí byla vždy nižší než skutečná hodnota plného vlastnictví. Kromě toho Komise uvedla, že v případě konkrétní smlouvy o právu k užívání pozemku, kterou podepsala společnost TEDA v roce 2016, musela být plná cena tohoto práva zaplacená jako paušální částka v den vstupu tohoto práva v platnost. Vzhledem k tomu, že v praxi neexistuje žádné roční nájemné, je uvedené tvrzení neplatné.
- (849) Pokud jde o pátý bod, Komise poukázala na to, že společnost Jushi Egypt skutečně zakoupila pozemky bez jakýchkoli budov. Tyto pozemky však již měly přístup k veškeré potřebné infrastruktuře, silnicím, čištění odpadních vod, veřejnému osvětlení, zabezpečení a dalším zařízením služeb poskytovaným společností TEDA. Cenu pozemku v technicky upravené zóně s dobrým propojením nelze srovnávat s cenou holé poušti. Kromě toho příjmy developerů, jako je společnost TEDA, plynou obvykle z prodeje pozemků a pronájmu budov a infrastruktury poskytovaných uvnitř zóny. Kdyby náklady na úpravu nebyly zahrnuty do tržní ceny pozemku, pak by developeri v první řadě neměli žádnou motivaci pro investice.
- (850) Pokud jde o poslední bod, Komise uvedla, že cenu z roku 2016 upravila na základě vývoje egyptského HDP v reálných hodnotách od roku 2011. To znamená, že inflace způsobená devalvací EGP ve srovnání s USD byla zohledněna již při úpravě HDP. Další úpravy změn směnných kurzů by tedy vedly k dvojímu započtení.
- (851) Na základě výše uvedených argumentů byla tvrzení této společnosti zamítnuta. Při přezkumu tvrzení společnosti však Komise zaznamenala, že se dopustila administrativní chyby v úrokové sazbě použité pro výpočet výhody. Tato chyba byla odpovídajícím způsobem opravena.
- (852) Výhoda plynoucí z pronájmu pozemků společností Hengshi Egypt byla vypočtena srovnáním průměrné ceny pronájmu, kterou účtují konkurenti v ekonomické zóně Suezského průplavu, na základě studie trhu zadané společností TEDA v roce 2018, s cenou pronájmu skutečně zaplacenou společností Hengshi Egypt v roce 2018.
- (853) Po poskytnutí konečných a dodatečných konečných informací tvrdila egyptská vláda a společnost Hengshi Egypt, že Komise neprokázala, že pronájem budov společnosti Hengshi Egypt poskytl výhodu, protože i) Komise neporovnávala ceny nájemného společnosti TEDA pro společnost Hengshi Egypt s cenami konkurenta v ekonomické zóně Suezského průplavu, jelikož použila ceny společnosti IDG „6th of October“, která se nenachází v ekonomické zóně Suezského průplavu, ale ve svobodné zóně v západní Káhiře, ii) Komise vycházela z interní orientační studie a iii) Komise neprokázala, že ceny společnosti TEDA Egypt jsou výhodnější než tržní ceny v téže zeměpisné oblasti, protože jiné společnosti usazené v blízkosti, ale mimo zónu společnosti TEDA, se rozhodly nepronajímat si pozemky od společnosti TEDA, i když ceny byly nízké.
- (854) Pokud jde o první bod, Komise konstatuje, že se společnost mylně domnívala, že Komise založila referenční cenu za pronájem na ceně společnosti IDG „6th of October“. Jak je uvedeno v 845. bodě odůvodnění, Komise ve skutečnosti použila průměrnou cenu nájemného, tj. 88 EGP/m², účtovanou několika konkurenty v ekonomické zóně Suezského průplavu v roce 2019 na základě studie trhu zadané společností TEDA. Tato cena byla následně upravena o každoroční nárůst cen o 10 %, který je uveden v téže studii, aby ji bylo možné použít zpětně na období šetření. Výsledná referenční hodnota 80 EGP/m² se rovná ceně účtované společností IDG „6th of October“, ale není založena na ceně účtované společností IDG jako takové.

- (855) Pokud jde o srovnatelnost konkurentů ve studii z hlediska lokality, Komise uvedla, že podle jejich internetových stránek má společnost IDG několik projektů umístěných v různých oblastech, z nichž jedna se skutečně nachází v oblasti západní Káhiry. Má však rovněž projekt ve městě Port Said v ekonomické zóně Suezského průplavu. Naproti tomu jiný konkurent uvedený ve studii – společnost SIDC – se stoprocentně nachází v ekonomické zóně Suezského průplavu⁽¹⁹⁵⁾. Komise nakonec dospěla k závěru, že všechny ceny pro všechny lokality uvedené ve studii jsou srovnatelné, jelikož samotná společnost TEDA se rozhodla porovnat své podmínky pronájmu s těmito společnostmi/projekty. V tomto smyslu vyjádřila Komise nesouhlas s druhým bodem, který vznesla společnost Hengshi Egypt, a sice že interní studie, která byla použita při rozhodování o ročním nárůstu cen nájemného, neměla být použita ke stanovení referenční ceny. Komise uvedla, že kapitola, podle níž bylo srovnání cen provedeno, se nazývá „studie trhu“. Společnost TEDA se tedy domnívala, že provádí studii trhu, na kterém působí. Kromě toho společnost TEDA zahrnuje do tabulky své vlastní údaje o pronájmu, které Komise použila, což ukazuje, že odkazovala sama na sebe ve srovnání s jinými developery. V závěrech společnost TEDA navíc uvedla, že jedním z pozitivních bodů zvýšení jejích cen za rok 2019 bylo „přizpůsobení se tržním cenám“. Na základě těchto důkazů dospěla Komise k závěru, že interní studie byla spolehlivým ukazatelem pro srovnatelné ceny na trhu z hlediska společnosti TEDA, a že by uvedené tvrzení mělo být proto zamítnuto.
- (856) Pokud jde o třetí bod vznesený egyptskou vládou a společností Hengshi Egypt, Komise usoudila, že skutečnost, že ostatní společnosti v blízkosti, které se rozhodly nepronajmout si pozemky od společnosti TEDA, nejsou spolehlivým ukazatelem nedostatečné konkurenceschopnosti jejich nájemných cen. Nebyly totiž předloženy žádné další důkazy o vlastnictví pozemků, které tyto společnosti využívají (nákup, právo k užívání, pronájem), ani o důvodech pro jejich rozhodnutí usadit se mimo zónu společnosti TEDA. Například Saint Gobain je společnost nacházející se ve velkých prostorách s výrobní činností, která pravděpodobně vyžaduje více prostoru a specifické prvky, které standardní nájemní továrny společnosti TEDA nemohou nabídnout. V tomto ohledu by Komise rovněž ráda zdůraznila, že všechny výrobní subjekty v zóně spravované společností TEDA jsou buď zcela, nebo částečně ve vlastnictví čínských právnických nebo fyzických osob a že posláním společnosti TEDA je prosazovat čínské podniky, které podnikají v zahraničí, jak je uvedeno v 819. bodě odůvodnění. Podle informací Komise není žádná ze společností v blízkosti, které zmiňuje společnost Hengshi Egypt, v čínském vlastnictví.
- (857) Společnost Hengshi Egypt dále nesouhlasila se skutečností, že Komise použila stejnou cenu nájemného pro továrny a sklady, jakož i pro smlouvy, které vstoupily v platnost před obdobím šetření. Komise připomíná, že studie trhu provedená společností TEDA poskytla pouze cenu „továren a skladů“ dohromady. Ani Komise tedy nemohla rozlišovat mezi cenami pro továrny a pro sklady. Komise dále uvedla, že použila ceny skutečně účtované společností TEDA v roce 2018. Skutečnost, že společnost TEDA neupravila své ceny nájemného v roce 2018 u některých smluv, je v tomto smyslu irelevantní. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.
- (858) Konečná výše subvence zjištěná u poskytování pozemků za cenu nižší než přiměřenou činila proto 1,93 %.

4.6. Ušlé příjmy

4.6.1. Úlevy na dani z příjmu podniků

a) Právní základ:

- zákon o dani z příjmů ve znění zákona č. 91 z roku 2005 a
- výnos ministerstva investic č. 16 z roku 2017, kterým se doplňuje dodatek (A) s názvem „Dopady změn směnných kurzů“ k egyptskému účetnímu standardu č. 13.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

- (859) Společnosti Jushi a Hengshi Egypt podléhají běžné egyptské dani z příjmu ve výši 22,5 %.
- (860) V roce 2016 se egyptská vláda rozhodla na základě doporučení Mezinárodního měnového fondu změnit pevný směnný kurz egyptské libry (EGP) na plovoucí směnný kurz. V důsledku toho ztratila egyptská libra během jednoho měsíce přibližně polovinu své hodnoty vůči jiným významným měnám, jako je USD a EUR. Za účelem řešení tohoto náhlého kolísání měny vydala egyptská vláda zvláštní účetní standard, jakož i zvláštní daňové pravidlo pro zacházení s kurzovými rozdíly. V důsledku toho směly společnosti odečítat kurzové rozdíly z důvodu devalvace EGP od svých zdanitelných příjmů ve větším rozsahu.

⁽¹⁹⁵⁾ Podrobnější informace viz: <https://www.idg-egypt.com/> pro společnost IDG a <https://sidc.com.eg/> for SIDC (naposledy konzultováno dne 1.4.2020).

(861) Ačkoli tyto právní předpisy byly obecně použitelné pro všechny společnosti v Egyptě a jejich účelem bylo kompenzovat negativní účinky devalvace egyptské měny, vytvořily ve skutečnosti významnou výhodu pro omezený počet společností v Egyptě, tj. pro společnosti, které jsou orientované na vývoz a svou činnost provozují téměř výhradně v cizích měnách, jako je USD nebo EUR. Tato konkrétní kategorie společností nezaznamenala v důsledku devalvace EGP žádnou skutečnou ztrátu, ale mohla využít zvláštního účetního standardu vydaného egyptskou vládou pro daňové účely. V důsledku toho se zdá, že společnosti, které provozují svou činnost v cizí měně, jsou pro daňové účely ztrátové, i když jejich finanční situace může vykazovat zdravé zisky. Naopak egyptské společnosti, které provozují svou činnost v EGP, utrpěly skutečné ztráty, které měly skutečný dopad na jejich podnikání, což bylo řešeno zvláštním daňovým pravidlem vydaným egyptskou vládou.

(862) Z tohoto opatření měly výhodu společnosti Jushi a Hengshi Egypt, jelikož šetření prokázalo, že svou činnost provozují téměř výhradně v USD nebo EUR a že téměř žádné jejich transakce neprobíhají v egyptských librách. Jsou totiž téměř výhradně zaměřeny na vývoz, téměř veškeré své zařízení dovážejí a jejich úvěry, jakož i velká část jejich nákupů materiálů jsou denominovány v cizích měnách. V důsledku toho ztráty registrované společnostmi Jushi a Hengshi Egypt z důvodu devalvace EGP, zejména z důvodu významných půjček v cizí měně, nejsou skutečné a slouží pouze pro daňové účely ke snížení zdanitelného příjmu.

(863) Kromě toho měl být daňový odpočet dočasným opatřením, které se vztahuje pouze na transakce dotčené v době devalvace. V období šetření však společnosti Jushi a Hengshi Egypt stále odečítaly významné částky od svých zdanitelných příjmů v rámci realizovaných a nerealizovaných kurzových rozdílů. V důsledku toho byly podle svých priznání k dani z příjmu méně ziskové nebo dokonce ztrátové, i když jejich finanční výkazy vykazovaly zdravý a udržitelný zisk.

c) Závěr

(864) S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla Komise k závěru, že tato daňová zvýhodnění představují ušlé příjmy egyptské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení a poskytují výhodu podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

(865) Kromě toho jsou ve skutečnosti specifická pro vyvážející výrobce Jushi a Hengshi Egypt v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. c) základního nařízení, jelikož jsou používána převážně omezenou skupinou společností, které obchodují téměř výhradně v cizích měnách.

(866) Po poskytnutí konečných informací egyptská vláda a vyvážející výrobci konstatovali, že zvláštní daňové pravidlo z roku 2016 pro zacházení s kurzovými ztrátami jako s daňovou ztrátou nemůže představovat subvenci, neboť neposkytuje výhodu a není specifické. Za prvé vzhledem k tomu, že toto daňové pravidlo bylo přijato za účelem vyrovnání ztráty způsobené vládou, není poskytnuta žádná výhoda. Za druhé vzhledem k tomu, že tohoto daňového zacházení mohly využít všechny subjekty, které byly podobně postiženy ztrátou způsobenou vládou, nelze tento režim považovat za specifický.

(867) Komise v 861. bodě odůvodnění uznala, že tento právní předpis byl obecně použitelný na všechny společnosti v Egyptě a měl kompenzovat negativní účinky devalvace egyptské měny. Komise však rovněž uvedla, že společnosti, které jsou převážně zaměřené na vývoz a svou činnost provozují téměř výhradně v cizích měnách, jako je USD nebo EUR, měly z těchto právních předpisů neúměrnou výhodu. Těmito společnostmi totiž nevznikly v důsledku devalvace EGP žádné významné skutečné ztráty, jelikož kurzové ztráty vznikly u jejich nákupů/závazků v USD mohly být kompenzovány kurzovými zisky u jejich prodeji v USD. Tento právní předpis tak namísto vyrovnání ztrát způsobených vládou ve skutečnosti vytvořil daňovou výhodu, která se konkrétně vztahovala na tento typ společností. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

d) Výpočet výše subvence

(868) Výhoda pro vyvážející výrobce byla určena na základě informací uvedených v priznání k dani z příjmu za rok 2018. Za prvé byla určena částka odečtená od zdanitelných příjmů podle ustanovení uvedeného výše. Za druhé byla na tuto odečtenou částku uplatněna obecně platná sazba daně ve výši 22,5 %. Nakonec byla tato částka vyjádřena jako procentní podíl celkového obrátu vyvážejících výrobců v období šetření.

(869) Výše subvence zjištěná pro tento daňový program činí 1,43 %.

4.6.2. *Osvobození od DPH a snížení dovozních cel za dovezená zařízení*

(870) Tento program stanoví osvobození od DPH a dovozních cel na dovoz zařízení používaných ve výrobním procesu společností nacházejících se v zóně SC.

a) Právní základ

(871) Právním základem tohoto programu je:

— zákon č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“),

— výnos prezidenta Egyptské arabské republiky o zákonu č. 27/2015, kterým se mění některá ustanovení zákona o ekonomických zónách zvláštní povahy stanovená zákonem č. 83/2002 (dále jen „zákon č. 27/2015“),

— zákon o investicích ve znění zákona č. 72 z roku 2017,

— návrh usnesení předsedy vlády č. (2310) z roku 2017 o vydávání prováděcích předpisů k zákonu o investicích vydaných na základě zákona č. 72 z roku 2017,

— zákon o DPH ve znění zákona č. 67 z roku 2016,

— prováděcí předpisy k zákonu o DPH, výnos ministerstva financí č. 66/2017.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

(872) Podle článku 22 zákona č. 83/2002, ve znění zákona č. 27/2015, je zóna SC součástí samostatné celní oblasti, a to na základě výnosu ministerstva financí. Tato samostatná celní oblast funguje pod dohledem nejvyššího celního výboru, který byl zřízen předsedou úřadu této zóny.

(873) Kromě toho jsou podle článku 42 zákona č. 83/2002 dovezená zařízení, nástroje nebo přístroje osvobozeny od daní a poplatků, pokud jsou přiděleny na vyrobené zboží nebo služby pro licencovanou činnost v rámci zóny SC. Na druhé straně, jelikož zóna SC není zónou pouze pro vývoz, je třeba platit veškeré daně a poplatky za všechny výrobky, které se propouštějí na domácí trh mimo zónu SC.

(874) Podle příslušných zákonů platí, že společnosti nacházející se mimo zónu SC platí DPH z dovozu předem a kompenzují ji pomocí DPH z prodeje na domácím trhu nebo případně požádají o její vrácení po vývozu konečných výrobků. V případě společností nacházejících se v zóně SC se DPH odkládá, a v souladu s dopisem o porozumění v tomto ohledu mezi ministerstvem financí a Generálním úřadem zóny SC se tedy zpočátku neúčtuje.

(875) Komise zjistila, že od roku 2017 a během celého období šetření byla pro společnosti zařazené do vzorku platba DPH a dovozních cel z dováženého zařízení skutečně odložena. Před rokem 2017 společnosti svá dovozní cla a DPH/obecnou daň z prodeje z dováženého zařízení platily, neboť tyto společnosti dosud nespádaly pod režim zóny SC. Avšak díky tomu, že se tato společnost v roce 2017 připojila k daňovému a správnímu režimu zóny SC, využívali vyvážející výrobci preferenčního daňového zacházení v dané zóně, včetně osvobození od DPH a cel.

(876) V Egyptě obecně platí, že by společnosti, které nakupují stroje podléhající sazbě DPH ve výši 5 %, měly využívat těchto částek jako úvěru oproti budoucím platbám⁽¹⁹⁶⁾. Je-li však přeplatek zadržován po dobu delší než 6 po sobě jdoucích daňových období (měsíců), což je případ společností, které se výrazně podílejí na vývozu a které nemohou započíst DPH na vstupu jako úvěr oproti budoucím platbám, musí registrovaná osoba podat písemnou žádost, v níž je uvedena výše přeplatku. Egyptský daňový orgán by měl zkontrolovat správnost zůstatku a vrátit daň do 45 dnů ode dne podání žádosti.

⁽¹⁹⁶⁾ Článek 22, zákon č. 67 z roku 2016.

- (877) Šetřením však bylo zjištěno, že v praxi egyptská vláda DPH zaplacenou předem nevrací, takže tato daň představuje pro tyto společnosti skutečné náklady. Analýza přeplatků na obecné dani z prodeje/DPH společnosti Jushi Egypt vykázaných ve výročních zprávách za období 2016–2018 skutečně ukázala, že částky dlužné egyptskou vládou společnosti Jushi Egypt byly ještě po několika letech neuhrazené⁽¹⁹⁷⁾, a společnost Jushi Egypt potvrdila, že s vrácením nepočítala⁽¹⁹⁸⁾. Pokud jde o společnost Hengshi Egypt, ta požádala o vrácení DPH/obecné daně z prodeje za zařízení a materiály. Vrácení bylo nakonec obdrženo za zařízení nakoupené až o 3 roky dříve, ale vrácené částky nepokrývaly požadované částky a nebyly předloženy žádné důkazy o důvodech pro vrácení daně za některé položky, ale nikoli za jiné. Z toho vyplývá, že vrácení DPH ze strany egyptské vlády je přinejlepším obdrženo se značným zpožděním a v každém případě je svévolné a není transparentní.
- (878) Je rovněž třeba zohlednit to, že jelikož zařízení používané při výrobě výrobků, včetně výrobku, který je předmětem šetření, se s největší pravděpodobností bude používat po celou dobu životnosti na egyptském území, aniž by bylo zpětně vyvezeno nebo prodáno na domácím trhu, a proto neexistuje žádný jiný důvod pro osvobození od cel a DPH při jeho nákupu než poskytnout výhodu společnostem nacházejícím se v zóně SC. Jedná se tedy o ušlý příjem ve formě cel a DPH, které nejsou splatné bez jakéhokoli odůvodnění, neboť toto zařízení se používá k místní výrobě výrobku, který je předmětem šetření, a výrobci, kteří se nacházejí mimo zónu SC, za ně za běžných okolností cla a DPH platí.
- (879) Vzhledem k tomu, že se vyvážející výrobci v roce 2017 stali předmětem preferenčního zacházení podle právního režimu zóny SC, využili proto faktického osvobození od DPH z dovozu strojního zařízení. Toto osvobození představuje ušlé příjmy, protože, jak je uvedeno v předcházejících odstavcích, i když DPH měla být nakonec vrácena, v zásadě neexistují žádné důkazy o tom, že egyptská vláda společnosti Jushi Egypt DPH uhrazenou za strojní zařízení v minulosti vrátila. Z dostupných důkazů totiž vyplývá, že společnost Jushi Egypt toto vrácení daně nezískala, když se nacházela mimo zónu.
- (880) Společnosti nacházející se v zóně SC, které nemusí platit DPH předem, získají faktické osvobození od DPH, které jim kromě snížení administrativní zátěže spojené s povinností žádat o vrácení DPH nebo započtení přeplatků na DPH ušetří skutečné náklady. Tentýž závěr platí ještě jasněji, pokud jde o osvobození od placení dovozních cel u dováženého zařízení.
- (881) Po poskytnutí konečných informací vznesla egyptská vláda a vyvážející výrobci různé otázky. Za prvé skutečnost, že společnosti Jushi Egypt a Hengshi Egypt ne vždy dostávaly včas úplné vrácení DPH ze strany egyptské vlády v minulosti (když nepatřily do ekonomické zóny Suezského průplavu), není důvodem pro to, že nyní existuje prominutý příjem v souvislosti s daňovým zacházením, které se na ně vztahuje v rámci ekonomické zóny Suezského průplavu.
- (882) Za druhé Komise srovnávala sporné daňové zacházení s hypotetickým daňovým zacházením, které bylo extrapolováno ze situace společností Jushi Egypt a Hengshi Egypt před tím, než vstoupily do ekonomické zóny Suezského průplavu, namísto toho, aby srovnávala daňové zacházení s egyptskými pravidly pro DPH při dovozu zařízení a surovin.
- (883) Za třetí Komise během inspekce na místě nevznesla žádnou otázku ani s egyptskou vládou nediskutovala o správě DPH v Egyptě.
- (884) Za čtvrté egyptská vláda připomněla, že článek 27 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních vyžaduje zvláštní a rozdílné zacházení s rozvojovými zeměmi, které jsou členy WTO. Skutečnost, že egyptská vláda neměla vždy prostředky k tomu, aby včas vrátila dlužnou částku přeplatku na DPH, by tedy neměla být Komisí penalizována.
- (885) Za páté sama Komise uznala, že společnosti Jushi Egypt a Hengshi Egypt nakonec od egyptské vlády obdržely část DPH, která byla zaplacená před vstupem do ekonomické zóny Suezského průplavu. Celá běžně splatná částka DPH proto nemohla představovat výhodu. Kromě toho jelikož zůstatek přeplatku DPH společnosti Jushi Egypt nyní klesá, neboť společnost Jushi Egypt dostává více příjmové DPH, byla by celá běžně splatná částka DPH částečně vyrovnána oproti této příjmové DPH. Navíc na začátku roku 2020 byly splatné částky DPH z dovozu společnosti Jushi Egypt za období 2017–2018 vyrovnány a kompenzovány oproti přeplatku na DPH společnosti Jushi Egypt egyptskou vládou. V důsledku toho již neexistuje žádná výhoda.

⁽¹⁹⁷⁾ Většina pohledávek za DPH/jiné nepřímé daně vykázaných ve výročních zprávách za období 2016–2018 totiž odkazuje na zahraniční nákupy v rámci režimu 10 % obecné daně z prodeje, který platil do července 2016.

⁽¹⁹⁸⁾ Zpráva Světové banky „*Doing Business in Egypt 2020*“ uvádí Egypt na 156. místě ze 190, pokud jde o daňové záležitosti.

- (886) Za šesté přeplatek na DPH, který vznikl vyvážejícím výrobcům, se týkal DPH za strojní zařízení, a nikoli za suroviny. Kvůli velkým počátečním investicím do dlouhodobých aktiv nebyla egyptská vláda schopna vrátit jim včas DPH ze strojních zařízení. Tak tomu však nebylo u surovin, takže případy osvobození od DPH u surovin nepředstavovaly subvenci.
- (887) Kromě toho, jelikož Komise měla správně za to, že v případě vstupů pro vyvážené výrobky neměla být zaplacená žádná dovozní cla, měla Komise uplatnit stejné odůvodnění, pokud jde o DPH ze vstupů pro vyvážené výrobky. Z toho vyplývá, že Komise musí pro účely výpočtu výhody přidělit výši DPH splatné během období šetření k množství materiálů použitých k výrobě zboží prodáváného pouze na domácím trhu.
- (888) V reakci na tato tvrzení by Komise ráda objasnila, že jejím cílem není potrestat egyptskou vládu za nedostatek zdrojů nebo kritizovat systém DPH v Egyptě jako takový. Komise zároveň uvedla, že článek 27 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních nehraje žádnou roli v tvrzení egyptské vlády v této souvislosti. Nejvhodnějším ustanovením použitelným v rámci řízení o uložení vyrovnávacího cla je čl. 27 odst. 10, který se zabývá pouze určitými nepatrnými prahovými hodnotami, zatímco ostatní ustanovení článku 27 se týkají především vývozních subvencí rozvojových zemí. V tomto případě se egyptská vláda odvolává na článek 27, aby odůvodnila, proč nevrátila přeplatky DPH daňovým poplatníkům, přičemž toto ustanovení je pro tuto záležitost irrelevantní.
- (889) Pokud jde o tvrzení týkající se žádosti o informace o systému DPH, Komise žádala o informace o fungování systému DPH v Egyptě od samého zahájení šetření, a to prostřednictvím dotazníku i během postupu pro nápravu nedostatků v poskytnutých informacích. Kromě toho byly během inspekce na místě vzneseny obecné otázky týkající se výše daní vybíraných od vyvážejících výrobců. Komise se proto domnívala, že v průběhu šetření obdržela dostatečné informace o rámci DPH jako takovém.
- (890) Komise však zaznamenala, že režim DPH je pro podniky v zóně SC odlišný. Společnosti v zóně SC nemusí platit DPH předem (dále jen „scénář č. 1“). Naopak daňoví poplatníci, kteří se nacházejí ve srovnatelné situaci, a sice společnosti mimo zónu, musí platit DPH předem (dále jen „scénář č. 2“). Zda je tato DPH nakonec splatná, nebo zda má být vrácena, je v tomto okamžiku irrelevantní. Důležité je, že v případě scénáře č. 1 zpočátku nevybere egyptská vláda žádný příjem, zatímco ve všech případech podle scénáře č. 2 bude příjem zpočátku vybrán.
- (891) Podle příslušného normativního rámce v Egyptě by při scénáři č. 1 byla ke dni vypořádání konečná částka vypořádání splatná společnostmi, zatímco při scénáři č. 2 by se část příjmu vybraného egyptskou vládou vrátila společnostem (v případě, že DPH musí být vrácena). Pokud je tento proces vypořádání rychlý a spolehlivý, výhoda spočívající v absenci povinnosti zaplatit předem podle scénáře č. 1 by se rovnala výhodě peněžního toku po celou dobu, po kterou by trvalo vrácení. Komise v tomto ohledu uvedla, že, jak již bylo uvedeno v 876. bodě odůvodnění, zákonná lhůta pro toto vyrovnání činí 6 měsíců od data vzniku přeplatku.
- (892) Komise však zjistila, že v praxi došlo k vyrovnání a odpovídajícímu vrácení daně společnostem, které v Egyptě působí podle scénáře č. 2, v nejlepším případě s velmi významnými zpožděními a že kritéria pro získání vrácení byla nejasná. Komise v tomto ohledu zaznamenala, že egyptská vláda tuto skutečnost jako takovou nezpochybnila. Výhoda peněžního toku pro společnosti v zóně SC tedy vyplývá ze skutečnosti, že egyptská vláda vůbec nevybírá žádný příjem z DPH od společností v zóně SC až do konečného vypořádání, jehož datum je nejisté (scénář č. 1), na rozdíl od společností mimo zónu SC, v jejichž případě se příjem vybírá okamžitě a vrací se až k mnohem pozdějšímu, nejistému datu (scénář č. 2). V důsledku toho mají společnosti v zóně SC ve srovnání se společnostmi mimo zónu SC výhodu z preferenčního zacházení v oblasti DPH. Částka, kterou egyptská vláda nevybere od společností v zóně SC, činí prominuté nebo nevybrané příjmy ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení.
- (893) Pro další ilustraci se Komise kromě příslušného rámce pro DPH v Egyptě zabývala situací vyvážejících výrobců před jejich začleněním do zóny SC a po něm. Před jejich začleněním do zóny SC byla jejich situace během období šetření srovnatelná se situací společností mimo zónu SC podle scénáře č. 2. V tomto ohledu egyptská vláda nezpochybnila skutečnost, že společnost Jushi Egypt před tím, než se začlenila do zóny SC, nahromadila velmi významný přeplatek na DPH a že egyptská vláda nebyla schopna tento přeplatek vrátit. Situace společnosti Jushi Egypt, pokud jde o přeplatek na DPH, který vznikl před tím, než se tato společnost začlenila do zóny SC, tak ukazuje, že situace popsaná v předchozím bodě odůvodnění odpovídá situaci společností mimo zónu SC během období šetření.

- (894) Pokud jde o pátý bod vznesený egyptskou vládou a vyvážejícími výrobci, konečné místo určení zboží, na něž je uplatněna DPH, a skutečnost, že společnost Jushi Egypt by mohla vyrovnat některé splatné částky DPH oproti jejímu původnímu přeplatku na DPH v průběhu času, nic nemění na zjištěních Komise, jelikož tyto skutečnosti nemají vliv na počáteční rozdílné zacházení se společnostmi v zóně a mimo ni a v každém případě nejsou tyto kompenzace spojeny s proaktivním vrácením provedeným egyptskou vládou, ale spíše s daňovou povinností k DPH, která by byla bývala těmto společnostem vznikla.
- (895) Současně Komise rovněž uznala, že jeden z těchto dvou vyvážejících výrobců jednou obdržel vrácení daně, pokud jde o část jeho nákupů zařízení, i když k němu došlo mimo období šetření a po několikaletém zpoždění. Kromě toho vzala Komise na vědomí, že nový zákon o DPH v Egyptě byl přijat teprve krátce před obdobím šetření a že prováděcí právní předpisy nebyly během období šetření ještě plně zavedeny. S ohledem na tuto přechodnou fázi Komise pochopila argument egyptské vlády, že lhůta pro vyrovnání pro vrácení DPH může být značně zpožděna vzhledem k tomu, že Egypt je rozvojovou zemí s nedostatečným počtem administrativních pracovníků, kteří mají nový systém na starost, a s možnými rozpočtovými nedostatky, které ztěžují vrácení DPH v předepsaných lhůtách. S ohledem na tyto výjimečné a snad jen přechodné okolnosti v Egyptě se proto Komise rozhodla, že pro výpočet výhody v oblasti osvobození od DPH zohlední pouze výhodu peněžního toku vyvážejících výrobců. Metodika pro výpočet výhody, jak je popsána v 899. bodě odůvodnění, byla odpovídajícím způsobem upravena.
- (896) Pokud jde o šestý bod, Komise konstatovala, že ačkoli společnost Hengshi Egypt v určitém okamžiku obdržela vrácení DPH zaplacené předem za strojní zařízení, nikdy neobdržela žádné vrácení DPH zaplacené za materiály, přestože o ně tato společnost žádala. Zjištění týkající se DPH za strojní zařízení tak platí tím spíše i pro DPH za materiál. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

c) Závěr

- (897) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že tento program poskytuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů egyptské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii), neboť způsobilé podniky jsou osvobozeny od platby DPH a/nebo cel, které by byly jinak splatné. Poskytuje rovněž výhodu společnostem z řad příjemců ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení, neboť se tak nacházejí v lepší finanční situaci, než by tomu bylo v případě neexistence tohoto režimu. Bez tohoto režimu by totiž při dovozu zařízení platily DPH a dovozní cla.
- (898) Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť v Egyptě není obecně platný a vztahuje se pouze na společnosti, které se nacházejí v ekonomických zónách zvláštní povahy, jako je zóna SC. Právní předpisy, podle nichž orgán, který subvenci poskytuje, působí, omezují jeho přístup na podniky, které se nacházejí v zóně SC.

d) Výpočet výše subvence

- (899) Výše napadnutelné subvence se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která je zjištěna za období šetření. Za výhodu, kterou příjemci získali, se považuje:
- (1) Částka osvobození od cla uloženého na dovážaná zařízení. Aby se zajistilo, že se napadnutelná částka bude vztahovat pouze na období šetření, byla získaná výhoda odepisována po dobu životnosti zařízení v souladu s běžnými účetními postupy společností, s výjimkou jedné z kategorií aktiv, kde doba odepisování byla upravena tak, aby lépe odrážela skutečnou životnost, jak bylo ověřeno útvary Komise.
 - (2) Pokud jde o prominuté příjmy ve formě faktického osvobození od DPH, výhoda byla původně vypočtena tak, že byla zohledněna celá běžně splatná částka DPH, která však nebyla zaplacená, během období šetření z nákupu dovezeného zařízení (během období šetření). Avšak, jak je uvedeno v 895. bodě odůvodnění, v návaznosti na připomínku k poskytnutí konečných informací se Komise rozhodla, že pro výpočet výhody v oblasti osvobození od DPH zohlední pouze výhodu peněžního toku vyvážejících výrobců. Metodika pro výpočet výhody byla odpovídajícím způsobem upravena. Výsledkem je, že výhoda peněžního toku z odložené DPH byla považována za rovnocennou průměrné úrokové sazbě z vkladů v Egyptě během období šetření (12,32 %), uplatněné na částky DPH, které byly odloženy za zboží nakoupené od roku 2017.

(900) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt prohlásila, že Komise u dovozu průchodek v roce 2018 uplatnila clo ve výši 5 %, i když v roce 2018 podléhaly clo ve výši 2 %. Tato společnost rovněž tvrdila, že Komise měla v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení přidělit DPH z dovozu strojního zařízení na základě odpisů během období šetření. Komise tato tvrzení přijala a výpočet výše subvence náležitě upravila.

(901) V souvislosti s tímto typem subvencí byla během období šetření u vyvážejících výrobců zjištěna výše subvence 0,13 %.

4.6.3. Osvobození od DPH a snížení dovozních cel za dovezený materiál

(902) Podle zákona č. 83/2002 mohou subjekty působící ve zvláštní ekonomické zóně dovážet materiály bez zaplacení cel, daní z prodeje nebo jiných daní nebo poplatků, které by byly jinak splatné, pokud jsou tyto dovezené výrobky zpětně vyvezeny jako takové nebo zpracované do podoby navazujícího výrobku, který je poté vyvezen.

a) Právní základ

(903) Právním základem tohoto programu je:

— zákon č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“),

— výnos předsedy vlády č. 1625 z roku 2002, kterým se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o ekonomických zónách zvláštní povahy,

— výnos prezidenta Egyptské arabské republiky o zákonu č. 27/2015, kterým se mění některá ustanovení zákona o ekonomických zónách zvláštní povahy stanovená zákonem č. 83/2002 (dále jen „zákon č. 27/2015“),

— zákon o investicích přijatý zákonem č. 72 z roku 2017,

— návrh usnesení předsedy vlády č. (2310) z roku 2017 o vydávání prováděcích předpisů k zákonu o investicích vydaných na základě zákona č. 72 z roku 2017,

— zákon o DPH ve znění zákona č. 67 z roku 2016,

— prováděcí předpisy k zákonu o DPH, výnos ministerstva financí č. 66/2017.

b) Zjištění, jež šetření přineslo

(904) Jak je uvedeno v 872. bodě odůvodnění, zóna SC je součástí samostatné celní oblasti. Podle článku 42 zákona č. 83/2002 jsou dovezené suroviny, potřeby, náhradní díly a jakékoli jiné materiály nebo součásti osvobozeny od daní a poplatků, pokud jsou přiděleny na vyrobené zboží nebo služby pro licencovanou činnost v rámci zóny SC. Na druhé straně je třeba platit veškeré daně a poplatky za všechny výrobky, které se propouštějí na domácí trh mimo zónu SC.

(905) Během šetření Komise zjistila, že v souladu s ustanoveními výše uvedeného článku zákona č. 83/2002 obdrželi oba vyvážející výrobci prominutí DPH a dovozních cel z dovozu vstupních materiálů použitých při výrobě vyvážených konečných výrobků (a zejména dotčeného výrobku).

(906) Pokud jde o prominutí dovozních cel, tento režim odpovídá systému navracení cla popsanému v příloze I písm. i) základního nařízení. V souladu s přílohou I písm. i) mohou systémy navracení u náhradních vstupů představovat vývozní subvenci, pokud umožňují, aby byla vrácena částka vyšší než dovozní poplatky původně vybrané za dovážené vstupy, o jejichž vrácení se žádá.

(907) Aby Komise zjistila, zda tato nadměrná úleva existuje, požádala v souladu s přílohou III bodem II základního nařízení egyptskou vládu o dodatečné informace o systému navracení cla obecně a o existenci a účinném uplatňování doprovodných monitorovacích a ověřovacích postupů konkrétně.

- (908) Podle původně obdržенých informací se zdálo, že egyptská vláda zavedla legislativní rámec pro monitorování systému navrácení cla, včetně případného vrácení zaplaceného dovozního cla. Během inspekci na místě u vyvážejících výrobců však bylo zjištěno, že tento rámec není v praxi účinně uplatňován. Žádný z vyvážejících výrobců nezaplatil žádné dovozní clo ani DPH za žádný ze svých nákupů materiálu v období šetření, ať už byly použity na domácí prodej zboží, nebo na jeho vývoz. Obvykle je nutné uložit zálohu na vázaný účet celních orgánů, z níž lze pravidelně platit clo. Během období šetření však nebyla uložena žádná záloha a orgány nevybraly žádné částky.
- (909) Po skončení období šetření provedla společnost Jushi Egypt u egyptských orgánů malý vklad, který měl údajně pokrýt nadměrnou úlevu u domácího prodeje. Nebyly však předloženy žádné důkazy o tom, že tato platba byla skutečně provedena pro pokrytí nadměrné úlevy u domácího prodeje nebo že souvisela s domácím prodejem uskutečněným v období šetření. Bylo však rovněž prokázáno, že společnost Jushi Egypt získala zpět dovozní clo, které bylo zaplaceno v předchozích obdobích, a to před získáním osvobození od dovozního cla.
- (910) Po dalších výměnách s egyptskou vládou obdržela Komise dodatečné informace, které ukazují, že rámec pro sledování a ověřování výběru cel v zóně SC byl během období šetření ve skutečnosti stále ve fázi vývoje. Například výbor pro úpravu zůstatků dovozních cel byl zřízen až v roce 2019 podle výnosu předsedy celního úřadu č. 158, zřízení výboru pro celní inspekci v roce 2019 stále probíhalo a dosud nebyly vydány výkonné postupy. Komise proto dospěla k závěru, že neexistuje žádný účinný a řádný systém navrácení cla.
- (911) Kromě toho, jak je uvedeno v 876. bodě odůvodnění, platba DPH z dováženého zboží je v zóně SC odložena, místo aby byla zaplacena předem. Daňové orgány si pouze ponechávají právo požádat o zaplacení DPH následně.
- (912) Šetření rovněž odhalilo, že u některých vstupů, které společnost Jushi Egypt použila při výrobním procesu, od dodavatelů se sídlem v Egyptě, byla DPH účtována základní sazbou bez ohledu na skutečnost, že společnost byla usazena ve zvláštní zóně, kde DPH obvykle není splatná. Tyto transakce vedly u společnosti Jushi Egypt k přeplatku na DPH. Naopak prodej vstupů mezi společnostmi, které se nacházejí ve zvláštní zóně, nepodléhal DPH platné v daném státě bez ohledu na to, zda zboží vyrobené s takovými vstupy bude vyvezeno, nebo prodáno na domácím trhu.
- (913) Všechny tyto prvky ukazují, že tato zvláštní zóna není klasická vývozní zpracovatelská zóna a liší se i od ostatních zvláštních svobodných zón v Egyptě, ale jedná se o jedinečný a hybridní typ zvláštní zóny s několika specifickými rysy, které ji odlišují od jiných zón. Zdá se, že použitelné právní a správní předpisy se v této zóně v praxi neuplatňují, a Komise proto své závěry založila na svém výkladu toho, jak operace v této zóně fungují v praxi.
- (914) Navíc, což je důležité, nepřítomnost správních orgánů odpovědných za správu, sledování a vymáhání daňového systému a jakýchkoli daňových povinností týkajících se zvláštního daňového systému použitelného v této zóně z ní činí jedinečnou oblast, v níž mají společnosti zde usazené úplnou volnost v tom, zda se budou řídit daňovými předpisy, nebo je nebudou dodržovat, a to bez jakýchkoli možných důsledků. S ohledem na zvláštní okolnosti této zóny a na základě dostupných informací se proto Komise rozhodla považovat osvobození od DPH z dovážených vstupů za faktické osvobození od platby této DPH, a to bez ohledu na to, zda jsou vstupy později zahrnuty do konečných výrobků vyvážených nebo prodávaných na domácím trhu.

c) Závěr

- (915) Komise proto dospěla k závěru, že systém egyptské vlády pro sledování navrácení cla není účinně uplatňován a nemůže být jako takový kvalifikován z důvodů vysvětlených v předchozím oddíle a shrnutých v 913. bodě odůvodnění. Jak je vysvětleno v 908. až 914. bodě odůvodnění, šetření ve skutečnosti ukázalo, že egyptská vláda dokonce ani nezřídila orgán odpovědný za správu a prosazování jakékoli daňové povinnosti pro subjekty nacházející se v této zóně, včetně cel a DPH splatných z dovážených materiálů.

- (916) Kromě toho Komise konstatovala, že uvedený systém navrácení cla u vstupů používaných ve vyvážených konečných výrobcích vedl k ušlým příjmům, což představuje napadnutelnou subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, jelikož vede k nadměrnému vrácení dovozních poplatků původně účtovaných za dovezené vstupy, u nichž se žádá o vrácení. Egyptská vláda neprovedla ani další přezkum dotčených transakcí.
- (917) Tyto nadměrné úlevy jsou rovněž specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť v Egyptě nejsou obecně platné a vztahují se pouze na společnosti, které se nacházejí v zóně SC.
- (918) Kromě toho výhoda faktického osvobození od DPH z dovezených materiálů představuje finanční příspěvek v podobě ušlých příjmů egyptské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť způsobilé podniky jsou osvobozeny od platby DPH, která by byla jinak splatná. Představuje rovněž výhodu pro společnosti z řad příjemců ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť právní předpisy omezují osvobození od DPH pouze na podniky, které se nacházejí v zóně SC.
- (919) Po poskytnutí konečných informací egyptská vláda a vyvážející výrobci tvrdili, že společnost Jushi Egypt na začátku roku 2019 zaplatila zálohu na clo. Poskytli rovněž dodatečné důkazy, podle nichž jsou veškerá cla za roky 2017 a 2018 nyní vyrovnána a zaplacená. Dále tvrdili, že i v případě, že by splatné částky cla nebyly v roce 2020 vyrovnány, nemůže Komise od rozvojové země, jako je Egypt, vyžadovat dokonalou daňovou správu. V tomto ohledu egyptská vláda projevila zvláštní péči zavedením systému navrácení cla pro společnost Jushi Egypt, neboť zprávy o spotřebě byly egyptskou vládou sestaveny a monitorovány již během několika měsíců poté, co se společnost Jushi Egypt začlenila do ekonomické zóny Suezského průplavu. O tři roky později získala egyptská vláda zpět všechna cla a DPH splatné společnostmi Jushi Egypt a Hengshi Egypt. V důsledku toho egyptská vláda uvedla, že má zaveden řádný systém navrácení cla, takže nedošlo k žádné nepřiměřené úlevě.
- (920) Kromě toho egyptská vláda tvrdí, že v souladu s článkem 377 egyptského občanského zákoníku a rozhodnutí měnového soudu č. 915/43 má 5 let na to, aby dovozní clo vybrala. V důsledku toho nemohlo dojít k žádnému ušlému příjmu egyptské vlády, dokud tato lhůta nevypršela, jelikož egyptská vláda měla stále nárok vybrat dlužná cla a včas je vybrala.
- (921) Kromě toho společnost Jushi Egypt tvrdila, že na prodej pro společnost Hengshi Egypt se podle egyptského práva nahlíží stejným způsobem jako na prodej na vývoz, pokud jde o cla z dovozu surovin, jelikož se společnost Hengshi Egypt nachází v ekonomické zóně Suezského průplavu. Společnost Hengshi Egypt navíc neuskutečnila žádný prodej na domácím trhu, jelikož veškerou svou produkci vyvezla. Pokud by tedy společnost Jushi Egypt nebyla osvobozena od cel z dovozu surovin, stejně by nepodléhala clům z dovozu surovin při domácím prodeji pro společnost Hengshi Egypt. Společnost Jushi Egypt tento argument zopakovala i po poskytnutí dodatečných konečných informací.
- (922) Komise přezkoumala předložené důkazy o zaplacení cel a zjistila, že egyptská vláda zahájila kvůli šetření Komise na konci roku 2019 v prostorách vyvážejícího výrobce postup ověřování. V důsledku tohoto ověřování egyptská vláda požádala tuto společnost o určitou částku cel z dovážených materiálů, jež se vztahují k rokům 2017, 2018 a 2019. Na základě předložených důkazů a s ohledem na nemožnost ověřit tyto nové důkazy na místě kvůli cestovním omezením spojeným s pandemií COVID-19 Komise toto tvrzení přijala a v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení odečetla výši cel zaplacených z dovezených materiálů, jež se týkala období šetření.
- (923) Komise se však nedomnívá, že tato vyrovnání zpochybňují zjištění týkající se režimu subvencí jako takového. V tomto ohledu Komise konstatovala, že vymáhání cel bylo vyvoláno šetřením Komise, a nikoli vlastním rámcem egyptské vlády pro sledování a ověřování výběru cel. Egyptská vláda rovněž nezpochybnila skutečnost, že během období šetření žádný takový rámec neexistoval. Pokud jde o dočasnou povahu absence sledování a ověřování, Komise uvedla, že ačkoli se společnost Jushi Egypt začlenila do zóny SC až v roce 2017, poslední legislativní změna rámce výběru cel se uskutečnila již v roce 2015, kdy byla odpovědnost za výběr cel přenesena na Generální úřad zóny

SC. Podrobná zpráva celního orgánu, kterou poskytla egyptská vláda jako přílohu I svých připomínek k poskytnutí konečných informací, navíc potvrdila, že obecná legislativa týkající se výběru cel byla zavedena již od roku 2006. Egyptská vláda tak měla dostatek času na zavedení fungujícího systému pro výběr cel.

- (924) Pokud jde o prodej ze strany společnosti Jushi Egypt pro společnost Hengshi Egypt, Komise již v 912. až 913. bodě odůvodnění uvedla, že prodej vstupů mezi společnostmi nacházejícími se ve zvláštní zóně nikdy nepodléhal žádným daním, z čehož vyplývá, že zóna SC je zvláštní oblastí s několika zvláštními rysy, které ji odlišují od jiných zón. Skutečnost, že společnost Hengshi Egypt prodává pouze na vývoz, je v tomto smyslu irelevantní a nemění závěry Komise. Tvrzení egyptské vlády a vyvážejících výrobců ohledně platnosti zjištění Komise obecně a ohledně prodeje pro společnost Hengshi Egypt konkrétně byla proto zamítnuta.

d) Výpočet výše subvence

- (925) Pokud jde o dovozní cla, za výhodu, kterou příjemce získal, se považuje rozdíl mezi splatnou částkou dovozních cel během období šetření a skutečně zaplacenou částkou dovozních cel během období šetření.
- (926) Pro stanovení splatné částky dovozních cel Komise předpokládala, že průměrný podíl spotřeby je u všech typů konečných výrobků stejný, jelikož všechny patří do stejné obecné kategorie výrobků. Komise určila podíl spotřeby podle záznamů vyvážejících výrobců. Poté nejprve stanovila množství materiálů, které byly dovezeny během období šetření. Za druhé Komise vypočítala poměr mezi prodejem na domácím trhu ve srovnání s celkovým prodejem vyvážejících výrobců. Za třetí Komise tento poměr prodeje na domácím trhu uplatnila na celkový objem dovezených materiálů a určila množství dovezených materiálů, u nichž by bylo splatné dovozní clo.
- (927) Za účelem stanovení výše výhody Komise vypočítala částku dovozního cla splatnou za množství materiálů použitých k výrobě zboží prodávaného na domácím trhu.
- (928) Pokud jde o prominuté příjmy ve formě faktického osvobození od DPH, výhoda byla původně vypočtena tak, že byla zohledněna celá běžně splatná částka DPH, která však nebyla zaplacená během období šetření z nákupu dovezených vstupů.
- (929) Po poskytnutí konečných informací upravila Komise metodiku pro výpočet výhody podle skutečného osvobození od DPH, jak je uvedeno v 895. bodě odůvodnění. V důsledku toho byla výhoda peněžního toku z odložené DPH považována za rovnocennou průměrné úrokové sazbě z vkladů v Egyptě během období šetření (12,32 %), uplatněné na částky DPH, které byly odloženy v případě materiálů nakoupených od roku 2017, a vypočítané poměrným způsobem pro částky DPH, které byly odloženy během období šetření. Jelikož nebyly k dispozici žádné informace o množství materiálů nakoupených před obdobím šetření, měla Komise za to, že toto množství odpovídá množství zjištěnému během období šetření, upravenému o rozdíl v nákladech na zboží prodané mezi oběma obdobími.
- (930) V souvislosti s tímto typem subvencí byla během období šetření u vyvážejících výrobců zjištěna výše subvence 0,95 %.

4.7. Závěr ohledně subvencování

- (931) Na základě informací dostupných v této fázi šetření vypočítala Komise výši napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení pro vyvážející výrobce tak, že zkoumala každou subvenci nebo program subvencí a sečtením těchto výsledků vypočítala celkovou výši subvencování pro každého vyvážejícího výrobce za období šetření. Pro výpočet celkového subvencování uvedeného níže Komise nejprve vypočetla procento subvencování, což je procentní podíl výše subvence na celkovém obratu společnosti. Tento procentní podíl byl poté použit k výpočtu subvence, jež připadá na vývoz dotčeného výrobku do Unie v období šetření. Poté byla vypočítána výše subvence na tunu dotčeného výrobku vyvezeného do Unie během období šetření a níže uvedená rozpětí byla vypočítána jako procento hodnoty nákladů, pojištění a přepravného („CIF“) téhož vývozu za tunu.

- (932) Vzhledem k tomu, že společnosti Jushi a Hengshi Egypt jsou společnosti ve spojení, byla pro tyto vyvážející výrobce stanovena jedna výše subvence. Po poskytnutí konečných i dodatečných konečných informací vznesla skupina CNBM Group stejné argumenty, jako byly argumenty uvedené v případě čínských subjektů v této skupině v 624. až 626. bodě odůvodnění, které se týkaly metodiky výpočtu pro stanovení jedné výše subvence pro společnosti ve spojení. Toto tvrzení bylo zamítnuto v souladu s argumenty uvedenými pro čínskou část skupiny.
- (933) Skupina CNBM Group rovněž konkrétně požádala Komisi, aby zdůraznila, které buňky ve výpočtu ukazují, že byl proveden vážený průměr jednotlivých výší subvence uvedených dvou vyvážejících výrobců ve spojení. V tomto ohledu odkázala Komise na údaje poskytnuté v konečných a dodatečných konečných informacích. Komise nemohla toto tvrzení přijmout, neboť měla za to, že poskytnuté tabulky ve formátu Excel obsahují všechny nezbytné informace, včetně vzorců použitých pro výpočet každé buňky, a společnost tak mohla sledovat použitou metodiku výpočtu.
- (934) Kromě toho, jelikož spolupracující egyptští vyvážející výrobci jsou jedinými výrobci textilií ze skleněných vláken v Egyptě, stanovila Komise výši pro „všechny ostatní společnosti“ na úrovni nejvyšší výše stanovené pro spolupracující vyvážející výrobce:

Název společnosti	Výše napadnutelných subvencí
CNBM Group Egypt	10,9 %
Všechny ostatní společnosti	10,9 %

5. ÚJMA

5.1. Definice výrobního odvětví Unie

- (935) Během období šetření vyrábělo obdobný výrobek 16 výrobců v Unii. Tyto společnosti představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 9 odst. 1 základního nařízení.
- (936) Celková výroba textilií ze skleněných vláken v Unii během období šetření byla stanovena na téměř 115000 tun. Tento číselný údaj Komise stanovila na základě ověřené odpovědi na dotazník poskytnuté žadatelem, zkontrolovala jej a případně aktualizovala podle ověřených odpovědí na dotazník, jež poskytli výrobci v Unii zařazení do vzorku. Jak je uvedeno v 83. bodě odůvodnění, vzorek sestával ze čtyř výrobců v Unii, kteří představovali více než 40 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

5.2. Spotřeba v Unii

- (937) Při stanovování objemu spotřeby v Unii a objemu dovozu Komise vycházela z upravených údajů Eurostatu a použila metodiku navrženou žadatelem. Na základě údajů na desetimístné úrovni (TARIC) byla malá část vstupů z použitých dovozních statistik vyjmuta. Komise zkontrolovala a potvrdila odhady žadatele týkající se podílu dotčeného výrobku v objemech dovezených pod kódy KN ⁽¹⁹⁹⁾ uvedených v oznámení o zahájení řízení ⁽²⁰⁰⁾ na základě informací obdržených od spolupracujících vyvážejících výrobců v ČLR a Egyptě.
- (938) Objem a hodnota dovozu z jiných třetích zemí byly stanoveny v průběhu šetření na základě přímé znalosti společností, které vyrábějí textilie ze skleněných vláken v jiných třetích zemích a dovážejí do Unie. Pro všechny třetí země poskytl žadatel kromě číselných údajů uvedených v podnětu také aktualizované informace o trhu za období šetření.
- (939) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě součtu objemu prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie a dovozu ze všech třetích zemí zaznamenaných v databázi Comext Eurostatu a upravených, jak je popsáno v 937. a 938. bodě odůvodnění.

⁽¹⁹⁹⁾ Kódy kombinované nomenklatury.

⁽²⁰⁰⁾ Kódy KN 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 a 7019 90 00.

(940) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 2

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2015	2016	2017	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	153 287	175 827	181 464	168 270
<i>Index</i>	<i>100</i>	<i>115</i>	<i>118</i>	<i>110</i>

Zdroj: Databáze Comext, podnět

- (941) Spotřeba v Unii se v posuzovaném období zvýšila z přibližně 153 000 tun v roce 2015 na zhruba 168 000 tun v období šetření, konkrétně o 9,8 %.
- (942) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací požádal jeden z vyvážejících výrobců ze skupiny CNBM Group (Čína) o dodatečné poskytnutí informací, které by objasnilo základní údaje o dovozu a spotřebě a podrobnou metodiku, která byla použita k jejich stanovení. Tvrdil, že je to nezbytné, neboť číselné údaje použité v podnětu se liší od zveřejněných číselných údajů.
- (943) Tvzení, že nebyly zveřejněny příslušné číselné údaje, je chybné. Údaje použité pro stanovení spotřeby textilií ze skleněných vláken v Unii byly zpřístupněny všem zúčastněným stranám při poskytnutí konečných informací dne 27. února 2020. Rozdíly oproti údajům použitým v podnětu nejsou důsledkem změny metodiky, ale na jedné straně rozdílných časových období mezi podnětem a šetřením, jak je vysvětleno výše, a na druhé straně dostupnosti podrobnějších údajů shromážděných během šetření. Zatímco žadatel se pro účely odstranění dovozu pod příslušnými kódy KN, který nepředstavovaly textilie ze skleněných vláken, musel spolehnout na informace o trhu, Komise má přístup k údajům o dovozu na úrovni TARIC. Jak je uvedeno v 937. bodě odůvodnění, Komise použila tyto údaje k odstranění výrobků dovážených pod kódy TARIC pro jiné výrobky. Kromě rozdílu v obdobích měla Komise přístup ke skutečným údajům výrobců v Unii zařazených do vzorku, přičemž v určitých případech vedlo ověření těchto údajů k revizím vykázaných údajů.
- (944) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda zopakovala, že úpravy údajů o dovozu provedené žadatelem pravděpodobně vedly k tomu, že objem dovozu z Ruska byl značně podhodnocen a že metodika použitá pro CLR byla odlišná a pro CLR nevýhodná.
- (945) Jak je uvedeno v 18. bodě odůvodnění, údaje o ruském dovozu vycházely z údajů Eurostatu, které byly podrobeny křížové kontrole s údaji o dovozu od dvou známých výrobců textilií ze skleněných vláken v Rusku. Objem vývozu textilií ze skleněných vláken, který nahlásili spolupracující čínští vyvážející výrobci během období šetření, představoval veškerý dovoz zaznamenaný Eurostatem pod příslušnými kódy TARIC, a veškerý vývoz byl proto považován za dotčený výrobek.
- (946) Tvzení, že metodiky použité k určení objemu dovozu vedly ke zkresleným výsledkům, bylo proto zamítnuto.

5.3. Dovoz z dotčených zemí

5.3.1. Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí

- (947) Komise zkoumala, zda má být dovoz textilií ze skleněných vláken pocházejících z dotčených zemí posouzen souhrnně ve shodě s čl. 8 odst. 3 základního nařízení.
- (948) Uvedené ustanovení stanoví, že dovoz z více než jedné země se musí posuzovat souhrnně pouze tehdy, pokud se zjistí, že:
- výše napadnutelných subvencí zjištěná ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrná ve smyslu čl. 14 odst. 5 základního nařízení a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

- b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem v Unii.
- (949) Výše napadnutelných subvencí zjištěná ve vztahu k dovozu z ČLR a Egypta nebyla nepatrná ve smyslu čl. 14 odst. 5 základního nařízení. Objem dovozu nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 10 odst. 9 základního nařízení. Podíl na trhu v období šetření činil 22,3 % (37 558 tun) u dovozu z ČLR a 9,1 % (15 334 tun) u dovozu z Egypta.
- (950) Podmínky hospodářské soutěže mezi dovozem subvencovaných výrobků z ČLR a Egypta a mezi tímto dovozem a prodejem obdobného výrobku v Unii byly podobné. Přesněji řečeno, dovážené výrobky soutěžily mezi sebou a s textiliemi ze skleněných vláken vyráběnými v Unii, protože jsou prodávány prostřednictvím stejných prodejních kanálů a podobným kategoriím zákazníků. Pokud jde o dovozní ceny, z tabulky 4 vyplývá, že ačkoli byly celkové úrovně cen pro každou dotčenou zemi odlišné, tendence byly z velké části stejné, konkrétně je během posuzovaného období patrný celkový pokles, který se stabilizoval v roce 2017 a v období šetření, přičemž obě úrovně se značně podobaly vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie na trhu Unie.
- (951) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda zopakovala, že požadavky na souhrnné posouzení účinků subvencovaného dovozu z dotčených zemí nebyly splněny, jelikož by bylo v rozporu s praxí Komise vyžadovat podobnost dovozu z dotčených zemí z hlediska jeho celkového objemu, podílu na trhu a ceny, což podle čínské vlády v tomto případě u dovozu z ČLR a Egypta nenastalo. Na podporu tohoto tvrzení odkázala čínská vláda na předchozí antidumpingové šetření⁽²⁰¹⁾, jakož i na rozhodnutí panelu WTO ve věci příslušenství (fitinků) pro trouby nebo trubky⁽²⁰²⁾. Čínská vláda dále tvrdila, že čínský dovoz sám o sobě nezpůsobil žádnou újmu, jelikož vykazoval podobné tendence jako objem prodeje výrobního odvětví Unie.
- (952) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda dále tvrdila, že při stávajícím šetření dovoz z Egypta do Unie až do roku 2017 neexistoval, a proto po většinu období šetření nekonkuroval čínskému dovozu. Kromě toho čínská vláda tvrdila, že od roku 2015 do roku 2018 vykazovaly objem a podíl egyptského a čínského dovozu na trhu opačný trend. Čínská vláda rovněž tvrdila, že egyptské dovozní ceny byly trvale nižší než čínské dovozní ceny. Čínská vláda proto dospěla k závěru, že neexistovaly podobné podmínky hospodářské soutěže mezi dovozem z Číny na jedné straně a dovozem z Egypta na straně druhé, a proto by neměl být posuzován souhrnně.
- (953) Komise připomíná, že analýza týkající se skutečností, zda jsou v konkrétním případě splněny podmínky pro souhrnné posouzení, se provádí individuálně s přihlédnutím ke zvláštnostem a okolnostem každého případu.
- (954) Na rozdíl od toho, co tvrdila čínská vláda, čl. 8 odst. 3 základního nařízení nestanoví požadavek na podobnost dovozu z hlediska objemu, podílu na trhu a ceny, ale stanoví, že souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem v Unii. Tato analýza může zahrnovat takové prvky, jako je objem dovozu, podíl na trhu a dovozní cena, což však neznamená, že tyto prvky musí být v absolutním vyjádření podobné.
- (955) Jak již bylo uvedeno v 33. bodě odůvodnění, v tomto případě vykazovaly Čína i Egypt v letech 2015 až 2017 vzrůstající trendy dovozu, přičemž tento nárůst byl výraznější u dovozu z Egypta, zejména mezi lety 2016 a 2017. To však nezpochybňuje závěr, že dovoz z obou zemí si konkuroval vzájemně i s prodejem výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Skutečnost, že čínský dovoz byl částečně předstížen egyptským dovozem, rovněž ukázala, že probíhal za podobných podmínek hospodářské soutěže. Navíc navzdory poklesu objemu dovozu z Číny během období šetření zůstala celková úroveň dovozu během posuzovaného období významná a během téhož období vykazovala celkový rostoucí trend.

⁽²⁰¹⁾ Určité ploché za tepla válcované výrobky ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli (Brazílie, Írán, Rusko, Ukrajina) (Úř. věst. L 258, 2017, s. 24, 234. až 240. bod odůvodnění), zpráva panelu WTO, EC – Tube or Pipe Fittings, body 7.245–7.267.

⁽²⁰²⁾ Zpráva panelu WTO, Mexico – Steel Pipes and Tubes, bod 7.56.

- (956) Pokud jde o dovozní ceny, jak již bylo uvedeno v 950. bodě odůvodnění, na rozdíl od toho, co tvrdí čínská vláda, byly navzdory průměrně nižším cenám dovozu z Egypta celkové trendy pro Čínu i pro Egypt podobné, tj. během celého posuzovaného období klesaly a soustavně se podbízel v důči prodejním cenám výrobního odvětví Unie na trhu Unie.
- (957) Komise proto zamítla argumenty čínské vlády proti souhrnnému posouzení účinků dovozu subvencovaných výrobků z ČLR a Egypta. Tvrzení čínské vlády o tom, že by čínský dovoz sám o sobě nezpůsobil újmu, je tudíž irrelevantní.
- (958) S ohledem na výše uvedené skutečnosti byl učiněn závěr, že kritéria stanovená v čl. 8 odst. 3 základního nařízení byla splněna a dovoz z ČLR a Egypta byl pro účely stanovení újmy posuzován souhrnně.

5.3.2. Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu

- (959) Jak je vysvětleno v 937. a 938. bodě odůvodnění, Komise stanovila objem dovozu a ceny na základě upravených údajů Eurostatu. Podíl dovozu na trhu byl stanoven na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou v Unii. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací a, jak je uvedeno v 944. bodě odůvodnění, čínská vláda uvedla, že metodika určování objemu dovozu z Číny byla zkreslená. Z důvodů uvedených v 945. bodě odůvodnění byly argumenty předložené v tomto ohledu zamítnuty.
- (960) Dovozy z ČLR a Egypta do Unie se vyvíjely takto:

Tabulka 3

Objem dovozu a jeho podíl na trhu

	2015	2016	2017	Období šetření
Dovoz z ČLR v tunách	34 470	42 507	44 278	37 558
<i>Index</i>	100	123	129	109
Dovoz z Egypta v tunách	108	417	6 092	15 334
<i>Index</i>	100	386	5 641	14 198
Dovoz z dotčených zemí v tunách	34 578	42 924	50 370	52 892
<i>Index</i>	100	124	145	153
Podíl ČLR na trhu	22,5 %	24,2 %	24,4 %	22,3 %
<i>Index</i>	100	108	109	99
Podíl Egypta na trhu	0,1 %	0,2 %	3,4 %	9,1 %
<i>Index</i>	100	337	4 765	12 934
Podíl dotčených zemí na trhu	22,6 %	24,4 %	27,8 %	31,4 %
<i>Index</i>	100	108	123	139

Zdroj: Comext, odpovědi vyvážejících výrobců z dotčených zemí na formulář k výběru vzorku

- (961) Dovozy z dotčených zemí během posuzovaného období vzrostly o 53 % z téměř 35 000 tun v roce 2015 na téměř 53 000 tun v období šetření. Podíl dotčených zemí na trhu se zvýšil z 22,6 % v roce 2015 na 31,4 % v období šetření o téměř 9 procentních bodů. Toto zvýšení bylo během celého posuzovaného období průběžné, a to jak v absolutním, tak v relativním vyjádření.

5.3.3. Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení

(962) Jak je vysvětleno v 937. bodě odůvodnění, Komise stanovila vývoj dovozních cen na základě údajů Eurostatu.

(963) Průměrná cena dovozu z dotčených zemí do Unie se podle uvedených údajů vyvíjela takto:

Tabulka 4

Dovozní ceny (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Období šetření
Dovozní cena – ČLR	1,78	1,75	1,69	1,63
<i>Index</i>	100	99	95	91
Dovozní cena – Egypt	1,36	1,40	1,32	1,32
<i>Index</i>	100	103	98	97
Dovozní cena – dotčené země	1,78	1,75	1,64	1,54
<i>Index</i>	100	99	92	86

Zdroj: databáze Comext.

(964) Dovozní ceny z dotčených zemí byly vždy nižší než průměrná prodejní cena výrobců v Unii zařazených do vzorku, jak je uvedeno v tabulce 8. Průměrné dovozní ceny z dotčených zemí se v posuzovaném období snížily z 1,78 EUR/kg na 1,54 EUR/kg, tj. téměř o 14 %.

(965) Komise také stanovila cenové podbízení během období šetření, a to srovnáním:

— vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku z dovozu od spolupracujících čínských a egyptských výrobců zařazených do vzorku účtovaných prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie ⁽²⁰³⁾, stanovených na základě cen CIF (zahrnujících cenu, pojištění a náklady na přepravu zboží) s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení (pouze v případě ČLR) a náklady po dovozu (u obou zemí) a

— odpovídajících vážených průměrných prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku, upravených na úroveň ceny ze závodu.

(966) Toto cenové srovnání bylo provedeno u jednotlivých typů výrobku, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev. Komise shledala, že je rozumné nezahrnout do kvantifikace cenového podbízení soupravy. Vzhledem k jedinečné kombinaci souprav by srovnání s největší pravděpodobností vedlo k porovnání různých souprav. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl hypotetického obrátu během období šetření. Získá se vynásobením průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie podle typu výrobku množstvím srovnatelného typu výrobku vyvezeného do Unie. Je z něj patrné významné cenové podbízení v rozmezí od 15,4 % do 55,8 % v případě ČLR a od 30,5 % do 54,9 % v případě Egypta, které pro spolupracující vyvážející výrobce v ČLR znamenalo vážené průměrné rozpětí ve výši 32,3 % a pro spolupracující vyvážející výrobce v Egyptě ve výši 31,5 %.

⁽²⁰³⁾ Textilie ze skleněných vláken se vyrábějí převážně na vyžádání podle specifikací odběratele; velkou většinu prodeje tedy představoval prodej přímo nezávislým konečným odběratelům. Prodej velkoobchodníkům představoval [1 až 5 %] z celkového prodeje dotčených zemí (zatímco zbytek byl prodej konečným uživatelům). [95 až 99] % prodeje čínských vyvážejících výrobců a egyptských vyvážejících výrobců bylo uskutečněno přímo do Unie (zbytek byl uskutečněn prostřednictvím dovozců ve spojení). Výrobci v Unii zařazení do vzorku rovněž prodávají převážně přímo stejnému typu konečných odběratelů, kteří představují [90 až 95 %] jejich prodeje, a pouze [5 až 10 %] představuje prodej velkoobchodníkům.

- (967) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací odkázal jeden z vyvážejících výrobců ve skupině CNBM Group (Čína) obecně na své připomínky týkající se výpočtu rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou, které uvedl v rámci poskytnutí konečných informací u samostatného antidumpingového šetření. Tytéž připomínky zopakoval i v tomto antisubvenčním šetření. Tyto připomínky byly nicméně přizpůsobeny konkrétním aspektům antidumpingového šetření a odkazovaly na konkrétní články v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽²⁰⁴⁾, a skupina CNBM Group (Čína) dále neupřesnila, které připomínky by se konkrétně vztahovaly na stávající antisubvenční šetření. Komise se všemi připomínkami vznesenými v tomto ohledu zabývala v prováděcím nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta ⁽²⁰⁵⁾ (dále jen „nařízení (EU) 2020/492“). Proto se v tomto nařízení řeší pouze připomínky, které se konkrétně týkaly výpočtu rozpětí cenového podbízení.
- (968) Co se týče prvků, které mají být při výpočtu cenového podbízení zohledněny (zejména vývozní ceny), musí Komise určit první bod, v němž dochází (nebo může docházet) v rámci výrobního odvětví v Unii na trhu Unie k hospodářské soutěži. Tímto bodem je v podstatě nákupní cena prvního dovozce, který není ve spojení, jelikož tato společnost má v zásadě možnost najít si dodavatele ve výrobním odvětví Unie, nebo mezi zahraničními odběrateli. Naproti tomu ceny dalšího prodeje dovozců ve spojení nezohledňují bod, kdy dochází ke skutečné hospodářské soutěži. Jedná se jen o bod, kdy se etablovaná struktura prodeje vývozce pokouší nalézt odběratele, nicméně k tomu dochází až poté, co bylo přijato rozhodnutí o dovozu. Jakmile totiž vyvážející výrobce etabloval svůj systém společností v Unii ve spojení, tyto společnosti se již rozhodly, že zdroj jejich zboží bude pocházet ze zahraničí. Proto by měl bod srovnání být ihned poté, co zboží překročí hranice Unie, a nikoli v pozdější fázi distribučního řetězce, například při prodeji zboží konečnému uživateli.
- (969) Uvedený přístup zajišťuje rovněž soudržnost v případech, kdy vyvážející výrobce prodává zboží přímo odběrateli, který není ve spojení (ať se jedná o dovozce, nebo konečného uživatele), neboť podle tohoto scénáře by ceny dalšího prodeje nebyly z podstaty věci použity. Rozdílný přístup by vedl k diskriminaci mezi vyvážejícími výrobci jen na základě prodejního kanálu, který používají.
- (970) V tomto případě nelze dovozní cenu brát v její nominální hodnotě, protože vyvážející výrobce a dovozce jsou ve spojení. Za účelem stanovení spolehlivé dovozní ceny na základě obvyklých tržních podmínek musí být tedy tato cena přepočtena s použitím ceny dovozce ve spojení při opětovném prodeji jakožto výchozího bodu.
- (971) Komise rovněž podotýká, že v tomto konkrétním případě je většina prodeje jak na straně výrobního odvětví Unie, tak na straně vyvážejících výrobců prováděna přímo (tj. bez obchodníků nebo dovozců). Tento přímý prodej představuje [více než 95 %] prodeje výrobního odvětví Unie a [více než 95 %] prodeje vyvážejících výrobců.
- (972) I když Komise trvá na výše uvedeném odůvodnění, v zájmu úplnosti byly provedeny dodatečné výpočty cenového podbízení.
- (973) Komise zohlednila pouze přímý prodej uskutečněný výrobním odvětvím Unie a vyvážejícími výrobci, což, jak je uvedeno výše, představuje valnou většinu prodeje na obou stranách. Na základě tohoto výpočtu bylo zjištěno, že se ceny skupiny CNBM Group (Čína), skupiny CNBM Group (Egypt) a skupiny Yuntianhua Group podbízí vůči cenám výrobního odvětví Unie o 45,4 %, resp. 30,8 % a 14,7 %.
- (974) Závěrem lze říci, že rozpětí cenového podbízení se bez ohledu na způsob výpočtu výrazně neliší. Všechna tvrzení žadatele v tomto ohledu byla proto zamítnuta.
- (975) Po poskytnutí konečných informací požádala společnost Yuntianhua Group o poskytnutí dodatečných informací týkajících se podrobného cenového podbízení podle jednotlivých typů výrobku a odkázala na své připomínky poskytnuté v samostatném antidumpingovém šetření v reakci na dodatečné konečné informace

⁽²⁰⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21) (dále jen „základní antidumpingové nařízení“).

⁽²⁰⁵⁾ Úř. věst. L 108, 6.4.2020, s. 1, 387. až 400. bod odůvodnění.

poskytnuté v uvedeném šetření a uvedené ve 121. bodě odůvodnění. Ve svém podání skupina Yuntianhua Group požádala, aby jí byly zpřístupněny objem prodeje a prodejní ceny všech typů výrobku prodávaných výrobním odvětvím Unie bez ohledu na to, kolik výrobců v Unii zařazených do vzorku prodávalo konkrétní typ výrobku. Odmítla názor Komise, že pokud by se údaje o prodeji týkající se určitého typu výrobku vztahovaly pouze na dva nebo méně výrobců v Unii, mohla by třetí strana zpětně vysledovat údaje až ke konkrétnímu výrobcí v Unii. Skupina Yuntianhua Group dále tvrdila, že jelikož by k tomu neměla příslušné znalosti trhu, není důvod zachovávat důvěrnost těchto údajů. Skupina Yuntianhua Group tvrdila, že by Komise měla eventuálně poskytnout alespoň smysluplné nedůvěrné shrnutí výpočtů tím, že poskytne rozpětí pro údaje o prodeji týkající se typů výrobku vyráběných dvěma nebo méně výrobci v Unii.

- (976) Z důvodu zachování důvěrnosti nelze zveřejnit údaje týkající se pouze jednoho nebo dvou výrobců v Unii. Stejně zacházení je zaručeno vyvážejícím výrobcům, kteří nezpřístupnili své individuální informace, a to ani na anonymním základě. Šetření ukázalo, že trh s textiliemi ze skleněných vláken je relativně transparentní s velkým množstvím uživatelů, kteří se zásobují od omezeného počtu certifikovaných výrobců v Unii a Číně. Lze tedy důvodně předpokládat, že výrobci textilií ze skleněných vláken v Unii a v dotčených zemích často vědí, kdo poskytuje určitý typ výrobku. Zveřejnění rozpětí údajů by tak představovalo vysoké riziko zveřejnění důvěrných obchodních údajů, které se Komise snaží chránit. V každém případě Komise zveřejnila podrobné výpočty u všech typů výrobku vyráběných třemi nebo více výrobci v Unii, kteří pokrývali přibližně 70 % objemu prodávaného skupinou Yuntianhua Group v Unii a více než 70 % objemu odpovídajících typů výrobku prodávaných výrobním odvětvím Unie. Skupina Yuntianhua Group ohledně těchto výpočtů nevznesla žádné otázky. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (977) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila skupina Yuntianhua Group, že výpočty cenového podbízení nebyly založeny na srovnání cen na stejné obchodní úrovni, a odkázala obecně na svá podání učiněná v samostatném antidumpingovém šetření po poskytnutí konečných a dodatečných konečných informací v rámci uvedeného šetření, aniž by však upřesnila, na jaké konkrétní tvrzení odkazuje. Podobné tvrzení vznesla po poskytnutí konečných informací také čínská vláda.
- (978) Jak je uvedeno v 971. bodě odůvodnění, [více než 95 %] prodeje výrobního odvětví Unie představoval přímý prodej. Kromě toho, jak je uvedeno v 973. bodě odůvodnění, všechny výpočty rozpětí cenového podbízení založené na prodeji konečným uživatelům a pouze na přímém prodeji poukazují na rozpětí cenového podbízení u všech vyvážejících výrobců včetně skupiny Yuntianhua Group. Tato připomínka byla proto zamítnuta.
- (979) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací skupina Yuntianhua Group rovněž zopakovala své tvrzení, že měla být provedena specifická analýza újm pro daný segment. Na podporu tohoto tvrzení skupina Yuntianhua Group stejně jako výše odkázala pouze velmi obecně na podání učiněná v samostatném antidumpingovém šetření v návaznosti na poskytnutí konečných a dodatečných konečných informací v rámci uvedeného šetření, aniž by však upřesnila, na jaké konkrétní tvrzení nebo argumenty odkazuje. Skupina Yuntianhua Group tvrdila zejména, že výrobci v Unii zařazení do vzorku se specializují na typy textilií ze skleněných vláken vyráběné konkrétně pro daného uživatele. Tvrdila, že se jedná o specializované výrobky OEM, pro něž nebylo vypočteno cenové podbízení. Na uvedené výrobky by neměla být uložena žádná opatření.
- (980) Předpoklad vyvážejícího výrobce je věcně nesprávný. Šetření ukázalo, že textilie ze skleněných vláken nebyly vyráběny na bázi OEM. Komise zjistila, že pro většinu použití se textilie ze skleněných vláken vyrábějí na objednávku podle specifikací odběratelů, a v důsledku toho valná většina prodeje (jak výrobců v Unii, tak vyvážejících výrobců) představuje prodej přímo nezávislým koncovým odběratelům. Prodej podle specifikací odběratelů je pro trh s textiliemi ze skleněných vláken charakteristický a v žádném případě nenaznačuje existenci samostatného segmentu OEM. To je patrné i z údajů poskytnutých skupině Yuntianhua Group. Přibližně 70 % typů výrobku

vyvážených skupinou Yuntianhua Group do Unie vyráběli tři nebo čtyři výrobci v Unii zařazení do vzorku. Komise dále poznamenává, že během období šetření činila shoda mezi prodejem výrobního odvětví Unie a skupiny Yuntianhua Group 92 %. To je rovněž v rozporu s tím, že by na trhu existovala zvláštní specializace a že by výrobci v Unii pro daného uživatele vyráběli jeden nebo několik typů. Kromě toho tvrzení, že u prodejních cen těchto typů výrobku vyráběných pouze jedním nebo dvěma výrobci v Unii se nejednalo o cenové podbízení vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie, je nesprávné. Komise zjistila cenové podbízení u čtyř ze sedmi typů výrobku, u nichž nebylo možné zveřejnit podrobný výpočet z důvodu zachování důvěrnosti. To znamená, že z 18 odpovídajících typů výrobku bylo pouze u čtyř (jež představují nízké procento objemu vývozu skupiny Yuntianhua Group) zjištěno, že se nepodbízejí prodejním cenám výrobního odvětví Unie. Netřeba uvádět, že stanovení cenového podbízení na úrovni typů výrobku je pouze mezistupněm a přípravným krokem k porovnání cen podle čl. 8 odst. 2 základního nařízení, tj. k určení cenového podbízení ve vztahu k dotčenému výrobku jako celku. Na základě výše uvedeného bylo tvrzení, že měla být provedena samostatná analýza založená na různých segmentech, zamítnuto.

- (981) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací skupina Yuntianhua Group uvedla, že Komise zahrнула do zjištění o újme výrobky, které nejsou dotčeným výrobkem, přičemž tvrdila, že jeden z jejích typů výrobku byl dovážen pod kódem KN, který není součástí tohoto šetření.
- (982) Jak Komise uvedla ve sdělení o zahájení tohoto řízení, „kódy KN a TARIC jsou uvedeny pouze pro informaci“. Nepředstavují popis výrobku, který je předmětem šetření. V tomto konkrétním případě již bylo v prováděcím nařízení Komise (EU) 2020/44 ze dne 20. ledna 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta⁽²⁰⁶⁾, zaznamenáno, že dovoz výrobku, který je předmětem šetření, byl i po zahájení řízení ve značné míře deklarován nesprávně.
- (983) Během šetření byli vyvážející výrobci zařazení do vzorku mimoto požádáni, aby deklarovali svůj vývoz výrobku odpovídajícího popisu uvedenému v oznámení o zahájení řízení do Unie. V tomto rámci skupina Yuntianhua Group deklarovala daný konkrétní typ výrobku jako dotčený výrobek. V každém případě bylo během inspekce na místě ověřeno a potvrzeno, že všechny typy výrobku uvedené v dotazníku spadaly do rozsahu šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

5.4.1. Obecné poznámky

- (984) V souladu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení zahrnovalo posouzení dopadu subvencovaného dovozu na výrobní odvětví Unie posouzení všech hospodářských ukazatelů, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.
- (985) Jak je uvedeno v 83. bodě odůvodnění, za účelem zjištění možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl proveden výběr vzorku.
- (986) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování.
- (987) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, průměrné náklady práce, ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

5.4.2. Makroekonomické ukazatele

5.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

- (988) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2015	2016	2017	Období šetření
Objem výroby (kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Index	100	107	104	92

⁽²⁰⁶⁾ Úř. věst. L 16, 21.1.2020, s. 1.

	2015	2016	2017	Období šetření
Výrobní kapacita (kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831
<i>Index</i>	100	102	101	98
Využití kapacity	63 %	67 %	65 %	59 %
<i>Index</i>	100	106	103	93

Zdroj: podnět, ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(989) Celková výroba výrobního odvětví Unie během posuzovaného období kolísala, ale nakonec klesla o 8 %. Vzhledem k tomu, že výrobní kapacita byla během posuzovaného období udržována téměř na stejné úrovni, využití kapacity kleslo z 63 % na 59 %.

(990) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že k poklesu výroby a výrobní kapacity došlo až v posledním roce posuzovaného období a nelze jej považovat za celkový trend. Negativní trend by tedy byl viditelný pouze v období šetření a na základě toho nelze dospět k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. Analýza Komise by tak narušila účel výběru tříletého období pro analýzu trendů v oblasti újmy.

(991) Na rozdíl od toho, co tvrdila čínská vláda, výroba, výrobní kapacita a využití kapacity soustavně klesaly od roku 2016 do období šetření, tj. po dobu tří po sobě jdoucích let, a proto byl pokles zaznamenán nejen v posledním roce posuzovaného období. Komise dospěla k závěru, že skutečnost, že mezi lety 2015 a 2016 došlo ke zvýšení objemu výroby a výrobní kapacity, tento celkový klesající trend nezpochybňuje. V každém případě slouží období, jež předcházela období šetření, jako referenční období, s nimiž se srovnává období šetření, aby bylo možné posoudit, zda výrobní odvětví Unie v současnosti trpí podstatnou újmu. Neexistuje žádný požadavek, aby během celého posuzovaného období trval konzistentní sestupný trend. Ve skutečnosti je obvyklé, že negativní faktory jsou v období šetření kritičtější a koncentrovanější, a vykazují proto podstatnou újmu.

(992) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(993) Objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Objem prodeje a podíl na trhu

	2015	2016	2017	Období šetření
Celkový objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	112 925	125 056	123 108	106 723
<i>Index</i>	100	111	109	95
Podíl na trhu	73,7 %	71,1 %	67,8 %	63,4 %
<i>Index</i>	100	97	92	86

Zdroj: podnět, ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

- (994) Objem prodeje výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížil o 5 %, zatímco objem dovozu z ČLR a Egypta vzrostl o 53 %. S ohledem na nárůst spotřeby se tento vývoj promítl do poklesu podílu na trhu z 73,7 % v roce 2015 na 63,4 % během období šetření, tj. u výrobního odvětví Unie se jednalo o pokles o více než 10 procentních bodů, zatímco ČLR a Egypt zvýšily během období šetření svůj podíl na trhu z 22,6 % v roce 2015 na 31,4 %, tj. jednalo se o nárůst o téměř 9 procentních bodů.
- (995) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že objem prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie nevykazoval jasný sestupný trend, neboť mezi lety 2015 a 2017 vzrostl o 9 % a snížil se pouze mezi roky 2017 a 2018. Kromě toho čínská vláda tvrdila, že celkový objem prodeje výrobního odvětví Unie se mezi lety 2015 a 2018 snížil pouze o 5 %, což je pokles, k němuž došlo hlavně v roce 2018, a proto v posuzovaném období neprokázal jasný sestupný trend.
- (996) Na rozdíl od tvrzení čínské vlády se objem prodeje výrobního odvětví Unie trvale snižoval mezi rokem 2016 a obdobím šetření, tj. po dobu tří po sobě jdoucích let. To je jasný sestupný trend, a to i přes počáteční nárůst mezi roky 2015 a 2016. Kromě toho je třeba na tento trend pohlížet i v souvislosti s celkovou rostoucí spotřebou během posuzovaného období, jak je uvedeno v 940. bodě odůvodnění, což se promítl do ještě vyšší ztráty podílu výrobního odvětví Unie na trhu během posuzovaného období.
- (997) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (998) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že do prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podílu na trhu by měl být zahrnut dovoz textilií ze skleněných vláken výrobního odvětví Unie od jeho společností ve spojení v Indii a Rusku, jelikož tento dovoz by odrážel záměrné rozhodnutí výrobního odvětví Unie přesunout výrobu mimo Unii.
- (999) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie zahrnuje pouze výrobky vyrobené výrobci v Unii za účelem prodeje na trhu Unie. Podíl výrobního odvětví Unie na trhu vychází z prodeje jeho vlastního obdobného výrobku vyrobeného výrobním odvětvím Unie na trhu Unie. Dovoz z výrobního odvětví Unie by proto ani v případě, že pocházel od společností ve spojení s výrobci v Unii, neměl být považován za prodej uskutečněný výrobním odvětvím Unie, nýbrž za dovoz z jiných třetích zemí. Dovoz z jiných třetích zemí je zohledněn v analýze příčin-
ných souvislostí, konkrétně v 1044. až 1050. bodě odůvodnění.
- (1000) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.4.2.3. R ů s t

- (1001) Výše uvedené číselné údaje týkající se výroby, objemu prodeje a podílu na trhu ukazují, že výrobní odvětví Unie během posuzovaného období nedokázalo na rostoucím trhu dosáhnout růstu, a to ani v absolutních hodnotách, ani ve vztahu ke spotřebě.

5.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

- (1002) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Zaměstnanost a produktivita

	2015	2016	2017	Období šetření
Počet zaměstnanců	1 184	1 221	1 207	1 197
Index	100	103	102	101
Produktivita (kg/zaměstnanec)	105 504	109 839	108 001	95 665
Index	100	104	102	91

Zdroj: podnět, ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

- (1003) Během posuzovaného období zůstala zaměstnanost v Unii relativně stabilní, pouze s menším nárůstem o 1 %. Jelikož se objem prodeje a výroby snížil, nebylo samozřejmě možné, aby byl růst spotřeby spojen s podobným růstem zaměstnanosti. Jelikož během posuzovaného období výroba klesla o 8 %, došlo ke snížení produktivity výrobního odvětví Unie o 9 %.
- (1004) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že stabilní zaměstnanost svědčí o tom, že výrobní odvětví Unie je přesvědčeno, že pokles výroby a objemu prodeje od roku 2018 do období šetření bude pouze dočasný, a nevyžadoval proto snížení pracovní síly. Čínská vláda dospěla k závěru, že to by prokazovalo, že výrobní odvětví Unie neutrpělo žádnou podstatnou újmu.
- (1005) Toto prohlášení čínské vlády nebylo podloženo žádnými důkazy. Údajná strategie výrobního odvětví Unie, pokud jde o její údaje o zaměstnanosti, byla proto považována za čistě spekulativní. Kromě toho takový předpoklad nepodpořily ani skutečnosti šetření, jelikož výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, jak bylo vysvětleno v tomto oddíle. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.4.2.5. Výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování

- (1006) Zjištěné výše subvencí byly podstatně vyšší než nepatrné. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z ČLR a Egypta byl dopad rozsahu skutečné výše subvencování na výrobní odvětví Unie zásadní.

5.4.3. Mikroekonomické ukazatele

5.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

- (1007) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Průměrné prodejní ceny v Unii (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Období šetření
Průměrná prodejní cena ze závodu za jeden kg v Unii účtovaná odběratelům, kteří nejsou ve spojení	2,20	2,11	2,10	2,05
<i>Index</i>	100	96	96	93
Výrobní náklady na kg	2,18	2,15	2,15	2,25
<i>Index</i>	100	99	99	103

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

- (1008) Vzhledem k tomu, že výrobní náklady výrobního odvětví Unie se během posuzovaného období zvýšily o 3 %, a to zejména v důsledku ztráty vysokoobjemových smluv z odvětví větrných turbín, průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie pro odběratele v Unii, kteří nejsou ve spojení, klesla během období šetření o 7 %. To dokazuje závažné stlačení cen způsobené výrazným zvýšením objemu dovozu dotčeného výrobku. Jak je vysvětleno v 1016. a 1030. bodě odůvodnění, mělo to významný dopad na finanční situaci výrobního odvětví Unie, které se během období šetření stalo ztrátovým.
- (1009) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že neexistuje žádný vztah mezi dovozem z dotčených zemí a zvýšením výrobních nákladů, jelikož odrážejí pouze zvýšení nákladů práce.

(1010) Zatímco zvýšení nákladů práce přispělo ke zvýšení výrobních nákladů, zvýšení výrobních nákladů bylo z velké části způsobeno ztrátou výroby a objemu prodeje výrobního odvětví Unie v důsledku subvencovaného levného dovozu. Snížení objemu výroby vedlo ke zvýšení jednotkových výrobních nákladů, neboť fixní náklady se rozprostřely v menším objemu výroby. Kromě toho jsou menší objednávky náročnější na práci kvůli nastavení strojního zařízení a vyžadují více člověkohodin, což mělo dopad na jednotkové náklady práce.

(1011) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

5.4.3.2. Náklady práce

(1012) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Průměrné náklady práce na zaměstnance (EUR)

	2015	2016	2017	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance	50 005	51 591	52 483	53 092
<i>Index</i>	100	103	105	106

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(1013) Mezi rokem 2015 a obdobím šetření se průměrné náklady práce na zaměstnance u výrobců v Unii zařazených do vzorku zvýšily o 6 %.

5.4.3.3. Stav zásob

(1014) Úroveň zásob u výrobců v Unii se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 10

Stav zásob

	2015	2016	2017	Období šetření
Konečný stav zásob (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
<i>Index</i>	100	126	128	126
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	4,3 %	5,1 %	5,3 %	6,0 %
<i>Index</i>	100	117	122	137

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(1015) Navzdory skutečnosti, že za běžných tržních podmínek se textilie ze skleněných vláken vyrábí většinou na objednávku, a nikoli do zásoby, došlo v posuzovaném období k prudkému nárůstu zásob o 26 %. To lze vysvětlit tím, že výrobní odvětví Unie bylo nuceno vyrovnat ztrátu objednávek o velkém objemu vůči svým konkurentům z dotčených zemí. Ve snaze udržet průměrné jednotkové náklady na nižších úrovních udržovalo výrobní odvětví Unie výpadky u strojů na minimu a vyrábělo textilie ze skleněných vláken, které nemohly být okamžitě prodány odběratelům.

5.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(1016) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2015	2016	2017	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obrátu z prodeje)	2,5 %	2,2 %	2,0 %	– 3,4 %
<i>Index</i>	100	88	80	– 139
Peněžní tok (v EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
<i>Index</i>	100	62	91	14
Investice (v EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
<i>Index</i>	100	113	87	110
Návratnost investic	15 %	14 %	13 %	– 17 %
<i>Index</i>	100	93	89	– 118

Zdroj: ověřené odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

- (1017) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obrátu tohoto prodeje. Ziskovost v průběhu posuzovaného období klesala a během období šetření dosáhla záporných hodnot.
- (1018) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Trend čistého peněžního toku se v průběhu posuzovaného období vyvíjel negativně. Vyznačoval trvalé zhoršení, zejména na konci období šetření.
- (1019) Investice během posuzovaného období mírně vzrostly o 10 %, ale v posuzovaném období vykazovaly měnící se trendy. Většina investic se týkala údržby výrobních linek. Nebyly vynaloženy žádné investice do nové kapacity pro textilie ze skleněných vláken, což odráží klesající podíl na trhu.
- (1020) Návratnost investic je zisk vyjádřený jako procentní podíl čisté účetní hodnoty investic. Během posuzovaného období se vyvíjela negativně, což mělo za následek negativní hodnotu v období šetření.
- (1021) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací požádala skupina CNBM Group (Čína) Komisi, aby vysvětlila nesoulad mezi ziskovostí a prodejními cenami výrobního odvětví Unie v podnětu a při poskytnutí konečných informací.
- (1022) Zjištění Komise, která byla stranám zpřístupněna, jsou založena na přesných mikroekonomických údajích výrobců v Unii zařazených do vzorku, které Komise ověřila na místě. Podnět na druhé straně, jak uvedl tento vyvážející výrobce v připomínkách k poskytnutí konečných informací, skutečně „nezahrnuje [období šetření], ani se na něj nevztahují důkazní a informační povinnosti stejné úrovně“. Dalšími prvky, které pravděpodobně vedly k rozdílu, jsou revize údajů o prodeji po inspekcích na místě a zařazení společnosti, která se nepodílela na přípravě podnětu, do vzorku výrobců v Unii.
- (1023) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda uvedla, že ziskovost, peněžní tok a návratnost investic se v letech 2015 až 2018 sice snížily, ale tento pokles je způsoben především poklesem v roce 2018.
- (1024) Jak je vysvětleno v 1017. bodě odůvodnění, ziskovost vykazovala jasně klesající trend během celého posuzovaného období. Tento trend byl výraznější zejména od roku 2018 do období šetření. Zjištění čínské vlády tuto analýzu nepochybňuje. Totéž platí pro návratnost investic. Zjištění čínské vlády nepochybňuje analýzu Komise uvedenou v 1020. bodě odůvodnění.

- (1025) Pokud jde o peněžní tok, je ovšem prohlášení čínské vlády věcně nesprávné. Peněžní tok vykazoval významný pokles již mezi lety 2015 a 2016, a nikoli pouze mezi rokem 2018 a obdobím šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (1026) Kromě toho čínská vláda tvrdila, že se investice mezi rokem 2018 a obdobím šetření zvýšily, a zároveň se snížila ziskovost, peněžní tok a návratnost investic. Čínská vláda tvrdila, že vzhledem ke stabilní zaměstnanosti během téhož období by to naznačovalo, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu, ale je si jisté ohledně budoucnosti.
- (1027) Jak je uvedeno v 1004. a 1005. bodě odůvodnění, toto tvrzení nebylo doloženo žádnými důkazy, a bylo proto považováno za čistě spekulativní. Jak je uvedeno v 1019. bodě odůvodnění, většina investic se týkala údržby výrobních linek a nebyly provedeny žádné investice do nových kapacit pro textilie ze skleněných vláken, což odráží klesající podíl na trhu.
- (1028) Na základě výše uvedených skutečností byly proto všechny argumenty týkající se ziskovosti, peněžního toku, investic a návratnosti investic zamítnuty.

5.5. Závěr ohledně újmy

- (1029) Všechny hlavní ukazatele újmy vykazovaly během posuzovaného období zápornou tendenci. Objem výroby a objem prodeje se snížily přibližně o 8 %, resp. o 5 %. S ohledem na nárůst spotřeby se úbytek objemu prodeje promítl do poklesu podílu na trhu ze 73,7 % v roce 2015 na 63,4 % během období šetření, tj. jednalo se o pokles o více než 10 procentních bodů.
- (1030) Stejně tak hlavní finanční ukazatele rovněž vykazovaly zápornou tendenci, která odráží výrazné stlačení cen na trhu Unie, jak je uvedeno v tabulce 8. V průběhu posuzovaného období se tedy jednotkové prodejní ceny snížily o 7 %, zatímco jednotkové výrobní náklady výrobního odvětví Unie se zvýšily o 3 %. Nárůst průměrných jednotkových nákladů byl způsoben poklesem objemu výroby, neboť zejména vysoké objemy nákupů z odvětví větrných turbín byly ztraceny ve prospěch čínských a egyptských výrobců. V důsledku toho se ziskovost výrobního odvětví Unie změnila ze zisku ve výši 2,5 % v roce 2015 na ztrátu ve výši -3,4 % v období šetření. Podobné negativní účinky se projevují i v peněžním toku a návratnosti investic.
- (1031) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že akvizice podniku se skleněnými vlákny (tj. výroby textilií ze skleněných vláken) jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku, konkrétně společnosti Ahlstrom-Munksjö, skupinou Vitruhan Group v listopadu 2019 by vyžadovala nové posouzení údajů, které uvedený výrobce v Unii předložil během šetření. Čínská vláda tvrdila, že zjevným záměrem nového vlastníka bylo využít výrobu textilií ze skleněných vláken pouze pro vlastní spotřebu, a že tyto výrobky proto již nebudou konkurovat výrobě zbývajících výrobců v Unii na trhu Unie. Čínská vláda rovněž tvrdila, že nový vlastník oznámil, že podle očekávání má tato akvizice jeho skupině přinést významný růst, což by bylo v rozporu se zjištěními Komise o tom, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu.
- (1032) Akvizice podniku s textiliemi ze skleněných vláken jednoho z dotčených výrobců v Unii zařazených do vzorku proběhla po období šetření, a tudíž jako taková neměla dopad na údaje poskytnuté tímto výrobcem v Unii (a ověřené Komisí), které se týkaly období šetření a posuzovaného období. Jelikož je rozsah šetření omezen na analýzu vývoje situace výrobního odvětví Unie během období šetření, jakýkoli vývoj po období šetření nelze zohlednit a tento argument byl zamítnut.
- (1033) Veřejné prohlášení kupujícího, že očekává, že tato akvizice přinese jeho společnosti významný růst, jež nebylo dále podloženo žádnými důkazy, nemůže zpochybnit podrobnou analýzu Komise týkající se všech ukazatelů újmy pro celé výrobní odvětví Unie během posuzovaného období. Tato analýza jasně ukázala, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, a tento závěr nemůže být touto nepodloženou připomínkou zpochybněn. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (1034) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že Komise založila svá zjištění o újmě zejména na posledním roce posuzovaného období (tj. na trendech od roku 2018 do období šetření), přičemž ignorovala předchozí roky posuzovaného období, které vykazovaly buď pozitivní, nebo stabilní trend a v některých případech méně výrazné negativní trendy. Čínská vláda tvrdila, že na tomto základě Komise nesprávně dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu.

- (1035) Těmto připomínkám se věnuje 991., 996. a 1023 až 1028. bod odůvodnění. Jak je uvedeno v těchto bodech odůvodnění, toto tvrzení nebylo opodstatněné, a proto bylo zamítnuto.
- (1036) Kromě toho čínská vláda ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila, že je nepravděpodobné, že by výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu v budoucnu.
- (1037) Trendy ukazatelů újmy uvedených v čl. 8 odst. 4 základního nařízení byly stanoveny v průběhu posuzovaného období v rámci stávajícího šetření. Byly shromážděny a ověřeny údaje týkající se výrobního odvětví Unie, pokud jde o toto období, a na tomto základě byly zjištěny jasné sestupné trendy, z nichž vyplývá podstatná újma. Neexistuje žádný požadavek prodloužit šetření nad rámec tohoto stanoveného období. V čl. 11 odst. 1 posledním pododstavci základního nařízení se totiž stanoví, že k informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží. Čínská vláda neposkytla žádné informace ani žádné jiné důkazy, které by zpochybnilly zjištění Komise nebo odůvodnily odchylku od obecného pravidla stanoveného v čl. 11 odst. 1. Tvrzení bylo proto považováno za spekulativní a bylo zamítnuto.
- (1038) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie zřetelně utrpělo podstatnou újmu.

6. PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI

- (1039) V souladu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení Komise zkoumala, zda subvencovaný dovoz z ČLR a Egypta způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. V souladu s čl. 8 odst. 6 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda újmu mohly výrobnímu odvětví Unie způsobit současně i jiné známé činitele. Komise dbala na to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než subvencovaný dovoz z ČLR a Egypta, nebyla přičítána na vrub tomuto subvencovanému dovozu. Těmito činiteli byl dovoz z jiných třetích zemí, pokles poptávky po textiliích ze skleněných vláken v letech 2017–2018, vývoj nákladů na suroviny, újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo v důsledku nedostatečné flexibility dodávek, a pokles instalace větrných turbín v letech 2017–2018.

6.1. Účinek dovozu subvencovaných výrobků

- (1040) Objem dovozu z ČLR a Egypta se během posuzovaného období zvýšil o 53 % a kumulovaný podíl těchto zemí na trhu vzrostl o 39 %. Toto zvýšení výrazně převyšuje nárůst spotřeby v tomtéž období, který činil téměř 9 %. Výrobní odvětví Unie zároveň přišlo o více než 5 % objemu svého prodeje a o více než 10 procentních bodů podílu na trhu. Ceny dovozu z ČLR a Egypta mimoto v posuzovaném období klesly v průměru o téměř 14 % a během období šetření se podbízely cenám výrobního odvětví Unie o 15,4 % až 55,8 % a v průměru o 32,3 %. Tyto nízké dovozní ceny z ČLR a Egypta vyvíjely během období šetření značný cenový tlak, což výrobnímu odvětví Unie neumožnilo zvýšit své ceny nad průměrné výrobní náklady. Naopak se ceny výrobního odvětví Unie během posuzovaného období snížily o téměř 7 %. V důsledku toho ziskovost výrobního odvětví Unie neustále klesala a během období šetření dosáhla ztrát ve výši -3,4 %.
- (1041) Analýza ukazatelů újmy v 935. až 1038. bodě odůvodnění ukazuje, že se hospodářská situace výrobního odvětví Unie během posuzovaného období zhoršila, což se časově shoduje s nárůstem subvencovaného dovozu z ČLR a Egypta, u něhož bylo zjištěno cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie během období šetření.
- (1042) Jeden uživatel tvrdil, že neexistuje časová souvislost mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a nárůstem dovozu z dotčených zemí. Uvedl, že když se situace výrobního odvětví Unie mezi rokem 2017 a obdobím šetření zhoršila, objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu se ve skutečnosti snížily.
- (1043) Jak je však uvedeno v tabulce 3 a v 960. bodě odůvodnění, dovoz z dotčených zemí vzrostl z 50 370 tun na 52 892 tun a jeho podíl na trhu od roku 2017 do období šetření vzrostl z 27,8 % na 31,4 %. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.2. Vliv jiných činitelů

6.2.1. Dovoz z jiných třetích zemí

(1044) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 12

Dovoz ze třetích zemí

Země		2015	2016	2017	Období šetření
Indie	Objem dovozu (v tunách)	1 057	2 495	3 290	3 095
	<i>Index</i>	100	236	311	293
	Podíl na trhu	0,7 %	1,4 %	1,8 %	1,8 %
	<i>Index</i>	100	206	263	267
	Dovozní cena (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	<i>Index</i>	100	101	98	93
Rusko	Objem dovozu (v tunách)	2 071	2 013	2 047	2 352
	<i>Index</i>	100	97	99	114
	Podíl na trhu	1,4 %	1,1 %	1,1 %	1,4 %
	<i>Index</i>	100	85	84	103
	Dovozní cena (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	<i>Index</i>	100	96	94	89
Ostatní třetí země (jiné než Indie a Rusko)	Objem dovozu (v tunách)	2 657	3 339	2 649	3 208
	<i>Index</i>	100	126	100	121
	Podíl na trhu	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	<i>Index</i>	100	110	84	110
	Dovozní cena (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	<i>Index</i>	100	92	90	89

Zdroj: databáze Comext, odpovědi výrobců v Unii na dotazník, informace o trhu poskytnuté žadatelem.

(1045) Dovoz z jiných třetích zemí pocházel zejména ze dvou zemí, a to z Indie a z Ruska. Tyto dvě země měly během období šetření jednotlivě podíl na trhu vyšší než 1 %, zatímco dovoz ze zbývajících třetích zemí představoval méně než 1 % podíl na trhu a dohromady činil tento dovoz 1,9 %.

- (1046) Indiští vývozci jsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie. Podíl indického dovozu na trhu se během posuzovaného období postupně zvyšoval z 0,7 % na 1,8 %. Tyto prodeje v rámci společnosti však nevyvíjely žádný tlak na ceny v Unii, neboť byly prováděny za převodní cenu. Dotčeným dovozem jsou polotovary, které se používají při výrobě konečného výrobku na základě technologie konkrétního evropského výrobce a nejsou prodávány na volném trhu. Komise proto dospěla k závěru, že tento dovoz nepřispěl k újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo.
- (1047) Podíl ruského dovozu na trhu zůstal v posuzovaném období stabilní a mezi lety 2015 a 2017 se dokonce snížil, načež v období šetření dosáhl podobné úrovně jako v roce 2015. Ačkoli ceny dovozu z Ruska byly v průměru nižší než ceny výrobců v Unii, vzhledem k celkovému podílu na trhu a vývoji je nepravděpodobné, že by na způsobenou újmu měly nějaký vliv. Ceny byly spíše reakcí na cenový tlak ze strany ČLR a Egypta. Ruský dovoz proto během posuzovaného období nepřispěl ke ztrátě podílu výrobního odvětví Unie na trhu. Šetřením bylo navíc zjištěno, že ruští vývozci jsou společnostmi ve spojení s výrobním odvětvím Unie, a proto tento dovoz nevyvíjel žádný tlak na ceny v Unii, neboť se jednalo o vnitropodnikový prodej za převodní ceny.
- (1048) Komise proto dospěla k závěru, že dovoz z jiných třetích zemí nebyl zdrojem újmy popsané v 984. až 1038. bodě odůvodnění.
- (1049) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že zadáním výroby do Ruska a Indie si výrobní odvětví Unie újmu přivodilo samo. Čínská vláda se však nezabývala analýzou Komise v 1046. a 1047. bodě odůvodnění tohoto nařízení, která jasně dospěla k závěru, že dovoz z Indie a Ruska nebyl příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.
- (1050) Komise zjistila, že dovoz z Indie představoval ve skutečnosti polotovary, které byly použity pro výrobu obdobného výrobku jedním výrobcem v Unii. Podobně i dovoz z Ruska, i když byl v průměru levnější než výrobek výrobního odvětví Unie, byl během posuzovaného období stabilní a bylo zjištěno, že výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu. V důsledku toho nemůže být dovoz z těchto dvou zemí považován za újmu, kterou si výrobní odvětví způsobilo samo. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

6.2.2. Pokles poptávky po textiliích ze skleněných vláken v Unii mezi rokem 2017 a obdobím šetření

- (1051) Jeden uživatel tvrdil, že újmu výrobnímu odvětví Unie způsobil pokles spotřeby mezi rokem 2017 a obdobím šetření, a jiný uživatel tvrdil, že újma byla způsobena snížením počtu instalací větrných turbín ve stejném období. Pokles spotřeby od roku 2017 do roku 2018 ve výši -7,3 % nevysvětluje pokles objemu prodeje výrobců v Unii o -13,3 % v tomtéž období, zejména s ohledem na to, že dovoz z dotčených zemí vzrostl o 5 % z 50 370 tun na 52 892 tun a podíl na trhu se ve stejném období od roku 2017 do období šetření zvýšil z 27,8 % na 31,4 %.
- (1052) To, že újma nebyla způsobena poklesem spotřeby v roce 2018, je ještě zřetelnější při pohledu na celé posuzované období, a nikoli pouze při srovnání posledních dvou let. Spotřeba v Unii během posuzovaného období vzrostla, zatímco podíl výrobního odvětví Unie na trhu se během téhož období trvale snižoval a podíl dotčených zemí na trhu se trvale zvyšoval. Výrobní odvětví Unie nemohlo mít prospěch z celkového zvýšení spotřeby z důvodu subvencovaného dovozu z dotčených zemí, který se soustavně a podstatně podbízel vůči prodejním cenám výrobního odvětví Unie. Přestože se výrobní odvětví Unie dostalo do ztráty až v období šetření, v letech 2015–2017 již byl patrný soustavný pokles zisku, jak je uvedeno v 1016. bodě odůvodnění.
- (1053) Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.
- (1054) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že situace výrobního odvětví Unie závisí na vývoji spotřeby v Unii, a nikoli na dovozu ze třetích zemí. Čínská vláda tvrdila, že to dokládá skutečnost, že z nárůstu spotřeby mezi lety 2015 a 2016 mělo výrobní odvětví Unie převážně prospěch, jelikož objem jeho prodeje se zvýšil přibližně o 12 000 tun. Kromě toho čínská vláda tvrdila, že Komise nezohlednila vzájemný vztah mezi poklesem objemu prodeje výrobního odvětví Unie a poklesem poptávky v Unii, jelikož dospěla k závěru, že pokles objemu prodeje výrobního odvětví Unie byl vyšší než pokles spotřeby v Unii v letech 2017–2018.

(1055) Zatímco pokles spotřeby by měl mít na výrobní odvětví Unie a dovoz z dotčených zemí stejný účinek, šetření ukázalo, že navzdory poklesu spotřeby mezi rokem 2018 a obdobím šetření se u dovozu z dotčených zemí podařilo zvýšit jeho objem o 8 % a jeho podíl na trhu o 3,6 procentního bodu z 27,8 % na 31,4 %, zatímco výrobní odvětví Unie přišlo o objem prodeje a podíl na trhu. Připomíná se, že šetřením bylo zjištěno, že dovoz z dotčených zemí byl subvencován a vstupoval na trh Unie za ceny, které se výrazně podbízele prodejním cenám výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Stejně tak mezi roky 2015 a 2016, kdy se spotřeba zvýšila, vzrostl dovoz z dotčených zemí o 24 % a podíl na trhu o 1,8 procentního bodu, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie vzrostl ve srovnání s ním o pouhých 11 % a podíl na trhu se snížil o 2,6 procentního bodu. Tvzení, že výrobní odvětví Unie mělo z tohoto nárůstu spotřeby převážně prospěch, je tedy nesprávné.

(1056) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda rovněž tvrdila, že v roce 2019 došlo k významnému nárůstu instalací větrných turbín, který by měl pokračovat i v budoucnu. Vzhledem k tomu, že odvětví větrné energie je hlavním hybatelem spotřeby textilií ze skleněných vláken, mělo by to pozitivní dopad na výrobní odvětví Unie. Na podporu svého tvrzení odkázala čínská vláda na publikaci Wind Europe, která uvádí statistiky týkající se vývoje instalací větrných turbín až do roku 2019 včetně některých prognóz pro budoucí vývoj instalací větrných turbín.

(1057) Jak je uvedeno výše, pozitivní vývoj spotřeby textilií ze skleněných vláken v Unii nemusí mít nutně pozitivní dopad na situaci výrobního odvětví Unie. Jak je uvedeno v 1055. bodě odůvodnění, zvýšení spotřeby mezi lety 2015 a 2016 vedlo k nárůstu objemu dovozu a podílu na trhu z dotčených zemí, zatímco výrobní odvětví Unie nemohlo tohoto nárůstu plně využít a dokonce během tohoto období přišlo o podíl na trhu. Statistiky Wind Europa sice skutečně vykazovaly pozitivní trend v instalacích větrných turbín v roce 2019, ale odhalily rovněž, že instalace v roce 2019 zůstaly na nižší úrovni než v roce 2017. V roce 2017 vykazovala spotřeba již klesající tendenci a situace výrobního odvětví Unie se zhoršila. Závěrem lze říci, že pouhá skutečnost, že instalace větrných turbín se v roce 2019 zvýšily, neumožňuje dospět k žádnému závěru ohledně vývoje objemu dovozu z dotčených zemí a situace výrobního odvětví Unie během uvedeného roku.

(1058) Všechny výše uvedené argumenty tedy musely být zamítnuty.

6.2.3. Zvýšení nákladů na suroviny

(1059) Oba spolupracující uživatelé tvrdili, že příčinou újmy bylo zvýšení nákladů na hlavní surovinu (výztuže ze skleněných vláken) dováženou z ČLR uložením konečných vyrovnávacích cel na tyto výrobky, jakož i zvýšení nákladů na energie. Průměrné jednotkové náklady výrobního odvětví Unie se během posuzovaného období zvýšily pouze mírně – o 3 %, zatímco dovozní ceny z dotčených zemí klesly o téměř 14 % a podbízele se vůči cenám v Unii o 32,3 %. Způsobenou újmu proto nelze přičítat zvýšení nákladů, ale tlaku vyvíjenému subvencovaným dovozem, který zabránil výrobnímu odvětví Unie zvýšit ceny vzhledem k vyšším nákladům.

(1060) Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

6.2.4. Nedostatečná flexibilita výrobního odvětví Unie

(1061) Uživatelé tvrdili, že výrobní odvětví Unie nemá dostatečnou flexibilitu a produkuje velká množství pouze na základě dlouhodobých závazků, které však nesou značná finanční rizika pro uživatele (odvětví výroby větrné energie), kteří si místo toho zvolili jiné dodavatele. Šetřením se však zjistilo, že odvětví výroby větrné energie uplatňuje politiku diverzifikace svých dodávek a vždy do svého dodavatelského řetězce začleňuje výrobce textilií ze skleněných vláken v Unii. Šetření rovněž ukázalo, že výrobce větrné energie může uplatňovat strategii více zdrojů pouze s výrobcí textilií ze skleněných vláken v Unii. Z toho vyplývá, že existují výrobci textilií ze skleněných vláken z Unie, kteří odvětví větrné energie poskytují výrobky v kvalitě splňující podmínky, které odvětví větrné energie stanoví, jak je podrobněji vysvětleno v 1081. bodě odůvodnění.

(1062) Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(1063) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že čínští výrobci mají legitimní konkurenční výhodu tím, že poskytují integrovanou službu sestavování do souprav, zatímco výrobní odvětví Unie nedokázalo odpovídajícím způsobem změnit svou obchodní strategii tak, aby tuto poptávku uspokojilo.

(1064) Jak je uvedeno v 1107. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie má specializované společnosti, které tuto funkci sestavování do souprav plní. Uživatelé tak mohou získat od výrobců z Unie stejné typy souprav jako od čínských výrobců. Zatímco čínští výrobci mohou mít logistickou výhodu v podobě menší potřeby dopravy mezi výrobou textilií ze skleněných vláken a jejich sestavením do souprav, čínská vláda neprokázala, jakým způsobem by to mohlo mít významný dopad na trh, který je stimulován cenovou soutěží a kvalitou výrobků.

(1065) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(1066) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že výrobní odvětví Unie odpovídajícím způsobem nepřizpůsobilo svou obchodní strategii nižšímu prodeji snížením míry zaměstnanosti a že výrobní odvětví Unie dokonce zvýšilo investice.

(1067) Komise uvedla, že propuštění zaměstnanců by mohlo vést k vyšším nákladům v krátkodobém horizontu a k tomu, že by se výrobní odvětví Unie muselo zaměřit na menší objednávky, které jsou více náročné na práci v důsledku častějších změn nastavení strojního zařízení. Pokud jde o investice, jak je uvedeno v 1019. bodě odůvodnění, ověření prokázala, že se týkaly zejména nezbytné údržby a výměn, a nikoli zvýšení výrobní kapacity.

(1068) Toto tvrzení se proto zamítá.

6.3. Závěr týkající se příčinné souvislosti

(1069) Komise dospěla k závěru, že existuje jasná časová souvislost mezi značným nárůstem dovozu z dotčených zemí a zhoršením situace výrobního odvětví Unie.

(1070) Komise rovněž zkoumala další faktory újmy a v této fázi řízení nenašla žádné další faktory, které přispěly k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Žádný z dalších faktorů, jednotlivě nebo souhrnně, totiž nezpochybňuje, že existuje skutečný a podstatný vztah mezi subvencovaným dovozem z ČLR a Egypta a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(1071) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací čínská vláda tvrdila, že Komise nevzala v úvahu skutečnost, že k podstatné újmě přispěly i jiné faktory, jako je pokles spotřeby. V této souvislosti čínská vláda odkázala na rozhodnutí *Odvolacího orgánu WTO ve věci US – Hot Rolled Steel* a tvrdila, že Komise měla oddělit a odlišit poškozující účinek jiných faktorů od poškozujícího účinku subvencovaného dovozu. Jak je uvedeno v 1044. až 1068. bodě odůvodnění, a vzhledem k závěrům dosaženým v 1070. bodě odůvodnění, že nebylo shledáno, že by nějaké jiné faktory přispěly k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, bylo toto tvrzení zamítnuto.

7. ZÁJEM UNIE

(1072) V souladu s článkem 31 základního nařízení Komise zkoumala, zda může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není přijetí vyrovnávacích opatření odpovídajících celkové výši napadnutelných subvencí v zájmu Unie, a to navzdory zjištění subvencování působícího újmu. Při zjišťování zájmu Unie vycházela z vyhodnocení všech různých relevantních zájmů, tj. zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců, uživatelů, dodavatelů a přidruženého odvětví, konkrétně společností zabývajících se řezáním/sestavováním do souprav.

7.1. Zájem výrobního odvětví Unie

(1073) Šetření ukázalo, že výrobnímu odvětví Unie je působena podstatná újma vlivem účinků subvencovaného dovozu, který se podobízel vůči cenám Unie a vyvíjel tlak na ceny, čímž způsobil významnou ztrátu podílu na trhu a ztráty v období šetření, jak je uvedeno v 984. až 1069. bodě odůvodnění.

(1074) Výrobní odvětví Unie bude mít prospěch z opatření, která by nejspíše zabránila dalšímu nárůstu dovozu z ČLR a Egypta za velmi nízké ceny. Bez opatření budou čínští a egyptští výrobci pokračovat ve vývozu textilií ze skleněných vláken na trh Unie na subvencované úrovni a vyvíjet další cenový tlak, čímž budou bránit výrobnímu odvětví Unie prodávat textilie ze skleněných vláken za přiměřený zisk, a způsobí tak výrobnímu odvětví Unie další podstatnou újmu.

7.2. Zájem uživatelů

- (1075) Největšími uživateli textilií ze skleněných vláken jsou výrobci větrných turbín – představují přibližně 60–70 % poptávky po textiliích ze skleněných vláken v Unii. Mezi ostatní uživatele patří výrobci lodí (přibližně 11 %), nákladních automobilů (přibližně 8 %) a sportovního vybavení (přibližně 2 %), jakož i poskytovatelé systémů pro opravy potrubí (přibližně 8 %).
- (1076) Po zahájení řízení bylo kontaktováno 25 známých uživatelů v Unii, kteří byli vyzváni ke spolupráci. Dva výrobci větrných turbín se přihlásili a vznesli námitky proti možnému uložení opatření na textilie ze skleněných vláken. Tři výrobci větrných turbín se přihlásili, ale nevyjádřili svůj názor, přestože byli vyzváni, aby tak učinili v oznámení o šetření a v dotaznících pro uživatele, na které odpověděli. Dva výrobce větrných turbín, kteří jsou proti opatření, podpořilo sdružení zastupující evropské odvětví větrné energie. Jeden z členů sdružení, francouzské sdružení pro větrnou energii, však výslovně vyžadoval zachovat neutrální postoj, co se týče možných cel. Pět výrobců větrných turbín, včetně společností Vestas a SGRE, poskytlo odpověď na dotazník. Jeden výrobce větrných turbín prohlásil, že textilie ze skleněných vláken nakupuje výhradně od různých výrobců v Unii. Na podporu možných opatření se přihlásili různí výrobci lyžařského vybavení a různé zpracovatelské společnosti.

7.2.1. Výrobci větrných turbín

- (1077) Dvěma hlavními typy větrných turbín jsou i) turbíny na moři, které jsou obecně větší a mají být provozovány mimo pobřeží, a ii) pozemní turbíny, které jsou určeny k provozu na pevnině.
- (1078) Projekty větrných parků v Unii tradičně realizují developéři projektů, kteří jsou buď energetickými společnostmi, nebo investory, a nikoli samotní výrobci větrných turbín. Zatímco původně členské státy garantovaly výkupní cenu za vyrobenou energii z větrných parků, od roku 2014 se podpora přesunula na projekty založené na nabídkových řízeních, v nichž soutěží různí developéři projektů, v poslední době na neutrální bázi z hlediska energie (tj. větrná energie může konkurovat solární energii).
- (1079) Společnosti Vestas a SGRE patří mezi největší výrobce větrných turbín v Unii, kteří společně představují více než 20 % celkové poptávky po textiliích ze skleněných vláken v Unii. Společně dovážejí více než 30 % veškerého dovozu z dotčených zemí. Obě společnosti uvedly několik tvrzení, a to i) ztrátu stability dodávek; ii) ztrátu konkurenceschopnosti odvětví větrné energie; iii) riziko přemístění části své výroby a iv) slučitelnost s cíli Unie v oblasti obnovitelné energie, pokud budou uložena opatření.

i) Stabilita dodávek

- (1080) Společnosti Vestas a SGRE tvrdily, že textilie ze skleněných vláken používané v lopatkách rotoru turbíny procházejí složitým procesem certifikace, který zahrnuje fáze intenzivních a zdoluhavých zkoušek. Dále tvrdily, že pouze čínští výrobci textilií ze skleněných vláken dokáží díky své vertikální integraci v krátké době dodat velké objemy výrobků stejné kvality. Rovněž tvrdily, že objem výroby výrobců v Unii je nedostatečný, neboť je nižší než celková spotřeba v Unii. Uživatelé se domnívají, že odvětví výroby větrných turbín nemůže z těchto důvodů rychle přejít na jiné dodavatele, a i kdyby to bylo možné, v Unii se nevyrábí dostatečné množství textilií ze skleněných vláken.
- (1081) Zatímco většina výrobců v Unii není vertikálně integrována, šetření ukázalo, že aby se zabránilo potížím s dodávkami, mají výrobci větrných turbín obvykle k dispozici strategii více zdrojů a pravidelně nakupují stejný druh textilií ze skleněných vláken od výrobce v Unii a od čínského nebo egyptského výrobce. Komise však rovněž obdržela údaje od třetího výrobce větrných turbín, který využívá více zdrojů výhradně od výrobců v Unii. Skutečnost, že strategii více zdrojů pro konkrétní textilie ze skleněných vláken zahrnuje pravidelně výrobce v Unii, a to vertikálně integrované i neintegrovane, prokazuje, že neintegrování výrobců mohou rovněž poskytnout požadované textilie ze skleněných vláken pro výrobu větrných turbín.
- (1082) Pokud jde o výrobní kapacitu v Unii, jak je uvedeno v tabulce 5, zatímco výroba v Unii je v současnosti nižší než spotřeba, jak ukazuje tabulka 2, celková výrobní kapacita Unie ji převyšuje. Šetření ukázalo, že v současné době je k dispozici značná volná kapacita o objemu více než 40 %, což je dáno nárůstem subvencovaného a levného dovozu z ČLR a Egypta, který převzal podíl výrobního odvětví Unie na trhu. Tato volná kapacita je rozdělena mezi 16 výrobců v Unii, čímž se Unie stává konkurenčním trhem s rozmanitými vnitřními zdroji dodávek. Navíc by bylo možné kapacitu snadno rozšířit, jelikož by k tomu byly zapotřebí pouze nízké investice. Výrobní odvětví Unie již nyní dodává výrobky pro odvětví větrných turbín, a proto již je certifikovaným dodavatelem; za spravedlivých tržních podmínek může tedy snadno zvýšit své dodávky.

(1083) Kromě toho by výrobci větrných turbín ve střednědobém až dlouhodobém horizontu mohli certifikovat další výrobce textilií ze skleněných vláken, a to buď z Unie, nebo z jiných nesubvencovaných zdrojů. Jak je uvedeno v 1076. bodě odůvodnění, jeden z výrobců větrných turbín vyvinul strategii více zdrojů založenou na několika výrobcích v Unii. Kromě toho je k tomu v Unii k dispozici dostatečná volná kapacita v měřítku, které potřebují velcí výrobci větrných turbín.

(1084) Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

ii) Konkurenceschopnost odvětví větrné energie

(1085) Spolupracující výrobci větrných turbín tvrdili, že jakékoli zvýšení cen textilií ze skleněných vláken by závažně ovlivnilo jejich konkurenceschopnost. Podle nich je podíl nákladů na textilie ze skleněných vláken třeba posuzovat na úrovni výroby lopatky turbíny a ne celého větrného parku. Dále argumentovali tím, že zvýšení nákladů v důsledku možných cel by nemohlo být přeneseno na developery větrných parků, a to z důvodu dlouhé prodlevy mezi nabídkou projektu větrného parku a jeho skutečnou realizací. Podle výrobců větrných turbín ovlivní zvýšení nákladů v důsledku cel dlouhodobé technologické přežití celého odvětví výroby větrné energie v Unii, neboť důležité investice do výzkumu a vývoje mají zásadní význam pro udržení vedoucí pozice v oblasti nejúčinnějších technologií.

(1086) Šetření ukázalo, že lopatky turbíny se neprodávají samostatně, ale jako součást větrné turbíny. Developeri projektů v oblasti větrných parků kromě toho pravidelně nakupují další infrastrukturu větrných parků od výrobců větrných turbín. Pokud jde o konkurenceschopnost výrobců větrných turbín, měly by být náklady u textilií ze skleněných vláken stanoveny ve vztahu buď k celé větrné turbíně, nebo k celkové technologii větrného parku prodávané výrobcí větrných turbín, a nikoli pouze ve vztahu k výrobě lopatek, jak se tvrdí, neboť to neodráží skutečnou situaci na trhu.

(1087) Textilie ze skleněných vláken spolu s epoxidovou pryskyřicí jsou dvě hlavní složky, které se používají při výrobě lopatek pro větrné turbíny. Textilie ze skleněných vláken tak představují [10–35 %] nákladů na suroviny u lopatky v závislosti na podílu textilií ze skleněných vláken na jedné straně a ostatních použitých materiálů na straně druhé. Šetření však rovněž prokázalo, že výroba lopatek je náročná na pracovní sílu, a proto je podíl textilií ze skleněných vláken na celkových výrobních nákladech lopatky výrazně nižší a představuje pouze [4–14 %]. Tento podíl dále klesne na [0,1–2 %] celkových nákladů na větrnou turbínu a celkových nákladů na výstavbu celého větrného parku.

(1088) Vzhledem k tomu, že textilie ze skleněných vláken představují jen nepatrnou část nákladů na větrný park [0,1–2 %], považuje se dopad konečných cel na textilie ze skleněných vláken v celkových nákladech na větrný park za zanedbatelný, zejména proto, že velká část těchto textilií pochází z Unie. Šetření ukázalo, že výrobci větrných turbín v Unii mají rovněž významnou vyjednávací pozici, pokud jde o přenesení dodatečných nákladů na developery větrných parků, neboť společně jsou hlavními dodavateli větrných turbín na trhu Unie. Vzhledem k tomu, že v nákladech na větrný park představují textilie ze skleněných vláken pouze malou část, ziskovost by měla zůstat na takové úrovni, aby zůstala zachována úroveň investic do výzkumu a vývoje, které mají zásadní význam pro udržení vedoucí pozice v oblasti nejúčinnějších technologií.

(1089) I když nelze vyloučit, že konkurenční povaha nepřímé účasti v nabídkovém řízení může učinit takové přenesení obtížným, je třeba vzít v úvahu, že spolupracující výrobci větrných turbín jsou na rozdíl od výrobců textilií ze skleněných vláken ve zdravé finanční situaci s takovými ziskovými rozpětími, u nichž by byl malý dopad cel snadno absorbován. Kromě toho oba spolupracující výrobci větrných turbín prodávají developerům větrných parků nejen větrné turbíny, ale také související následné servisní služby. Tyto smlouvy jsou velmi lukrativní. Přitažlivost této části podnikání týkající se poskytování služeb je patrná také z nedávné akvizice oddělení služeb konkurenční firmy v platební neschopnosti ⁽²⁰⁷⁾ jedním ze spolupracujících uživatelů.

(1090) Komise proto stanovila, že jakékoli zvýšení nákladů v důsledku vyrovnávacích cel, které by nebylo možné přenést na developery větrných parků, by mohli výrobci větrných turbín snadno absorbovat. Výrobci větrných turbín by navíc měli mít možnost změnit dodavatele a využívat dodavatele textilií ze skleněných vláken, který není subvencováním ovlivněn, ať už v Unii, nebo jinde, jak je uvedeno v 1083. bodě odůvodnění.

⁽²⁰⁷⁾ Nabytí vybraného majetku společnosti Senvion společností Siemens Gamesa v říjnu 2019.

(1091) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byla všechna tvrzení týkající se konkurenceschopnosti výrobců větrných turbín zamítnuta.

iii) Přemístění výroby lopatek

(1092) Spolupracující uživatelé dále tvrdili, že jakékoli zvýšení výrobních nákladů u lopatek by vedlo k přemístění této výrobní fáze mimo Unii a ke ztrátě tisíců pracovních míst v Unii.

(1093) Pokud jde o výrobu lopatek pro pozemní turbíny, šetření ukázalo, že přemístění této výroby již probíhá, i když na textilie ze skleněných vláken dosud nebyla uplatněna žádná opatření. Je to způsobeno růstem trhu projektů větrných parků mimo Unii v kombinaci s poklesem v oblasti výstavby nových projektů větrných parků v Unii, která například v Německu dosáhla nejnižší úrovně za posledních 20 let. Dalším důvodem jsou vysoké náklady práce spojené s výrobou lopatek. Šetření ukázalo, že výroba lopatek je náročná na pracovní sílu a že náklady práce přesahují náklady na textilie ze skleněných vláken o [300–700 %]. Nižší náklady práce ve třetích zemích jsou proto velkou pobídkou k přemístění výroby lopatek. Případné uložení cel na textilie ze skleněných vláken by hrálo jen nevýznamnou úlohu.

(1094) Šetření dále odhalilo, že náklady na dopravu lopatek pro pobřežní větrné turbíny hrají důležitější roli než náklady na suroviny pro výrobu lopatek, jako jsou textilie ze skleněných vláken. Lopatky pro pobřežní větrné turbíny jsou delší a těžší než lopatky pozemních větrných turbín, a proto je doprava složitější a nákladnější. Přemístění výroby lopatek pro pobřežní větrné turbíny tak pravděpodobně nebude způsobeno vyrovnávacími cly na dotčený výrobek.

(1095) Proto byla tvrzení týkající se přemístění výroby lopatek do jiných třetích zemí zamítnuta.

iv) Politika v oblasti energie z obnovitelných zdrojů

(1096) Jeden uživatel namítal, že uložení opatření by bylo v rozporu s cíli stanovenými Unii v jejích politikách v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, neboť by se výrazně zvýšily výrobní náklady větrných turbín. Při tom se opíral o Evropskou průmyslovou iniciativu Komise týkající se větrné energie, která zahrnuje cíl snížit do roku 2020 výrobní náklady větrných turbín a jejich dílů o 20 %.

(1097) Jak je uvedeno v 1085. až 1090. bodě odůvodnění, šetření toto tvrzení nepodporuje, neboť bylo zjištěno, že případná vyrovnávací opatření by měla na náklady výrobců větrných turbín pouze zanedbatelný dopad. Kromě toho tento uživatel rovněž neprokázal, jak by vyrovnávací opatření týkající se textilií ze skleněných vláken, které představují pouze zlomek nákladů na technologii větrného parku, bránila trvale rostoucímu podílu větrné energie v Evropě nebo dosažení cíle stanoveného pro rok 2020. Uvedené tvrzení bylo proto zamítnuto.

7.2.2. Výrobci lyžařského vybavení a jiní uživatelé

(1098) Několik uživatelů z lyžařského průmyslu tvrdilo, že existence výrobců textilií ze skleněných vláken v Unii je zásadní pro stabilitu jejich dodávek, jelikož potřebují místního partnera pro úzkou spolupráci a individuálně přizpůsobené textilie ze skleněných vláken v menších objemech, které se v současné době mimo Unii nevyrábějí. Dále zdůraznili, že odvětví textilií ze skleněných vláken v Unii je klíčovým partnerem při zlepšování jejich výrobků a vývoji nových řešení. Spolupráce s výrobci textilií ze skleněných vláken na výzkumu a vývoji v posledních letech vedla k několika úsporám z důvodu vyšší efektivity, lepší výkonnosti výrobků a vývoji nových výrobků šetrnějších k životnímu prostředí. Uvedení uživatelé tvrdili, že výrobci lyží v Unii nemohou zahájit spolupráci s čínskými nebo egyptskými dodavateli textilií ze skleněných vláken na téže úrovni, neboť by přišli o schopnost udržet se v čele (zelených a udržitelných) inovací a sami by byli více vystaveni nekalému konkurenčnímu dovozu.

(1099) Komise shledala předložená tvrzení přesvědčivými, zejména pokud jde o výzkum a vývoj v odvětví, které je na výzkumu a vývoji závislé. Vyvázející výrobci k uvedeným připomínkám nevznesli žádné protiargumenty. Komise však rovněž uvedla, že výrobci lyží jsou méně objemnou skupinou uživatelů textilií ze skleněných vláken než výrobci větrných turbín.

(1100) Jiní uživatelé v Unii se při šetření nepřihlásili.

(1101) Komise proto dospěla k závěru, že neexistují přesvědčivé důvody uživatelů pro to, aby vyrovnávací opatření nebyla uložena, ale že přežití odvětví textilií ze skleněných vláken v Unii je důležité pro několik skupin uživatelů.

7.3. Dodavatelé

- (1102) Dva výrobci výztuží ze skleněných vláken v Unii, které jsou hlavním vstupním materiálem pro textilie ze skleněných vláken, jakož i jedno sdružení zastupující výrobce výztuží ze skleněných vláken v Unii, se přihlásili a vyjádřili se ve prospěch uložení vyrovnávacích opatření. Tvrdili, že pro výrobce výztuží ze skleněných vláken v Unii by mělo nepříznivý dopad to, kdyby přišli o své hlavní odběratele, jelikož by to ohrozilo jejich vlastní přežití v Unii.
- (1103) Komise proto dospěla k závěru, že uložení opatření je jednoznačně v zájmu výrobců výztuží ze skleněných vláken v Unii, kteří jsou dodavateli výrobců textilií ze skleněných vláken.

7.4. Dovozy

- (1104) Jak je uvedeno v 85. bodě odůvodnění, přihlásil se pouze jeden nezávislý dovozce, který však z ČLR dovážel pouze zanedbatelné objemy textilií ze skleněných vláken (méně než 25 tun). Vzhledem k tomu, že většina uživatelů velkého objemu vyžaduje výrobu konkrétních textilií ze skleněných vláken na objednávku, nejedná se o výrobek, který je pravidelně dovážen ve velkém objemu nezávislými obchodníky.
- (1105) Komise proto dospěla k závěru, že dovozci, kteří nejsou ve spojení, nemají přesvědčivé důvody k tomu, aby nebyla opatření uložena, neboť dovážejí pouze zanedbatelné objemy textilií ze skleněných vláken.

7.5. Poskytovatelé služeb v oblasti řezání a sestavování do souprav

- (1106) Stále více uživatelů, zejména v odvětví větrných turbín, vyžaduje textilie ze skleněných vláken ve formě souprav, které jsou nařezané do požadovaného tvaru a sestavené tak, že se sešije několik vrstev textilií ze skleněných vláken dohromady, což umožňuje rychlejší výrobu v navazujícím výrobním odvětví. V posledních letech se tak vytvořil trh pro poskytovatele služeb v Unii. Jedna společnost zajišťující řezání se přihlásila a argumentovala ve prospěch uložení vyrovnávacích opatření. Vzhledem k tomu, že čínští a egyptští vyvážející výrobci na rozdíl od výrobního odvětví Unie stále častěji poskytují i tyto doplňkové služby, kdyby výrobci v Unii zmizeli z trhu, poskytovatelé těchto služeb by přišli o podstatnou část svého podnikání. Podle odhadů společností poskytujících řezací služby toto odvětví v Unii zaměstnává více než 2 000 osob.
- (1107) Komise proto dospěla k závěru, že uložení opatření je jednoznačně v zájmu poskytovatelů služeb v oblasti řezání a sestavování do souprav v Unii, kteří poskytují tyto služby výrobcům textilií ze skleněných vláken.

7.6. Ostatní tvrzení

- (1108) Egyptská vláda ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací připomněla, že Evropská unie pomohla Egyptu podpořit rozvoj v rámci dohody o přidružení a politiky sousedství a že uvedená opatření by byla v rozporu s touto politikou. Komise uvedla, že se nejedná o úvahu, kterou lze řešit v rámci analýzy zájmu Unie v souladu s článkem 31 základního nařízení. V každém případě šetření nezpochybnilo úsilí Egypta o rozvoj, modernizaci a podporu růstu příjmů a míry zaměstnanosti.

7.7. Závěr ohledně zájmu Unie

- (1109) Komise dospěla k závěru, že uložení opatření je jednoznačně v zájmu odvětví textilií ze skleněných vláken v Unii, jehož přežití je ohroženo subvencovaným dovozem dotčeného výrobku. Přežití odvětví textilií ze skleněných vláken v Unii je důležité pro stabilitu dodávek pro jeho odběratele v Unii, zejména pro uživatele, kteří jsou závislí na úzké místní spolupráci a vyžadují menší objemy konkrétních textilií ze skleněných vláken, které nelze nakoupit v ČLR nebo Egyptě. Pro některé uživatele je rovněž nezbytné udržet vývoj nových textilií ze skleněných vláken v Unii, aby sami nebyli znevýhodňováni při soutěžení s dovozem ze zemí mimo Unii. Přežití odvětví textilií ze skleněných vláken v Unii má rovněž zásadní význam pro přežití jeho dodavatelů výztuží ze skleněných vláken v Unii a poskytovatelů služeb v oblasti řezání a sestavování do souprav v Unii.
- (1110) Uložení opatření, jak je uvedeno v 1077. až 1097. bodě odůvodnění, by však nemělo významné nepříznivé účinky pro výrobce větrných turbín.
- (1111) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie uložit vyrovnávací opatření na dovoz textilií ze skleněných vláken pocházejících z ČLR a Egypta.

8. KONEČNÁ VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ

(1112) Vzhledem k závěrům ohledně subvencování, újm, příčinných souvislostí a zájmu Unie a v souladu s článkem 15 základního nařízení by mělo být uloženo konečné vyrovnávací clo.

8.1. Úroveň konečných vyrovnávacích opatření

(1113) V čl. 15 odst. 1 třetím pododstavci základního nařízení je stanoveno, že výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí.

(1114) V čl. 15 odst. 1 čtvrtém pododstavci se stanoví, že „jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně konstatovat, že není v zájmu Unie určit vyšší vyrovnávacího cla v souladu s třetím pododstavcem, výše vyrovnávacího cla musí být nižší, pokud je takové nižší clo dostatečné k odstranění újm způsobené výrobnímu odvětví Unie“.

(1115) Komisi nebyly žádné takové informace předloženy, a proto bude úroveň vyrovnávacích opatření stanovena podle čl. 15 odst. 1 třetí pododstavce.

(1116) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného vyrovnávacího cla vyjádřené v cenách CIF na hranici Unie před proclením měly být tyto:

Dotčená země	Společnost	Sazba vyrovnávacího cla
ČLR	CNBM Group	30,7 %
	Yuntianhua Group	17,0 %
	Ostatní spolupracující společnosti	24,8 %
	Všechny ostatní společnosti	30,7 %
Egypt	CNBM Group	10,9 %
	Všechny ostatní společnosti	10,9 %

(1117) Antisubvenční šetření bylo provedeno souběžně se samostatným antidumpingovým šetřením týkajícím se téhož dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a Egypta, v němž Komise uložila antidumpingová opatření omezená na úroveň pro odstranění újm. Komise se ujistila, že uložení kumulovaného cla, které by odráželo míru subvencování a úplnou míru dumpingu, by nevedlo k vyrovnání účinků subvencování dvakrát („dvojitý započtení“) v souladu s čl. 24 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 základního nařízení, jakož i s příslušnou použitelnou judikaturou.

(1118) V případě ČLR byla běžná hodnota stanovena v souladu s čl. 2 odst. 6a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽²⁰⁸⁾, s odkazem na nezkreslené náklady a zisk ve vhodné externí reprezentativní zemi. V důsledku toho Komise v souladu s čl. 15 odst. 2 základního nařízení a s cílem zabránit dvojímu započtení nejprve uložila konečné vyrovnávací clo na úrovni stanovené konečné výše subvencování a poté uložila zbývající konečné antidumpingové clo, které odpovídá příslušnému dumpingovému rozpětí sníženému o částku vyrovnávacího cla až do příslušné úrovně pro odstranění újm stanovené v samostatném antidumpingovém šetření. Jelikož Komise snížila zjištěné dumpingové rozpětí o celkovou výši subvencování zjištěnou v ČLR, nenastal problém dvojího započtení ve smyslu čl. 24 odst. 1 základního nařízení.

(1119) V případě Egypta Komise zvážila, zda některé režimy subvencí jsou subvencemi závislými na vývozu, které mají vliv na snížení vývozních cen, a tudíž odpovídajícím způsobem zvyšují dumpingové rozpětí, aby mohla rozhodnout, zda je třeba snížit dumpingové rozpětí o výše subvencí zjištěné v souvislosti se subvencemi závislými na vývozu v souladu s čl. 24 odst. 1 základního nařízení. Jelikož Komise nenapadla žádné režimy subvencí závislé na vývozu, uložila proto konečné vyrovnávací clo na úrovni stanovené konečné výše subvencování, a to nad rámec antidumpingového cla stanoveného nařízením (EU) 2020/492.

⁽²⁰⁸⁾ Tato metodika byla zavedena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2321 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 338, 19.12.2017, s. 1).

(1120) Vzhledem k vysoké míře spolupráce čínských a egyptských vyvážejících výrobců Komise zjistila, že úroveň nejvyššího cla uloženého společností zařazeným do vzorku bude reprezentativní jako clo pro „všechny ostatní společnosti“. Clo pro „všechny ostatní společnosti“ bude použito na společnosti, které při tomto šetření nespolupracovaly.

(1121) V souladu s čl. 15 odst. 3 základního nařízení byla celková výše subvence pro spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku vypočtena na základě celkového váženého průměru napadnutelných subvencí zjištěných pro spolupracující vyvážející výrobce zařazené do vzorku, s výjimkou zanedbatelných výší a rovněž výše subvencí zjištěné u položek, na něž se vztahují ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení. Komise však při určování uvedených částek neopomínala zohlednit závěry částečně založené na dostupných údajích. Komise totiž dospěla k závěru, že dostupné údaje, které byly v uvedených případech použity, neovlivnily podstatným způsobem informace nezbytné ke spravedlivému určení výše subvencování, takže vývozci, kteří nebyli požádáni o spolupráci při šetření, nebudou použitím tohoto přístupu poškozeni.

(1122) Na základě výše uvedených skutečností jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Dotčená země	Společnost	Dumpingové rozpětí (*)	Výše subvencování	Úroveň pro odstranění újmy	Sazba vyrovnávacího cla	Sazba antidumpingového cla
ČLR	CNBM Group	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
	Yuntianhua Group	64,7 %	17,0 %	37,6 %	17,00 %	37,6 %
	Ostatní společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření uvedené v příloze I	64,7 %	24,8 %	37,6 %	24,8 %	37,6 %
	Ostatní společnosti spolupracující v antidumpingovém šetření, avšak nikoli v antisubvenčním šetření uvedené v příloze II	64,7 %	30,7 %	37,6 %	30,7 %	34,0 %
	Všechny ostatní společnosti	99,7 %	30,7 %	108,9 %	30,7 %	69,0 %
Egypt	CNBM Group	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %
	Všechny ostatní společnosti	20,0 %	10,9 %	63,9 %	10,9 %	20,0 %

(*) Jak bylo stanoveno v antidumpingovém šetření.

(1123) V souladu s metodikou uvedenou výše v tomto oddíle, v případě skupiny CNBM Group a všech ostatních nespolupracujících společností bylo příslušné dumpingové rozpětí sníženo o konečnou výši subvencování nižší než úroveň pro odstranění újmy stanovená v antidumpingovém šetření. Proto bylo konečné vyrovnávací clo stanoveno na úrovni stanovené konečné výše subvencování a konečné antidumpingové clo bylo uloženo na úrovni příslušného dumpingového rozpětí sníženého o výši vyrovnávacího cla. V případě skupiny Yuntianhua Group bylo konečné vyrovnávací clo stanoveno na úrovni stanovené konečné výše subvencování a konečné antidumpingové clo bylo uloženo na úrovni pro odstranění újmy, neboť ta byla nižší než příslušné dumpingové rozpětí snížené o výši vyrovnávacího cla. Pokud jde o Egypt, jak bylo objasněno v 1119. bodě odůvodnění, neexistoval žádný potenciální problém dvojího započtení.

(1124) Individuální sazba vyrovnávacího cla pro společnosti uvedené v tomto nařízení byla stanovena na základě zjištění v rámci tohoto šetření. Proto odráží situaci dotčené společnosti zjištěnou při tomto šetření. Tato celní sazba (na rozdíl od celostátního cla použitelného pro „všechny ostatní společnosti“) je proto použitelná výlučně na dovoz výrobků pocházejících z dotčené země a vyráběných uvedenou společností. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné na „všechny ostatní společnosti“.

- (1125) Pokud společnost následně změni název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních celních sazeb. Tato žádost musí být zaslána Komisi. Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dotyčné společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (1126) Po poskytnutí konečných informací žadatel projevils svůj obecný souhlas se zjištěními. Zároveň konstatoval, že uvedené poskytnutí informací se nezabývalo vzájemným působením vyrovnávacích cel s antidumpingovými cly v souběžném řízení. Žadatel zdůraznil, že neexistuje žádný právní základ ani ekonomické opodstatnění pro pouhé omezení celkové úrovně kombinovaných antidumpingových a antisubvenčních opatření a že pokud má neuplatnění pravidla nižšího cla v antisubvenčním řízení jakýkoli význam, musí být bez ohledu na použití pravidla nižšího cla v antidumpingovém řízení uloženo úplné vyrovnávací clo. Pokud jde o čínské vyvážející výrobce, žadatel uvedl, že antisubvenční a antidumpingové clo lze kumulovat, i když je běžná hodnota stanovena v reprezentativní zemi, jak je vysvětleno v 1118. bodě odůvodnění, kromě případů vývozních subvencí. V tomto ohledu tvrdil, že nezbytně nemusí existovat žádný vztah mezi mírou dumpingu a výší státní podpory a subvencí, pokud vůbec, a že subvencování má významné účinky jdoucí nad rámec dopadu na výrobní náklady. Výpočet běžné hodnoty založený na reprezentativní zemi nemůže řešit plný dopad subvencování a narušení v čínském hospodářství jako celku a pouze uvádí čínské vyvážející výrobce na stejnou úroveň s ostatními zeměmi, na něž se tato metodika nevztahuje, a kumulace je povolena.
- (1127) Žadatel dodal, že neexistuje žádný právní základ pro domněnku, že veškeré náklady a ceny v reprezentativní zemi jsou prosté subvencí specifických pro danou společnost, a proto nemá v těchto případech smysl provádět antisubvenční a antidumpingová šetření. V této souvislosti odkázal na příslušnou judikaturu Světové obchodní organizace (WTO), konkrétně na spor WT/DS 379 *United States – Definitive Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ⁽²⁰⁹⁾ („DS 379“), v němž Odvolací orgán WTO rozhodl, že vyrovnání téhož subvencování dvakrát souběžným uložením antidumpingových cel vypočtených na základě externí reprezentativní země a vyrovnávacích cel je v rozporu s čl. 19 odst. 3 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Žadatel zdůraznil, že Odvolací orgán WTO rovněž shledal, že dvojí započtení by „nutně nevedlo k takovému souběžnému uplatnění cel v každém případě“, ale spíše by záviselo na tom, zda a do jaké míry je zjištěno, že domácí subvence v konkrétním případě snížily vývozní cenu výrobku ⁽²¹⁰⁾.
- (1128) Kromě toho žadatel odkázal na situaci týkající se ČLR, kde je platné antidumpingové clo založeno na rozpětí újmy, protože je nižší než dumpingové rozpětí, což je případ skupiny Yuntianhua Group. Kromě všech argumentů vysvětlených v předchozích bodech odůvodnění žadatel tvrdil, že v tomto případě jednoduše neexistuje žádná možnost dvojího započtení, jelikož antidumpingové clo založené na rozpětí újmy je stanoveno zcela bez odkazu na běžnou hodnotu stanovenou na základě externí reprezentativní země. V důsledku toho otázka dvojího započtení ani nevystává, a také judikatura WTO ve věci DS 379 se nepoužije. Žadatel dospěl k závěru, že po zrušení pravidla nižšího cla v antisubvenčních řízeních nemůže být kombinované antidumpingové a vyrovnávací clo nadále omezeno rozpětím újmy.
- (1129) Po poskytnutí konečných informací skupina Yuntianhua Group tvrdila, že Komise neprovedla analýzu dvojího započtení s cílem určit, zda nebo do jaké míry by byly tytéž subvence kompenzovány dvakrát, kdyby bylo uloženo antidumpingové opatření a vyrovnávací cla. Neexistence této analýzy je prý v rozporu s právem této společnosti na obhajobu.
- (1130) Pokud jde o možné dvojí započtení, skupina Yuntianhua Group podobně jako žadatel rovněž odkázala na věc WTO DS 379. Zdůraznila, že podle uvedeného rozhodnutí musí orgán provádějící šetření u faktorů zohledněných při stanovení vhodné výše antisubvenčního cla zvážit důkazy o tom, zda a do jaké míry jsou tytéž subvence kompenzovány dvakrát, když jsou současně uložena antidumpingová a antisubvenční cla. Tato strana poukázala

⁽²⁰⁹⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), zpráva Odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011.

⁽²¹⁰⁾ Viz WT/DS379/AB/R, body 583 a 599.

na to, že Komise v 747. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu uznala otázku dvojího započtení, a vyvozuje z toho, že skutečnosti uvedené ve věci DS 379 nejsou odlišné od skutečností uvedených v tomto řízení. Na tomto základě dospěla k závěru, že důkazní břemeno, které má prokázat, že nedošlo k dvojímu započtení, je na Komisi a že Komise dosud tuto analýzu nezveřejnila, čímž poskytla nedostatečné a neúplné informace.

(1131) Podle skupiny Yuntianhua Group není povinnost provést analýzu dvojího započtení dotčena použitím pravidla nižšího cla v souběžném antidumpingovém řízení, pokud se dumpingové rozpětí zcela překrývá se subvenčním rozpětím. V tomto ohledu tato strana tvrdila, že pro obě řízení existuje pouze jedna úroveň pro odstranění újmy, což znamená, že by se měl použít obvyklý postup kombinující nejprve vyrovnávací a poté antidumpingové clo snížené o rozpětí újmy. Proto kdyby Komise uložila vyrovnávací clo v plném rozsahu a pouze snížila antidumpingové clo o rozpětí pro odstranění újmy, bylo by to v rozporu se základním antidumpingovým nařízením a se zjištěními Komise v souběžném antidumpingovém případě, ve kterém se dospělo k závěru, že clo ve výši úrovně pro odstranění újmy je dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(1132) Čínská vláda rovněž předložila připomínky k možnému dvojímu započtení, které měly vyvrátit připomínky vznesené žadatelem, jak jsou uvedeny v 1126. až 1128. bodě odůvodnění. Čínská vláda se rovněž opírala o rozhodnutí WTO ve věci DS 379 ⁽²¹¹⁾ při formulaci svého závěru, že dvojí nápravná opatření nejsou v souladu s příslušnými pravidly WTO a odpovídajícími ustanoveními základního nařízení uvedenými v 1127. bodě odůvodnění. Pokud jde o toto řízení, čínská vláda tvrdila, že by došlo k dvojímu započtení, kdyby Komise neomezila celkové vyrovnávací a antidumpingové clo úrovní pro odstranění újmy, protože totéž subvencování by se řešilo nejprve prostřednictvím dumpingového rozpětí a poté znovu prostřednictvím subvenčního rozpětí. Čínská vláda zdůraznila, že pokud jde o skupinu CNBM Group, početní zjištění běžné hodnoty v antidumpingovém řízení je založeno na nezkreslených číslech, která nejsou ovlivněna makro- a mikrosubvencemi, a proto již řeší subvencování v ČLR. Pokud jde o skupinu Yuntianhua Group, vzhledem k tomu, že její antidumpingové clo je založeno na úrovni pro odstranění újmy, pokud by vyrovnávací clo odráželo plnou výši subvencování, došlo by rovněž k dvojímu započtení, protože obě šetření se vztahují na tentýž vývoz a tutéž údajnou podstatnou újmu a logika domácích subvencí je taková, že stejným způsobem ovlivňují domácí prodej a prodej na vývoz. Pokud jde o posledně uvedený bod, čínská vláda uvedla, že vývozní cena použitá jako základ pro výpočet rozpětí újmy je nižší, a to do výše subvencování zjištěné u domácích subvencí. Údajná výše subvencování by tedy byla započtena dvakrát, tj. rovněž nepřímo prostřednictvím rozpětí újmy při uložení antidumpingového cla. Čínská vláda nakonec uvedla, že takto stanovená rozpětí újmy mohou být rovněž nadhodnocena v rozsahu, v jakém Komise nevzala v úvahu rozdíl v úrovni obchodu mezi prodejem čínských vyvážejících výrobců a výrobního odvětví EU. Pokud jde o toto poslední tvrzení, Komise uvedla, že se jím již zabývala v 977. a 978. bodě odůvodnění.

(1133) Pokud jde o tvrzení žadatele, skupiny Yuntianhua Group a čínské vlády ohledně porušení jejich práva na obhajobu z důvodu neposkytnutí analýzy vzájemného působení antidumpingových a vyrovnávacích cel a možného dvojího započtení, Komise nejprve uvedla, že tak neučinila, protože v době poskytnutí informací v rámci tohoto řízení antidumpingové řízení stále probíhalo a oficiálně nebyla v platnosti žádná antidumpingová opatření. Taková analýza by proto předjímala výsledek antidumpingového řízení a byla by v každém případě založena na hypotetických úrovních opatření, které jsou nadále předmětem připomínek a analýz. Komise nemohla provést analýzu požadovanou uvedenými stranami včas před poskytnutím informací v rámci tohoto řízení, ale upozornila všechny strany a v 747. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu se zavázala, že se touto otázkou bude zabývat. V každém případě Komise uvedla, že tento oddíl se v plném rozsahu zabývá těmito otázkami a všemi připomínkami, které strany dosud vznesly, a že tento oddíl byl poskytnut stranám, aby bylo plně zajištěno jejich právo na obhajobu. Tvrzení všech stran ohledně této otázky byla proto zamítnuta.

⁽²¹¹⁾ Čínská vláda odkázala zejména na body 143–158, 541 a 543 závěrečné zprávy.

- (1134) Pokud jde o otázku možného dvojího započtení a odkaz na příslušné části a souvislosti rozhodnutí WTO ve věci DS 379 vznesené žadatelem, skupinou Yuntianhua Group a čínskou vládou, Komise připomněla, že čl. 19 odst. 3 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních se odráží v ustanovení čl. 15 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení. Dospěla proto k závěru, že judikatura WTO týkající se uvedeného ustanovení, a zejména její rozhodnutí ve věci DS 379 představují relevantní výklad pro použití čl. 15 odst. 2 základního nařízení v tomto řízení. Komise dále připomněla, že stávající šetření představují první souběžná antidumpingová a vyrovnávací šetření od legislativní změny zavádějící novou metodiku výpočtu v antidumpingových případech podle čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení⁽²¹²⁾ a nová ustanovení o uplatňování pravidla nižšího cla v antidumpingových a antisubvenčních řízeních v rámci modernizace šetření na ochranu obchodu⁽²¹³⁾. Komise rovněž uvedla, že v každém případě, a to ani v kombinovaných antisubvenčních a antidumpingových řízeních v minulosti před těmito legislativními změnami, tato otázka v praxi nevznikla⁽²¹⁴⁾.
- (1135) Pokud jde o rozhodnutí ve věci DS 379, Komise vzala na vědomí všechny odkazy předložené stranami. Nejprve uvedla, že Odvolací orgán WTO objasnil, že dvojí započtení (nebo „dvojí náprava“) odkazuje na situace, kdy souběžné uplatnění vyrovnávacích a antidumpingových cel na tytéž dovážené výrobky má za následek alespoň do určité míry dvojí vyrovnání téhož subvencování, a k tomu pravděpodobně dojde, pokud se dumpingové rozpětí vypočítá na základě metodiky založené mimo jiné na nákladech nebo cenách ze třetí země⁽²¹⁵⁾. V těchto případech může antidumpingové clo napravit nebo vyrovnat domácí subvenci do té míry, v jaké tato subvence přispěla ke snížení vývozní ceny⁽²¹⁶⁾. Ke dvojí nápravě může dojít rovněž tehdy, pokud jsou na stejný výrobek uložena vyrovnávací a antidumpingová cla v souvislosti s domácími subvencemi poskytnutými v rámci tržních ekonomik, když je v antidumpingových šetřeních použita nesubvencovaná nebo početně zjištěná běžná hodnota či běžná hodnota podle třetí země⁽²¹⁷⁾. V situacích dvojího započtení by vyrovnávací clo nebylo uloženo „ve vhodné výši“ podle čl. 19 odst. 3 Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Komise rovněž uvedla, že Odvolací orgán WTO výslovně odmítl tvrzení, že dvojí započtení nutně vzniká při každém případě souběžných cel, je-li běžná hodnota stanovena na základě nákladů a cen třetí země. Naopak rozhodl, že to závisí na tom, zda a do jaké míry domácí subvence snížily vývozní cenu výrobku, a na tom, zda orgán provádějící šetření přijal nezbytná nápravná opatření k přizpůsobení své metodiky, aby se zohlednila skutečná situace⁽²¹⁸⁾. Odvolací orgán dospěl k závěru, že povinnost posoudit, zda vyrovnávací clo odráží „vhodnou výši“, zahrnuje požadavek, aby orgán provádějící šetření provedl dostatečně pečlivé šetření týkající se relevantních skutečností a vyžádal si je a aby při svém rozhodování vycházel ze skutečných důkazů v dokumentaci⁽²¹⁹⁾.
- (1136) Použitím těchto zásad na výklad čl. 15 odst. 2 základního nařízení v tomto šetření Komise zjistila, že její přístup spočívající v plném odpočtu výše subvence z dumpingového rozpětí, když použila metodiku založenou na čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení při početním zjištění běžné hodnoty, byl plně v souladu s těmito zásadami. Komise uznala argument žadatele, že by bylo v zásadě možné kumulovat vyrovnávací a antidumpingová cla, a to i v této situaci. Uvedla však, že ve spisu nejsou žádné kladné důkazy o tom, zda a v jakém rozsahu měly domácí subvence v ČLR účinek na vývozní cenu. Ve spisu rovněž nebyl žádný důkaz, že nezkrácené hodnoty v reprezentativní zemi použité pro početní zjištění běžné hodnoty v antidumpingovém řízení těžily z domácího subvencování, které by mohlo být v této analýze stejně relevantním prvkem. Na tomto základě Komise zamítla tvrzení žadatele a přijala tvrzení skupiny Yuntianhua Group a čínské vlády o tomto aspektu.
- (1137) Pokud jde o argumenty žadatele, skupiny Yuntianhua Group a čínské vlády ohledně situace, kdy je použitelné antidumpingové clo založeno na úrovni pro odstranění újmy, protože je nižší než dumpingové rozpětí podle čl. 9 odst. 4 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení, Komise uvedla následující skutečnosti. Za prvé upřesnila, že situace možného dvojího započtení, na něž se vztahuje čl. 15 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 základního

⁽²¹²⁾ Tamtéž, poznámka pod čarou č. 182.

⁽²¹³⁾ Tyto změny byly zavedeny nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/825 ze dne 30. května 2018 (Úř. věst. L 143, 7.6.2018, s. 1).

⁽²¹⁴⁾ Viz například prováděcí nařízení Rady o uložení konečného antisubvenčního cla na dovoz bezdřevého natíraného papíru pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 128, 14.5.2011, s. 18), 269. až 274. bod odůvodnění.

⁽²¹⁵⁾ DS 379, body 541–542.

⁽²¹⁶⁾ DS 379, bod 543.

⁽²¹⁷⁾ DS 379, bod 543.

⁽²¹⁸⁾ DS 379, bod 599.

⁽²¹⁹⁾ DS 379, bod 602.

nařízení, musí zůstat odlišena od použití pravidla nižšího cla, které má odlišný předmět a účel. Dále uvedla, že rozhodnutí ve věci DS 379 je relevantní pouze při výkladu čl. 15 odst. 2 a nemá vliv na použití pravidla nižšího cla v souladu s čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 15 odst. 1 základního nařízení.

- (1138) Pokud jde o toto řízení, Komise nejprve analyzovala, zda došlo k dvojímu započtení podle čl. 15 odst. 2 a čl. 24 odst. 1 základního nařízení, a to na základě přístupu popsaného výše v tomto oddíle, tj. úplným odečtením výše subvence od dumpingového rozpětí. Komise poté analyzovala, zda bylo pravidlo nižšího cla použitelné v každém řízení po legislativních změnách uvedených v 1134. bodě odůvodnění. Ve stávajícím antisubvenčním řízení vzhledem k tomu, že pravidlo nižšího cla nebylo podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení použitelné, nebylo nutné analyzovat a ani stanovit úroveň pro odstranění újmy. Komise proto plně uplatnila výši zjištěného subvencování. Naproti tomu v souběžném antidumpingovém řízení bylo uplatněno pravidlo nižšího cla podle čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení. Komise proto vypočetla úroveň pro odstranění újmy a po odečtení plné výše subvencování od dumpingového rozpětí omezila použitelné antidumpingové clo úrovní pro odstranění újmy, což byla situace skupiny Yuntianhua Group.
- (1139) Pokud jde o argumenty předložené skupinou Yuntianhua Group a čínskou vládou, že v obou řízeních existuje pouze jedna a tatáž úroveň pro odstranění újmy, jelikož se týkají téhož dovozu, a proto by uložení kombinovaného cla převyšujícího tuto úroveň pro odstranění újmy znamenalo dvojí započtení, Komise uvedla, že tento argument směřuje dva kroky, které brání dvojímu započtení příslušných výší subvence a zjištěných dumpingových rozpětí, přičemž druhým krokem je analýza toho, zda a jak je pravidlo nižšího cla v tomto řízení relevantní. Jak je vysvětleno v předchozím bodě odůvodnění, v návaznosti na legislativní změny, k nimž došlo v roce 2018, dospěla Komise v tomto antisubvenčním šetření k závěru, že čl. 15 odst. 1 čtvrtý pododstavec základního nařízení se nepoužije, na rozdíl od pravidla nižšího cla, které bylo použito v samostatném antidumpingovém šetření týkajícím se téhož výrobku. Odůvodnění pro pravidlo podle čl. 15 odst. 1 čtvrtého pododstavce základního nařízení v antidumpingových řízeních je podrobně popsáno v 10. bodě odůvodnění nařízení 2018/825, který uvádí, že „*napadnutelné subvence poskytované třetími zeměmi mají proto zvlášť rušivý účinek na obchod*“, a proto „*již není zpravidla možné uplatňovat pravidlo nižšího cla*“. Návrh těchto stran, že kombinované vyrovnávací a dumpingové clo by mělo být omezeno úrovní pro odstranění újmy, jak bylo stanoveno pro účely antidumpingového řízení, by proto byl v rozporu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení ve spojení s 10. bodem odůvodnění nařízení 2018/825. Pokud jde o argument čínské vlády týkající se „nepřímého“ dvojího započtení v důsledku skutečnosti, že vývozní cena použitá jako základ pro výpočet rozpětí újmy je nižší, pokud jde o výši subvence zjištěnou u domácích subvencí, uvedla Komise, že se opět jedná o pokus o sloučení otázky dvojího započtení příslušných výší subvencí a dumpingových rozpětí zjištěných v samostatném kroku výpočtu úrovně pro odstranění újmy pro účely pravidla nižšího cla. Pravidlo nižšího cla je relevantní pouze v samostatném antidumpingovém šetření a vývozní cena použitá pro výpočet úrovně pro odstranění újmy je skutečná cena na úrovni CIF s nezbytnými úpravami, jak je vysvětleno v 270. až 272. bodě odůvodnění nařízení (EU) 2020/492, v souladu s praxí používanou ve všech antidumpingových (a antisubvenčních) řízeních, kdy platí pravidlo nižšího cla, bez jakýchkoli úprav provedených pro zjištění domácí subvence. Komise proto argumenty vznesené v tomto ohledu skupinou Yuntianhua Group a čínskou vládou zamítla.
- (1140) S ohledem na všechny tyto skutečnosti Komise potvrdila příslušné povinnosti pro jednotlivé vyvážející výrobce, jak jsou podrobně uvedeny v tabulce v 1122. bodě odůvodnění a v člancích 1 a 2 tohoto nařízení.
- (1141) Po poskytnutí dodatečných konečných informací spolupracující egyptští vyvážející výrobci ve spojení uvedli, že Komise již zohlednila částky výhody převedené ze společnosti Jushi Egypt na společnost Hengshi Egypt v souběžném antidumpingovém řízení. Konstatovali, že Komise v uvedeném řízení při početním zjišťování běžné hodnoty nevzala v úvahu kupní cenu pramenců od společnosti Jushi Egypt, kterou zaznamenala společnost Hengshi Egypt, a nahradila ji prodejní cenou pramenců společnosti Jushi Egypt pro domácí odběratele, kteří nejsou ve spojení, podle čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení. Podle těchto stran to představuje porušení čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, který brání dvojímu započtení v případě vývozních subvencí v souběžných řízeních, protože Komise se výši subvence převedené ze společnosti Jushi Egypt na společnost Hengshi Egypt prostřednictvím prodeje pramenců zabývala již v antidumpingovém řízení.

- (1142) Komise nejprve uvedla, že nenapadla žádnou subvenci závislou na vývozu v Egyptě, jak je vysvětleno v 1119. bodě odůvodnění, a čl. 24 odst. 1 se proto v této situaci nepoužije. Toto tvrzení by proto mohlo být zamítnuto již na tomto základě. V každém případě Komise uvedla, že úprava provedená v antidumpingovém řízení se týkala skutečnosti, že prodejní cena pramenců mezi těmito subjekty ve spojení neodrážela cenu za obvyklých tržních podmínek. Proto byla cena mezi subjekty ve spojení upravena v souladu s převládající cenou na domácím trhu z nezávislých transakcí na egyptském trhu, protože neodpovídala tržním podmínkám, jak je podrobně vysvětleno v 310. až 332. bodě odůvodnění konečného antidumpingového nařízení. Antisubvenční šetření v Egyptě se vůbec nezabývá subvencovaným poskytováním vstupů, konkrétně pramenců, za cenu nižší než přiměřenou, natož vývozní subvencí pro tyto pramence. Právní základ pro úpravu, tj. čl. 2 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, a jeho kontext a okolnosti proto nijak nesouvisí se situací možného dvojího započtení podle čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Tvrzení této strany je tedy zcela nepodložené nejen z faktického i právního hlediska, ale i z čistě teoretického hlediska. Na tomto základě Komise toto tvrzení zamítla.
- (1143) Po poskytnutí dodatečných konečných informací žadatel nesouhlasil s metodikou, kterou Komise použila pro kombinaci cel. Tato strana tvrdila, že konečné informace se nezabývaly připomínkou žadatele, že v případě, že je antidumpingové clo založeno na rozpětí újmy, neexistuje v žádném případě žádné riziko dvojího započtení, neboť vysvětlení v 1136. bodě odůvodnění bylo považováno za nedostatečné. Podle žadatele neexistuje žádné skutečné riziko dvojího započtení v případech, kdy je dumpingové clo omezeno na rozpětí újmy, a proto u vyvážejících výrobců, jejichž antidumpingové clo je založeno na rozpětí újmy, je právně požadovaná úroveň kombinovaného cla součtem vyrovnávacího cla a antidumpingového cla na základě rozpětí újmy bez jakýchkoli odpočtů nebo úprav. Žadatel tvrdil, že tato metodika vedla ke svévolnému výsledku, tj. že vyvážející výrobci, kteří nespolupracovali při antisubvenčním šetření, byli ve skutečnosti odměněni nižší kombinovanou celní sazbou, jelikož podléhali antidumpingovému clu ve výši 33,6 % (dumpingové rozpětí minus vyrovnávací rozpětí) nižšímu než úroveň pro odstranění újmy ve výši 37,6 %. Místo toho žadatel navrhl, aby jejich kombinované clo činilo celkem 68,7 %, což je výsledkem součtu vyrovnávacího cla ve výši 31,1 % a rozpětí újmy ve výši 37,6 %, což vede k celkové výši 68,7 %. Jednalo by se o odměnu za (částečnou) nedostatečnou spolupráci.
- (1144) Žadatel dále tvrdil, že přijetím tvrzení skupiny Yuntianhua Group a čínské vlády podle 1136. bodu odůvodnění Komise v zásadě odměnila (částečnou) nedostatečnou spolupráci a přijala nepodložená tvrzení. Podle této strany nemůže absence relevantních důkazů, jak je vysvětleno v tomtéž bodě odůvodnění, sama o sobě odůvodnit použití nejkonzervativnější metody, zejména v případech (částečné) nedostatečné spolupráce, čímž se zvyšuje riziko, že cla nebudou mít nezbytný nápravný účinek, zejména s ohledem na dravý charakter činností čínských vyvážejících výrobců, o němž svědčí jejich agresivní hromadění zásob. Žadatel založil své tvrzení na tom, že nebyly k dispozici údaje o konkrétních společnostech, které by prokazovaly skutečný dopad dvojího započtení na úrovni společnosti, jak tvrdila skupina Yuntianhua Group a čínská vláda, a že jejich připomínky jsou abstraktní, nejsou specifické a postrádají jakýkoli relevantní věcný důkaz. Ačkoli žadatel uznal, že WTO ve věci DS 379 rozhodla, že je na Komisi jako orgánu provádějícím šetření, aby provedla řádné šetření s cílem zabránit riziku dvojího započtení, žadatel tvrdil, že vyvážející výrobci očividně předloží důkazy o tom, že dvojí započtení by vyplývalo z kombinace jejich specifických povinností na základě jejich konkrétních skutkových okolností, kterým nedostáli. Žadatel rovněž odkázal na případ skupiny CNBM Group, která ani žádné tvrzení ohledně dvojího započtení nevnesla, a proto by v zásadě byla odměněna za (částečnou) nedostatečnou spolupráci bez jakéhokoli právního nebo skutkového odůvodnění.
- (1145) Na základě výše uvedených argumentů žadatel požádal: i) aby společností, které spolupracovaly pouze v antidumpingovém šetření, Komise uložila kombinovaná cla rovnající se součtu vyrovnávacího cla a rozpětí újmy; ii) aby skupině CNBM Group a všem nespolupracujícím vyvážejícím výrobcům Komise uložila úplné vyrovnávací clo a antidumpingové clo na základě dumpingového rozpětí, jelikož tato společnost nepředložila žádné podložené tvrzení specifické pro danou společnost a podložené důkazy o dvojím započtení; iii) pokud jde o skupinu Yuntianhua Group a vyvážející výrobce, kteří spolupracovali při obou šetřeních, jsou rovněž kombinovaného cla přiměřené, ale Komise by měla revidovat a vyjasnit svou metodiku.
- (1146) Komise s těmito tvrzeními vznesenými žadatelem nesouhlasí. Pokud jde o tvrzení, že konečné informace se nezabývaly argumentem vzneseným žadatelem, Komise zopakovala, že vysvětlení v celém tomto oddíle, zejména v 1135. až 1138. bodě odůvodnění, a konkrétně 1136. bod odůvodnění se tímto argumentem plně zabývaly. Komise dále uvedla, že rozpětí újmy se vypočítává souběžně s dumpingovým rozpětím, aby bylo možné provést srovnání za účelem uplatnění pravidla nižšího cla. Pokud je clo založeno na rozpětí újmy,

neznamená to, že nedošlo k dumpingu nebo že dumpingové rozpětí je zcela irrelevantní, jelikož jedna z požadovaných podmínek pro uplatnění antidumpingových cel je, že musí existovat dumping nad nepatrnou úrovní. Proto v situacích, kdy je ke stanovení skutečného cla použito rozpětí újmy, protože je nižší než dumpingové rozpětí, v souladu s čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a/nebo v příslušných případech čl. 15 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení, neodstraní se tím skutečná existence dumpingu (nebo subvence) na úrovni vyšší, než je úroveň pro odstranění újmy. Proto i v těchto situacích stále existuje možnost dvojího započtení, pokud z relevantní skutkové situace a z použitelné judikatury vyplývá, že tomu tak je. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

- (1147) Pokud jde o tvrzení týkající se čínských vyvážejících výrobců spolupracujících v antidumpingovém řízení, ale nikoli v antisubvenčním řízení, žadatel v podstatě navrhuje doplnit k plnému subvenčnímu rozpětí větší rozpětí újmy, a nikoli dumpingové rozpětí. Tato strana neuvedla právní ani skutkový základ ani důvod pro tento návrh. Komise uvedla, že tato navrhovaná metodika by byla v rozporu s čl. 9 odst. 4 druhým pododstavcem základního antidumpingového nařízení, jak byl uplatněn v antidumpingovém řízení podle oddílů 7.1 a 7.2 konečného antidumpingového nařízení, a žadatel nepředložil žádné právní nebo faktické odůvodnění kromě toho, že je třeba neodměňovat nedostatečnou spolupráci. V tomto ohledu Komise připomněla, že částečná nebo úplná nedostatečná spolupráce je pro použití pravidla nižšího cla podle čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení z právního hlediska irrelevantní a že tyto strany v každém případě spolupracovaly v antidumpingovém šetření, a nikoli v antisubvenčním šetření. Komise proto potvrdila platnost své metodiky, jak je vysvětlena v 1117. až 1118. a 1136. až 1137. bodě odůvodnění, pro tyto vyvážející výrobce, kteří spolupracovali pouze v antidumpingovém šetření, a toto tvrzení žadatele zamítla.
- (1148) Pokud jde o tvrzení žadatele ohledně zacházení se skupinami Yuntianhua Group a CNBM Group, které nepředložily údaje specifické pro dané společnosti, jež by prokazovaly skutečný dopad dvojího započtení na úrovni společnosti, a ve skutečnosti byly odměněny navzdory jejich částečné nedostatečné spolupráci, Komise uvedla následující skutečnosti. Jak připouští sám žadatel a jak jasně vyplývá z rozhodnutí WTO ve věci DS 379, které bylo vysvětleno v 1135. až 1136. bodě odůvodnění, Komise neměla k dispozici žádné důkazy obsažené ve spise o tom, že z kumulace antidumpingového a vyrovnávacího cla nevyplývá žádné potenciální dvojí započtení. Pokud jde o relevantní prvky pro tento účel, z nichž některé jsou uvedeny v 1136. bodě odůvodnění, není dravé chování čínských vyvážejících výrobců, které se projevuje agresivním hromaděním zásob, což vede k možnému nedostatečnému nápravnému účinku cel, jak tvrdí žadatel, pro tento účel relevantním prvkem. Vzhledem k tomu, že ve spisu nejsou obsaženy žádné další relevantní důkazy pro tento účel, Komise toto tvrzení zamítla.
- (1149) Pokud jde o poslední obecnou žádost žadatele, která se týká skupiny Yuntianhua Group a vyvážejících výrobců, kteří spolupracovali v obou šetřeních, a toho, aby Komise revidovala a vyjasnila svou metodiku, Komise uvedla, že žadatel neposkytl žádné další podrobnosti a nevysvětlil, jak by Komise měla tuto metodiku revidovat a vyjasnit. Komise dále zdůraznila, že tato obecná žádost je v rozporu s tím, že žadatel v zásadě souhlasil s vhodností kombinovaného cla. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (1150) Žadatel dále požádal Komisi, aby v konečném nařízení uvedla, že jakákoli tvrzení týkající se úprav dvojího započtení by mohla být přijata při stanovení kombinované úrovně antidumpingových a vyrovnávacích cel pouze tehdy, pokud budou podložena důkazy specifickými pro dané společnosti o tom, že výsledkem by bylo dvojí započtení, a že při neexistenci takového důkazu musí být tvrzení vyvážejícího výrobce o dvojím započtení zamítnuto jako nepodložené. V tomto ohledu Komise nejprve uvedla, že nařízení, kterými se ukládají prozatímní a/nebo konečná opatření, se v zásadě týkají konkrétního výrobku, který je předmětem šetření, a zjištění v rámci šetření, a proto nelze na žádost stran použít obecná politická prohlášení nebo prohlášení o zásadě, která se použije v budoucích šetřeních. Komise zároveň zopakovala, že příslušná pravidla a judikatura ve věci WTO DS379, jak je podrobně vysvětleno v 1135. až 1136. a 1148. bodě odůvodnění, v souvislosti s tímto šetřením vyžadují určení skutečné existence dvojího započtení v souběžných případech, kdy se metodika, jako je metodika stanovená v čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení, použije na základě skutečných důkazů v dokumentaci. Skutečnost, že v tomto konkrétním případě žádný takový důkaz neexistuje, neboť vyvážející výrobci nebyli žádnou ze stran o předložení příslušných důkazů požádáni, neznamená, že by v jakémkoli případě v budoucnosti nebylo možné tyto důkazy požadovat a že by nepředstavovaly relevantní důkazy v dokumentaci, aby Komise mohla rozhodnout o případné existenci dvojího započtení v podobných souběžných řízeních.

- (1151) Po poskytnutí dodatečných konečných informací skupina Yuntianhua Group rovněž požádala Komisi, aby zveřejnila přesné dumpingové rozpětí pro skupinu Yuntianhua Group bez dvojího započtení a aby objasnila odpočet subvencí zjištěných v ČLR.
- (1152) Skupina Yuntianhua Group dále odkázala na 85. bod odůvodnění v poskytnutí dodatečných informací a skutečnost, že dvojí započtení je třeba řešit podle čl. 24 odst. 1 základního nařízení. Tato strana tvrdila, že antidumpingová a antisubvenční cla se týkají jedné a téže situace, a proto neexistuje žádný právní základ pro paralelní uložení obou těchto cel.
- (1153) Skupina Yuntianhua Group rovněž zpochybnila prohlášení uvedené v 745. bodě odůvodnění poskytnutí konečných informací, že Komisi nebyly předloženy žádné informace odůvodňující uplatnit v tomto případě rozpětí újm. Tato strana tvrdila, že Komise rozhodla podle čl. 7 odst. 2b základního antidumpingového nařízení, že není v zájmu Unie neuplatnit rozpětí újm, a že ačkoli je posouzení zájmu Unie totožné s poskytnutím konečných informací v rámci antisubvenčního řízení, Komise dospěla k odlišnému závěru, tj. že rozpětí újm se neuplatní. Tato strana dále odkázala na nařízení, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo ve věci *za tepla válcovaných výrobků z koroziivzdorné oceli* ⁽²²⁰⁾, v němž Komise dospěla k závěru, že pro účely ospravedlnění použití rozpětí újm je pro zájem Unie dostačující, že existuje dopad na dodavatelské řetězce. Jelikož v antisubvenčním řízení existuje rovněž negativní dopad antisubvenčních cel na uživatele v EU, ačkoli nestačí k ospravedlnění neuložení vyrovnávacích cel, dospěla tato strana k závěru, že by Komise měla v tomto antisubvenčním řízení použít rozpětí újm přinejmenším na skupinu Yuntianhua Group, obdobně jako v případě rozhodnutí ve věci *za tepla válcovaných výrobků z koroziivzdorné oceli*.
- (1154) Pokud jde o žádost skupiny Yuntianhua Group o zveřejnění „přesného dumpingového rozpětí“, Komise uvedla, že nedošlo k žádné změně dumpingových rozpětí, jak byla uvedena v nařízení, kterým se ukládají antidumpingová opatření. Kromě toho, co bylo vysvětleno v 70. bodě odůvodnění, zůstává dumpingové rozpětí skupiny Yuntianhua Group stejné, jako bylo zjištěno během antidumpingového šetření a poskytnuto této skupině v rámci uvedeného řízení. Pro některé strany, včetně skupiny Yuntianhua Group, by však, jak bylo vysvětleno výše, mohlo mít souběžné zavedení antidumpingových a vyrovnávacích opatření za následek dvojí započtení a/nebo by musely být zohledněny výsledky použití pravidla nižšího cla od data uložení vyrovnávacích opatření. Komise proto musí v uvedených případech odpovídajícím způsobem změnit sazbu antidumpingového cla. Podle téže logiky Komise rovněž podotýká, že pokud by měla být v budoucnu vyrovnávací opatření zrušena, použitelná sazba antidumpingového cla by musela být odpovídajícím způsobem změněna v souladu s rozpětími stanovenými antidumpingovým nařízením, jak je uvedeno v čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení.
- (1155) Pokud jde o výpočet antidumpingového cla pro tuto stranu, jak je vysvětleno v 1117. až 1118. bodě odůvodnění, v případech, kdy byla běžná hodnota početně zjištěna v souladu s čl. 2 odst. 6a základního antidumpingového nařízení, se Komise plně vyhnula dvojímu započtení. Za tímto účelem Komise nejprve v antisubvenčním šetření uložila plné vyrovnávací clo a následně změnila konečné antidumpingové clo. Pro účely výpočtu změněného antidumpingového cla Komise odečetla od stanoveného dumpingového rozpětí subvenční rozpětí stanovené v tomto řízení. Konkrétně v případě skupiny Yuntianhua Group uložila Komise nejprve vyrovnávací clo ve výši 17,0 %. Aby se zabránilo dvojímu započtení, odečetla Komise poté od dumpingového rozpětí ve výši 64,7 %, jak bylo stanoveno v antidumpingovém řízení, plné vyrovnávací clo ve výši 17,0 %. To by vedlo k antidumpingovému clu ve výši 47,7 %. Avšak v souladu s pravidlem nižšího cla, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 2 základního antidumpingového nařízení, byla konečná částka cla uloženého v antidumpingovém šetření pro skupinu Yuntianhua Group omezena úrovní pro odstranění újm ve výši 37,6 %.
- (1156) Pokud jde o druhý argument skupiny Yuntianhua Group na základě čl. 24 odst. 1 základního nařízení, Komise připomněla, že, jak bylo vysvětleno v 1117. až 1118. bodě odůvodnění, za účelem zamezení dvojímu započtení snížila stanovenou sazbu antidumpingového cla o celou výši subvencování. V důsledku toho nedošlo k dvojímu započtení ani ve smyslu čl. 24 odst. 1 základního nařízení, jak tvrdila tato strana, ani ve smyslu čl. 15 odst. 2 základního nařízení. Komise proto toto tvrzení zamítla.

⁽²²⁰⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/508 ze dne 7. dubna 2020, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 110, 8.4.2020, s. 3).

- (1157) Pokud jde o poslední tvrzení skupiny Yuntianhua Group ohledně rozpětí újmy, odkázala Komise na svá prohlášení v 1114. a 1139. bodě odůvodnění, v nichž vysvětlila, že rozpětí újmy není v tomto antisubvenčním šetření relevantní, jelikož standardní pravidlo podle čl. 15 odst. 1 čtvrtého pododstavce zní, že pravidlo nižšího cla není použitelné, pokud Komise nemůže „na základě veškerých předložených informací“ jednoznačně konstatovat, že vyrovnávací clo by mělo být stanoveno na úrovni pro odstranění újmy, pokud je nižší. Vzhledem k tomu, že žádná strana nepředložila v tomto smyslu žádné informace podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení, Komise nemusela v tomto ohledu provést žádné posouzení, jelikož vyrovnávací clo musí být založeno na výši zjištěných napadnutelných subvencí. Proto by požadované uplatnění rozpětí újmy v tomto antisubvenčním řízení postrádalo jakýkoli právní základ a bylo by jednoduše protiprávní. Toto tvrzení by proto mohlo být zamítnuto již na tomto základě. V každém případě Komise uvedla, že odkaz na precedent týkající se *za tepla válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli* je právně i věcně irelevantní. Z právního hlediska se jednalo o antidumpingové řízení a relevantní analýza citovaná danou stranou byla založena na čl. 7 odst. 2b základního antidumpingového nařízení. Právní rámec pro uplatňování pravidla nižšího cla se v důsledku legislativních změn z roku 2018 změnil a podmínky uplatnění podle čl. 7 odst. 2 až 2b základního antidumpingového nařízení jsou nyní odlišné od podmínek stanovených v čl. 15 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Tato strana navíc směřuje specifický test zájmu Unie provedený v souvislosti s čl. 7 odst. 2b základního antidumpingového nařízení s běžným testem zájmu Unie, který byl proveden v souladu s článkem 21 základního antidumpingového nařízení a jeho odpovídajícím ustanovením, tj. článkem 31 základního antisubvenčního nařízení, které se co do svého kontextu a účelu liší, přičemž se tato strana ve své argumentaci opírala o poslední uvedené ustanovení. Ze všech těchto důvodů Komise toto tvrzení zamítla.

8.2. Zvláštní doložka o monitorování

- (1158) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k velkému rozdílu mezi celními sazbami hrozí, je nutné přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit uplatňování individuálních sazeb vyrovnávacího cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby vyrovnávacího cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, se vztahuje vyrovnávací clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.
- (1159) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb vyrovnávacího cla na dovoz, tato faktura není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a měly by si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.
- (1160) Kdyby se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložení opatření ve smyslu čl. 23 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. Při tomto šetření může být mimo jiné zkoumána nutnost zrušení individuální celní sazby (individuálních celních sazeb) a následného uložení celostátně platného cla,
- (1161) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání vyrovnávacího cla, neměla by se výše cla pro všechny ostatní společnosti vztahovat jen na nespolupracující vyvážející výrobce, nýbrž rovněž na výrobce, kteří během období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

9. CELNÍ EVIDENCE

- (1162) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, Komise zavedla celní evidenci dovozu textilií ze skleněných vláken pocházejících z dotčených zemí. Celní evidence byla zavedena za účelem případného výběru cla se zpětnou působností podle čl. 16 odst. 4 základního nařízení.
- (1163) Jelikož nebyla uložena žádná prozatímní cla, nedošlo k žádnému uplatnění se zpětnou působností. Celní evidence dovozu by proto měla být ukončena.

10. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (1164) Zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta. Zúčastněným stranám bylo umožněno předložit připomínky k přesnosti výpočtů, které jim byly konkrétně sděleny.
- (1165) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²²¹⁾, pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.
- (1166) Jak je vysvětleno v 1117. až 1119. bodě odůvodnění, Komise od dumpingového rozpětí odečetla část výše subvence, aby zamezila dvojímu započtení. Pokud by tedy došlo k jakékoli změně nebo zrušení konečných vyrovnávacích cel, měla by se úroveň antidumpingových cel automaticky zvýšit o stejný podíl, aby se zohlednil skutečný rozsah dvojího započtení v důsledku této změny nebo zrušení. Tato změna antidumpingových cel by měla být provedena s účinkem od vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (1167) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽²²²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz textilií z tkaných a/nebo vpichovaných pramenců a/nebo příze z nekonečných skleněných vláken, též s dalšími prvky, s výjimkou výrobků, které jsou impregnované či předimpregnované („pre-preg“), a s výjimkou otevřených síťovin o velikosti buňky větší než 1,8 mm na délku i na šířku a o plošné hmotnosti vyšší než 35 g/m², pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta, v současnosti kódů KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 a ex 7019 90 00 (kódy TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 a 7019 90 00 80).

2. Sazba konečného vyrovnávacího cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Dotčená země	Společnost	Konečné vyrovnávací clo	Doplňkový kód TARIC
ČLR	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	30,7 %	C531

⁽²²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽²²²⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/825 ze dne 30. května 2018, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 143, 7.6.2018, s. 1).

Dotčená země	Společnost	Konečné vyrovnávací clo	Doplňkový kód TARIC
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	17,0 %	C532
	Ostatní společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření uvedené v příloze I	24,8 %	Viz příloha I
	Ostatní společnosti spolupracující v antidumpingovém šetření, avšak nikoli v antisubvenčním šetření uvedené v příloze II	30,7 %	Viz příloha II
	Všechny ostatní společnosti	30,7 %	C999
Egypt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	10,9 %	C533
	Všechny ostatní společnosti	10,9 %	C999

3. Uplatnění individuálních sazeb vyrovnávacího cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 nebo v příloze I nebo II je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu, na níž musí být uvedeno prohlášení datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/á, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, pro který byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčená země). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platná ustanovení o clech.

5. V případech, kdy bylo u určitých vyvážejících výrobců od antidumpingového cla odečteno vyrovnávací clo, vedou žádosti o vrácení zaplaceného cla podle článku 21 nařízení (EU) 2016/1037 rovněž k posouzení dumpingového rozpětí u tohoto vyvážejícího výrobce, které převažovalo v období šetření týkajícím se vrácení zaplaceného cla.

Článek 2

Prováděcí nařízení (EU) 2020/492 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Dotčená země	Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
ČLR	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	69,0 %	C531
	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
	Ostatní společnosti spolupracu- jící v antisubvenčním i anti- dumpingovém šetření uvedené v příloze I	37,6 %	Viz příloha I
	Ostatní společnosti spolupracu- jící v antidumpingovém šetření, avšak nikoli v antisub- venčním šetření uvedené v příloze II	34,0 %	Viz příloha II
	Všechny ostatní společnosti	69,0 %	C999
Egypt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
	Všechny ostatní společnosti	20,0 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 nebo v příloze I či II je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodávaného na vývoz do Evropské unie, na něž se vztahuje tato faktura, byl vyroben společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v (dotčená země). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplně a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

2) V článku 1 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:

„5. Pokud budou konečná vyrovnávací cla uložená článkem 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/776 (*) změněna nebo zrušena, cla uvedená v odstavci 2 nebo v přílohách I nebo II se zvýší o stejný podíl, přičemž se omezí na zjištěné skutečné dumpingové rozpětí nebo na rozpětí újmy zjištěné v příslušných případech u jednotlivých společností, a to s účinkem od vstupu tohoto nařízení v platnost.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/776 ze dne 12. června 2020, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. L 189, 15.6.2020, s. 1).“

3) V článku 1 se doplňuje nový odstavec 6, který zní:

„6. V případech, kdy bylo u určitých vyvážejících výrobců od antidumpingového cla odečteno vyrovnávací clo, vedou žádosti o vrácení zaplaceného cla podle článku 21 nařízení (EU) 2016/1037 rovněž k posouzení dumpingového rozpětí u tohoto vyvážejícího výrobce, které převažovalo v období šetření týkajícím se vrácení zaplaceného cla.“

4) Příloha se nahrazuje přílohou I a přílohou II.

Článek 3

1. Celním orgánům se ukládá, aby ukončily celní evidenci dovozu zavedenou v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/44.
2. Na celně evidovaný dovoz není konečné vyrovnávací clo uloženo.
3. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/44 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. června 2020.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

Ostatní společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

PŘÍLOHA II

Ostatní společnosti spolupracující v antidumpingovém šetření, ale nikoli v antisubvenčním šetření

Název společnosti	Doplňkový kód TARIC
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536